

സഭാകവി സി. പി. വാൺഡി

മലകാരസഭയുടെ
സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം

Sabhakavi C. P. Chandy

Malankara Sabhayude Swargeeya Kinnaram

K. V. Mammen Kottackal

Joice Thottackad

Publishers : Kottackal Publishers, P. B. 10,
Manganam
Kottayam - 686018 , Kerala
Phone: 0481 - 2578936

Second Edition : May 2006

First web Edition : April 2007

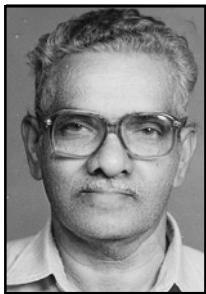
Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam Ph: 3255054

സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി
മലകാരസദയുടെ
സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം

കെ. വി. മാമൻ
ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

പ്രസാധകർ:

കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്
പി. ബി. 10, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം 686 018
ഫോൺ: 0481 - 2578936

കെ. വി. മാഹദൻ

ജനനം 1930 തെ പത്തനംതിട്ടയിൽ. പിതാവ് എം. വർഗീസ് കോട്ടയ്ക്കൽ, തൃപ്പംമൻ. മാതാവ് മരിയാമ. ബിരുദ ബിരുദാനന്തര പഠനത്തിനു പുറമേ നാൾപുര യൂണിവേഴ്സിറ്റിൽ നിന്ന് ജേർണലിസ്റ്റിനും ഡിപ്പോമാ കര സ്ഥമാക്കി. മലയാള മനോരമയിൽ 40-ഊ ചർച്ച വീകിലി ഡിൽ 50-ഊ വർഷം പത്രാധിപ സമിതി അംഗമായിരുന്നു. **ഇപ്പോൾ 'മലകരസഭ'** മാസികയുടെ പത്രാധിപ സമിതി അംഗം. 45 വർഷം പുതുപ്പള്ളി നിലയ്ക്കൽ പള്ളി സണ്ടേ സ്കൂൾ അദ്ദൂപകനായിരുന്നു. മലകരസഭയിലെ കാതോലിക്കാമാർ, പരിശുദ്ധ ഒന്നഗ്രേഡ് ബാബാ, പാന്നാടി തിരുമേനി, വട്ടഫേരിൽ തിരുമേനി, ബിഷപ്പ് വാൽഷ്, 2000 വർഷം പിന്നീട് മലകരസഭ, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കിൽ, പുത്രൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനി, യാച്ചാരം, ഇത്യും ഓർത്തയോക്സ് സഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും, മലകര വർഗീസും ആനപ്പാപ്പിയും മുതലായി സഭാ ചരിത്ര - ജീവചരിത്രപ്രധാനങ്ങളായ മുപ്പതിൽപ്പരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവ്.

വിലാസം: കോട്ടയ്ക്കൽ, മാങ്ങാനം, കോട്ടയം - 18 ഫോൺ: (0481) 2578936

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

ഗവേഷകനും പത്രപ്രവർത്തകനും പ്രസാധകനും. സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ബുക്സ്, ശ്രീഗംഗി ഓഫ് ഇന്ത്യാ സ്റ്റുഡി സെൻറർ, പറലോസ് മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് യോക്സ് ഇൻഫോ, ഇത്യും ഓർത്തയോക്സ് റി. വി. എന്നിവയുടെ സഹാപകർ. മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥമായ നിഃബന്ധ ഗ്രന്ഥവും, ആദ്യത്തെ ലക്ഷണമൊത്ത യാത്രാവിവരണം മായ ഉൾഭൂതം താത്താവിവരണം നാലുമണിക്കൂറും യാത്രാവിവരണം ഏന്നിവ ഉൾപ്പെടെ

മുപ്പതോളം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസാധകൻ.

പറലോസ് മാർ ശ്രീഗോറിയോസിന്റെ പ്രേഢിസണൽ അസിസ്റ്റന്റ്, മാർ ശ്രീഗോറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ സ്ഥാപക സെക്രട്ടറി, മലകര ഓർത്തയോക്സ് സഭ വിജ്ഞാനകോശത്തിന്റെ എഡിറ്റോറിയൽ അസിസ്റ്റന്റ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

ഭാര്യ: ശ്രോദ മകൾ: സോഫ്റ്റ്‌വെയർ

കൃതികൾ: (പ്രകാശത്തിലേത് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര (പറലോസ് മാർ ശ്രീഗോറിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം), കുട്ടികളുടെ തിരുമേനി (പറലോസ് മാർ ശ്രീഗോറിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം), ആദിമിസാഡ ജ്യോതിസ്ഥൂകൾ (എഡിറ്റർ), മലകരസഭയുടെ സർഗ്ഗിയ കിന്നരം (എഡിറ്റർ), കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിഡി (എഡിറ്റർ).

വിലാസം: സോഫ്റ്റ്‌വെയർ ഹൗസ്, തെക്നോളജി, കോട്ടയം-1

ഫോൺ: 0481 3255054 (O), 99471 20697 (M), 2463776, 2462825 (R)

ഉള്ളടക്കം

അഭിനവവും ആശംസയും
 സഭ്യക്കുവേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠം സന്യാസി
 ഒരത്തുത കവി
 ആമുഖം
 അവതാരിക

- 7 ആമുഖം
- 8 നവചിത്രം
- 9 നമ്മുടെ ആരാധനാചരിത്രം ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ
- 10 മലകാരസഭയുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ:
 വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ പക്ക്
- 11 ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിന്റെ കർമ്മകാണ്ഡം
- 12 ബാല്യകാലം
- 13 സർഗ്ഗീയ കിന്നരം
- 14 കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ പ്രജാപതി
 ക്രിസ്തീയ ഭജന കീർത്തനം
- 15 നമ്മുടെ ആരാധനാ ശീതങ്ങൾ
16. പൊന്നാടയിൽ പൊതിഞ്ഞ സഭാതാര പുരസ്കാരം
17. അന്ത്യാഭിവാദനം
 കൂടുംബത്തിന്റെ നമ്പി

ഭാഗം 2 ചപനകൾ

- 1 ഹൃദയതാമേഖം
- 2 കാതോലിക്കാ മംഗള ശാന്തം
- 3 മദ്ദാരു മംഗള ശാന്തം
- 4 ഒരു മഹിച്ചരമം
- 5 പറുദീസായിലെ പാട്ട്
- 6 ഏഴു കൃഭാഗകൾ

അഭിനവനവും

ആശംസയും

നമ്മുടെ സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സമഗ്രമായ ജീവചർത്തൃത്വം പ്രസിദ്ധ പ്ലൂട്ടുത്തുന്നതിൽ വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്. സഭയുടെ കാതലായ ആരാധനകളും നമസ്കാരക്രമങ്ങളും എല്ലാം തന്നെ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഒരും മനസ്സിലാക്കാത്ത സുറിയാനി ഭാഷയിൽ നിന്നു നമ്മുടെ മുൻഗാമികളായ പരിശുഖ പിതാക്കരാരുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ലളിത സുന്ദരവും അർത്ഥനിർഭ്രാവും കാവ്യാത്മകവുമായ മലയാളഗീതങ്ങളായി വിവർത്തനം ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മഹത്തായ സേവനം മലകര സഭയ്ക്ക് ഒരിക്കലും വിസ്മയിക്കാനാവില്ല.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുഭാഷാ പാണ്ഡിത്യവും, ദീർഘക്ഷമയും, പതിഗ്രാമപാഠവും, ദൈവാശ്രയവും സർവ്വോപരി സഭാസ്ഥനേഹവും കൊണ്ടാണ് അതുല്യമായ ഈ കൃത്യം നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞതെന്നു നമുക്കു തറപ്പിച്ചു പറയാനാവും. സഭയുടെ ആത്മീയ ജീവിതപ്രധാനമായ ആരാധന ഗാന രചനകളെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നോളം ഇത്തയ്യിക്കും മികച്ച സേവനം ചെയ്ത മറ്റാരു വ്യക്തിയെ ഈരൂപത്വം നൃറാണിൽ സഭയ്ക്കു ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും എടുത്തു പറയുക.

വാർദ്ധക്യസഹജമായ കഴിണം മുലം വിശ്രമജീവിതം നയിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു വരുന്നകാലങ്ങളിൽ ക്രഷ്ണവും ദൈവാനുഗ്രഹവും ആശംസിക്കുന്നു.

‘സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി: മലകരസഭയുടെ സർവ്വീയ കിന്നരം’ എന്ന ഈ ജീവചർത്തൃത്വത്തിന്റെ പിന്നണിപ്രവർത്തകരായ കെ. വി. മാമൻ, ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് എന്നിവരെ നാം അഭിനന്ദിക്കുകയും പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന സർവ്വശക്തൻ അവരേയും അനുഗ്രഹിക്കുന്ന എന്ന് ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

**ബണ്ണേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ
മാതൃസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാബാ**

കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന

3-6-1997

രാത്രെന്നുതകവി

ചാണ്ഡിസാറിന്റെ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉദ്യമം വിലപ്പേട്ടതാണെന്നു എന്ന് കരുതുന്നു. സഭയുടെ ആരാധന ക്രമങ്ങളിലെ ഗൈതങ്ങൾ ഇതു മനോഹരമായി കവനം ചെയ്ത സഭാക വിരെ എത്ര ആദരിച്ചാലും അധികമാകയില്ല.

പഴയസമിനാരിയിൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുവാൻ കുറെ കാലം ചാണ്ഡി സാർ താമസിച്ചപ്പോൾ അടുത്തു പഠിച്ചതുപ്പോൾ സാധിച്ചു. എന്നാൽ പുസ്തകത്തിൽ ചേർക്കുത്തെങ്കിൽ സംഭവങ്ങൾ ഒന്നും ഇപ്പോൾ ഓർമ്മയില്ല. ആംബുക്കമുള്ള പെക്കീസാ പ്രാർത്ഥനകളിലെ ഗൈതങ്ങൾ കവനം ചെയ്യു വാൻ വേണ്ടി നേരത്തെ രണ്ടു വർഷം സമീക്ഷാരിയിൽ താമസിച്ചു. മാറാനു യപ്പേരുന്നാൾ തുടങ്ങിയ പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിലെ പെക്കീസാ പ്രാർത്ഥനാ ഗൈതങ്ങൾ മലയാളഗാനങ്ങളാക്കിയില്ല. അവ തർജ്ജമ ചെയ്ത് ഗൈതങ്ങളാക്കിക്കൊണ്ടപ്പോൾ സാറിനു രോഗബാധയുണ്ടായി വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. പത്തു പത്രങ്ങൾ പെരുന്നാളുകളുടെ (ദന്ത, മായൽത്തോ, കുടാരം മുതലായവ) പെക്കീസാ ഗൈതങ്ങൾ സാർ കവനം ചെയ്തു എങ്കിലും അവ വീണ്ടും പാടിനോക്കി ശരിയാക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോയി. അവ ഫാ. ടി. ജി. സവറിയായുടെ കൈവശം ഉണ്ട് (ഫാ. സവറിയ അവ ഫാ. എം. പി. ജോർജ്ജിനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നു പുറത്തു വരുമെന്നു നിശ്ചയമില്ല).

സാർ പരിശുഭാത്മാവിന്റെ പ്രത്യേക കൃപ ലഭിച്ച രാത്രെന്നുത കവിയാണ്. ‘മുടികൾ മുടഞ്ഞതു’ എന്ന ഗൈതത്തിലെ ‘ടട്ടിത്തകിട്’ കളഞ്ഞു വേറാനും സഭാക്കാമോ എന്നു എന്ന് എന്നും ചോദിച്ചു. സാർ പെട്ടെന്ന് അവ നാലു തരത്തിൽ കവനം ചെയ്തു - നിമിഷ കവി.

മാമമച്ചന്നേയും ജോയ്സിന്നേയും പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണ ഉദ്യമത്തെ ദേവം അനുശ്രദ്ധിക്കും.

എൻ. കെ. കോരുതു മല്പാൻ

വടവുകോട്

12 - 5 - 97

സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച ശ്രഷ്ടാവാണി

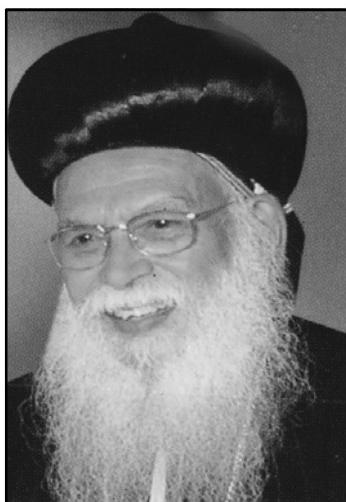
മലക്കരസഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിന് അവിസ്മരണീയമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ മഹത് വ്യക്തിയാണ് സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി സാർ. തന്റെ ജീവിതം പരിപൂർണ്ണമായും സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയും, സഭയുടെ ആരാധനാ സംഗ്രഹത്തിനു വേണ്ടിയും സമർപ്പിച്ച ഒരു ശ്രഷ്ടാവാണി യായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

മലയാള ഭാഷയിലുള്ള അശായ പാണ്ഡിത്യവും, നിർമ്മലമായ മനസ്സും, ഭാവനാത്മകമായ ബോധതലവും, ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രേരണാത്മകമായ കൃപയും കൂടി സമേളിച്ചപ്പോൾ സർഗ്ഗീയ കിന്നരമായി പരിഞ്ഞിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത ഏടുകളിൽ നിന്ന് പകർത്തിയെഴുതാൻ കെ. വി. മാമനും, ജോൺ തോട്ടൽക്കാടും ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നത്തെ നാം അനുമോദിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം സഭയ്ക്ക് ഏറ്റവും പ്രയോജനപ്രദമായിത്തീരുന്നതിന് ആശംസിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

**വസ്ത്രലിയോസ് മാർത്തോമാ
ദിഡിമോസ് പ്രമാൻ**

അതുമറ്റവം

പരിശുദ്ധനായ മാർത്തേരാമ്മ ശ്രീഹാ സ്ഥാപിച്ച മലകരസഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യസുധാരയ നേരായ വഴിത്താരയിലൂടെ ഈ നൃറാഞ്ജിൽ തിരിച്ചുവിട്ട പ്രതിഭാധനനായ കാവ്യപാസകനാണലോ സഭാകവി വെള്ളി കമ്പളം സി. പി. ചാണ്ഡി. ഭക്തിഗാന രചനാ രംഗത്തു മറ്റാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടി ലിംഗത്ത് ഉന്നതമായ സഭാകവി പട്ടം കിട്ടിയിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർഗ്ഗം തമക രചനകളിലും അതുല്യമായ സുന്ദരാനി ശാന പരിഭ്രാഷ്ടകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശ്രേഷ്ഠവും സഭാംഗങ്ങൾ വേണ്ടവിധത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി പാടുകയോ ആഴമേറിയ പഠനത്തിനു വിഷയമാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള ദുഃഖം പഠനത്തിനു തങ്ങങ്ങളെ വേദനയുടെ ഇരുണ്ട താഴ്വരയിലാക്കി. ആ ദുഃഖം അനുവാചകരുമായി പങ്കുവെയ്ക്കുന്നതിനും തദ്ദാരാ തെല്ലാരാ ശാസം ലഭിക്കുന്നതിനും സർവ്വോപരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാ സാഹിത്യ സേവനങ്ങളെ തമാവിധി അനുസ്മർപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് ഈ വാദ്ദമയം.

സഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ വികാസപരിബന്നാമങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചെറിയ തോതിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണ പഠന മലങ്ങൾ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കേണ്ടത് ഇതുവരെ മറ്റാരും ഈ രംഗത്തെക്കു കടന്നുവന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു സ്വയം ഏറ്റുടന്തര കർത്തവ്യ ഭാരമായും തോന്നി. തങ്ങൾ നേരിട്ടിണ്ടിട്ടുള്ളതും കണ്ണിട്ടുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങൾക്കു പുറമേ സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ സേവനത്തെ വിലമതിക്കുന്ന ചില സമൂന്തര വ്യക്തികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ പുസ്തകത്തിന്റെ കഴിവും കാതലും കൂടെ ദയല്ലാം വർദ്ധിച്ചതായും തങ്ങൾ കരുതുന്നു. സഭാകവിയുടെ സംഭാവന കൾ സഭയിലെ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കും വരുംതലമുറകൾക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ പുസ്തകം തെല്ലുക്കില്ലും സഹായിച്ചാൽ തങ്ങൾ ധന്യരായി. തൊന്ത്രാനിൽ എത്തിനോക്കി കടന്നുപോയ സി. പി. ചാണ്ഡിക്ക് ഒരു തമത്തിൽ മലകര സഭാംഗങ്ങളും ഭാഷാ സ്നേഹികളും സുഹൃത്തുകളും മറ്റും ചേർന്നു സമർപ്പിക്കുന്ന ഒരു തിരുമുൽക്കാഴ്ചയായും ഈ പുസ്തകത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ രചനയിലും പ്രസാധനത്തിലും പ്രത്യേകശമായും പരോക്ഷമായും വേണ്ടവിധം പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തവരോടുള്ള സ്നേഹവും അഭിനവവും ഇവിടെ കൂത്തജ്ഞതാപൂർവ്വം ആലോചന ചെയ്യുന്നു.

സഭാകവിയെ ദശാംശങ്ങളായി അടുത്തതിനാവുന്ന തുസ്വമൾ ഭദ്രാ സന മെത്രാപ്പോലീത്തൊ ഫീലിപ്പോസ് മാർ തുണ്ടുവിയോസിന്റെ അവതാരിക സ്വയം സംസാരിക്കുന്നതാണ്. സി. പി. ചാണ്ഡിയെ ശുരൂവായി

കാണുന്ന അദ്ദേഹം സഭാക്വിയ്ക്ക് അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം സഭ നൽകി യിട്ടിരിപ്പുന്നു ചുംബിക്കാടുമോൾ അത് ഭൂരിപക്ഷം സഭാംഗങ്ങളുടെയും അഭിപ്രായ പ്രകടനമായി തീരുകയാണ്. പണ്ട് നിസ്സഹായനായിരുന്ന മെത്രം പ്ലോബിത്തായ്ക്ക് പിന്നീട് സഹായപരസ്തം നീട്ടാൻ കഴിഞ്ഞു. വ്യക്തി ബന്ധത്തിന്റെ ഗദയമുള്ള അവതാരിക പുസ്തകത്തിനും പരിമിളം ചാർ തത്തുന്നു എന്ന് പറയാൻ അതിരു സന്നോഷമുണ്ട്. സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ മുത്ത സഹോദരനും ദീർഘ കാലം കോയമ്പത്തുണിലെ ഒരു പ്രമുഖ ഓട്ടോ മൊബൈൽ ബിസിനസ്കൂകാരനുമായിരുന്ന പരേതനായ സി. പി. തോമ സ്റ്റിർഡ് പുത്രമാരായ സി. റി. ഫിലിപ്പും (സണ്ടീ), ഏബേഹാം സി. തോമസും (തമി), സി. റി. തോമസും (ബേബി) തങ്ങളുടെ പ്രശസ്ത നായ പിതൃസഹോദരൻ്റെ ജീവചരിത്രം ഉണ്ഡാക്കുന്നുവെന്നറിയൽ വളരെ യധികം സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ഈ സംരംഭത്തെ പ്രോത്സാഹി പ്പിക്കുകയും ചെയ്ത സംഗതിയും ഇവിടെ സസന്നോഷം രേഖപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ സഹോദരിമാരും അവരുടെ മകളും കൊച്ചു മകളും എല്ലാം തന്നെ ചാണ്ഡി സാറിന്റെ ജീവചരിത്ര രചനയിൽ സന്നോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനാമ (അയിരുർ), ഏലിയാമ (മാവേ ലിക്കര), കുണ്ഠമ (ചെങ്ങരുർ), സാരാമ (കോഴ്വേരി) എന്നിവരാണ് സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ സഹോദരിമാർ. പിതൃസഹോദരനായിരുന്ന വിദ്യാർ കെ. സി. വറുഗീസിന്റെ പുത്രി മരിയാമയും (ബാതറ) സസഹോദരിയെ പ്ലോലെ തന്നെയാണ് കരുതപ്പെട്ടത്. സന്നം സഹോദരരംഭം സഹോദരിമാരും ഭർത്താക്കരാർ എല്ലാവരും മറുകര കടന്നുപോയി. മുത്ത സഹോദരി അനാമയുടെ പുത്രൻ ബേബിയുടെ (താഴമൻ, വെള്ളയർ, അയിരുർ നോർത്ത്) കുടുംബത്തിനും സി. പി. ചാണ്ഡി വിശ്രമജീവിതം അല്ലലൊന്നും അറിയാതെ നയിച്ചുവന്നത്. 1997 മെയ് മാസം കെ. വി. മാമൻ, സി. പി. ചാണ്ഡിയെ അയിരുരിൽ എത്തി കണ്ണു കുശലാനേപ്പണം നടത്തുകയും ജീവചരിത്രരചന സാഖ്യസ്ഥിച്ച കാര്യം പാലുകയും ചെയ്ത പ്ലോൾ അദ്ദേഹം വളരെ സന്തുഷ്ടനായി കാണപ്പെട്ടു. പരസ്പരം കണ്ണിട്ട് എത്താനും വർദ്ധിക്കാതെല്ലാം മാമമനെ കണ്ണ മാത്രയിൽ ‘മാമചുൻ മനോ രമ’ എന്ന് പറയുകയും വിശ്രേഷണങ്ങൾ ആരായുകയും ഉണ്ഡായി. പ്രായം ധിക്കുതിന്റെ ക്ഷേണം ഒന്നും ദർശിക്കാനായില്ല. അത് നൃറാണ്ടിലധികം പഴക്കമുള്ള അതുല്യ സഹപ്പുദത്തിന്റെ പഴയ ചിരി തന്നെ.

സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ ആത്മാവിനു മരണാനന്തരം നഞ്ച നേരുമോൾ അദ്ദേഹം രചിച്ച താഴെപ്പറയുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെയാണ് തങ്ങളുടെ നാവിന്ത്യപിൽ ഓടി എത്തുന്നത്.

“ആനന്ദങ്ങൾക്കുള്ളിട്ടും മാസാബ്ദങ്ങളെല്ലാം നൽകണമെ.”

സർവ്വോപതി ഓർത്തദാക്കം വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തിൽന്റെ ഒരു സജീവ പ്രവർത്തകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയി ദീർഘകാലം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജീവചരിത്രം ആദ്യം സഹഃം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാന തേതാടും മുൻ സെക്രട്ടറിയും സർവ്വീസ് അഭിമതനുമായ ഫാ. ജോൺ തോമസ്സിനോടും ഉള്ള നന്ദി തങ്ങൾ അഭിമാനപൂർവ്വം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

‘സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി, മലകരസഭയുടെ സർവ്വീസ് കിന്നരം’ എന്ന ജീവചരിത്ര പ്രധാനമായ നല്ല പുസ്തകം പത്തു വർഷം മുമ്പു പ്രസിദ്ധ പ്ലൈട്ടറ്റുന്നതിനും അത് സഭാഖ്യപ്പനായിരുന്ന പ. മാതൃസ് ദിതിയൻ ബാധായെ കൊണ്ടു ദീർഘകാലം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കർമ്മഭൂമിയായി രൂപ പത്തനംതിട്ട സെസ്റ്റ് റൂഫീമർസ് കത്തീഡ്രലിൽ ചെച്ചു പ്രകാശനം ചെയ്തിട്ടുന്നതിനും സാധിച്ചതിൽ വലിയ സന്ദേശം ഉണ്ടായി. എന്നാൽ മഹാനായ സഭാകവി അർഹിക്കുന്ന വിധത്തിൽ പുസ്തകം മെച്ചപ്പെട്ട ലിംഗം എന്ന ദുഃഖപരിപ്രേക്ഷ അന്തർലിനമായിരുന്നു. പുതിയ പതിപ്പു വേണ്ടിവരുമ്പോൾ കുറവുകൾ കുറെയെല്ലാം തീർക്കാമെന്നും കരു തിയിരുന്നു. പക്ഷേ സഭയും പല മേല്പട്ടക്കാരും വൈദികരും സഭാംഗ അഞ്ചും സഭാകവിയുടെ സേവനത്തിൽന്റെ വില മനസ്സിലാക്കുന്നതിനോ പുസ്തകം വാങ്ങി വായിക്കുന്നതിനോ, വേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്ന തിനോ മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. അദ്ദേഹം രചിച്ച പാട്ടുകൾ നിത്യവും ആലപി കുന്നവരും കവിയെപ്പറ്റിയും ആത്മ ചെച്തന്നും തുടക്കക്കുന്ന കവിതയിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യസത്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ദൈവിക ചിന്തകളെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കാതെ ഒരു നില്ലംഗ മനോഭാവം ചെച്ചു പുലർത്തുന്നു എന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി. ഇരുപതു ലക്ഷ്യത്തോളം സഭാംഗങ്ങളിൽ ഏതാനും പേര് മാത്രമേ സഭാകവിയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിൽന്റെ സഭാസാഹിത്യസേവനത്തെപ്പറ്റിയും കേൾക്കുകയോ മനസ്സിലാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളു.

സഭയുടെ ആദ്യാത്മിക മണ്ഡലത്തിലുള്ള കടുത്ത നിർജ്ജീവാവസ്ഥയുടെ ഒരു അളവുകോൽ മാത്രമാണിൽ. ഒരിവകയും സന്ദേശകുള്ളും രണ്ടു പുസ്തകം ചെച്ചു വാങ്ങി വായിച്ചാൽ രണ്ടായിരത്തിൽപ്പരം കോപ്പികൾ ചെലവാകും. വായിക്കാത്ത വൈദികരിക്കും, വായിക്കാത്തവരും പാടാത്തവരുമായ സഭാംഗങ്ങൾക്കും മുഖിയ ഭൂതിക്കഷമുള്ള മലകരസഭ ഗാനങ്ങളിലുംതന്നെയും ന്തുതിപ്പുകളിലുംതന്നെയും സത്യങ്ങൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുകയോ നിത്യജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ലഘുജൂളത്തിനു തെളിവുകൾ വേറെ തേണ്ടെല്ലാം സഭയുടെ ഒരുദ്യാഗ്രിക്കലിക്കരസഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ പ്രചാരം പ്രോലും പതിനായിരത്തിൽ കൂടുതൽ

ഇല്ലാതെ. ഞായറാഴ്ചപ പള്ളികളിൽ വരുന്ന ഉരുപതു ശതമാനത്തോളം സഭാംഗങ്ങളിൽ തൊല്ലുറ്റിരിപ്പതു ശതമാനവും ആഖ്യാതമിക പ്രസിദ്ധീ കരണ കാര്യങ്ങളിൽ അക്ഷരവിരോധികളുമായിരിക്കും. പള്ളിയിൽ വരാത്തവരെപ്പറ്റി ഒന്നും പറയേണ്ടതുമില്ല. പള്ളിച്ചെലവിൽ വാങ്ങിവച്ചിരിക്കുന്ന കുർബാനക്രമം പോലും എടുത്ത് ഒരു മൺക്കുർ കൈയിൽ പിടിച്ച് ആരാധനയിൽ അർത്ഥവത്തായി പങ്കടുക്കുന്നതിനോ പ്രതിവാക്യങ്ങൾ യമാസമയം ഉരുവിടുന്നതിനോ സഭാംഗങ്ങളിൽ പലരും ഇന്നും വിമുഖതകാട്ടുന്നു. ആരാധന അവസാനിക്കാാകുന്നോൾ പള്ളിപ്പറവിൽ വരികയും പത്തിരുപതു മിനിറ്റ് പള്ളിമുറ്റത്തെ മരത്തണലിൽ നിൽക്കുകയും കാണിക്കു പോലും അർപ്പിക്കാതെ തിരിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന പുറമ്പോക്കു ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് ഇന്നു മലകാരസഭയിലുള്ള ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗമനു പറഞ്ഞാൽ എതിരു പറയാൻ ആളുകൾ കൂറയും. സഭയക്കുജീവനും ചെച്തന്നുവും ഇല്ലാത്തതിന്റെ കാരണം “ചത്തതിനൊക്കുമേജീവിച്ചിരിക്കില്ലോ” എന്ന മട്ടിൽ കഴിയുന്നവർ തന്നെ. സഭാചാരത്തിലോ സഭാപിതാക്കണ്ണാരുടെ ജീവചരിത്രമോ സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളോ പ്രാർത്ഥനകളോ അവ പകർന്നു നൽകുന്ന ആത്മയാനുഭൂതിയോ ഇക്കുടർക്കു അനുമായിരിക്കും. ജനനം കൊണ്ടു നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനികളായ ഈ വിഭാഗക്കാർക്കു സഭയെന്നു പറഞ്ഞാൽ മാമോദീസാ, വിവാഹം, ശവസംസ്കാരം എന്നിവ യമാസമയം സാധിച്ചുകിട്ടുന്ന സംശ്ലഭ എന്നതിൽ അപൂരിമായി ഒന്നുമില്ല. അതേസമയം പലർക്കും പള്ളിയുടെ ഭരണത്തിലും പൊതുയോഗത്തിലും ഒക്കെ മുവ്പാസനങ്ങൾ ലഭിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടായിരിക്കും. നാലു പേരറിയാൻ വേണ്ടി കാര്യമരിയാതെയുള്ള വിമർശനങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും ഇവർ വ്യാപൃതരായിരിക്കും.

പള്ളിക്കമ്മിറ്റിയില്ലും ഭദ്രാസന കൗൺസിലില്ലും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയില്ലും (കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളിൽ പലരും സഭയ്ക്ക് ഭൂഷണമല്ല എന്ന പരാതിഉണ്ട്) കടനു കുടാൻ വിവരം കുറുഞ്ഞ ഇത്തരക്കാർ ഒഴിവാക്കാനാവാതെ കുമ്പസാരം മുതലായ സാഹസത്തിനും വിധേയനാകും. ക്രിസ്തീയ വിനയത്തിനും കൗദ്യാർക്കിക്കമായ ജീവിതത്തിനും പൊതുവേ ഇവരിൽ പലരും വിമുഖരായിരിക്കും. ഇത്തരക്കാരെ ആഖ്യാതമിക ജീവിതത്തിന്റെ കനകസോപാനങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്താൻ വേണ്ടി ഒരു പുരുഷായുസ്സു മുഴുവൻ ചെലവഴിച്ചു കടനുപോയ സി. പി. ചാണ്ഡി സ്വർഗ്ഗത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് ഇന്നും ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗിയെ ആരാധനയിൽ പങ്കടുക്കാതെവരെയും പാടാതെ മാസ്തിളമാരെയും കണ്ണട ദുഃഖിക്കുന്നുണ്ടാവും. എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തു പാതാളത്തിൽപ്പോയി സൃവിശേഷം അറിയിച്ചതുപോലെ പാടാതെവർക്ക് വേണ്ടി സഭാക്കവി വീണ്ണും പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങൾ രചിക്കുന്നുണ്ടാവും. ആരും മടങ്ങിവന്നു പറയുന്നില്ലെന്നു മാത്രം.

ഒന്നാം പതിപ്പിനു ശേഷമുള്ള സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പത്തു വർഷത്തെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തന്നെ വിശ്രമവേളകളായിരുന്നു. വെള്ളിക്കുളത്തിനടുത്തുള്ള പ്ലാങ്മൺലെ സഹോദരിയുടെ വീട്ടിൽ, തികഞ്ഞ കുടുംബം നെരീക്കശത്തിൽ അദ്ദേഹം സംസ്ഥാപ്തനായി കഴിഞ്ഞു. വേണ്ടതില്ലാം എഴുതുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്ത വ്യക്തിയായതിനാൽ ജീവിത സാധാനത്തിൽ ഇവ രണ്ടിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു. ഒന്നു രണ്ടു തവണ അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടിലെത്തിക്കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴേല്ലാം നല്ല ഓർമ്മ യോടെ തിരിച്ചിറിയുകയും സന്തോഷം അറിയിക്കുകയും ഉണ്ടായി എന്നു എടുത്തുപറയാം.

ചാണ്ടി സാറിന്റെ ഒരു സഹോദരിയെ പുരാതനമായ ഓർത്തയോക്സ് സഭയിൽ നിന്നു റീതതിൽ കെട്ടിച്ചുത്തായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ചാണ്ടി സാറിനെ വാർഡക്കുകാലത്ത് ഓർത്തയോക്സ് സഭ അവഗണിച്ചു എന്ന് റീതു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ‘എക്കുദീപം’ എന്ന വാരോല സമാനമായ മാസിക അടുത്തകാലത്ത് അവകാശപ്പെട്ട കാര്യം ഓർക്കുന്നു. ‘ബമനി ആശ്രമവും റീതു പ്രസ്ഥാനവും’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ റീതു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തനിനിറവും പൊയ്മുവവും വഞ്ഞനയും അനിശ്ചയ്യേരേക്കും ഒരു വെളിച്ചത്തിൽ തുറന്നുകാട്ടിയതിനാൽ ആ പുസ്തകത്തേടാടുള്ള അമർഷമാണു സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പേരിൽ ‘എക്കുദീപം’ പ്രകടിപ്പിച്ചത്. റീതുകാർ ചൊല്ലുന്ന ആരാധനാഗൈതങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും (ഓർത്തയോക്സുകാരെ പിടിക്കാനാണു ശാന്തങ്ങൾ മാറ്റാതിരുന്നത്) ചാണ്ടിസാർ രചിച്ചതാകയാൽ അവർക്കും ഒരളവിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതലയുണ്ടായും സ്ഥാപിക്കാനാവും.

ഓർത്തയോക്സ് സഭയ്ക്കു പ്രായമുള്ള അവിവാഹിതരായ വൈദികരയും ആത്മീയ പ്രവർത്തകരയും വിദേശ സഹായം കൊണ്ടു സംരക്ഷിക്കുന്ന പ്രത്യേക ഭവനങ്ങൾ ഇല്ലാനുള്ളത് ഒരു കുറവാണെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും അത് ആക്രോഷപാം അർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമല്ലപ്പോ. സർക്കാർ പെൻഷണും സഭയുടെ സഹായവും ഉൾപ്പെടെ പ്രതിമാസം 5000 -ൽ പരം രൂപ ലഭിച്ചിരുന്ന സി. പി. ചാണ്ടി ചില റീതുകാർ പരിയുംപ്രകാരം തെണ്ടിയും അനാമനും ഒന്നും അല്ലായിരുന്നു എന്ന് ‘എക്കുദീപവും’ അറിഞ്ഞിരിക്കും.

ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു തുല്യമായ ബഹുമതികളോടെയാണു സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കബിടക്കം നടത്തിയത്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കു പുറമെ ഒരുക്കണക്കിനു വൈദികരും ശതകണക്കിനു സഭാസ്ഥനെപ്പിക്കും വിലാപയാത്രയിലും ശവസംസ്കാരത്തിലും പരഞ്ഞുള്ള പരിപാടിയാണു. വഞ്ഞനയിൽ ജനിച്ചും ആരോപണങ്ങളിലും വളർന്നും വൻ വിദേശ സഹായം സ്വീകരിച്ചും ഇല്ലാത്ത സമാനങ്ങൾ കഴുത്തിൽ കുറിച്ചിട്ടും മുന്നോട്ടുപോ

കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനം നടത്തുന്ന അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ആക്രോഷങ്ങൾ ആരും കാര്യമായി ശാന്തിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതാണു വന്നതു.

സഭാകാവി നമ്മുടെ ആരാധനയെ സമ്പൂർണ്ണമാക്കിയ രീതികളെപ്പറ്റി ആധികാരികമായി അപദ്രവിച്ചു പറന്ന സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ആരാധന തില്യം സഭാചാരത്തില്യം നല്ല അവഗാഹമുള്ള ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ എന്ന വൈദികനാണ്.

തന്റെ ശുരൂസ്ഥാനീയനും അയൽവാസിയും ആയിരുന്ന സി. പി. ചാണ്ടിയെ വേണ്ടവിധത്തിൽ അറിഞ്ഞാരാധിച്ചും അനുകാലത്ത് പല പ്രോഫീഷണൽ സന്ദർഭിച്ചും വന്ന തുന്നമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഹീലി പ്രോസ് മാർ തുന്നേബിയോസാം ചിന്താബന്ധുരമായ അവതാരിക ആത്മനിർവ്വചനത്തിലോടെ ഏഴുതിയിരിക്കുന്നത്. സർവ്വോപരി പ. മാർ തേതാമാ ദിദിമോസ് ഓനാമൺ കാതോലിക്കാ ബാബായുടെ ആശംസ ഈ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരത്തിന് ഒരു പൊന്തിന് തിലകമാണ്. ബഹുമാന്യരായ ഇവരെല്ലാവരോടുമുള്ള കൂത്തജ്ജനത അറിയിക്കുന്നു.

പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ചു പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ നൽകിയ പലരുണ്ട്. അവതിൽ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജേപ്പഷ്ടം സഹോദരൻ സി. പി. തോമസിരേൾ (കോയന്ത്രുൾ) പുത്രനാരായ സി. റി. ഹീലിപ്പ് (സണ്ണി), ഏബേഹാം സി. തോമസ് (തമി), സി. റി. തോമസ് (ബേബി) എന്നിവരോടുള്ള പ്രത്യേക നദിയും ഇവിടെ സസ്യനോഷം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ആരാധന രചിച്ച സി. പി. ചാണ്ടിയും അതു നിത്യവും ആലപിച്ചു വന്ന പ. മാത്യുസ് ഭിതീയൻ തിരുമേനിയും സർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്ന ചേതോ ഹര കാച്ച ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയനേത്രങ്ങൾക്കു അവർണ്ണനീയമായ കൂളിൽമ നൽകുന്നുണ്ട്.

ഈ ജീവചാരിത്ര രചനയിൽ സന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ആദ്യ പതിപ്പിന് ‘അഭിനന്ദനവും ആശംസയും’ ഏഴുതിത്തരുകയും ചെയ്ത മലകര സഭയുടെ മുൻ പരമാദ്യക്ഷമനായ ബന്ധേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യുസ് ഭിതീയൻ കാതോലിക്കാബാബായെ ആദരപൂർവ്വം അനുസ്മർക്കുന്നു. സി. പി. ചാണ്ടിയെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭ സാഹിത്യ സംഭാവനകളുടെ ശരിയായ മുല്യം മനസ്സിലാക്കി ‘സഭാ താരം’ എന്ന പദവി നൽകുകയും ചെയ്ത പുസ്തകം മരണാർഹനായ മാത്യുസ് ഭിതീയൻ ബാബായുടെ പാഖനസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ മലകരസഭയുടെ നിലയ്ക്കാതെ ‘സർഗ്ഗീയ കിന്നര’ത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പിനെ ഞങ്ങൾ തിക്കണ്ട സംസ്കാരത്തിലോടും ആത്മഹർഷത്തോടും സമർപ്പിച്ചിക്കാം എന്നുന്നു.

ഭാവിയിൽ സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ സാഹിത്യസംഭാവനകളെപ്പറ്റി കുല
ക്ഷമായി പറിക്കാതൊരുജോന്നവർക്ക് ഈ കിന്നരം ഒരു പൊന്നോടക്കു
ശലായിത്തീരുമെന്നാണു ഞങ്ങളുടെ ശുദ്ധപ്രതീക്ഷ.

**കെ. വി. മാമുൻ
ജോയ്സ് ടോട്ടയ്ക്കാട്**

കേട്ടയം

4-5-2006

അവതാരിക

സഭാകാവി സി. പി. ചാണ്ടി അവൈവദികാരുടെ ഇടയിലെ അപ്രവ്യാപിത പരിശുദ്ധുകൾ

സഭാകാവി സി. പി. ചാണ്ടിസാർ നമ്മുൾ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ട് ഈ മെയ് നാലിനു ഒരു വർഷം തികയുകയാണ്. സഭയ്ക്കും, സമൂഹത്തിനും, വാക്കി ലുഡയും പ്രവൃത്തിയിലുടെയും സന്മാനുകയിലുടെയും വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകിയാൽ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം ലോകലോചനങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയാത്ത പരലോകത്തെക്കു പോയിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹവുമായി ദിർ ഘടകാലത്തെ സൗഹ്യദാനുഭവങ്ങളാണ് എനിക്കുള്ളത്. ചാണ്ടി സാറിന്റെ സജീവമായ പ്രവർത്തനകാലത്ത് ഒരു പക്ഷേ സഭയുടെയും സഭാംഗങ്ങളുടെയും ഭാഗത്തുനിന്നു വേണ്ട പരിശനനയോ അംഗീകാരമോ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. എന്ന വസ്തുത വിസ്മയിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ജീവിത സാധാരണതിൽ സഭയും ഭ്രാസനങ്ങളും ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും അദ്ദേഹത്തെ വേണ്ട പോലെ കരുതി സംരക്ഷിച്ചിരുന്നു എന്നു സസ്യങ്ങൾ പരിയാനാവും. തികച്ചും ആദ്യാത്മികവും ധാർമ്മികവുമായ പാതയിൽ കർമ്മനിരതനായി സമർപ്പണം ജീവിതം നയിച്ച അദ്ദേഹം അവൈവദികരുടെ ഇടയിലെ ഒരുപ്രവ്യാപിത പരിശുദ്ധനായിരുന്നു എന്നു പറയാൻ എനിക്ക് ഒരും മടിയില്ല.

സഭാകാവിയുടെ ഒരു ലാലു ജീവചർത്രം 1997-ൽ പ്രസിദ്ധീപ്പിച്ചതിൽ പ്രോഡ് അതിന്റെ അവതാരിക എഴുതാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കാണു ലഭിച്ചത്. എന്നാൽ ആ പുസ്തകം ചാണ്ടി സാറിനെപ്പറ്റിയുള്ള പൂർണ്ണമായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ അബ്ലൈനും 1997 മുതൽ 2005 വരെയുള്ള പല കാര്യങ്ങൾ പരിയാനുണ്ടെന്നും ശ്രമകാരനാരായ കെ. വി. മാമനും ജോൺ തോട്ടയ്ക്കാടിനും ബോദ്യമുള്ളതു കൊണ്ടാണ് അവർ പൂതിയ വസ്തുത കൾ ചേർത്ത് പരിഷ്കരിച്ച രണ്ടാം പതിപ്പിറക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതേപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും സി. പി. ചാണ്ടിയുടെയും ചിരകാല സുഹൃത്തായ കെ. വി. മാമൻ എന്നോട് നേരത്തെ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആരായുകയും സമ്പൂർണ്ണ ജീവചർത്രം അനിവാര്യമാണെന്നു താൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കയ്യും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

അതിവേഗം പാഠ്യക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെ കുതെതാഴുകിൽ ഒരു പക്ഷേ വിസ്മയിക്കപ്പെടാനിടയുള്ള സഭയിലെ സമുന്നത വ്യക്തികളുടെ ജീവചർത്രങ്ങൾ സഭയ്ക്കു പരിപ്രേരണ കൂടാതെ കഴിവനുസരിച്ചു

സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കെ. വി. മാമ്പൻറും ജോയ്‌സി എഴുപ്പം അതിശ്രദ്ധിച്ചംായ സേവനത്തിൽന്റെ ഒരു ഭാഗമായിട്ടാണു ഞാൻ ഈ പുസ്തകത്തെ കണക്കാക്കുന്നത്. പ്രശസ്തിയും സാമ്പത്തികനേട അള്ളും ലക്ഷ്യമാക്കാതെ നടത്തുന്ന ഇത്തരത്തിലുള്ള അക്ഷരസേവന തത്തിന്റെ ധമാർത്ഥമ മാഹാത്മ്യം വരുന്നും അക്ഷരസേവന കുടുതൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുകൂ.

വെള്ളിക്കുള്ള ചക്കാലക്കുന്നേൽ ഫീലിപ്പോസ്സ് ഉപദേശിയുടെ കനിഷ്ഠ പുത്രനായ സി. പി. ചാണ്ടി വളരെ ചെറുപ്പത്തിലെ തന്നെ മലയാളത്തിലും സംസ്കൃതത്തിലും അവധാരം നേടി. പിന്നീക് സുറിയാനി, അരബി തുട അഡിയ ഭാഷകളും വശമാക്കി. 1940 -കളിൽ കോട്ടയം പഴയസമീക്കാരിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് സിഖനായ പ. ബാണുലിയോസ് ശീവരുഗ്രീസ് ദിതിയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ അനുഗ്രഹാശില്പുകളോടെ സുരിയാനിയിലുള്ള ആരാധനാഗൈതങ്ങൾ തർജ്ജിമ ചെയ്തു തുടങ്ങി. തുടർന്നു വടക്കുന്നേൽ മാതൃസ് മാർ അതാനാസോസ്യാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, മലകര മല്പാൻ കോനാട്ടു ഏബ്രഹാം കത്തനാർ ഏന്നിവരുടെ നിർദ്ദേശവും സഹകരണവും ആർജ്ജിച്ചു. ഇന്നു മലകരസഭയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന ആരാധനാഗൈതങ്ങൾ ഏല്ലാം തന്നെ സി. പി. ചാണ്ടി ഭാഷാത്തരം ചെയ്തു സഭയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചതാണ്. ഈ അതുല്യ സേവനത്തിനു സഭാംഗങ്ങൾ ഏല്ലാവരും സി. പി. ചാണ്ടിയോടു വളരെ കടപ്പട്ടിക്കുന്നു എന്ന സത്യം സഭയുള്ള കാലത്തോളം മറക്കാനാവില്ല.

താരതമേന വൈകിയാണ് സി. പി. ചാണ്ടി പത്രനംതിട്ടയിലെ പ്രശസ്തമായ കാതോലിക്കേറ്റ് പെഹന്സ്ക്കൂളിൽ അദ്ദൂപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട്. പുത്രൻകാവ് മാർ പിലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആരംഭിച്ച വേസിൽ ദയറായിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു അധ്യാപകവുംത്തിയോടൊപ്പം സഭയിലെ വിവിധ ആദ്ദൂതമിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ വർദ്ധിത താപ്പര്യ തേതാടെ അദ്ദോഹം ആഗമഗനായി. ധാനിയേൽ മാർ ഫീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്നേഹവാസല്യങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായ സഭാകവി ഭ്രാസനത്തിലെ ആത്മീയ സംരംഭങ്ങളിൽ ഏറ്റരക്കാലം നിറ നെതുനിന്നു. റിക്ഫർ ചെയ്ത ശേഷവും ദിർഘകാലം ഏൺപതു വയസ്സു വരെ സേവനം തുടർന്നു. ബാലസമാജം, സംഭാവനക്കൂർ, യുവജന - വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ മുതലായ സംഘടനകളിൽ ഏല്ലാം അദ്ദോഹം അവിഭാജ്യ ഘടകവുമായിരുന്നു. കൂണ്ടുകളിലും പ്രസംഗങ്ങളിലുമെല്ലാം നർമ്മം നിരന്തര നിന്നിരുന്നു. കൽപ്പുള്ള മരുന്നുകൾ പഞ്ചാരയീൽ പുരി കിപ്പുംതിന്തു നല്കുന്നതുപോലെ ആഫായ ആത്മികസത്യങ്ങൾ ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയമനസ്സുകളിൽ ഏത്തിക്കുന്നതു നർമ്മ രസത്തിലും ദേഹായിരുന്നു. അത് ഒരസാധാരണ കഴിവുമായിരുന്നു. ഈ പബ്ലിക്കു

പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ഒരു നല്ല ഗുരുത്വത്ത്, ഭക്തനായ സഭാസ്ഥനോൾ, പ്രസംഗകൾ, കവി എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ പ്രശ്നാഭിച്ഛു.

ആദ്യാത്മിക പ്രവർത്തനമേഖലകളിൽ ഞങ്ങൾ സഹപ്രവർത്തകരായിരുന്നു എക്കിലും അദ്ദേഹം എനിക്കു സ്നേഹസ്വന്നനായ മുത്ത സഹോദരനും ഗുരുസ്ഥാനീയനുമാണെന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി. ഒരു സംഭവം പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയാണ്.

1957 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് കനക ജുഡിലിയോടുബന്ധിച്ചു മലബാറിൽ മുതുകൂളത്തു (നിലമ്പുർ) നടത്തിയ വർക്ക് ക്യാമ്പിലൂടെയാണ് ഞങ്ങൾ വളരെ അടുത്തു പരിചയപ്പെട്ടുനന്നത്. നാൻ അന്ന് ഇരുന്നൊധിയിൽ ദക്ഷിണ റൈറ്റിവേ ഉദ്യോഗസ്ഥനാണ്. ചാണ്ഡിസാറിന്റെയും കെ. വി. മാമ്മൻ്റെയും മറ്റും നേതൃത്വത്തിൽ കുടിയേറ്റക്കാർക്കായി മുതുകൂളത്ത് ഒരു ദേവാലയ നിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കുചേരുകയായിരുന്നു പ്രസ്ഥാനംഗങ്ങൾ. ഇടനാട്ടിൽ നിന്നു മുതുകൂളത്തു കുടിയേറിപ്പാർത്ത 26 കുടുംബങ്ങളിരുന്നു ഒരാഴ്ച ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണിയും കപ്പയും മറ്റും ഭക്ഷണമായി നൽകിയത്. വനത്തിൽനിന്ന് നടുവിൽ കോച്ചുന തണ്ടുപ്പിൽ റാത്രിയിൽ ആഴി കുട്ടി ചാണ്ഡിസാർ രചിച്ച പാട്ടുകൾ താളാത്മകമായി ഞങ്ങൾ ഹാടുന്നോൾ, എഴുതുമെക്കിലും ഹാടാത്ത ചാണ്ഡിസാർ അതുഡികം സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു. പകലാത്തത ഉത്സാഹപൂർവ്വ മായ പണി മുലം പള്ളിയുടെ തരകക്ക് ഒരാഴ്ച കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി. പിന്നീട് പ്രത്യോസ് മാർ സന്താത്തിയോസ് പള്ളി നിർമ്മിച്ചു നല്കി. അനു തുടങ്ങിയിട്ടു സന്ദർഭം അബ്ദി ദശകം തുടർന്നു. 1962-ൽ റയിൽ വേദിലെ ഉദ്യോഗം രാജിവച്ച് സെറാവുറിൽ പരിക്കുവാൻ പോകുന്നോൾ ആദ്യവർഷം മലയാളത്തിൽ ഒരു പേപ്പർ എഴുതണമായിരുന്നു. അതിന് നാൻ നിർദ്ദേശങ്ങളും സഹായവും തേടിയത് ചാണ്ഡിസാറിൽ നിന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം അനു തന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ വളരെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു. അനു മുതൽ അദ്ദേഹത്തെ ‘ഗുരുവേ’ എന്നാണ് നാൻ സംബോധന ചെയ്തു വന്നത്.

1985-ൽ മേല്പട്ടക്കാരനായി ഓഗസ്റ്റ് ഒന്നാം തീയതി ബേസിൽ അരമനയിൽ തുമ്പമൺ ഭ്രാസനത്തിൽനിന്ന് അസിറ്റുസ്റ്റായി നാൻ ചുമതലയെടുക്കുന്നോൾ ചാണ്ഡിസാർ നർമ്മഭോധയത്താട ഏരോ അഭിസംബോധന ചെയ്തത് ‘തുമ്പമൺ ഭ്രാസനത്തിൽനിന്ന് നില്ലുഹായ മെത്രാപ്പോലീത്താ’ എന്നാണ്. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഉൾക്കൊഴ്ചയും വിവേചനാശക്തിയും വളരെ വിലപ്പെട്ടതായി അനുഭവപ്പെടുന്നതിന് അധികം താമസം വേണ്ടിവന്നില്ല. എഴുപത്തബുദ്ധ വയസ്സു തികഞ്ഞതപ്പോൾ ബേസിൽ അരമനയിൽ കുടിയ പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പൊന്നാടയണിച്ചും, സമ്മാനങ്ങൾ നല്കിയും ഞങ്ങൾ ആദരിച്ചു.

രാധിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, പുരോഹിതൻ, വൈദികസ്ഥമിനാരി അദ്ദും പകൻ, ഭ്രാസന മെത്രാപ്ലാലീത്താ എന്നീ നിലകളിലെലാക്ക ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നോഴും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്വന്നേഹവും ബഹുമാനവും വർദ്ധിച്ചുവന്നതെയുള്ളൂ. തങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ബേസിൽ ഭയറായിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അവസരങ്ങൾ വളരെ വിലപ്പെട്ടതായി ഞാൻ കാണുന്നു.

വാർദ്ധക്യകാലത്ത് കൂടുതൽ ശാരീരിക ശുശ്രൂഷകൾ ആവശ്യമായ പ്ലോൾ സ്വന്നം സഹോദരീപുത്രൻ അയിരുർ താഴ്മാൻ ബേബിയോടൊത്ത് താമസിച്ചു. സമയം കിട്ടുന്നോൾ തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. 2005 ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ അവസാനമായി കണ്ണപ്ലോൾ എടുത്ത ഫോട്ടോകൾ ഞാൻ വിലപ്പെട്ടതായി സൃക്ഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നോൾ ഞാൻ നാടിൽ ഇല്ലായിരുന്നെന്നും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നു തിരികെ എത്തിയശേഷം മെയ് 7-ാം തീയതി എല്ലാ ബഹുമതികളോടും കൂടെ ഉചിതമായി താൻ ദിർഘകാലം താമസിച്ചിരുന്ന ബേസിൽ ഭയറാക്ക നാത്തിലെ മാർ ബേസിൽ ചാപ്പലിനു പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള പ്രത്യേക സെമിന്റേറിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിക്കാൻ സംഗതിയായി.

ഞാൻ താമസിക്കുന്ന മെത്രാസനങ്ങളാരമന്നയുടെ ചാപ്പലിന്റെ സമീപത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചാണ്ഡി സാറിന്റെ സ്വപ്നിക്കുന്ന കബറിടത്തിൽ നിന്നുയ രൂപ സന്ദേശങ്ങൾ സഭാംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്നും എന്നും ഒരു വെല്ലുവിളിയാണെന്നു ഞാൻ പലപ്ലോച്ചും ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. അതിയന്നു നായിരുന്ന സഭാകവിരെ നമ്മക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത് ദൈവത്തെ മഹത്വ പ്ലെടുത്തിക്കൊണ്ടു “മലകരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗിയ കിന്നരം” അനേകായിര അള്ളിൽ കൂടികൊള്ളുന്ന ദുഷ്കാരമാക്കളെ പൂരിത്താക്കാൻ സഹായിക്കു മെന്നുള്ള ശുഭ്രതീക്ഷയോടെ സഭാംഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സസ്നേഹം സമർപ്പിക്കുകയാണ്.

പ്രാർത്ഥനാശംസകളോടെ

ഫീലിപ്പോസ് മാർ തൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്ലാലീത്താ

പത്തനംതിട്ട

ഇന്ത്യൻ ദിനം

16 - 4 - 2006

1

നവചിത്രം

സഹോദരീപുത്രനായ പ്ലാകമൻ ബേബിയുടെ ഭവനത്തിൽ തൊന്ത്രി റിസ്റ്റ് തില്ലയിൽ കല്ലുടയെന്നേ കല്ലുടയാതെയിരിക്കുന്നോഴും ഒറ്റ നോട്ട് തതിൽ അര സായിപ്പിരെ നിറം. അഞ്ചിടി അഞ്ചര ഇംഗ്ലീഷ് ഉയരം. കഷണി കടനാക്കമിച്ച ശിരസ്സിന്റെ പിൻവശത്തെ വിജനമേവലയുടെ പാർശ്വഭാഗം പറന്നുനടക്കുന്ന ഏതാനും തലനാരിഡികൾ ആള്ളാദനം ചെയ്യാൻ വിഹല ശ്രമം നടത്തുന്നു. വിരലറ്റം വരെ നീളുന്ന തുവെള്ള ജുഖ. വെഞ്ചയിൽ വട്ടാവിരെ ധാനിൽ വേഷ്ടിയെ വെല്ലുന്ന സുതാരൂപരഹിത ഒറ്റ മനൽ മുണ്ട്. കിഴക്കുമാരെപ്പോലെ, എൻകലും മുണ്ടു മടക്കിക്കുന്നതി നടക്കാത്ത തെക്കൻ. ഇടതുർന്ന പുതികക്കാടികൾ. വേണ്ടാത്തതു കാണാത്ത പ്രകാശനമായ കല്ലുകളും ആരെങ്കിലും നിശ്ചാഞ്ചുവിൽ ഇല്ലാത്ത വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ പിടിച്ചെടുക്കാത്ത ശ്രവണപുടങ്ങളും. ശ്യില്ലിനു ലൈൻ നിർത്തുന്നോൾ നിര തെറ്റിക്കുന്ന പിണ്വു പ്രേമരി വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പോലെയുള്ള ഒന്തനിര. പ്രസാദാത്മകമായ മുവാരവിനും. പുണ്ണിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്ന അധരയുഗ്മം. ശിരസ്സിലും മനസ്സിലും രസനയിലും സദാ ആത്മിക ശാന്തിയും ശാന്തിയും ലീലാവിലാസം. ലോകത്തിലാണെങ്കിലും ചിന്തയും ഭാവനയും വിഹരിക്കുന്നത് ഓസോൺപാളിയെ ഉരുമ്പിക്കിടക്കുന്ന ഓയാറിലും ലോകാലോചനങ്ങൾക്കു ദ്വശ്രൂമല്ലാത്ത ഇന്ദ്രങ്ങളുടെ പരുദിസായിലും. എൽ. പി. ജി. സൗര കത്തി ജാലിക്കുന്നോൾ നമുക്ക് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സിലിംഗരിലെ ഇന്ദ്രനും കാണാനാവാത്തതുപോലെ കവിതാത്തിന്റെ നിറകുടമായ സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴം അളന്നു നോക്കാനും സാധിച്ചിരുന്നില്ല.

പിള്ളേളരും പള്ളിയും പള്ളിക്കുടവും ആയിരുന്നു ഇഷ്ടപ്പെട്ട ത്രിമുർത്തികൾ. കവി കർമ്മ കുശലത സദാ താരാട്ടു പാടുന്ന സരസ്വതീ വിള്ളയാട്ടം. പവഹുഭാഷാ പാണിയിൽ അതിനു തിലകച്ചാർത്ഥണിയിച്ചു. താൻ ചെറിച്ച ശാന്തിയുടെ താളാത്മകമായ വീചികൾ എന്നും വിശിഷ്യ, ആഴ്ചവട തതിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ അംബരത്തോളം ഉയർന്നു മേഖല മേഖലയും കടനു സർജ്ജ സദനത്തിന്റെ കനക കവാടത്തിലുടെ പ്രവേശിച്ചു അവിഭയും അനുരഥനും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ അനിർവചനീയമായ ഒരാത്മസംതൃപ്തി. സന്ധ്യാസത്തിന്റെ സമസ്തദാവങ്ങളും സാംശീകരിച്ച വൈരാഗ്യി. വന്നത്രാഭയിലും സാംശീകരിച്ചമായ ഭോജ്യങ്ങളിലും തെല്ലും അഭിമുഖ്യമില്ലാതിരുന്ന ലളിതജീവിത പ്രേമി. വായിച്ചും പരിച്ചും പാടിയും എഴുതിയും ചിത്രപ്രകാശം കണ്ണെത്താത്ത മാപ്പിളമാർ മാപ്പ് അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് അവരോട് അകമേ അല്പപം അമർഷമുണ്ടായിരുന്ന വരെ

ബന്ധനായ ഭാഷാസ്വന്മൂലം തമാശകൾ പറയുകയും അവ തല മറന്ന് ആസാ ദിക്കയും ഒന്നുമറിയാത്ത മട്ടിൽ പുണ്ണിരിക്കുകയും അതിലുടെ കൊച്ചു കൊച്ചു കാര്യങ്ങൾ വലിയവരെപ്പോലും പരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്ത ഇഷ്ചിതുല്യനായ മുൻഷി.

പ്രായത്തിനു അവധി നല്കിക്കൊണ്ടു നിർദ്ദേശമായ ഫലിതപ്രയോഗങ്ങൾ മുലം തന്നെയും ഉറ്റ സ്വന്മൂലിതയേയും നൂളുള്ളി സിപ്പിച്ചു സഹൃദയൻ. ശിക്ഷണം തെറ്റിക്കാത്ത ദയറാക്കാരൻ. അങ്ങനെ പോകുന്നു പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഐഹസ്ക്കളും ലഭ്യാളം കൂടാന്നു കഴിഞ്ഞു സാധാരണ നടപ്പിനായി ഏകാന്തപദ്ധതിക്കെന്നപ്പോലെ എന്നും കുന്നിൻഞ്ചി നടന്നുവരുന്ന സാക്ഷാത് സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതാബ്ദാരു നവചിത്രമായി. താൻ ദിർഘകാലം താമ സിച്ചു വേഖിൽ ദയറായുടെ അക്കണ്ടത്തിൽ മലകരസഭയുടെ വാനമ്പാടി യായിരുന്ന സി. പി. ചാണ്ടി അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു. അങ്ങും മറുകരക്കെന്നു ഏകില്ലും ഇക്കരയിലുള്ള ഞങ്ങൾ എന്നും അവിടുന്നു രചിച്ച ഗാനഞ്ചേരി പാടുവേബാഴും അതുവഴി ദൈവത്തെ സ്തതുക്കുവേബാഴും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സഭാകവിയെ അനുസ്മർത്തും; തീർച്ച.

താൻ കണ്ട ചാണ്ടി

ആയുസ്സിനെന്ന സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്തോളം 2005 മെയ് 4 വരെ - നവതി വരെ - ‘ദൈവത്തിന്റെ കുപാവര യുഗത്തിൽ’ ജീവിച്ചു സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി യുടെ പവിത്രവും നിഴ്വിംഗ് സുന്ദരവും തലമുറകളെ സ്വപർശിക്കുന്നതും, വ്യാപകവുമായ സഭാ സേവനങ്ങളെ അനുസ്മർത്തിപ്പിക്കുന്നതും, ഈ ദന്തം ചരമ വാർഷികത്തിൽ ആത്മഹർഷങ്ങായകമായ ഒരു സവിശേഷാനുഭവം തന്നെയാണ്.

പത്തനംതിട്ട മാക്കാംകുന്നു സെന്റ് സൗണ്ട് പ്രൈമറ്റിന് ഇടവകക്കാരനായിരുന്ന താൻ മിധിൽ സ്കൂളിലും സണ്ട്സ്വേസ്ക്കൂളിലും പരിക്കുന്ന കാലഘട്ടം. 1942 മുതൽ രണ്ട് വർഷത്തേന്തോളം സി. പി. ചാണ്ടി മാക്കാംകുന്നിൽ സൗണ്ട് ബാസനായിരുന്നു. സണ്ട്സ്വേസ്ക്കൂൾ കൂട്ടിക്കൊള്ള തന്റെ രസകരമായ കമ്മകളിലും അംഗവിക്രൈപ്പ് പ്രധാനമായ പ്രസംഗത്തിലും ആകർഷിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് - ഇരുന്നിനെ കാണ്ടം പോലെ - ഒന്നു വേറെയായിരുന്നു.

സൗണ്ട് ബാസനാരായിരുന്ന ഫാ. കെ. എം. സവറിയാ കോർപ്പസ്സി സ്കേഡപ്പും, ഫാ. റി. ജി. കുരുക്കേണ്ട്, സി. പി. ചാണ്ടി എന്നിവരോടൊപ്പം ശനിയാഴ്ച തോറും സംസ്ഥാവേളയിൽ കാരിക്കുളത്തുള്ള ഭജിത് ക്രിസ്ത്യാനി ഭവനങ്ങളിലെ പഴയ തഛപ്പാകളിലിരുന്നുള്ള പ്രസംഗം, പ്രാർത്ഥന, പാട്ട് മുതലായവയിൽ താനും പങ്കെടുത്തു വന്നിരുന്നു. അനു

ബാലനായ ഞാൻ സഭാകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി തികച്ചും അജ്ഞനായിരുന്നു എക്കിലും അതെല്ലാം നാന്നാശങ്ങളുടെ സന്ധ്യകളായിത്തെന ഓർമ്മ യിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. സ്കീബാദാസ് സമൂഹത്തിന്റെ സേവന പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി കുററെയല്ലാം മനസ്സിലുാക്കുന്നതിനും എനിക്കു സമൂഹത്തോട് എത്തെന്നില്ലാതെ രാഡിമുഖ്യം ഉണ്ടാകുന്നതിനും സി. പി. ചാണ്ടി മുതലായവരോടൊത്തു ചെലവഴിച്ച മൺിക്കുറുകൾ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരിഞ്ഞേനാക്കുന്നേം മധുരസ്മരണകളുടെ യമാർത്ഥ പരിവേഷം അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നതാണു വന്തുത.

എം. പി. പദ്മേന്ദ്ര റിംഗാൻ (പിന്നീടു മാർ ഒസ്താത്തിയോൻ മെത്രാപ്പോലിത്താ) എല്ലാ മകര മാസത്തിലും മാർ സ്ത്രേഹമാനോന്ന് സഹദായുടെ പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ച് ഏതെങ്ങും പള്ളിയിൽ വാർഷിക സഖ്യാര മദ്യ വന്നു താമസിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും വിധവകൾക്കു കോടിവസ്ത്രം നൽകുകയും ചെയ്തുവന്നു. അന്നു മുതൽ റിംഗാച്ചനു മായി അടുത്തിടപെടാനും സ്കീബാദാസ് സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു സന്നദ്ധി തനാകുന്നതിനും എനിക്കു സാധിച്ചു. ഇവിടെ അതെ പ്രസക്തമല്ലെങ്കിലും ആറു ദശാഖ്യദിം മുമ്പു നടന്ന മിക്കാനാവാത്ത ഒരു സംഭവം പറയട്ട.

അക്കാദാലത്ത് ഒരിക്കൽ മാക്കാംകുന്നു പള്ളിമുറിയിൽ പ്രഭാത ക്ഷേമം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പദ്മേന്ദ്ര റിംഗാച്ചൻ, പ്രമേഹരോഹം മുലം, പുവൻ പഴം തിനാതെ മാറ്റിപ്പച്ചു. ‘ആ മാമ്മനെ ഇങ്ങു വിളിക്ക്.’ ക്ഷേമം ഒട്ടും പാശാക്കാത്ത റിംഗാച്ചൻ, സൈക്രട്ടി ടി. വി. പീലിപ്പോസച്ചനോടു പറഞ്ഞു. പുറത്തുനിന്നിരുന്ന ഞാൻ അകത്തുചെന്നപ്പേൾ ഒരു പുണിയിരോഗം ഒരു വലിയ പുവനശം എനിക്കു തന്നു. ‘മാമ്മൻ തിനോ. എനിക്കു പ്രമേഹമുള്ളതിനാൽ തിനാൻ വയു.’ ആ പുണിയിരുന്ന തന്മീയ മുഖാരവിനും അനുശ്രദ്ധപ്രദമായ സന്നേഹസ്വർഗത്തിനും അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തിട്ടുനാലും ദശാഖ്യദിം പിന്നിട്ടും എന്തേ മനസ്സിൽ സജീവമായി നിലനില്ക്കുന്നു. ഓഗ്രസ്മരണാർഹനായ തിരുമേനിയുമായുള്ള വലിയ അടുപ്പത്തിനു സി. പി. ചാണ്ടിയും പരോക്ഷമായി സഹായിച്ചു എന്നു പറയുന്ന താവും ഏറെ ശരി. സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒട്ടയികം പ്രവർത്തകരു മായി പരിചയപ്പെടാൻ സാഹകര്യം ലഭിച്ച എനിക്കു കടന്നുപോയ ഫാ. ടി. ജി. കുരുംകേണ്ട്, പി. പി. വർക്കി, ടി. വി. പീലിപ്പോസ കോർപ്പസി സ്കേഡപ്പും, കെ. എം. സവറിയാ കോർപ്പസിസ്കോപ്പും, സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി മുതലായവരെയും അതേവേഗം വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. സി. പി. ചാണ്ടി സമർത്ഥമായി പറിപ്പിച്ചിരുന്ന, അക്ഷരാർത്ഥത്തിലും സമുന്നതമായ ഏഹസ്ക്കുളിയിൽ ഞാനും നേരത്തെ പരിച്ചതാണ്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം വൈകി വന്നതിനാൽ എനിക്ക് ശിഷ്യനാകാൻ സാധിച്ചില്ല. അതെ സമയം ഗുരുസ്ഥാനീയനും മുതിർന്ന സുപ്രസ്തുതം സഭാസംഘിൽ കാര്യങ്ങളിലും

മറ്റൊന്നും സമാന ചിന്താഗതിക്കാരനും ആയിരുന്നു.

പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഫൈസ്ക്കൂളിൽ നിന്നു 1948-ൽ ഇ. എസ്. എൽ. സി. പാള്ളായ ഞാൻ തിരുവനന്തപുരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇൻഡ്രമീ ഡിയേറ്റു കോളേജിൽ ചേർന്നു. ഇൻഡ്രമീഡിയേറ്റു പാസായശേഷം 1950-ൽ പിതാവിശ്വേശ് അകാദാമ നിര്യാണം മുലം അക്കലെയുള്ള ഒരു ദാനം ദ്രോഗ കോളേജിൽ തുടർന്നു പറ്റിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. മധ്യതിരുവിതാംകുറിൽ അന്ന് ദാനം ദ്രോഗ കോളേജുകൾ ആരംഭിക്കുന്നതെയുള്ളൂ. ഈ സാഹചര്യ തതിൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ കഴിയുന്നോൾ സ്ഥിരവാദാസനായിരുന്ന ഫാ. കെ. എം. സവറിയായുടെ (അന്ന് അദ്ദേഹം കോട്ടയം വൈഫിക്കസമിനാരി വിദ്യാർത്ഥിയാണ്) ശുപാർശയന്നുചൂണ്ടു കോട്ടയത്തു ചർച്ച വീക്കിലി സ്ഥാപിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. കൊല്ലാട്ടു ചെന്നക്കുറേറിൽ പരേതനായ സി. ഇ. ജോർജ്ജ് (പിന്നീട് ഫാദർ സി. ഇ. ജോർജ്ജ്) ആയിരുന്നു ചർച്ച വീക്കിലി ഓഫീസ് മാനേജർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർപ്പരൂമാറ്റവും ക്രിസ്തീയ വിനയ വും സ്നേഹവും പുണ്ണിയിയും ഓർമ്മയുടെ വെള്ളിത്താലത്തിൽ നിന്നു എടുത്തുകളായാനാവില്ല. ആച്ചർച്ചയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം മാത്രമേ ചർച്ച വീക്കിലി സംബന്ധിച്ച് എന്നിക്കു ജോലി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തന്നി മിത്തം മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ ഞാൻ വീട്ടിൽ തന്നെ ഉണ്ടാവും. ഈ കാലാവല ദിവസിലാണു ചാണ്ടി സാറും ഞാനും തമ്മിൽ കൂടുതൽ അടുത്തതും അടുത്തിടപെട്ടതും.

സരസമായ സംഭാഷണ ചാതുരി, പുതുപുത്തൻ ഭാവനകൾ, സാസ്കാരണസന്ധാരണയ പെരുമാറ്റം, കാവ്യാത്മകമായ ആശയ പ്രവാഹം, നിഷ്കളും കമായ തമാശകൾ, സഹചാരികളെ ചിരിയുടെ തിരക്കളിൽ തിരുകുന്ന പ്രതിഭാധനൾ, ഇത്തല്ലാമായിരുന്നു സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പ്രത്യേകതകൾ. ഒരു കവിയുടെ ബാഹ്യലക്ഷണങ്ങൾ ഇത്തല്ലാമാബന്ധകിൽ അവ തികച്ചും യോജിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു നമ്മുടെ കമാപുരുഷൾ.

കാതോലിക്കേറ്റ് ഫൈസ്ക്കൂളിൽ നിന്നു 1976-ൽ പിതിയുന്നോൾ സി. പി. ചാണ്ടിക്കു നൽകപ്പെട്ട ധ്യാനത്തയ്യുണ്ടായതിൽ പ. ബബേലിയോൻ മാർത്തോമാ മാത്യുസ് പ്രമമനാണ് അഭ്യുക്ഷത വഹിച്ചത്. ഞാനൊരു പ്രസംഗകനായിരുന്നു. ചാണ്ടിയുമായുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രതീകമെന്ന നിലയിലാണു ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടതെന്നതു പലർക്കും അജന്താതം.

പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഫൈസ്ക്കൂളിൽ ജോലിക്കും ബേസിൽ ദയറായിൽ താമസത്തിനും ക്ഷണിച്ചു വഴിയൊരുക്കിയതു ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്കണ്ണിനോൻ മെത്രാപ്പോലീതായാണ്. തിരുമേനി തെരഞ്ഞെടുത്ത ഒട്ടയിക്കം ഉത്തമമാരായ ശിഷ്യഗണ അള്ളുടെ കുടെ താമസിച്ച കാലാവലവും ചാണ്ടിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം

മധുരസ്മരണകൾ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു.

കല്ലും കുറ്റിക്കാടും കൈയടക്കിയതും കുറുക്കെന്നും മാക്കാനും മറ്റും എടു ദശാബ്ദിം മുമ്പു വരെ സ്ഥിര താമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നതുമായ മാക്കാം കുന്നിൻരെ എറുകയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളാണ് ‘ഓർത്താൽ പത്രനാട്ടിട്ടയ്ക്കീ ചിത്ര പ്രഭാപുരം അരുളിയത്തൊന്നു’ ത്രഞ്ചി ചാണ്ടി സാറി ഏറ്റെ നിരീക്ഷണം അക്ഷരാർത്ഥത്തിലും ശരി തന്നെ. കുന്നിൻരെ അടിവാരം ചുറ്റി അരഞ്ഞതാണ് പോലെ കിടന്ന ഇടുങ്ങിയ വഴിയിലൂടെ ആദ്യമായി മാക്കാംകുന്നിലേക്കു കയറിയ ചാണ്ടി സാർ നജ്ഞിനിയിലെ ദിവാകര യോഗി ദയപ്പോലെ

‘കുന്നു തന്നടിയിലെത്തവേ സ്വയം

നിന്നുപോയ് യഡിതി ചിത്ര പുണ്ടപോത്’ എന്നു പറഞ്ഞതാൽ ഒടും തെറ്റില്ല. പക്ഷേ കുന്നു കയറിയപ്പോൾ ഒരു താബോറിന്റെ ആരമ്പിക അനുഭവം ഉണ്ടായതായും ചാണ്ടി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു.

മലകാരസഭയ്ക്ക് അനുംം ഇന്നും മലയാള ഭാഷയിൽ സ്വന്തമെന്നു പറയാൻ പ്രത്യേക ആരാധന ഇല്ലാത്തതിൽ കുണ്ടർത്ഥമുള്ള സി. പി. ചാണ്ടി നേരത്തെ സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ബെണ്ണുലിയോൻ് ശിവവും ശിവാമൻ ബാബായാൽ നിയോ ശിക്കപ്പെട്ടു. വടക്കുനേരൽ ഫാ. വി. കെ മാത്യുസ് (പിന്നീട് മാത്യുസ് പ്രമാ മൻ ബാബാ) സുറിയാനി തർജ്ജമ ശദ്യമാക്കി നൽകിയും സഹായിച്ചു. സുറിയാനിയും സംസ്കൃതവും മലയാളവും നല്ല വശമുണ്ടായിരുന്ന ചാണ്ടി, കാവ്യമധ്യനിഷ്പന്തയും സുന്ധരവും അർത്ഥവ്യാപ്തിദോഽ്യാതകവും മായ രിതിയിൽ സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്കു വാർന്നിടപ്പോൾ പല ഭാഗങ്ങളിലും ലളിത കോമള പദാവലികളുടെ പീലിയാട്ടം തന്നെ ദൃശ്യമായി. സംസ്കൃതഭാഷാപ്രമിയായതിനാൽ സുറിയാനിക്കാർ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാത്ത ചില കരിന പദങ്ങളും ഗാനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കടത്തിവിട്ടു. പ്രാഥ നമസ്കാരത്തിലെ-

‘ഔജ്ജുമതികൾക്കിരുളിത്തുത്യുതിയുള്ളവായി

ദ്യുതിയുദയം - ചെയ്തതൻ കർത്താവേ!

കുറിരുൾ നീഡുമേഘം നിന്നെ

കുപ്പുന്നു - ഗഗനം - ധരയെന്നീ

ദ്യുതമുണ്ടായെന്നു സോദരിമാർ

നീറിയൈതെ വാനിടമെ-

നപരം നീതിനാധാരം

നിമിഷമുയർന്നെന്നാരു മനവിയാ-

മോധാറായതമായ് മദ്ദേ

സ്തുത്യം സൃഷ്ടി വിജാനതേ'

‘ജ്ഞാമതികൾ’ക്കു പകരം അർത്ഥം അറിയാതെ ‘ജ്ഞാമതികൾ’ എന്നു പാടുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല! ഈ വരികൾ സാധാരണക്കാർക്കു ഒട്ടും പിടിക്കി കുകയില്ല. ഒള്ളവിൽ കവിയുടെ പാണിയിൽ പ്രകടന കസർത്ത് മാത്രം എന്നുള്ള വിമർശനവും സാഭാരികോ.

ഈപ്പറ്റി എങ്കിൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ ‘എന്ദോ, മാസ്തിള നാലു പുതിയ വാക്കു പറിച്ചു പുതുതായി പാടിക്കോടെ’ എന്നതെ ചാണ്ഡി സാർ പ്രതി വച്ചിച്ചത്.

ഒറ്റ വായനയ്ക്ക് അർത്ഥം പിടിക്കിട്ടാത്ത ‘സീമാവാഹി പരാക്രമിയേ, കബനുകൾ ദ്രോഹികൾ പൂട്ടിട്ടും’, ‘അഴിയാ ലോകേ പാപത്തിനിരുൾ വാഴാ ത്വാൻ’, ‘രെദവം തന്നഗ്രജാതൻ’, ‘അഗ്രജ നാദത്തേ ജീവിപ്പിച്ചേറ്റി താത ക്കൽക്കുടെ’ തുടങ്ങിയ ഒട്ടികകം പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. സുനിയാനിയിലെ അർത്ഥം ചോർന്നു പോകാതിരിക്കാനുള്ള സാഹസികവിവർത്തനം കൊണ്ടു വന്നതാവാം കൂടിച്ചേടവും ഒള്ളവിൽ അസുന്ദരവുമായ ഈ പദപ്രയോഗങ്ങൾ. അതേസമയം നേരത്തെ ഉദ്ധരിച്ച വരികളുടെ താഴെയുള്ള

‘നിർമ്മലമാ - മുദരേ നിർമ്മലമായ

വന്നു വസിച്ചേരു നിർമ്മലനാം

ആത്മജനെ - ദ്രോഷിപ്പിച്ചവനാം

നിർമ്മലതാതൻ സംസ്തുത്യൻ’

ഈ നാലു വരികളിലെ ‘നിർമ്മലമാം’ എന്ന വള്ളിയിലുടെ കവിത കാടുകയറാതെ സ്വച്ഛനിർമ്മലമായ ഒരു നദീജലപ്രവാഹത്തിന്റെ കളകള രാവ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നു. ആ ശാന്ത തരംഗിനിയിൽ അനുവാചകരും ഒഴുകിച്ചേരുന്നു. അതുവഴി ആത്മമനസ്സുകൾക്കു കൂളുർമ്മയും ലഭിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ ചാണ്ഡിസാർ രചിച്ച കാതോലിക്കാ മംഗളഗാനം സഭയുടെ ‘ദേശിയഗാന’മായി മാറി. സഭയുടെ ചരിത്രവും പഴക്കവും പാര സ്വരവും വികാസപരിണാമങ്ങളും സഭാധ്യക്ഷമാരുടെ അതിയന്നുവും അതിവിശ്വുലവും അത്യുന്നതവുമായ സ്ഥാനവും മറ്റും കാതോലിക്കാ മംഗളഗാനത്തിന്റെ അന്തർഭാരയെ സർവ്വോപരി പവിത്രസൃഷ്ടരമാക്കിയി കുണ്ട്. അപ്രവാഹിത പരിശുദ്ധനും അതുല്യ പ്രഭാവവാനും ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനും ആയ ബന്ധേഖിയോസ് ശീവറുഗ്രീസ് രണ്ടാമതെന ‘കർമ്മോർ മല പോലുന്നതെന്നും’ ‘ഹൈമ്മോനിൽ പനിനിർമ്മലെന്നും’ മറ്റൊക്കു വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ ആ മഹാവുക്തിയുടെ ശിരിശ്വംഗസമാനമായ ഒന്നന് തുവും വിശുദ്ധയുടെ പര്യായമായ മൺതും ആരാധകരുടെ അന്തരാതമാ വിലും കൂളുർമ്മ ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ട് മിനിപ്പായുന്നുണ്ടാവും. തെരഞ്ഞെടുത്തു പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ മാസ്മരശക്തിയെന്നോ കവികർമ്മ കുൾ

പത്രയെന്നോ അല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ. വരണ്ണ സഭയെ നന്ദിച്ചു വളർത്തുന്ന സ്കേഡോസബനനായ ഒരു തോട്ടക്കാരനായിട്ടാണു ഖാവ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

അർത്ഥനിർഭരമായ സുറിയാനി ശാന്തങ്ങളെ

‘കാക്കേ കാക്കേ കുടൈവിട - കുട്ടിനക്കത്താരു കുഞ്ഞതുണ്ണോ’ എന്ന രിതിയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാനാവില്ലെന്നായിരുന്നു ചാണ്ടിയുടെ പക്ഷം.

സഭാകവി ചാണ്ടിസാറിന്റെ എല്ലാ രചനകളും നാം മറന്നാലും കാത്തോലിക്കാ മംഗളഗാനം മറക്കാനാർക്കും സാധ്യമല്ല. ആ കാവ്യഭാവനയുടെ മുന്നിൽ അതഭൂതം കൂറാതെ - ശിരസ്സു കുന്നിക്കാതെ - ഒരു സഭാ സ്കേഡി യെക്കിലും ഓർത്തയോക്ക് സഭയിലേം റീതിലേം കണ്ണുമുട്ടാൻ നന്നേ പ്രയാസം.

സഭാ സാഹിത്യ ഗംഗയിൽ മുങ്ങാതെ സാഹിത്യത്തിന്റെ പച്ചപ്പുൽ മേഖലകളിൽ സ്വപ്നങ്ങൾ സഖവിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ സി. പി. ചാണ്ടിക്കു വലിയ ഭേദത്തിക നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാമായിരുന്നു എന്നാലിപ്പായപ്പെടുന്ന ചില നല്ലവരുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ ചില നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ കളിക്കമകളിലും ത്രികോൺപ്രേമ പ്രധാനമായ മദ്യസാഹിത്യത്തിലും പെണ്ണു സാഹിത്യത്തിലും മണ്ണു സാഹിത്യത്തിലും കണ്ണു വയ്ക്കാതെ വിണ്ണു സാഹിത്യത്തിൽ നേടം വച്ചതാണ് തന്നെ സംഖ്യാധിച്ചിടത്തോളം വലിയ നേട്ടമെന്നതെ ചാണ്ടി സാറിന്റെ പക്ഷം. പ്രതിഭാപ്രകാശം ഒടും ഇല്ലാതെ തൃടിനുവേണ്ടി തട്ടിപ്പു കമകളും കാലഭരത അതിജീവിക്കാനും വാത്ത കാതലറ്റ കാല്പപനിക കൗമാര പ്രേമഗരിതങ്ങളും ചവറുകൊട്ട നിറയ്ക്കാൻ മാത്രം പറ്റുന്ന മുന്നാകിട അവിയൽ നോവലുകളും എഴുതി മനസ്സിനു പുണ്ണി പിടിപ്പിക്കാനും വിലയേറിയ കടലാസ് നഷ്ടപ്പെടുത്താനും സാഹിത്യവിമിയിലെ തത്ത്വങ്ങളുണ്ടോലെ ചാണ്ടി നിന്നു കൊടുക്കുമെന്നു ചിന്തിച്ചുവരിക്കു തെറ്റുപറ്റി എന്നേ പരിയേണ്ടതുള്ളൂ. പുളിരസമുള്ള ചേറിൽ പുളിയുന്ന കണ്ണുകളെപ്പോലെ വ്യാജമദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ മുങ്ങുന്ന എഴുത്തുകാരിൽ മികവെരും തങ്ങളുടെ ദുഷ്പചയ്തികളാൽ ‘സാഹിത്യ കാരൻ’ എന്ന വാക്കിനു അണ്ണിലച്ചുവ നൽകിയിരിക്കുന്നതിനാൽ തങ്ങൾ സാഹിത്യകാരനാണെന്നു പറയാൻ ഇന്നു പലരും മടിക്കുകയും തങ്ങൾ എഴുത്തുകാരാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുമോൾ സഭാകവി ചാണ്ടി ഒരു സാഹിത്യകാരനെ അല്ല. അല്ലെങ്കിലും വെള്ളമടിക്കാത്ത സെമ്മണ്ണും കടക്കയത്തിനും മാത്രമല്ലാതെ ചാണ്ടിക്കും ദേവസ്ഥായക്കും ചാക്കേയക്കും മറ്റും എങ്ങനെ ‘സമുന്നത സാഹിത്യകാരമാരാക്കാനാവും’! ‘വിശദപീപ്’ തിന്റെ കർത്താവായ മഹാകവി പുത്തൻകാവ് മാത്രൻ തരകൾ പുസ്തകത്തിൽ അവതാരിക്കാരനായ പുത്തേത്തഫത്തപ്പോലെ തന്റെ

യദാർത്ഥ നാമം നൽകാതെ പുന്നോട്ടു എന്നോ പുവനും എന്നോ മറ്റോ പേരു നൽകിയിരുന്നെങ്കിൽ കൂടുതൽ കൊപ്പി ചെലവാക്കാമായിരുന്നു എന്നു മാത്രൻ തരകൾ സാർ ഓക്കൽ എന്നോടു പറഞ്ഞതോർക്കുന്നു. പേരിൽത്തന്നെ കാവുത്തമക്കും വർത്തെയനുതോന്നുനു മാത്രനും സൈമ സും ചെറിയാൻ മാപ്പിള്ളയ്ക്കും വറുത്തിസു മാപ്പിള്ളയ്ക്കും ദേവസ്യായ്ക്കും ചാക്കോയ്ക്കും എവിടെയാണു കവിതാമ? ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്ന സാഹി ത്യുതിശൈലി സ്വയംപ്രശംസകരായ കൃതകക്കാരും ഇല്ലാതില്ല.

ചർച്ച വീക്കിലി ആരംഭിച്ച കാലത്ത് അതു കൂടുതൽ വായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉള്ളടക്കം മാറ്റാതെ സിനിമാ ജർണ്ണൽ എന്നോ സിനിമാ വീക്കിലി എന്നോ പേരു കൊടുത്താൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു വീക്കിലി എധിറ്റർ കൂടി ആയിരുന്ന മനോരമ റീഡർ രേറ്റർ എൻ. എ. എബ്രഹാം മിനോടു രസികൾിരോമണിയും മനോരമ പ്രതാധിപ സമിതിയിലെ മറ്റാരു പ്രമുഖാംഗവുമായിരുന്ന പി. എബ്രഹാം നിർദ്ദേശിച്ച കാര്യവും ഇവിടെ പ്രത്യേകം ചിന്താർഹമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ലളിതപദ പ്രയോഗ ചതുരനായിരുന്ന ചാണ്ഡിസാർ കൂട്ടികൾക്കു വേണ്ടി കൂദാണ്ടുക്കുണ്ടോഴും പാടുവോഴും തമാശകൾ പൊട്ടിക്കുണ്ടോഴും കാവ്യം ഗനയുടെ കരചരണാർക്കളായ ലളിത കോമള പദാവലികൾ താളുലയങ്ങ ഭ്ലാട നൃത്തം വയ്ക്കുന്നുണ്ടാവും. കൂട്ടികളെ അതിലും തട്ടിയെടുത്തും പൊട്ടക്കമകളിലും പേപ്പോലും പൊട്ടിച്ചിത്തിപ്പിച്ചും കൂടുകാരാക്കാനും ചാണ്ഡി സാർ ഒട്ടും മടിക്കുകയില്ല. പ്രാസപ്രസാദമുള്ള നിമിഷ കവിതകളും ചാണ്ഡി സാരിന്തെ രചനയിൽ തത്തികളിക്കുണ്ടോൾ കൂദാസുകൾ രസനിഷ്പന്നിക ഇംകുക സാധാരണമാണ്. നിർദ്ദോഷമായ കളിയാകലെും സാമുഹ്യപരി ഷ്ക്കാരത്തെ ഉന്നംവച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില കൊച്ചു പ്രയോഗങ്ങളും ചിരിയും ചിന്തയും ജനിപ്പിച്ചിരുന്നു.

സ്കൂൾ വിട്ടു സാധാരണ നടപ്പിനു വരുമ്പോൾ റോഡ്സൈഡിലുള്ള വീടിൽ താമസിക്കുന്ന എന്നെന്ന ചാണ്ഡിസാർ പിടികുട്ടും. തെങ്ങൾ മാക്കാം കൂനു മുതൽ പത്തനംതിട്ട ടാണ്ടി വരെ ഒരു കിലോമീറ്റർ നടക്കും. സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുമ്പു സാർ തിരിച്ചെത്തും. അതിനു മാറ്റമില്ല. നടക്കു മുമ്പോൾ ചർച്ചാവിഷയം മികവൊറും ആരാധനാകാര്യങ്ങളും തരൻ പ്രസം ഗങ്ങളും സഭാപ്രശ്നങ്ങളുമായിരിക്കും. ടാണ്ടിൽ ചെന്നേഷം തുവ മൺകാരൻ നാണ്യപിള്ള നടത്തിവന്ന വെടിപ്പും വൃത്തിയുമുള്ള കാപ്പിക്ക ടയിൽ കടന്ന് ഒരു കാപ്പി കൂടിയുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും മികവൊറും പലഹാരം. രണ്ടു പേരുക്കു കൂടി അന്ന് ഏറിയാൽ ഒന്നോ അരയോ രൂപ മതിയാവും. കാശു ചാണ്ഡിസാരിന്തെ ജുഖയുടെ കീഴഡയിൽ നിന്നായിരിക്കും ചോരുക. അഭ്യാപകനും തുവമൺ ഭദ്രാസന ബാലസമാജം സൈക്രട്ടിയുമായിരുന്നതിനാൽ മിക തായറാഴ്ചകളിലും

പ്രസംഗം കാണും. പ്രസംഗത്തിനു പോകുന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പല പ്ലോഴും പറയുന്നത് ഇങ്ങനെന്നയാണ്: ‘എന്ദോ ഇന്നൊരു കസർത്തും വെട്ടു മുണ്ട്.’ അതായത് അംഗചലനപ്രധാനമായ പ്രസംഗവും അതിനുശേഷം വിഭവസമുഖമായ കാപ്പിയോ ഉഭജോ ഉണ്ണേനു സാരം.

സിറിയൻ ട്രൗഡ്രീസ് കോൺഫറൻസിൽ നേരാദർ 1948 മുതൽ പല വർഷം ക്രമമായി സംബന്ധിച്ചു വന്നു. കോൺഫറൻസിലെ രസകരമായ ഒരു പരിപാടിയാണു സോഷ്യൽ ഓവർ. കാലം ചെയ്ത മുക്കണ്ണേരിൽ പാത്രാൻ മാർ ഓർത്താത്തിയോാൻ, ടി. ഓ. മാത്യു എന്നിവരായിരുന്നു മിക്ക പ്ലോഴും ആ ചടങ്ങിൽ യുവതം തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്നു തോന്തുമാറു അഥവാ കഷ്ട വഹിച്ചു വന്നത്. താനും അതിൽ പല വർഷം സജീവമായി പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പത്രപാരായാം, മറ്റു ചില നിർദ്ദേശ ഭാവനകൾ എന്നിവ സദസ്യരെ കുടകുടെ ചിരിപ്പിച്ച രംഗങ്ങൾ ഇന്നും ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. എന്നാൽ എന്തേ പരിപാടിയുടെ പ്രധാന പിന്നണിഗായകൻ സി. പി. ചാണ്ടിയായിരുന്നു എന്നു പലർക്കും അനുംതമായിരുന്നു.

പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറായിൽ താമസിച്ചു വന്ന തുസ്വമണി ഭദ്രാ സന സൈക്രട്ടർ ഫാ. വി. സി. ജോർജ്ജ് എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ഇംകൗർച്ചന് കൈവിരലിൽ എണ്ണാവുന്ന താടിമീശ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. എന്നാൽ തൊട്ടടുത്ത മുറിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഡാനിയേൽ മാർ ഫീലക്സിനോസ് നിബിഡ മീശയാൽ ഏറെ ധന്യനുമായിരുന്നു.

തനിക്കു മീശ തീരെ കമ്മിതാക്കയാൽ ദുഃഖിതനായ ഇംകൗർച്ചൻ പാതി രാത്രിയുടെ വിജനതയിൽ ദൈവത്തോടു നെബുത്തടിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന രംഗമാണ് ആലപ്പുഴ നടന്ന കോൺഫറൻസിലെ സോഷ്യൽ ഓഫീസ് താൻ മുഖ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചത്. അച്ചെല്ലു ആ പ്രാർത്ഥനാഗാനം ഇങ്ങനെ പോകുന്നു:

‘ആലു മരത്തിനു ധാരാളം
ചടവേരേകിയോരുടയോനെ
ആടിനു മീശ കൊടുത്തോനെ
എന്നോടിങ്ങനെ ചെയ്തല്ലോ’

ഈ ഇളം പട്ടംപാടി നെബുത്തു കൈ ഉന്നടിച്ചപ്പോൾ ആലപ്പുഴയിലെ അലക്കടൽ പോലെ സദസ്സ് ഇളക്കി മറിഞ്ഞു (ഇംകൗർച്ചൻ വർഷങ്ങൾക്കണ്ണതു ഡൽഹിയിൽ നിലയിൽ ഒരു സ്കൂൾ നടത്തി വരവെ പെട്ടുന്ന നിരൂപാതനായി).

മീശയില്ലാത്ത രണ്ടുമുന്നച്ചമാരെയും മീശ കുടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഡാനിയേൽ മാർ ഫീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായേയും കമ്മാപാ ത്രഞ്ഞാക്കി മറ്റാരു കെടുകമയും ചാണ്ടിസാറുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

രംഗം പുത്തൻകാവുപള്ളി. മെത്രാച്ചേരെ കാണാൻ ഒരു വല്യച്ചനും മറ്റു രണ്ട് അച്ചമാരും വനിക്കുണ്ട്. മുന്നു പേരും മീശക്കാരുത്തിൽ മോൾ കാരായിരുന്നു. മെത്രാച്ചുര്ല്ലേ ദൈവവറും രസികനും പുത്തൻകാവുകാരനുമായ അമാർ തട്ടിവിട്ടു: ‘നമ്മുടെ തിരുമേനിയുടെ പുരികത്തെ രോമം ഉണ്ടകിൽ മുന്നച്ചുമാരെ നിറുത്താം’ എന്ന്.

ഇങ്ങനെ എത്ര എത്ര തമാശകൾ ചാണ്ടിസാറിരെ ആവനാഴിയിൽ ഉണ്ട്. നിർദ്ദോഷമെകിലും പലതിനും കാലാതീതമായ പ്രസക്തിയും ഉണ്ട് എന്ന് ഓർക്കുക.

മറ്റുള്ളവരെ മാത്രമല്ല തന്നെയും സ്വയം കളിയാക്കി ശ്രോതാക്കളെ തന്നിലേക്കാകർഷിക്കുന്ന ഒരു മനഃശാസ്ത്രത്തത്തിന്റെ പ്രയോഗം കാണുക. മുന്നു നാലു ഇടവകക്കാരുടെ സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ സണ്ടേസ്ക്കൂൾ സമേളനം കാന്തതു നടക്കുകയാണ്. കാര്യമായ ചില കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു യർപ്പിക്കുന്നതിനും ശ്രോതാക്കളുടെ താല്പര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും അവരെ കൈത്തിലെടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ള ആമുഖ വാചകങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: “ഞാനിനു വളരെ ദുഃഖാർത്ഥ നാണ്. എൻ്റെ പേരാണു കാരണം. ചാണ്ടി എന്ന പേരിന് ഒരു സുവാർഡി. തന്നിമിത്തം ഈ ചാണ്ടി കുഞ്ഞിതനാണ്. ഞാൻ ഒബ്ബും വാക്കില്ല. ഒടുവിൽ സഭാചാരത്രം മുഴുവൻ അഭിച്ഛ നോക്കി. ചാണ്ടി എന്ന വാക്കില്ല. ഒടുവിൽ സഭാചാരത്രം മുഴുവൻ അഭിച്ഛ നോക്കി. അപ്പോഴാണു മാർത്തോ മാറ്റുപിഹായുടെ നേർക്കു മെലഭാപ്പുരിൽ വച്ചു ‘കുന്തം ചാണ്ടി’ എന്നു കണ്ണത്. ഞാൻ സന്തുഷ്ടനായെന്നു മാത്രമല്ല, അഭിമാനപൂജകിതനുമായി. മാർത്തോമായുമായുള്ള എൻ്റെ പേരിന്റെ ബന്ധം എൻ്റെ ഫൃദയത്തിൽ സന്നോഷത്തിന്റെ പുമ്പ പൊഴിച്ചു. ചാണ്ടി, നാമം മാത്രമല്ല, കീയ യാണെന്നും മനസ്സിലായി.”

നമ്മുടെ ഞായറാഴ്ച പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിലെ (ക്യംതാ) ഒരു ഭാഗം ഉണ്ണായതെങ്ങനെ എന്നു ഭാവനാപൂർവ്വം ചാണ്ടി സാർ പറയുന്നതു കേൾക്കുക. പണ്ണാറിക്കൽ പഴയസമിനാരിയിൽ റഷ്യൻ ഓർത്തയോക്സു സഭയിൽ നിന്നു സന്ദർശനാർത്ഥം രണ്ടു വൈദികർ വന്നു. അവരുടെ പേര് ചാവേഴ്സ്കി എന്നും ബലവാൻസ്കി എന്നും ആയിരുന്നു. അക്കാദാലത്തു കൂടിലും മെത്തയും കൂളിരുമുറിയും മറ്റും ഇന്നത്തെപ്പോലെ അതിമികർക്കു നൽകാൻ ഇല്ലായിരുന്നു. അവർക്ക് ഉറങ്ങാൻ തിപ്പായാണു കൊടുത്തത്. അവർ പോയ ശേഷം അവരോടുള്ള ബഹുമാനാർത്ഥം ഉണ്ടാക്കിയതാണ് താഴെപ്പറയുന്ന ശാന്തം എന്നാണു പുതിയ കണ്ണുപിടിത്തം: ‘ചാവേക്കിശാക്കിബുലവാൻ സ്കീപ്പായിലുണ്ടാണെ?’

സുഗിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള നമ്മുടെ ചില ശാന്തങ്ങളുടെ അർത്ഥശുന്നു

തയെപ്പറ്റി ചാണ്ടിസാറിനു പലതും പറയാനുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ പ്ലാനനു സാമ്പത്തികിന്ത്യതു യഹൂദമാരാൽ പഡിക്കപ്പെട്ടുമെന്നു നേരത്തെ പ്രവചനം ഉണ്ടായിരിക്കേ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള യഹൂദവിരുദ്ധ ശാപഗാനാവർത്തനങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ വീക്ഷണത്തിൽ എങ്ങനെന്ന ന്യായീകരിക്കാമെന്ന ചോദ്യത്തിന് ‘എന്നോടു തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു. എന്നതു നിരവേറ്റി’ എന്ന മറുപടിയാണു ചാണ്ടി സാർ നല്കിയത്. ഒരു പ്രവചന നിവർത്തിക്കു സഹായിച്ച് യഹൂദമാരോടു ‘യുദ്ധമാരെ നിങ്ങൾ നിലയം സർവ്വം ശുന്നു’ എന്നു പറയുന്നതിൽ ഒരു വൈവരുവു മില്ലേ! കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ ഒരു പ്രതികാര മനോഭാവത്തിന്റെ പ്രകാശന മല്ലേ ഈ വർകളിൽ നിശ്ചിട്ടുന്നത്. ഇന്നു ലോകത്തിലെ ഒരു വൻ ശക്തിയായി മാറി അറബി ലോകത്തെ കിടിലം കൊള്ളളിക്കുന്ന ഇസ്രയേൽ ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനമായിരിക്കേ ‘നിങ്ങൾ നിലയം സർവ്വം ശുന്നു’ എന്ന നിങ്ങളുടെ കവിത വെറും പാംഗാക്കുകളില്ലേ എന്ന എൻ്റെ വിശദകീരണ ചോദ്യത്തിനു ‘ദൈവശാസ്ത്രമാനും കവിതയിൽ കണ്ണെത്താൻ നോക്കേണ്ട’ എന്ന മറുപടി നൽകി.

കുശിലെ കള്ളംമാരുടെ പരത്തിപ്പൂരിഞ്ഞതിരിക്കുന്ന, ഹ്രസ്വമായ സംവാദത്തിനു ദീർഘമായ ആരാധനയിലെന്നാണു പ്രസക്തി എന്നാരാഞ്ഞ പ്ലോൾ ‘നാമേല്ലാം ഒരു തരത്തിലെല്ലജിൽ മറ്ററാതു തരത്തിൽ കള്ളംമാരാകയാൽ പ്രസക്തി ഉണ്ടെന്നുള്ള’ രസകരമായ മറുപടിയും വന്നു.

സഭാകവിപ്പട്ടം നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദിച്ചു എക്കിലും അദ്ദേഹം അർഹിച്ച അംഗീകാരം അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും അടുത്തരിഞ്ഞതവർ പോലും യമാകാലം നൽകാൻ പിശുക്കു കാണിച്ചു എന്ന വേദനാജനകമായ വസ്തുത ആർക്കും നിശ്ചയിക്കാനാവില്ല. കാതോലിക്കേറ്റ് അവാർഡ് യമാ സമയം നൽകേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ന്യൂഡോൺകിലെ മാർ ശൈലോ റിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ 10000 രൂപയുടെ അവാർഡ് നൽകി. ഫാദർ ടി. ജി. സകരിയായുടെ ഉത്സാഹത്താലാണ് അതു ലഭ്യമാക്കിയത്. കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നുള്ള പെൻഷനും തുസ്വമണി ഭദ്രാസനത്തിൽ നിന്നുള്ള പെൻഷനുമൊന്നുമല്ല യമാർത്ഥ അംഗീകാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. നാണ്യത്തിനു നൽകാനാവുന്ന അംഗീകാരത്തിന് ഒരു പരിധിയുണ്ട്. ചാണ്ടിസാറിനെ പ്ലോലെയുള്ള ഒരു സന്യാസിക്കു പണം ഒരു പ്രശ്നമല്ല. പ്രതിഫലപ്ലൂഡില്ലാതെ ഉന്നത ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തി സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ചു ഒരു ജീവിതത്തിനു സഭ നൽകുന്ന ബഹുമതി ആരമാനുഭൂതിംബകമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ മനുഷ്യർ തന്നെ വിരളമാണല്ലോ.

2

മാല്യകാലം

പഴയ തിരുവിതാംകൂറിലെ കോഴ്വേരിക്കും മലപ്പുള്ളിക്കും മധ്യ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വെള്ളിക്കുളം, നാനാജാതി മതസ്ഥരായ ജനവിഭാഗങ്ങൾ മാവേലിയുടെ കാലത്തപ്പോലെ ജീവിച്ചുവരുന്ന ഫലപുഷ്ടി നിറഞ്ഞ ഒരു രമ്പുഡിഭാഗമാണ്. മൺിമലയാറിന്റെയും പമ്പയുടെയും ഇടയിൽ, പാടങ്ങളായും പറമ്പുകളായും കിടക്കുന്ന ഈ ശ്രാമം മഹാകവി ഉള്ള രിംഗ് ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ

‘പാരം കരിവു പനസം മുളകേല മിഥി-
കേരം കവുങ്ങു തളിൽ വെറ്റില ഏതവാഴ’

മുതലായ വിളകളാൽ തിളങ്ങുന്ന ഒരു പെമ്പുൽ പ്രദേശമാണ്. ഉത്സാഹികളും ഉൽഖംഖലരുമായ കർഷകർക്കാണിവിടെ ഭൂതിപക്ഷം. ശുചിത്വവും ദൈവങ്കൾക്കിയും കൈമുതലായുള്ള ശ്രാമികൾ, താരതമ്പ്ര സാഹിത്യം ദിക്കലകളിൽ തല്പരരും വേദപാരായണ കുതുകികളുമാണ്. അവലങ്ങളും മോസ്കുകളും പള്ളികളും ഇടകലർന്നു സമൃദ്ധായ സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ അനുഭവ പ്രതീകങ്ങളായി തല ഉയർത്തി നിലകൊള്ളുന്നു.

വെള്ളിക്കുളത്തെ മൺിന്റെ സന്തതിയാണ്ടോ പണ്ടിര വരേണ്ടുനായ മഹാകവി വെള്ളിക്കുളം ശ്രാവാലക്കുറുപ്പ്. വെള്ളപോലെ കടക്കുന്നതുതു കഷമ്പുള്ള സർക്കവിതകളുടെ കർത്താവായ അദ്ദേഹം വെള്ളിക്കുളത്തിനു ലോകസാഹിത്യ ഭൂപടത്തിൽ സ്ഥാനം നൽകി എന്ന സത്യം സഹ്യദയർ കു കൂതജ്ജണത്തയോടെയല്ലാതെ അനുസ്മർത്തിക്കാനാവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യ താല്പര്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ പിതൃസഹോദരൻ വിഭാഗം കെ. സി. വരുഗീസ് സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത പലർക്കും അജന്താതമാണ്.

മലകര സഭാംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നോളം ഇന്നു വെള്ളിക്കുളം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഓടി എത്തുന്ന പ്രമാ നാമം സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെതാണ്. കാരണം അവരുടെ മുവ്പാരാധനയെ അർത്ഥ വത്തായി ആവിഷ്കരിക്കുകയും സംഗ്രഹിത സാന്ദ്രമാക്കുകയും ആത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉള്ളറകളിലേക്കു കടത്തിവിടുകയും ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ നാമം, അവരുടെ നാവിന്റെ തങ്ങി നിലക്കുന്നു എന്നതു തന്നെ. വെള്ളിക്കുളത്തു ചക്കാലക്കുന്നേൽ പീലിപ്പോസ് ഉപദേശിയുടെ യും പ്രസിദ്ധമായ നിരസം മടയ്ക്കൽ പത്രത്താസ് കത്തനാരുടെ പുത്രി അക്കാമ്മയുടെയും തൃതീയ പുത്രനായി 1916-ൽ (1092 കുന്ദം 13) ഭൂജാതം ചെങ്ക്ക ചാണ്ഡി പ്രബുഖമായ മലകര സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജീവി

തെന്തെ പ്രഹമ്മിലുമാകുന്ന ഗാനങ്ങളുടെ പ്രമുഖ രചയിതാവാകുമെന്ന് ആരും തന്നെ സ്വപ്നേഹി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. വൈദിക പാരമ്പര്യമുള്ള അമ്മയുടെയും അപ്പും കൊണ്ടു മാത്രമല്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന അപ്പരെറ്റിയും ഭവനാത്മരീക്ഷം മക്കളെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റിയെക്കിലേ അതുതമാകുകയുള്ളൂ. മടിയിലിരുന്നു മാത്രം ദുർഘട്യത്വാടോപം തന്നെ ചാണ്ഡി ആത്മിക ഗാനങ്ങളുടെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും വേദവാക്യങ്ങളുടെയും സ്വാദു നൃകർന്നിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതാവും ഏറെ ശരി. അങ്ങനെ ആത്മിക സ്വരരാഗസൂധ ആസവിച്ച ചാണ്ഡിക്കു മറ്റാരു സാഹി ത്യശാഖയിലും കടന്നുകയറാനാവില്ലെന്നു വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. നേന്നസർഗ്ഗികമായ കവിതാ വാസനയെ പോഷിപ്പിക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു രമ്യ ഭൂവിലാഗത്തെക്കുള്ള പണ്ഡത്തെ ഒരു സഖ്യാരം സി. പി. ചാണ്ഡിയെ ഗംഗ തഴുകി ഒഴുകുന്ന ഹിമവൽസാനുവിലെ കേദാരനാമിൽ എത്തിച്ചതും അവിടെ ഒരു മാസത്തോളം പ്രക്യുതിസൗഖ്യം ആസവിച്ചു ജീവിച്ചതും ‘ധ്യാനം കൊണ്ടാത്മാവോ, ആത്മാവിൽ കണ്ണുകൊണ്ടാനലീനരാൽ’ പണി കുന്ന മഹർഷിവരുമാരുടെ വല്ലിനികുംത്ജങ്ങളും പരിണ്ണശാലകളും കണ്ണു നടന്നതും അവിസ്മരണമീയമായ അനുഭവങ്ങളാണെന്നു കവി തന്നെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. കവിതവത്തിന്റെ നീല നിർമ്മല വിഹായയ്ക്കിൽ ചിറക ടിച്ചുയർന്ന അദ്ദേഹം സാർഗ്ഗത്തോളം ഉയർന്നതുകൊണ്ടാവാം നിന്മാണ ആരാധനാഗീതങ്ങളും ഇന്നങ്ങളും പറുദീസയിലേക്കു ഉയർത്തതാൻ കവിക്കു സാധിച്ചതെന്നു ചിലപ്പോൾ ചിന്തിച്ചുപോകും. തന്റെ കൗമാര കാലം മുതലുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി രണ്ട് അഭിമുഖ സംഭാഷണങ്ങളായി സി. പി. ചാണ്ഡി തന്നെ പറഞ്ഞ ആധികാരിക വിവരങ്ങളാണു ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്. ഫാ. റി. എ. ഇടയാടി ഒറ്റയ്ക്കും, ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടും ചരിത്ര പഠനോസ്യകനായ വരുഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുണ്ടയും ചേർന്നു നടത്തിയ വാമമാഴി സംവേദനങ്ങൾ പലതിലും കൗതുകമുണ്ടത്തുമെന്ന തിന്നും സംശയമില്ല.

അഭിമുഖം

കുടുംബം, വിദ്യാഭ്യാസം, മുതലായവയെക്കുറിച്ചു ചാണ്ഡി തന്നെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു വായിക്കുക.

ബുള്ളിക്കുള്ളത് ചക്കാലക്കുന്നേൽ ഹീലിപ്പോസിന്റെ പുത്രനായിട്ടാണ് ഞാൻ ജനിച്ചത്. അപ്പുൾ ഒരു ഉപദേശിയായിരുന്നു. എനിക്ക് രണ്ട് ജേയ്ഷ്യം മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു പേരും അക്കരയ്ക്കു കടന്നുപോയി. നാല് സഹോദരിമാർ ഉണ്ട്. എന്റെ ഒരു ഉപ്പാപ്പൻ വിഭാഗം പരീക്ഷ പാസ്സായ വ്യക്തിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അപ്പേന്നാട് പറഞ്ഞു, ‘ചാണ്ഡി ഇംഗ്ലീഷ് പറിക്കേണ്ടെ. മലയാളം പരിക്കൊടു.’ അങ്ങനെ എന്നെ നാലാം ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ അമ്പാം ക്ലാസിലേക്കു വിട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ പറിക്കേണ്ടത് പ്രീപ്പേറ്ററി ഫണ്ട്,

സൈക്കണ്ട്, തേർഡ് (സൈക്കണ്ട് പോം, തേർഡ് പോം) എന്നീ ക്രമത്തിലായിരുന്നു വൈള്ളാറു മേമലയിലാണ് അഭ്യാം ക്ലാസിൽ പഠിച്ചത്. അവിടെ ആറു ക്ലാസു വരെയെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ഏഴാം ക്ലാസ്സിൽ പുല്ലാട്ടു പോയി പറിച്ചു. ഏഴാം ക്ലാസിൽ ജയിക്കാതെ പിനെ സൈക്കണ്ട് പോം മിൽ വന്നു. വെള്ളിക്കുള്ളത്ത് പാലേക്കരയിൽ പറിച്ചു. പിന്നീട് ഇരവി പേരും സൈറ്റ് ജോൺസ് ഹൈസ്കൂളിലും പറിച്ചു. അവിടെ അൻ ഹൈ മാസ്റ്റർ റി. പി. തോമസ് ആയിരുന്നു; പ്രഗതിക്കായ ഒരഖ്യാപകൻ.

സാംക്ഷൃത പഠനത്തിന് ശുരൂ ആരായിരുന്നു?

കൈപ്പട്ടം രൂപീ നമ്പ്യാതിരി. അദ്ദേഹം പത്രം കൊട്ടാരത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള ഒരു മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്നു.

സകൂളിൽ പറിക്കുന്നോൾ കവിത എഴുതിയിരുന്നോ?

വെള്ളിക്കുള്ളത്ത് മിഡിൽ സ്കൂളിൽ പറിക്കുന്നോൾ ധാരാളം കവിതകൾ എഴുതി. സംസ്ക്ഷൃത വ്യത്യമോ താളമോ ഒന്നുമില്ലാതെയാണ് എഴുതിയത്. വെറും പാട്ടായിട്ട്.

കവിതയ്ക്ക് പ്രത്യേക വിഷയം വല്ലതും?

പ്രത്യേക വിഷയം ഒന്നുമില്ല. നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഓരോ സംഭവത്തെപ്പുറിയും എഴുതും. എന്തു കണ്ടാലും കവിത.

പത്രനാൽട ബേസിൽ അരമനയിൽ എന്നു മുതലാണ് താമസിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്?

1948 മുതൽ. പുതതൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനിയാണ് വിളിച്ചാക്കിയത്. അതിനു മുമ്പ് മുന്നു വർഷം പഴയസമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. അൻ കുർബ്ബാനക്രമത്തിലെ പാട്ടുകൾ എഴുതി. ഏവൻസ്‌ഗേലിയോനു ശേഷമുള്ള പാട്ട്, അൻപുട്ടയോനു പകരമുള്ള പാട്ടുകൾ, ഹൃത്രതാമോ, ആണ്ടുതക്കംസം ക്രമങ്ങൾ, കൃദാശാ ക്രമങ്ങൾ.

ആരാധനാ ഗാനങ്ങളുടെ തർജ്ജമ ആരാഭിച്ചത് എന്നാണ്?

27-ാം വയസ്സിൽ കവിതാ രചന (ആരാധനാ ഗാനങ്ങളുടെ) തുടങ്ങി. 27-ാം വയസ്സു മുതൽ മുന്നു വർഷം പഴയസമിനാരിയിൽ താമസിച്ചു. കല്ലായ്ക്കു ബാവാ ഭരിക്കുന്ന കാലത്താണ് ഞാൻ പഴയസമിനാരിയിൽ ചെന്നു താമസമാക്കിയത്. അവിടെ മലയാളം അഖ്യാപകനായിരുന്നു ഞാൻ. ക്രഷ്ണം സൗജന്യം. അവിടെ ഉടുപ്പും മുണ്ടുമൊക്കെ നമ്മൾ അന്നേ ശിച്ചേരാളണം. വളരെ കുറഞ്ഞ പ്രതിഫലമെ ഉള്ളു. ആണ്ടിലെലാർക്കൽ ബജറ്റിൽ പാസ്സാക്കുന്ന തുക മാത്രം. ബാവായ്ക്ക് (പ. മാത്യുസ് പ്രമാൻ ബാവാ) എന്നേക്കാൾ പത്തു വയസ്സ് കൂടുതലുണ്ട്. ഞാൻ പാട്ടചുതു

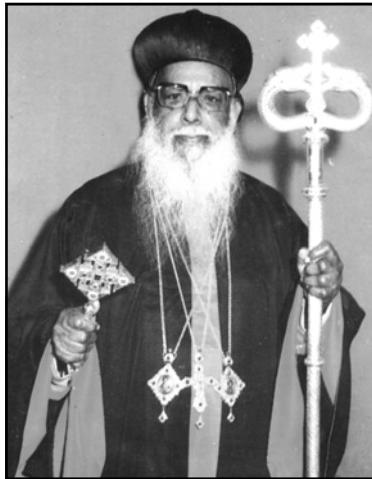
വാൻ ചെല്ലുവേശ് അദ്ദേഹം ഒരു അബൈവികൻ മാത്രമായിരുന്നു. പട്ട ക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യുസ്, പട്ടമേ റിട്ടില്ലായിരുന്നു. ആ മുന്നു വർഷത്തി നിടയിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം പുരോഹി തനാധിത്തിർന്നു.

ആരാധനാ ഗാനങ്ങളിൽ ആദ്യ മായി തർജ്ജമ ചെയ്തത് കുർബാന പാട്ടുകളാണ്. അന്ന് കുടികൾ പരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത് എം. ഡി. തിലാൻ. പട്ടക്കുന്നേൽ അച്ചന് ലഷർ ഉള്ള സമയം നോക്കി തൊൻ ചെല്ലും. താമസം പഴയസമീക്ഷയിൽ ആയി രൂനു. ഉച്ചയുണ്ടാക്കി ക്ഷിണിപ്പ് പട്ടാ ത്തിൽക്കൂടി എം. ഡി. സൗമിനാരിയിൽ ചെല്ലും. അദ്ദേഹം ഓരോ ദിവസവും ഓരോ ഫോഫിക് തരും. അത് എഴുതിക്കൊണ്ട് പിറ്റേം വിവരം ചെയ്യും. പിനെ പൂതിയത് തരും. അങ്ങനെ ഏതാണ്ട് ആറു മാസം കൊണ്ട് കുർബാന പാട്ടുകൾ തീർത്തു. കുർബാനക്രമം ഏററുക്കാലം അച്ചടിക്കൊണ്ട് വച്ചിരുന്നു. പിനെയാണ് അത് അച്ചടിക്കുവാൻ മുട്ടായത്. അദ്ദേഹം അത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

തർജ്ജമയുടെ രീതി എന്നായിരുന്നു?

വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചൻ പദ്മമേഖലാം സുനിയാനിയിൽ ചൊല്ലിക്കേൾ പ്ലിക്കും. ആ സമയത്ത് തൊന്തരിന്റെയൊക്കെ ചില കാര്യങ്ങൾ നോട്ടു ചെയ്യും. എത്ര നീളമുണ്ട്? എത്ര അക്ഷരമുണ്ട്. എവിടെയെല്ലാം അത് വീഴ്ചയെമന്ന് പ്രാമാണിക്കുന്നതിൽ തന്നെ എനിക്കു മനസ്സിലാകും. അതെല്ലാം നോക്കിയാണ് എഴുതുന്നത്. അദ്ദേഹം പാട്ടുകളുടെ ഗദ്യവിവർത്തനമാണ് തരുന്നത്. സുനിയാനിയിൽ പാടിയിട്ട് അതിന്റെ ഗദ്യം മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു തരും. ആ മലയാള ഗദ്യത്തിൽ നിന്ന് അതെ സുനിയാനി രാഗത്തിൽ തന്നെ തൊന്തർ മലയാള ഗാനമായി ചെടിക്കും.

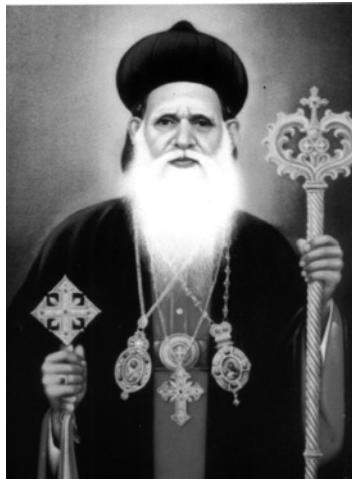
ആരാധനാഗാനങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിൽ പല പ്രധാനങ്ങളുമുണ്ട്. സുനിയാനിയിൽ രണ്ടു വരിയിൽ പായുന കാര്യങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ രണ്ടു വരിയിൽ രചിക്കുക സാധ്യമല്ല. ‘കരുണ നിറന്തരവനേ പുനരുത്ഥാന....’ എന്ന ഗാനം സുനിയാനിയിൽ രണ്ടു വരിയേ ഉള്ളു. മലയാളത്തിൽ അത് തർജ്ജമ ചെയ്തപ്പോൾ നാലു വരിയായി. അതുപോലെ സുനിയാനി

പ. മാത്യുസ് പ്രമുഖ സാഖാ

ട്ടുണിൽ തന്നേയാണ് ഗാനങ്ങൾ രചിക്കുന്നത്. മാറ്റിയൊന്നും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. സൃഷ്ടിയാനിയിൽ നിന്നു നേരിട്ട് മലയാളത്തിലേക്ക് വാക്കിനു വാക്കായിട്ടാണ് തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാതെ സംഗ്രഹമല്ല.

ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച (ഞാൻ ഗാനങ്ങൾ രചിച്ച) ശ്രമം ‘ഹൃതേതാമോ’ ആണ്. ‘പരമോന്നതമാം പദ്മതിലമരും പരനാം ദേവാ’ എന്ന ഗാനമാണ് ഒന്നാമത്തെ ഹൃതേതാമോ. എല്ലാ ദിവസ തേതക്കുമുള്ള ഹൃതേതാമോകൾ ആശനമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

പ. ശിവർഗീസ് II ബാബ

‘ഹൃതേതാമോ’ ആദ്യമായിട്ട് തർജ്ജമ ചെയ്തത് ഒരുഗ്രേൻ ബാബായാണ് (ഒരുഗ്രേൻ മാർ തീമോത്തിയോൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്നപ്പോൾ). അത് ഞാൻ പരിഷ്കരിച്ചാണ് ഈ ശ്രമം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ആദിമുതൽ അവസാനം വരെ ഓരോ ദിവസതേക്കും ഈരണ്ടു പദ്യം ഈ ശ്രമത്തിലുണ്ട്.

ഒരുഗ്രേൻ ബാബായുടെ ഭാഷ വളരെ പരുഷമാണ്. ‘പരനാം ദേവ തിരുപ്പട്ടം, പരനാംദേവാ ദേവാ’ എന്നൊക്കെ അവിടവിട ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് മാറ്റി ‘പരമോന്നതമാം പദ്മതിലമരും പരനാം ദേവാ’ എന്നു ഞാൻ തർജ്ജമ ചെയ്തു.

മറ്റ് ഏതൊക്കെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തു?

കാൽക്കഴുകൽ ശുശ്രൂഷയിലെ പാട്ടുകളോക്കെ ചെറിയപള്ളിയിലെ ഒരുവശ്യത്തിനു വേണ്ടി എഴുതിയതാണ്. പാസ്വാടി തിരുമേനി ഹാശായ്ക്ക് വരുന്നു. അപ്പോൾ കാൽക്കഴുകൽ ശുശ്രൂഷ വേണം. അന്ന് ഫീലിപ്പോസ് അച്ചൻ (ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്) എന്നോട് പറഞ്ഞാണ് അത് എഴുതിച്ചത്. തർജ്ജമ ചെയ്ത് കൊടുത്തപ്പോൾ ചാണ്ഡിസാറിന് എന്തു വേണമെന്നു ചോദിച്ചു. 15 രൂപ തന്നു. പത്തു നാല്പതു പദ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

ശശമാശമാരെ പരിപ്പിക്കുവാൻ പോയപ്പോൾ ഏറ്റവും ചുരുങ്ഗിയ കുർബാന (എറ്റവും കുറഞ്ഞ സമയത്തിനു വേണ്ടി) പാട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ. കോന്നാട് അബൈഹാം മല്പാനച്ചന്നാണ് അതിന്റെ പരിശോധകൾ.

കൃദാശാക്രമങ്ങൾ, കഹാനേന്തതാ, തെലാഭിഷേഷകം, അവത്ത് നോവി ലെ നമസ്കാരം, എടുനോമിലെ നമസ്കാരം ഇതൊക്കെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ പ്രസിദ്ധീകരണം നമസ്കാരക്രമമാണ്; കൂടംതാ യ്ക്കു പകരം ഉള്ളത്.

ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം (ശ്രഹീമാ നമസ്കാരം) പുതുക്കിയെഴുതി. ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം പലരുടേത് പലയിടത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നു. കണി യാന്വിനിൽ കുരുൻ അച്ചുരെ ഒരു തർജ്ജമയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന് കേസുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയത്ത് ഓശ് കേസു കൊടുത്തു. ചെങ്ങന്നുർ ആയിരുന്നു കേസ്. അതിന് പത്തണ്ടുറു രൂപ ചിലവാക്കി. കേസ് തള്ളി പ്ലോയി. ഇതൊക്കെ പണ്ഡുപണ്ണേ മനുഷ്യർ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആർക്കും തർജ്ജമ ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സ്വാത്രത്യുണ്ട് എന്ന വിധി കിട്ടി. കണിയാന്വിനിൽ അച്ചുരെ തർജ്ജമ ഇപ്ലോഡ് കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെതു തന്നെയാണ് യാക്കോബായക്കാരും സീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. റിത്തുകാരും നമ്മുടെതു തന്നെ സീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പാട്ടുകളുടെ തെള്ളും വാലുമൊക്കെ മുറിച്ച്, രണ്ടുപുറിൽ മുന്നു വാക്കിന് വ്യത്യാസം വരുത്തി അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പട്ടക്കാരുടെ ആവശ്യത്തിന് എന്നാണ് ഹൈസിംഗ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. പട്ടക്കാർക്ക് ഹാൻഡ് ബുക്കായിട്ടാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശ്രഹീമാ നമസ്കാരം എഴുതി ഏറെക്കാലം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; സുരൂപ്രകാശം കാണാതെ. ശ്രഹീമാ പടി എഴുതിയതിന് ആയിരം രൂപാ തന്നു.

ടട്ടവിൽ എഴുതിയിരുന്നത് ഏതാണ്?

ടട്ടവിൽ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നത് പെക്കീസായാണ്. പെക്കീസാ എന്നാൽ സ്റ്റേറ്റ് എന്നേ അർത്ഥമുള്ളു. പെക്കീസായിൽ എല്ലാം കൂടി അഞ്ച് ദ്രോഹിക്ക് മാത്രമേ എഴുതുവാൻ സാധിച്ചുള്ളു. അത് കടലുപോലെ കിടപ്പുണ്ട്. ഓരോ ശുശ്രാഷ്ട്രക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമുണ്ട്.

സുറിയാനി പരിച്ചുരത്തെന്നയാണ്?

ഒന്നശ്രേഷ്ഠ ബാവാ എന്ന പരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഇരിക്കും. താൻ താഴെ ഒരു പായിൽ ഇരിക്കും. അപ്ലോഡ് പറഞ്ഞുതന്നിട്ടുണ്ട്. റിഗുലർ ക്ലാസ്സിനോന്നും താൻ പോയിട്ടില്ല. താൻ നല്പതുപോലെ സുറിയാനി എഴുതി പരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ടട്ടേരിൽ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ?

വട്ടഫ്രേഡിൽ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. മല്ലപ്പള്ളിയിലൊക്കെ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഏഴു സൂര്യൻസാ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ‘ഉടയോൻ നാമാ ശിരി സിനായ്’ എന്ന ശൈലിയിൽ.

മലകര മല്പാൻ ശാർത്താക്കൽ കോരുത് മല്പാനുമായുള്ള ബന്ധം?

കോരുത് അച്ചൻ എൻ്റെ പാട്ടുകൾ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ആളാണ്. സെമി നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ എല്ലാം പറിപ്പിക്കും.

സഭാകവി എന്ന വിശേഷണം ഏങ്ങനെയാണ് ലഭിച്ചത്?

എ. സി. കുറിയാക്കോൻ റിബാച്ചൻ ‘സമുദായ കവി’യെന്നു വിളിച്ചു. ‘സമുദായക്കേസ്’ പോലെ ‘സമുദായ കവി’ എന്ന്. അത് ശരിയല്ല, നല്ലാരു പേര് വേണമെന്ന് മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞു. അവർ ‘സഭാ കവി’ എന്നു പറിയാനും എഴുതാനും തുടങ്ങി. മനുഷ്യർ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞാൻ അതിന് പ്രചാരണം കിട്ടിയത്. പകുശ അതിന് ഒരേപ്പോൾ ബാധായാണ് ആ പേര് ഒരേപ്പോൾ മായി നൽകിയത്.

എത്ര തിരുമെനിയാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം തന്നത്?

മാത്യുസ് പ്രമാണം ബാധാ. പാട്ട് എഴുതിയാലും പ്രചരിപ്പിച്ചത് കോരുതച്ചനാണ് (ഫാ. എൻ. കെ. കോരുത് മല്പാൻ).

അഭ്യാപകവും തിരിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞത് ഏങ്ങനെയാണ്?

പുത്തൻകാവിൽ പീലക്സിനോസ് തിരുമെനി പുത്തൻകാവിൽ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ ആരംഭിച്ചു. ഇടവമാസം ആദ്യമാണ് അന്ന് സ്കൂളുകളല്ലാം തുറക്കുന്നത്. ജുഡലെ ആയപ്പോഴേയ്ക്ക് അനുവാദം കിട്ടി. മലയാളാ പറിച്ചവരും പാസ്സായവരും ഒക്കെ അന്നു ചുരുക്കമാണ്. തിരുമെനി എൻ്റെ അപ്പേരെ കണ്ണപ്പോൾ ‘ചാണ്ടിയോട് പുത്തൻകാവിൽ വന്ന് പറിപ്പിക്കാൻ പറയുക’ എന്നു കൽപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ പുത്തൻകാവിൽ ചെന്നു പറിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചെങ്ങന്നുർ ബമ്പേൽ അരമനയിലായിരുന്നു താമസം. അവിടെ നിന്ന് ക്ഷേണം കഴിക്കും. പിന്നെ പുത്തൻകാവ് വരെ നടന്നു പോകും. അന്ന് ബണ്ണാക്കെ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞ പ്ലോൾ കിഴക്കോട്ട് പോകുവാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പത്തനംതിട്ട് കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളിൽ പോയി ജോലി ചെയ്തു. ഒരേ പള്ളിക്കുട്ടത്തിൽ തന്നെ 29 വർഷം പറിപ്പിച്ചു. 1976-ൽ 60-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് സർവ്വീസിൽ നിന്നു പിരിഞ്ഞത്.

കവിതയല്ലാത്ത മറ്റു വല്ലതും ഏഴുതിയിട്ടുണ്ടോ?

ഉണ്ട്. വെണ്ണിക്കുളം പള്ളിയുടെ ശതവത്സര ജുണ്ണിലിക്ക് ഒരു നാടകം എഴുതി. സെൻ്റ് ബഹനാൻ. പറിപ്പിച്ചു. അഭിനയിച്ചു. കുതിരയെ ചാടിച്ചു.

എത്തെല്ലാം ഭാഷകൾ അറിയാം?

അഖ്യാർ ഭാഷകൾ അറിയാം. മലയാളം, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, തമിഴ്, താളിയോലയിലെ പ്രാചീന ഭാഷ, പിരുന്ന പലതും പരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. കർണ്ണാടകം, തെലുങ്ക് മുതലായവ....

പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി കുണ്ടിതമുണ്ടോ?

ഒറ്റഗേൾ ബാധായുടെ കാലത്ത് ഒരു പവർഗ്ഗൈ ഒരു കീർത്തിമുദ്ര ലഭിച്ചു. വെള്ളിക്കുളം പള്ളിയുടെ ജുഡിലിക്കും മാക്കാംകുന്ന് പള്ളിയുടെ ജുഡി ലിക്കും കീർത്തിമുദ്ര ലഭിച്ചു. മാവേലിക്കര മഹായോഗം 1001 രൂപാ നൽകി. പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി കുണ്ടിതമില്ല.

സദാ സേവനത്തിനിരിങ്ങാതെ മലയാള സാഹിത്യ രംഗത്തു പ്രവർത്തി ചീരുന്നെങ്കിൽ സമകാലീന കവിക്കൗൺസിൽ ഭേദശംമായ ഒരു സ്ഥാനം നേടാമായിരുന്നില്ലോ?

ആ വഴിക്ക് തിരിത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നല്ല രീതിയിൽ കൊണ്ടുപോകാ മായിരുന്നു. ‘ഹലവന്തിക്കത്ത് അച്ചൻ’ എന്ന കവിത എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പ്രഥമായ ഒരു കവിതയാണ്.

വിവാഹം കഴിക്കാൻ മറന്നുപോയി എന്ന് സാർ തമാശയായി പറയാ റൂണ്ട്. സത്യത്തിൽ ഏതൊണ്ട് കാരണം?

അത്തപ്പായും ആണ് എന്നുള്ള ഒരു സംശയം ചെറുപ്പം മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വിവാഹം കഴിക്കാതിരുന്നത്.

അങ്ങനെ തോന്നുവാൻ പ്രത്യേക കാരണം വല്ലതുമുണ്ടോ?

ജേജ്യാതിഷം അറിയാവുന്ന ചിലരുടെ ഉപദേശം. അതുകൊണ്ട് ഭീതി ദന്തായി.

സെമിനാറിയിലെ അധ്യാപക ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ഏതെങ്കിലും?

അവിടെ സെറാസ്യൂരിന്റെ സിലവുസ് ആണ് ആശ്രയം. ഇംഗ്ലീഷ് മാത്രമേ അവർക്ക് ശ്രദ്ധയുള്ളൂ. ശ്രീകീന്ദ്ര പരീക്ഷയില്ലെന്നു സുറിയാനിക്ക് പരീക്ഷയില്ലെന്നു. മലയാളത്തിനോട് അവഗണനയാണ്. അതുകൊണ്ട് രണ്ടാം വർഷം സെമിനാറിയിൽ നിന്ന് രാജി ചെയ്ത പിരിഞ്ഞു.

അച്ചന്നാരോട് പ്രത്യേക ഉപദേശം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

സുറിയാനി കാര്യമായി പരിക്കണം. തമിഴിലും ഹിന്ദിയിലും കുർഖാന ക്രെമം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതോക്കെ ഓരോരുത്തർ ഓരോ ആവശ്യം പ്രമാണിച്ച് എഴുതിയതാണ്. അതിന് പ്രചാരം കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതോറിറ്റിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല. അതിന് അച്ചന്നാർ ശ്രമിക്കണം.

അപ്പോൾ ഏഴുതാതിരിക്കുന്നതിൻ്റെ കാരണം?

കണ്ണിന് വെള്ളിച്ചുതൽ കുടുതലാണ്. ചെവികൾ കേൾവിക്കുവും ഉണ്ട്.

സദയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന കരുതൽ തൃപ്തികരമാണോ?

(അല്പം മാനു) എന്നാണ് പൊതുവെ സംസാരമുള്ളത്?

തൃപ്തികരമല്ല എന്നാണ് കേൾവി.

എന്നാൽ തൃപ്തികരമായി വല്ലതും ചെയ്യ.

പഴയ കുട്ടിക്കവിതകൾ വല്ലതും ഓർമ്മയില്ലോ?

‘പച്ചപ്പുള്ളവിടെ ശാന്തജലമെവിടെ
നൈങ്ങളെ അരു അവിടെത്തിക്കും
നിങ്ങൾ ഇതിനൊരു മറുപടി തരുമോ
നിങ്ങൾ ഇതിനൊരു മറുപടി തരുമോ
നല്ലിടയൻ നല്ലിടയൻ യേശുവാം നല്ലിടയൻ.’

ഇതോരു കുട്ടിക്കവിതയാണ്.

നർമ്മങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചു ക്യാസ്യകളെ സജീവമാക്കിയ സാറിൻ്റെ നർമ്മ
ശേഖരത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നർമ്മ ഏതാണ്?

ലോകപ്രസിദ്ധമായ പലതും ഉണ്ട്. അതിലോന്നാണ് കിന്നർ കുഴിപ്പി
ക്കുന്നവൻ്റെ കമ.

ഒരുത്തൻ പറമ്പിൽ കിന്നർ കുഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ
അയാളുടെ ഒരു കുടുകാരൻ വഴിയെ പോയി. അപ്പോൾ ചോദിച്ചു.
‘എന്നാണ് കിന്നർ കുഴിപ്പിക്കുകയാണോ. ജോലി ദിവസവും പുരോഗമി
ക്കുന്നുണ്ടോ?’

അപ്പോൾ അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘ജോലി ദിവസവും പുരോഗമി
ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അനുഭിന്നം അധ്യാഗതി ആണ്.’

അപ്പോൾ മറുപടി.

‘ഈ അധ്യാഗതി തന്നെയാണെല്ലാ നമ്മുടെ പുരോഗതി.’

2

സ്വർഗ്ഗിയ കിന്നരം

‘പരമോന്നതമാം പദമതിലമരും പരനാം ദേവാ’ എന്നാരംഭിക്കുന്ന മധ്യ രംഗോഹരമായ റൂതേതാമോ (സമാപന പ്രാർത്ഥനാഗാനം) മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭയുടെ കുർബാനാരാധനയുടെ അന്ത്യത്തിലുണ്ട്. ഈ സുറിയാനി ഗാനം ചാരുത ചോരാതെ മലയാളത്തിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയത് വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ഡിയാൻ. ‘സഭാകവി’ എന്ന ബഹുമതിയാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇദ്ദേഹരമാണ് മലകര ഓർത്തയോക്ക് സുറിയാനിസഭയുടെ ആരാധനക്രമങ്ങളിലെ സംഗീത രചനയുടെ ഭൂതികാശവും നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭാം ഗങ്ങളുടെ ചുണ്ണുകളിൽ തത്തികളിക്കുന്നത് ഈ കവിയുടെ സർഗ്ഗാത്മക വരികളാണ്.

മലകരസഭയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ നിർണ്ണായകമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് ചുക്കാൻ പിടിക്കുവാൻ ദൈവം ധമാകാലം പലരായും ഉയർത്തിയതായി കാണാം. സുറിയാനിഗാനങ്ങൾ അതേ രാഗത്തിൽത്തന്നെ അർത്ഥപുഷ്ടിയോടും സംഗീതഭാഗിയോടും മലയാള ഗാനങ്ങളാക്കുക എന്ന ശ്രമകരവും ദിവ്യവൃമാധ തപസ്യയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഉയർത്തിയ വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ഡി അക്കുട്ടത്തിലെ ഇങ്ങനെയറ്റത്തെ ബലിഷ്ഠമായ കണ്ണിയാൻ.

മലയാളം, സുറിയാനി, സംസ്കൃതം, തമിഴ്, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ആറു ഭാഷകളിൽ പണ്ണിത്തനായ സി. പി. ചാണ്ഡിയെ ‘മലകരയുടെ അദ്ദേഹം’ എന്നു പ. ശീവറുഗിൻ ദിതിയൻ ബാബാ വിശേഷിപ്പിച്ചു. 1969-ൽ പ. ബന്ധേലിയോൻ ഒരുഗ്രേഹ പ്രമമൻ കാതോലിക്കാബാബാ ‘സഭാ കവി’ പട്ടം നൽകി ആദരിച്ചു. കാതോലിക്കേൾ ഹൈസ്കൂൾ അഖ്യാപകൾ, ഓർത്തയോക്ക് സെമിനാരി മലയാളം അഖ്യാപകൾ, തുന്നമൻ ഭദ്രം സന ബാലസമാജം ജനറൽ സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിലും പ്രവർത്തിച്ചു. ചരിത്രാനേഷിയായ ഇദ്ദേഹത്തിന് പഴയ മലയാള ഭാഷയും അക്കങ്ങളും വായിക്കുവാനുമറിയാമായിരുന്നു. ഫലിത സമാട്ടും മികച്ച സംഘാടകനുമെന്ന നിലയിൽ പ്രസിദ്ധനാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളോ നർമ്മാക്കതി നിറഞ്ഞ പ്രഭാഷണങ്ങളോ സമാഹരിച്ചിട്ടില്ല. കുറുമൊഴികൾ, പരുമല തിരുമേനി, തിരഞ്ഞെടുത്ത പാട്ടുകൾ എന്നവയാണു മുഖ്യ കൃതികൾ.

സി. പി. ചാണ്ഡി 1943 മുതൽ മുന്നു വർഷം ഓർത്തയോക്ക് സെമിനാരിയിലെ മലയാളം അഖ്യാപകനായിരുന്നു. സെമിനാരിയിലെ സഹാ

ഖ്യാപകനായിരുന്ന വടക്കുനേൽ വി. കെ. മാതൃസ് (പിന്നീട് പ. മാതൃസ് പ്രമമൻ ബാവാ) അന്ന് സഭാ വർക്കിൾ കമ്മിറ്റി അംഗം കൂടിയായിരുന്നു. വർക്കിൾ കമ്മിറ്റി അംഗമെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പ്രവർത്തന മേഖല സാഹിത്യം ആയിരുന്നു. ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ തർജ്ജമ തുടങ്ങുവാനും സ്കീബാ നമസ്കാരം ആദ്യഭാഗം തർജ്ജമ ചെയ്യു വാനും വർക്കിൾ കമ്മിറ്റിയുടെ നിർദ്ദേശം വി. കെ. മാതൃസിനു ലഭിച്ചു. സെമിനാരിയിലെ തന്റെ സഹാഖ്യാപകനായ സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ കവിതാ ചാതുരി ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ തർജ്ജമയിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ വി. കെ. മാതൃസ് തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ പ. ശീവറുഗീസ് ദിതിയൻ ബാബായുടെ ഒരുദ്ധോഗിക കല്പന അനുസരിച്ച് ഇരുവരും ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ തർജ്ജമയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ മലയാള ഗാനങ്ങളാക്കാനുള്ള ജോലിയായിരുന്നു തർജ്ജമയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന മായത്. മലയാളം, സംസ്കൃതം, സുറിയാനി ഭാഷകളിൽ സി. പി. ചാണ്ഡി കുഞ്ചായിരുന്ന അവഗാഹം ഈ പ്രധാനമേരിയ ജോലിയുടെ കാരിന്യം കുറയ്ക്കുവാൻ സഹായകമായി. ഇതേപ്പറ്റി വടക്കുനേൽ കൂട്ടുംബചരിത്രത്തിൽ (1993) പ. മാർത്തോമാ മാതൃസ് പ്രമമന്ത്രതായി ചേർത്തി ടുള്ള ആരത്മകമയിൽ (പേജ് 160) ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

“1942 ത്ത് സഭയുടെ വർക്കിൾ കമ്മിറ്റി മെമ്പരായും സ്ഥാനന്ത്വായെന മാനേജർ കമ്മിറ്റി അംഗമായും ഫാ. വി. കെ. മാതൃസ് നിയമിക്കപ്പെട്ട പ്ലോൾ പള്ളിക്കെട്ടിങ്ങളും ആരാധനയും എന്ന വകുപ്പാംഗ് അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചത്. ‘സഭയിലെ പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനയും കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രവാദവും ആകർഷകവുമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ. ബൈസ്റ്റലിയോസ് ശീവരുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാബായുടെ അനുമതിപ്രകാരം സഭാകവി വെണ്ണിക്കുള്ളം സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ആ ദശയും യഥോച്ചിതം നിർവ്വഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം, വി. കുർബാനയുടെ രണ്ടാം ഭാഗം, ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ച ശീതങ്ങൾ, എന്നെന്നു മേംബർ, കുദാശക്രമങ്ങൾ എന്നിവ ഞാൻ അക്കാലത്തു ഇപ്പകാരം രഹിച്ചിട്ടുള്ള ആരാധനക്രമങ്ങളാണ്.”

സുറിയാനി ഫുത്തോമോ ഗാനങ്ങൾ 1947-ൽ മലയാളത്തിലാക്കിയത് വടക്കുനേൽ വി. കെ. മാതൃസ് അച്ചുൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പുസ്തകത്തിന്റെ കവർ പേജിൽ ഇപ്പകാരം കാണുന്നു:

Syrian Theological Seminary Publication

ഫുത്തോമോ

പരിഭ്രാംകം: വെണ്ണിക്കുള്ളം സി. പി. ചാണ്ഡി

പ്രസാധകൾ: സിറിയൻ തിയോളജിക്കൽ സിമ്മനാർ പ്രഹസൻ
വടക്കുന്നേൽ വി. കെ. മാത്യു കുഴീഷാ ബി. എ., ബി. ഡി.

(Copy right Reserved) 1947 വില 6 റൂ.

ഈ ശ്രദ്ധത്തിലെ ഗാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് അനുവദിച്ചിട്ടുകൊണ്ടുള്ള പ. ശീവർഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാബായുടെ കല്പനയും ഒരുപ്പായി മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ അഭിപ്രായവും ശ്രദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവ ഇപ്പോൾ മാറ്റം:

കല്പന നമ്പർ 1

The Orthodox Syrian Church of the East

സുറിയാനിക്കെടുത്ത പൊരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ
ശീവറുഗീസായ ബഹുമുഖ്യയോസ് കാതോലിക്കാ

(മുഖ്യ)

വിശ്വാസ കുർഖ്യാനയുടെ അവസാനത്തിൽ ചൊല്ലി വരുന്ന ഹൃതേരാ
മേമായുടെ ഈ വിവർത്തനം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് നാം അനുവദിച്ചിരി
ക്കുന്നു.

സുറിയാനി സിമ്മനാർ,

(ഐപ്പ്)

കോട്ടയം

3-1-1123

വിശ്വാസ കുർഖ്യാനയുടെ അന്ത്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഹൃതേരാമേമാ
ഗാനത്തിന്റെ ഈ മലയാള വിവർത്തനം നാം പരിശോധിച്ചു. സുറിയാനി
മുഖ്യത്തിന്റെ ആശയത്തിന് ഒരു ഭാഗമില്ലാതെ സുവർഘായി പാടത്തക്കവണ്ണം
ഇതിന്റെ രചയിതാവായ വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി ഇതിനെ ഭാഗി
യായിച്ചേയ്തിട്ടുണ്ട്.

വൈദിക സിമ്മനാർ

മാർ തീമോത്തിയോസ് (ഐപ്പ്)

കോട്ടയം

16-11-1122

സുറിയാനിയുടെ മഹാ മല്പാനായിരുന്ന ഒരുപ്പാർ മാർ തീമോത്തി
യോസ് മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ (പിന്നീട് പ. ബഹുമുഖ്യയോസ് ഒരുപ്പാർ
പ്രമാണം കാതോലിക്കാബാബാ) ഈ അനുശ്രദ്ധ വചനങ്ങൾ സി. പി.
ചാണ്ടിക്ക് പ്രചോദനമേകി.

പിന്നീട് കോനാട് അബ്വഹാം മല്പാർ വി. കുർഖ്യാന തക്സാ പ്രസി
ഡിക്കരിച്ചപ്പോൾ ഈ ഹൃതേരാമേമാ ഗാനങ്ങൾ അതിലുംപുടുത്തുകയു

ഒബായി. ഈ ഗാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായത് ‘പരമോന്നതമാം പദ മതിലമരു്’ എന്നതാണ്.

1948-ൽ ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ച ശുശ്രൂഷയിലെ സ്ലീബോ വന്നവിൻ്റെ ശീത അഞ്ചൽ വടക്കുനേന്തെ വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചനും സി. പി. ചാണ്ടിയും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻ്റെ കവർ പേജിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ച സ്ലീബോ വന്നവിൻ്റെ ശീതഅഞ്ചൽ
വിശ്വലു കാതോലിക്കാ ബാബാ തിരുമനസ്സിലെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടു
കൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

സുറിയാനി തർജ്ജമ

പരിഭാഷകൻ: ദിവ്യഗ്രൈ. വി. കെ. മാത്യു കൾഡി

വിവർത്തകൻ: സി. പി. ചാണ്ടി വെൺ്ടിക്കുളം

Printed and Published from the O.S.C.A. Office, Kottayam

ഒന്നാം പതിപ്പ് കോപ്പി 2000

വില നാലഞ്ച. The Town Press, Kottayam. 1948.

ആഫീസു മുദ്രയില്ലാത്ത പുസ്തകം വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചനും സി. പി. ചാണ്ടിയും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കിയ സ്ലീബോ നമസ്കാരം അക്കെദിയ വി. കുർബ്ബാനക്കും 1949 ലേ പ്രസി ഡീക്രിക്കപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൻ്റെ കവർപേജിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

No. 2

Orthodox Theological Seminary Publication

അർത്ഥയോക്സ് സുറിയാനിക്കാരുടെ
സ്ലീബോ മുതൽ ക്യാംതാ വരെയുള്ള ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരം
ബാബാ തിരുമനസ്സിലെ ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയുള്ളത്.

(Copy right Reserved)

പരിഭാഷകൻ & പ്രസാധകൻ: വടക്കുനേന്തെ മാത്യു കൾഡി

വിവർത്തകൻ: വെൺ്ടിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി

വില 3 അണ.

1949

വടക്കുള്ളിൽ ശീവർഗ്ഗീസ് മല്പാനും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും
ചേർന്ന് തർജ്ജമ ചെയ്തതും കണ്ണത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയും കൊട്ടാര

തതിൽ ശകുൺതിയും ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചതുമായ ‘ക്യാംതാ നമസ്കാരം - കുർബാനക്രമം’ ആണ് അതുവരെ മലകാരയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വി. കുർബാനക്രമം. ഇതോടൊപ്പം സ്ലീബാ നമസ്കാരവും കുടി ചേർത്താണ് വച്ചകുന്നേൽ മാത്യുസ് അച്ചൻ ശ്രദ്ധമം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

ഈ കുർബാനക്രമത്തിന്റെ ‘മുഖവുരു’യിൽ പ്രസാധകൾ ഇപ്രകാരം എഴുതി: ‘സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള അനേകം പദ്യവിവർത്തനങ്ങൾ ഈന്നു മലയാളത്തിലുണ്ട്. അവയിൽ ഏറ്റവും പക്കും അർത്ഥവുത്ത്യാസം, വൃത്ത ഭംഗം, സംസിദ്ധാശം, യതിഭംഗം എന്നിവകൊണ്ടു നിരസ്തിരിക്കുന്നവ യാണ്. അവയുടെ ഉപയോഗം ഭാഷാസാഹിത്യത്തോടും മുലഗ്രന്ഥങ്ങളോടും ചെയ്യുന്ന മഹാപരാധമെന്നേ പറയുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഈ ശ്രദ്ധത്തിൽ അങ്ങനെന്നുള്ള കുറവുകൾ വരാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനി രാഗത്തിൽ തന്നെ യാത്രാരു പ്രയാസവും കുടാതെ ചൊല്ലിത്തക്കവല്ലമാണു പാട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പഴയ പാട്ടുകൾ ചൊല്ലിണ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ ചേർക്കേതെങ്കവല്ലോ പൂതിയ വിവർത്തനങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നുള്ളു പഴയ പാട്ടുകളോടുള്ള എല്ലാവരും ദെയും പരിചയം നിന്മിത്തം അവ തന്നെ ചേർക്കുന്നതാണുത്തമമെന്നു കരുതി മികവൊറും അങ്ങനെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെ പൂനരായി പരിശോധിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു’ (ഈ പ്രസാധകക്കുറിപ്പിലെ ആശയങ്ങൾ തന്നെ സി. പി. ചാണകിയുടെ ‘നമ്മുടെ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ’ എന്ന ലേവന്തതിലും കാണുന്ന തിനാൽ ഇത് പ്രസാധകനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം എഴുതിയതോ അല്ലെങ്കിൽ സി. പി. ചാണകിയുടെ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് പ്രസാധകൾ തന്നെ എഴുതിയതോ ആകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്).

1953-ൽ ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരം പുർണ്ണമായും ഫാ. വി. കെ. മാത്യുസും സി. പി. ചാണകിയും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പ് 1959 -ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുണ്ട്. അതിന്റെ കവർ പോജിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരം

രണ്ടാം പതിപ്പ്

പ്രസാധകൾ: മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസേധാൻ എപ്പിസ്കോപ്പം

വിവർത്തകൾ: വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണകി.

1959

മലയാള മനോരം പ്രസ്സ്

സി. പി. ചാണകിയുടെ പ്രസിദ്ധമായ ഈ ശ്രദ്ധത്തിന്റെ അനേകം പതിപ്പുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വി. കുർബാനക്രമം കഴി

என்றால் ஏழையுமயிகங் பதின்பூக்கலூங் கோப்பிக்கலூங் உள்ளாயிடுக்கு ஶரமமானித்.

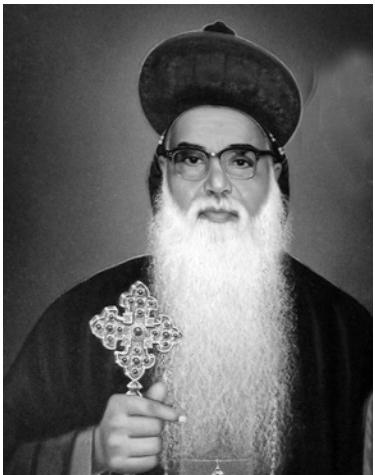
ஸഭാക്കവിയുടെ സർഗ്ഗശേഷി മനസ്സിലാക്കിയ കോന്റ് അപേഹം മല്പപാനും എറം. സി. കുറിയാക്കൊൻ റിംബാനും, യുഹാനോൻ മാർ സേവേ റിയോൻ മെത്രോപ്പോളിത്തായും പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് തങ്ങളോടൊപ്പം താമസിച്ച് ഗാനങ്ങൾ രചിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ പാനാക്കൂട്ടയിലും പാത്താമുട്ടയും പരുമലയിലും ഈ ഒഴി വരുന്ന താമസിച്ചു. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചച്ച തപസ്യയുടെ ഏകാന്തതയിൽ ദൈവിക ചിന്തയുടെ ആത്മാവിൽ രചനകൾ വാർത്തയിലേണ്.

କୋନାର୍କ ଅବେହାଙ୍କ ମର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ, ଶି. ପି. ଚାଣତିତୁମେରୁଚିପ୍ର ଶହିମା ନମଶ୍କାରଂ ତରଜ୍ଜମ ଚେତ୍ତି ପ୍ରସିଦ୍ଧିକରିଛୁ. କୃତ୍ତାଶକ୍ରମଙ୍ଗଳୁଂ ଆନୀ ଡାଯୁଂ, ନୋଟିଲେ ନମଶ୍କାରଂ, କୃତ୍ତାଶକ୍ରମଙ୍ଗଳ, ଆନାତୁତକ୍ଷଣା, ପେରୁ ନାଶ ଶୁଶ୍ରୂଷାକ୍ରମଙ୍ଗଳ, ଶବସଂନ୍ଧକାର ଶୁଶ୍ରୂଷାକ୍ରମ ଏଣିବି ଅବେହାଙ୍କ ମଲପାନ୍ତୁ ଶି. ପି. ଚାଣତିତୁମେରୁ ମଲପାନ୍ତ ବେଳ ତିରେ ରୁହିଚିପ୍ରତ୍ୟୁଷା ମଲକର୍ତ୍ତକ ଲାଭିପ୍ର ମଣିମୁଖତ୍ତକଳ୍ପାଣ୍ଠ. କୋନାର୍କ ମାତରମ୍ ମର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ତରଜ୍ଜମ ଚେତ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟୁଷା ବି. ବୋତପୁନ୍ତକଣିଲେ ସୁଵିଶେଷଙ୍ଗଳ ସଂଶୋଧନ ଚେତ୍ତି ପ୍ରସିଦ୍ଧିକରିକଲୁଣ ସଂରକ୍ଷଣ ତିଲ୍ଲୁଂ ଅବେହାଙ୍କ ମର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣକାରୀ ଶି. ପି. ଚାଣତି ସହକରିତ୍ୱେ.

എ. സി. കുറയാക്കോൾ റംബാച്ചനും സി. പി. ചാണ്ഡിയും പാതാരമുട്ടത് ദയരായിൽ സമേളിച്ചതുവഴി ‘പ്രാർത്ഥനായോഗമിട്ടോ’ എന്നൊരു ശ്രദ്ധം പുതുതായി തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ‘ഈ പുസ്തകത്തിലെ സഭ ഗീതങ്ങളുടെയും പുതിയ പാട്ടുകളുടെയും രചനയിൽ സി. പി. ചാണ്ഡി അവർക്കുളാടു താൻ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം കഠപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു’ എന്ന് ശ്രദ്ധ തിനിൻ്റെ ആദ്യഭാഗത്തു തന്നെ റംബാച്ചൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

സി. പി. ചാണ്ടിയേംഗ് വളരെയധികം സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമുണ്ടായിരുന്ന കുറിയാക്കോസ് റിപ്പാർ ‘സമൃദ്ധായ കവി’ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി വിശ്രഷ്ടപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ആ വിശ്രഷ്ടണം ‘സഭാകവി’ എന്നായി മാറി. 1950 ഏപ്രിൽ ലക്കം മലകരസാദയിൽ ‘ദുഃഖവൈള്ളിയാൽ കുറിശു കുമിടുവോൾ ചൊല്ലാവുന്നത്’ എന്ന ശാരിഷകത്തിൽ ഒരു ഗാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കവിയുടെ പേരിനു പകരം ‘സഭാകവിയാൽ രചിക്കപ്പെട്ടതാണിൽ’ എന്ന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ‘മലകരസാ’യുടെ പത്രാധിപരായ എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റിപ്പാച്ചനായിരിക്കണം ഇപ്രകാരം എഴുതിയത്. ആദ്യമായി ‘സഭാകവി’ എന്ന വിശ്രഷ്ടണം പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടത് മലകരസാദയുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ ലക്കത്തിലായിരിക്കണം.

യു.ഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സി. പി.

ചാണ്ടിയും പരുമല തിരുമേനിയുടെ ജീവിതം കൊണ്ട് പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട പരുമല സെമിനാറിൽ ഓന്നിച്ചതിന്റെ മലമായി പ. പരുമല മാർ ശ്രീഗോൾ യോസ്സ് തിരുമേനിയുടെ ഓർമ്മപ്പെട്ട നാളിന്റെ നമസ്കാരക്രമം (1977), പ. ദൈവമാതാവിന്റെ പെരുനാളിന്റെ നമസ്കാരക്രമം (1983), ഹാശാഗീതങ്ങൾ എന്നീ വിശിഷ്ട ശ്രദ്ധങ്ങൾ മലക രംഗം ലഭിച്ചു.

യുഹാനോസ് മാർ സേവോറിയോ സ്, സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കഴിവുകളെ അടുത്തറിണ്ടശേഷം 1984-ൽ ഇപ്പോൾ കാരം എഴുതി (മലകരസഭ, 1984 കെട്ടാബെൻ; പേജ് 8): “തത്ത്വങ്ങൾക്കു ലാംപനം വരാത്തവിധത്തിൽ ശാന്തങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയ സ്ഥാതന്ത്ര്യം സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്നേങ്കിൽ ബുദ്ധി മുട്ടു കുടാതെ ചൊല്ലാവുന്ന പല ശാന്തങ്ങളും സൃഷ്ടമായെന്നേ. അദ്ദേഹം വിരചിച്ച ആരാധനാഗാനങ്ങൾ ഓർത്തയോക്ക് സഭയ്ക്കു പുറമെ അനേകാക്കരും റിത്തുകാരും തൊഴിയുർ സഭക്കാരുമൊക്കെ ഉപയോഗി ക്കുന്നുവെന്നത് നമ്മക്ക് അഭിമാനകരമാണെല്ലോ. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത മഹനീയമായ ശാന്ത രചനാ യജത്തത്തിനു തക്കവല്ലം ഒരു പരിശനന അദ്ദേഹത്തോട് സഭ കാണിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് സന്ദേഹിക്കുന്നു. പ്രഖ്യാത മായും ലളിതമായും പാട്ടുതുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവിനെ നമ്മുടെ സഭ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നീല്ല. അപവർത്തനിന്റെ കോൺസിൽ കടക്കി മാതിരിയിൽ ചില ആരാധനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെട്ടു എന്നല്ലാതെ സഭയുടെ ആരാധനാസാഹിത്യത്തിന്റെ വിപുലമായ ചട്ടങ്ങൾ സീമയ്ക്കു തുണിൽ വേണ്ടുവോളും അദ്ദേഹത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കു മെക്കിൽ അതു സഭയ്ക്ക് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്ത ഉപയോഗിക്കുന്നവർക്കു പോലും അതിന്റെ രചയിതാവ് അദ്ദേഹമാണെന്ന നാറിന്തു കുടായിരിക്കും. സഭാക്രോന്തതിലും പാസ്വാക്കുടയും പാതയാ മുട്ടത്തുമൊക്കെ ഇരുന്ന് സി. പി. ചാണ്ടി ശാന്തരചന നടത്തിയിട്ടുള്ളതു പോലെ മേലിലും സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതു സഭയ്ക്കൊരു നേട്ടമായിരിക്കും.”

സി. പി. ചാണ്ടിയെ അന്വശരനാക്കിയ രചനയാണ് കാതോലിക്കാ മംഗള ശാന്തം. ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയഗാനത്തിന്റെ ട്യൂണിൽ മലകര ഓർത്ത

ധോക്ക് സഭയുടെ ദേശീയഗാനം അദ്ദേഹം രചിച്ചു. അതിലെ ചില വാക്കുകൾ പോന്തുവിൽ നിന്നും ഉതിർന്നുവീഴുവാൻ മുന്നു ദിവസം വരെ അദ്ദേഹം കാത്തിരിക്കുക പോലും ചെയ്തു. ഒരു ദശകത്തിനു മുമ്പ് ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയഗാനത്തിന്റെ ട്യൂണിൽ മറ്റു ഗാനങ്ങൾ പാടിപ്പ് എന്ന ഗവൺമെന്റ് തീരുമാനിച്ചതുസരിച്ചാണ് പ്രസ്തുത ഗാനം മാറ്റി പുതിയ ഗാനം ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ആരാധന ഗാനരചനാ ചാതുര്യത്തിൽ സന്തോഷിച്ചു, ‘മലകരയുടെ അപേക്ഷ’ എന്ന് പ. ബാണ്ണലിയോൻ് ഗൈബർഗൈൻ് ദിതിയൻ കാതോലിക്കാബാബാ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. 1964-ൽ പ. ബാണ്ണലിയോൻ് ഒരുഗ്രേഖൻ പ്രമാൻ കാതോലിക്കാ ബാബാ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശയന്നുസരിച്ച് ‘സഭാകവൽ’ എന്ന നാമം ഒരദ്ദേശിക മായി സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് നൽകി അദ്ദേഹത്തെ ആദരിച്ചു.

1969 ജനുവരി 7 ചൊവ്വാച്ച് പ. ഒരുഗ്രേഖൻ പ്രമാൻ കാതോലിക്കാ ബാബാ സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ വച്ച് സുവർണ്ണ കീർത്തിമുദ്ര നൽകി സഭാ കവിയെ ബഹുമാനിച്ചു. ഈത് സംബന്ധിച്ച് 1969 ജനുവരി 4-ന് ‘സഭാകവിക്ക് സുവർണ്ണ കീർത്തിമുദ്ര’ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ മലയാളമനോരമ പ്രസി ഡീകർച്ച വാർത്തയുടെ ഉള്ളടക്കം ഇപ്പകാരമായിരുന്നു:

“പത്തനംതിട്ട ജനു. 3. മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭയിലെ ആരാധന ഗീതങ്ങളുടെ വിവർത്തകൻ എന്ന നിലയിൽ ദീർഘകാലമായി സേവ നമനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സഭാകവി വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയ്ക്ക് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാബാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അടക്കത ചൊവ്വാച്ചതെത്തെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ വച്ച് സർബ്ബനിർമ്മിത മായ കാതോലിക്കേൾ മെഡൽ സമാനിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.”

പ്രസിദ്ധ സുവിശേഷ പ്രസംഗകനായിരുന്ന വെള്ളിക്കുളത്തു പക്കാലക്കുനേതൽ പിലിപ്പോസുപദേശിയുടെ പുത്രനാണു ചാണ്ടി. ബാല്യത്തിൽ തന്നെ കവിതാരചനയിൽ സാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഇരവി പേരും സെൻ്റ് ജോൺസ്സിലെ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം സംസ്കൃത ഭാഷാ പഠനത്തിനായി കൈപ്പട്ടം തടയിൽ പരമേശ്വരൻ നമ്പ്യാതിരിയുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു. ദേവഭാഷയിലും കേരളഭാഷയിലും ബിരുദം നേടിയ ഈ യുവ കവിയുടെ മധുരഗിതങ്ങൾ സഭാമ സ്ഥലത്തിലെ വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുകയും ‘പുരോഗമന പദ്ധതി’യനുസരിച്ചുള്ള ഗാന വിവർത്തനത്തിന് ഇദ്ദേഹം നിയമിതനാകുകയും ചെയ്തു.

മുന്നു വർഷത്തോളം പഴയസമിനാരിയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലയളവിൽ മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസൈം തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശമനു

സതിച്ചു കുർഖ്പാനക്രമം, കുദാശക്രമം, സ്ലീബാ നമസ്കാരം, ദുഃഖവൈള്ളിയാംച്ച നമസ്കാരം എന്നിവയിലെ ഗീതങ്ങളുടെ രചന പുർത്തിയാക്കി. മലകാര മല്പാൻ കോനാട്ട് ഏശ്വപഹാം കത്തനാരുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഇടേഹം ഇടക്കാലത്തു ആണ്ടുപെരുന്നാൾ ക്രമത്തിലെയും അടുത്ത സമയത്തു മുറോൻ കുദാശയിലെയും ഗീതങ്ങൾ സ്ത്രുത്യർഹമായ നിലയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

തുനുമൻ ഉദ്ബാസനത്തിലെ ഒരു സണ്മേധസ്കൂൾ പ്രവർത്തകനും പ്രസംഗകനുമായ സഭാകവി പത്രനാൽത്തിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഐഡൻകുളിലെ സീനിയർ മലയാളാഭ്യാപകനാണ്.”

സി. പി. ചാണ്ടി ഗാനരചന നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് താഴെ കൊടുക്കുന്നു. എൻ്റെ ഗവേഷണഫലമായി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ഗാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളാണെന്ന് തീർച്ചയാക്കപ്പെട്ടവയുടെ ലിസ്റ്റാണ് കൊടുക്കുന്നത്. ബോയ്ക്കറ്റിൽ നന്നാം പതിപ്പിക്കേണ്ട പ്രസിദ്ധീകരണവർഷവും കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

- (1) സ്ലീബാ മുതൽ കൂടംതാ വരെയും കൂടംതാ മുതൽ സ്ലീബാ വരെയുള്ള തായായിരാംച്ച നമസ്കാരം & വി. കുർഖ്പാനക്രമം (1959).
- (2) ദുഃഖവൈള്ളിയാംച്ച നമസ്കാരം (1955)
- (3) കുദാശക്രമങ്ങളും ആനീഡായും
- (4) നോവിലെ നമസ്കാരം
- (5) കുദാശക്രമങ്ങൾ
- (6) ശഹീദാ നമസ്കാരം
- (7) ആണ്ടു തക്സാ
- (8) പ. പരവമാതാവിക്കേ പെരുന്നാളുകളിലെ പെക്കീസാ നമസ്കാരക്രമം (1983)
- (9) ഹാശാഗീതങ്ങൾ
- (10) പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ പെരുന്നാളിലെ പെക്കീസാ നമസ്കാരക്രമം (1977)
- (11) പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങൾ (1968)
- (12) ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷാക്രമം
- (13) വൈദികരുടെ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷാക്രമം
- (14) ദുഃഖവൈള്ളിയാംച്ച സ്ലീബാ വരെനവിക്കേ ഗീതങ്ങൾ (1948)
- (15) സ്ലീബാ മുതൽ കൂടംതാ വരെയുള്ള തായായാംച്ച നമസ്കാരം (1949)

- (16) റൂതേതാമോ (1947)
- (17) വി. കുർബ്ബാന് തക്സാ
- (18) പ്രാർത്ഥനായോഗ മിത്രം

മലകരസഭയ്ക്കു വേണ്ടി സ്വന്തം ജീവിതവും പ്രവർത്തനവും ഉഴിഞ്ഞു വച്ച ഒപ്പിവരുന്നായ ഈ കൊച്ചുമനുഷ്യന് സഭ ഉചിതമായ വിഡവാങ്ങൽ നൽകി എന്നത് ആശാസകരമാണ്. പ. മാതൃസ്ത് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായും തുന്നമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫീലിപ്പോസ്റ്റ് മാർത്താസ്ഥാപിയോസ്റ്റും ഇക്കാര്യത്തിൽ കാണിച്ച താല്പര്യത്തെ എത്ര അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാവുകയില്ല. കേരളത്തിന്റെയെന്നല്ല ഭാരതത്തിലെ തന്നെ പ്രമുഖ കവികളിൽ ഒരാളാകാമായിരുന്ന വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സർവ്വവാസനകളുടെ പരിക്കുവാനും വാർഡക്കുത്തിലായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ നന്ദിപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കുവാനും ആരും മുതിരുന്നില്ലല്ലോ എന്ന ചിന്ത ആരാധനാവേളകളിലെബാക്കെ എന്ന മാറിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതിനെ തുടർന്നാണ് ‘മലകരസഭയുടെ സംശയിയ കിന്നരം’ എന്ന കുട്ടിത്തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടത്. സാമ്പത്തിക തെരുക്കം മുലം പ്രസിദ്ധീകരണം മുടഞ്ഞിയ ആ കുട്ടി ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മനെ ഏല്പിക്കുകയും അതിനെ തുടർന്ന് പുതിയ പല വിവരങ്ങളും ചേർത്ത് അത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും മാണം ഉണ്ടായത്. തുടർന്ന് സെന്റ് ശ്രീഗോറിയോസ് അവാർഡ്, സഭാ താരം എന്ന ബഹുമതി, തുന്നമൺ ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രത്യേക അനേകംവും പരിരക്ഷയും തുടങ്ങിയിവ സഭാകവിക്ക് ലഭിച്ചു. ഒരുവിൽ മാക്കാംകുന്നിലെ സെന്റ് ബേസിൽ അരമന്നേടു ചേർന്ന്, താൻ ചെറിച്ച ആരാധനാഗീതങ്ങൾ എപ്പോഴും കേൾക്കുത്തകവിയത്തിൽ സഭ അദ്ദേഹത്തിന് അന്ത്യവിശ്രമസ്ഥലവുമൊരുക്കി. ഇതിനൊക്കെ ഒരു എളിയ നിമിത്തമായിത്തീർന്നതിൽ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്താൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

- ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

4

മലകാസനയുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ: സി. പി. ചണ്ണിയുടെ പക്ഷ്

നിത്യനുതനമായ ഭാവനാവിലാസങ്ങൾക്ക് ആവിഷ്കരാരം നൽകുക - അതാണ് പ്രതിഭയുടെ കർമ്മകാണ്ഡം. അപൂർവ്വ വസ്തുനിർമ്മാണങ്ങൾ മമായ പ്രജന്നയാണ് പ്രതിഭ എന്ന് നിർവ്വചിച്ച ആചാര്യമാർ ഈത് വ്യക്ത മാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഭാവങ്ങളുടെ അപൂർവ്വതയും ആവിഷ്കരാരത്തിന്റെ ചാരു തയ്യാറു ചെന്നെതിരെ വശ്യവും ആകർഷകവുമാക്കുന്നു. ഭാവചാതുരിയിൽ പ്രതിഭവും രൂപചാതുരിയിൽ കാവ്യാനുശീലന സംസ്കാരവും മാധ്യമത്തിന്റെ കൈയടക്കവും പ്രകാശിതമാവുന്നു. ഈത് കാവ്യകലയുടെ മർമ്മം. പ്രാചീന സംസ്കാരങ്ങളും തന്നെ വൈദികപ്രടുത്തുന്ന ഒരു സത്യമുണ്ട്: മതങ്ങളിലെ ആരാധനാനുഷ്ഠാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് എന്നും എവിടെയും കവിതയുടെ ചരിത്രം ആരംഭിക്കുന്നത്. ഈശ്വരാഭിമുഖമായ രതിയാണ് കവിതയുടെ സാർവ്വത്രികമായ ആദ്യപ്രചോദനം. കവിതയുടെ മാത്രമല്ല, സംഗീതം, ചിത്രം, ശില്പം, വാദ്യം, നൃത്യം തുടങ്ങിയ സുന്ദരകലകളും ആദ്യം ഈതൾ വിടർത്തിയത് ഭക്തിരസം ആവിഷ്കരിക്കുവാനാണ്. ഭാരത പശ്ചാത്യലത്തിൽ ആവിശ്വാസിച്ച ആദിവേദങ്ങളും സെമിറ്റിക് പശ്ചാത്യലത്തിൽ മിശ്രിക്കിയ സകീർത്തനങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നത് മറ്റാണല്ല. പ്രതിഭയുടെ ആദ്യതുടക്കപ്പുകൾ ദൈവാഭിമുഖമായതു് സാഭാവികവുമാണ്. അവൻ്റെ ഗൃഹാത്മരത്തിന്റെ - നൊസ്റ്റ്രാൻജിയയുടെ - ആദ്യ അദ്ദൂയായം ദൈവ സംസർഘമുള്ള പറുദിസാ ആയതിനാൽ തദാവിഷ്കരാരം സംഭാവികമായും അനിവാര്യം തന്നെ. പ്രാകൃത മതങ്ങളിൽപ്പോലും ഗാന്ധൂപ ത്രിലല്ലാതെ അനുഷ്ഠാന പാരമ്പര്യങ്ങൾ രൂപകൊണ്ടായി അറിവില്ല. എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും ആത്മനിക വിശകലനത്തിൽ കവിതകൾ തന്നെ.

ജീഷി അല്ലാത്തവൻ കവിയല്ല എന്ന് കാവ്യചർച്ചയിൽ അംഗീകരിക്കുന്ന പ്ലക്ടതുപോലെ കവിയല്ലാത്തവൻ ജീഷിയല്ല എന്നും ഓർക്കരാവുന്നതാൽ. പ്രവാചകരാർ ദിർഘദർശികളും കവികളുമായിരുന്നു. ലേവനവിദ്യകളും ഒരു വേള ലിപി വ്യവസ്ഥ പോലും അജന്മാത്മായ കാലങ്ങളിൽ ഹൃദിസ്ഥ മാക്കുവാനുള്ള സഹകര്യത്തെപ്രതിയാകാം പ്രാർത്ഥനകൾ കാവ്യരൂപ ത്രിത്വം ആവിഷ്കരാരം തെടിയത്. കവിതയിലെ സംഗീതം ഓർമ്മിക്കാൻ മാത്രമല്ല അർത്ഥമനിവേദനങ്ങൾക്കത്തിനുമായ ഭാവോൺഡിലനും സാധിച്ചതു

കൊണ്ട് ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും അതിർവരദയുടെ ഭേദിക്കുവാൻ കെല്ലപുറത്തായിരുന്നു. ഇന്നും സാമ്പ്രകൃതവും അറബിയും സുറിയാനിയുമൊക്കെ വിവിധ മതങ്ങൾ അർത്ഥമനിവേദനക്ഷമങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ പ്രോല്പും പരിരക്ഷിക്കുവാൻ നിർബന്ധമായ കാണികകുന്നത് അവയുടെ സംഗീതവീചികൾ പകർന്നു തരുന്ന ഭക്തി ഭാവ സാന്ദ്രമായ തീവ്രാനുഭൂതികളെ മുൻനിർത്തിയാണ്. ഭാരതസം പ്രാചീനകാലം മുതൽ തന്നെ സംഗീതപ്രധാനമായ ആരാധനകൾ പരിരക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഒരുപക്ഷേ, ചരിത്രപരമായി അലക്സാന്ദ്രിയ, പേരിഷ്യു, അന്ത്യോഖ്യാ എന്നീ പാരന്ത്യ കൈക്കുതവം സഭക്കേംടുണ്ടായ സന്ദർഭവും ബന്ധവും മുലം സുറിയാനി ഭാഷയിൽ രചിതമായ ആരാധനക്രമങ്ങളാണ് കേരളത്തിൽ അന്ന് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവന്നത്. പൊന്നാനി തുറമുഖ പട്ടണമായ പാലുരിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന (Palore) യഹൂദ സംസ്ക്രാം മുലം അവരുടെ ഭാഷാസംസ്കാരങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ അപരിചിതമായിരുന്നില്ല. യഹൂദമാരുടെ ആരാധനാഭാഷയായ ഹീബ്രോവും പ്രാദേശിക സംസാര ഭാഷയായ അരമായ സുറിയാനിയും അവരിലൂടെ അക്കാദാലത്തെ തമിഴരായ കേരളീയർക്ക് അനുഭാഷയായിരുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല പില്ലക്കാലത്ത് ആരൂധയിനിവേശ ശ്രേഷ്ഠം ആരൂഹണശയും തമിഴും ചേർന്ന് മൺിപ്രവാള ഭാഷ രൂപപ്പെട്ടുവന്നത് പോലെ ക്രിസ്തുവർഷത്തിലെ ആദ്യശതകങ്ങളിൽ വിജേശവാൺജ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എപ്പോഴും സംസ്ക്രാംതിൽ കഴിയേണ്ടിവന്ന ബുദ്ധ - ജൈന - അറബി - യഹൂദ - ഫ്രാവിഡ ജനതകൾക്ക് പാലി, അറബി, ഹീബ്രോ, സുറിയാനി, തമിഴ് ഭാഷകൾ ചേർന്നുണ്ടായ ഒരു സങ്കര സംസാര ഭാഷ സായാത്മായി ഒരുപ്പായിരുന്നു. യഹൂദരിൽ നിന്ന് ആദ്യത്തെ കേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനി സമുദ്ധം രൂപപ്പെട്ടപ്പോൾ യഹൂദരുടെ സംസാരഭാഷ എന്ന നിലയിലും മതസ്ഥാപകനായ മാർത്തോമാ മൂസിപ്പായുടെ മാതൃഭാഷ എന്ന നിലയിലും അരമായ സുറിയാനി ആരാധനകളിൽ പ്രാമാഖ്യം നേടിയിരുന്നു. 190-ൽ കേരളത്തിലെ മതസംവാദങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട് വിജയകരമായി ദാത്യം പൂർത്തിയാക്കിപ്പോയ അലക്സാന്ദ്രിയൻ വെദികപാഠം ഉപയോഗിച്ചുവെച്ചു പാര്ത്തിന് അരമായ ഭാഷയിലെഴുതിയ ക്രിസ്തുമത സുവിശേഷം ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോയി എന്ന 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ യുദ്ധേശവിയോസിന്റെയും ജേരോമിന്റെയും ചരിത്രസാക്ഷ്യം ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വായിക്കേണ്ടത്.

ഉദയംപേരും സുന്നഹദോസിന്റെ കാലത്ത് (1599) കേരളസഭയിൽ നേസ്തോറിയൻ ആരാധനക്രമങ്ങളാണ് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്ന ധാരണ ശരിയല്ല. പല സമ്പ്രത്യും നേസ്തോറിയൻ ക്രമങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കാം മെങ്കിലും പൂർവ്വികമായ സന്നം ക്രമങ്ങൾ ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന സമലങ്ങളും കുറവല്ലായിരുന്നു. കർണ്ണായ സുറിയാനി ലിപിയിൽ (പാരന്ത്യ സുറിയാനി) എഴുതപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് അവയെ നേസ്തോറിയൻ ക്രമങ്ങൾ

ശ്രീക്കുന്നിന് വേർത്തിൽച്ചറിയുന്നതിൽ പല അനോഷ്കരും പരാജയപ്പെട്ടുക യാണുണ്ടായത്.

സുറിയാനി ഭാഷയിലെ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ അത്യുന്നവിസ്തൃതവും കാവ്യമയവും ആണ്. ഉപദേശപരമായ പഠനങ്ങളും വ്യാവസ്ഥാനങ്ങൾ പോലും കാവ്യഭാഷയിലാണു വിരചിക്കുന്നത്. പഴന്നപ്പത്യ ലൈക്കന്പത്വ സഭയുടെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞത്വാരായ മാർ യാക്കോബ്, മാർ അപ്പോ തുട അഡിയ പിതാക്കമ്മാരുടെ രചനകൾ ഒരു മിക്കവയും കാവ്യങ്ങളാണ്. ആരാധന സാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിഭ്രതമായി പാരന്നപ്പത്യ സഭയിൽ ദൈവ ശാസ്ത്രശാഖ വികസിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയം. ആരാധനകൾ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഗാനങ്കെ രചനകൾ ആയിരുന്നു. പിന്നീട് അവയ്ക്കി ടയിൽ സക്കീര്ത്തനഭാഗം കൂടിച്ചേര്മ്പെപ്പെട്ടു. അതിനു ശേഷമാണ് പ്രസ ക്രമായ ഗദ്യപ്രാർത്ഥനകൾ സംക്രമിച്ചത്. ആരാധനയുടെ ആഴവും പരപ്പും അനന്ത വിസ്തൃതമാണ്.

പ്രതിഭിന നമസ്കാരം ഒരു വക, തായറാഴ്ചകളിലും ആണടക്കമുള്ള പെരുന്നാളുകളിലേക്കുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ വേരാരു വക, മുന്നുനോന്ന്, വലിയനോന്ന്, കഷ്ടാനുവേദാര്ഥപ തു ദിവസങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രാർത്ഥ നകൾ ഇന്നിയും ഒരു വക, കുദാശകൾക്കുള്ള വ്യത്യസ്ത ക്രമങ്ങൾ മറ്റാരു വക, പുരുഷന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, ശിശുകൾ, വൈദികൾ തുവരുടെ ശവസം സ്കാര ക്രമങ്ങൾ വീണ്ടും ഒരു വക, സന്ധാസ സ്ഥാനദാനം, സന്ധാസി നീ സ്ഥാനദാനം, തെലം കുദാശകൾ, പള്ളി - തമിലെല്ലത്താ കുദാശ കൾ എന്നിങ്ങനെ വിപുലമായ വേരാരു വിഭാഗം - ഇങ്ങനെ ബൃഹത്തായ ആരാധന സവിധാനമാണ് മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭയിലുള്ളത്. നമസ്കാരക്രമങ്ങളും ഏഴ് യാമങ്ങളിലേക്കും വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. ഒരു മിക്ക ഗാനങ്ങളും എടു വ്യത്യസ്ത റാഗങ്ങളിൽ ചൊല്ലുത്തകവിയം വിന്നു സിക്കപ്പെട്ടവയാണ്. ഓരോ ശുശ്രൂഷകൾക്കും അതു വിഷയങ്ങളുടെ ഭാവ വൈവിധ്യങ്ങളുണ്ട് നിർദ്ദിഷ്ട റാഗങ്ങളാണ്. തുരയും വിശദികൾ ചുത്ത് മുലഭാഷയിലെ ഗിതമാലികയുടെ സംവിധാനം.

പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിൽ എന വിസ്തുവാത്മകമായ പ്രസ്താവം മലകരസഭയിൽ ആരംഭിച്ചത് നവീകരണകാലത്താണ്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പുർഖാർഥവത്തിൽ മിഷണറിമാരും നവീകരണ നേതാക്കളും ആവർത്തിച്ച ഒരു മുദ്രാവകുമാണ് ആരാധന മാതൃഭാഷയിൽ എന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസേവാൻ മലകര മെത്രാപ്പോലീ തായും (കോട്ടയം പഴയസമിനാരി സ്ഥാപകൻ) കായംകുളം പീലി പ്രോബ് റവാന്റും മറ്റും ചേർന്ന് സുവിശേഷങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് ഭാഷാത്തരം ചെയ്തു ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൽ നിന്ന് 1811 ലെ പ്രസി ലീകർച്ച റവാൻ ബൈബിൾ ആണ് ഈ പ്രസ്താവത്തിലെ ശ്രദ്ധേയ

മായ ആദ്യ കൃതി. കർണ്ണാക സംഗീതത്തിന്റെയും ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംഗീതത്തിന്റെയും തമിഴ് സാഹിത്യനാടകങ്ങളുടെയും ചുവടുപിടിച്ച് കൂസിക്കശൈലിയിൽ കുറെ മലയാള ഗാനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ആ ശൈലിയിൽ ഏതാനും സക്രീൻതന്നെ വിവർത്തനങ്ങളും ധ്യാനകീർത്തനങ്ങളും വിരചിതമായി. ആദ്യകാലത്ത് മാതൃഭാഷ, ദേശീയ സംഗീതം എന്നീ അടിത്തരകളിൽ ഉള്ളിനിന്നുവെക്കിലും ആംഗ്രേയ മിഷനറിമാരുടെ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ സീക്രിച്ച് വളർന്ന പ്രസ്ഥാനം അചിരേണ്ണ ഇംഗ്ലീഷ് ശൈലിയിലേക്ക് വച്ചുതിവിണ്ണു. ആംഗ്രേയ ശില്പമാതൃകയിൽ കുറെ സംഗീതങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു. നവീകരണസഭകൾ ആദ്യകാലത്തു പ്രസംഗയോഗപ്പെടുത്തുകളിൽ കൂടി നമസ്കാരവേദികളിലും വീടുപ്രാർത്ഥനകളിലും അവയ്ക്ക് പ്രവേശം നൽകി. ഒരുവിൽ ആരാധനകളിലും അവയ്ക്ക് ഉൾപ്പെടെ നൽകി. മലകരയിലെ സുനിയാനി പശ്ചാത്തലമുള്ളവർ കൺവൻഷൻ പതലുകളിലും മറ്റൊരു അവ ഉപയോഗിച്ചു പോന്നുവെക്കിലും ആരാധനകളിൽ അവ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല.

മാർത്തോമാ സുനിയാനി സഭ അതിന്റെ സമ്പന്നമായ നമസ്കാരക്രമങ്ങളെ പരിത്യജിച്ച് ഇത്തരം കീർത്തനങ്ങളെയും ഗാനങ്ങളെയും ആരാധനയുടെ ഭാഗമാക്കി. പാട്ടും വായനയും പ്രാർത്ഥനയും എന്ന ശൈലി ഇപ്പകാരം ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവന്നതാണ്. പ്രാർത്ഥനകൾ ഒടുമികവാറും വാചാ പ്രാർത്ഥനകളായി. വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാവുന്ന ഗാനങ്ങൾ അവസരോചിതമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുക മൂലം ആരാധനകളിലെ ഒറ്റക്കരുപ്പും അവയ്ക്ക് മിക്കവാറും നഷ്ടമായി. എന്നിരുന്നാലും കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലെ സുനിയാനി ഗാനങ്ങൾ വിവർത്തിത രൂപങ്ങളും സുനിയാനി രാഗങ്ങളും അവർ നിലനിർത്തി (ങ്ങര നൂറ്റാണ്ടിനും ശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടത്തിയ ഗാന സംഹിതയ്ക്കിൽ മുല്ലവും പകരം നിലവിൽ വരുത്തിയവയുടെ അപര്യാപ്തതയും ആ സഭ തിരിച്ചറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവർ പരിത്യജിച്ച പ്രതിഭിനമസ്കാരം അവർ വീണ്ടും പറിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്).

അവീകരണസഭയിൽ നടക്കുന്ന ഈ ആരാധനാ രംഗത്തെ വിപ്പവത്തിന്റെ അലയടികൾ മലകര സുനിയാനി സഭയിലും അനുവേപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ആരാധനകൾ ഭാഗികമായി വിവർത്തനം ചെയ്യുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പതിനേട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒരുവിൽത്തന്നെന്ന് ആരംഭിച്ചിരുന്നു. കുന്നം കുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടപ്പും മല്ലപാൻ (സമീകാരി സ്ഥാപകൻ) വിവർത്തനം ചെയ്ത കീർത്തനപ്പുന്തകവും കുർഖ്ലാനക്രമവും നമസ്കാരക്രമങ്ങളും അപ്രകാശിത രൂപത്തിൽ കബാടുകൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നമസ്കാരക്രമങ്ങളും കുർഖ്ലാനക്രമം വിവർത്തനം ചെയ്ത രൂപത്തിൽ മലകരസഭയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും കൈക്കെയിഴുത്തുപ്പതികൾ ആയി പ്രചരിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുന്നംകുളം, ആലുവാ, കോട്ടയം, കുറുപ്പുവട്ടി, കടമന്തിട എന്നീ പ്രദേശ ഔദ്യോഗിക ദൈവത്വം പുതിയതുപരികൾ ഈ ലേവേകൻ കണ്ണടക്കത്ത് പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ബീവന്നാസേധാൻ രണ്ടാമൻ മലകര മെത്രാപ്പോലീത്തായക്ക് (പരുമല - കോട്ടയം എ. ഡി. സെമിനാരികളുടെ സ്ഥാപകൻ) അവയുടെ മലയാള രൂപത്തിലുള്ള പ്രാചീന വിവർത്തനങ്ങൾ ആദ്യം കോഴിക്കോട് കാളപരസ്തിയപ്പോ ചെട്ടിയാരുടെ പ്രസ്തുതി നിന്നും പിൽക്കാലത്തു കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാഴൻ മുട്ടേ സാലയത്തിൽ നിന്നും അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ പ്രേരണ നൽകിയത് (1850-കളിൽ) കോട്ടയം സി. എ. എൻ. മുട്ടേ സാലയത്തിൽ നിന്ന് പാലക്കുന്നത് മാത്യുസ് മാർ അത്താനാസേധാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നമസ്കാരക്രമവും കുർബ്ബാനക്രമവും ആണ്. അവയിൽ വിവർത്തനത്തിന്റെ മറവിൽ നടത്തിയ നവീകരണ പ്രയോഗങ്ങളാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരക്ക് അതിവ സാഹസികമായി ഒരു മുട്ടേ സാലയം തന്നെ സ്വന്തം ഉടമസ്ഥതയിൽ കുന്നംകുളത്ത് സ്ഥാപിക്കുവാൻ പ്രചോദനം പകർന്നത്. ഒരു പരിധി വരെ നവീകരണത്തെ ചെറുക്കുവാൻ ആ വിവർത്തനങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു. 1905 വരെ കുറഞ്ഞത് പതിനഞ്ചു പതി പ്ലൂക്കളിലായി കോഴിക്കോട്, കുന്നംകുളം, കോട്ടയം എന്നിവിടങ്ങളിൽ സ്ഥാപിതമായ പ്രസ്തുകളിൽ നിന്ന് പതിനായിരക്കണക്കിന് നമസ്കാരക്രമങ്ങളും കുർബ്ബാനക്രമങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. വീടുകളിലും ദേവാലയങ്ങളിലും അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. വീടുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാനായി ദേക്കാഡിക്രമപ്പെട്ട് നമസ്കാരങ്ങളും കുർബ്ബാനയിൽ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന പ്രതികരണവാക്യങ്ങളും ശുശ്രാഷ്ടകൾ ചൊല്ലുന്ന മദ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റൊന്ന് ഈ ആദ്യകാല വിവർത്തനത്തിലും ലഭ്യമായത്. അവയിലെ സുനിയാനി ഗാനങ്ങളും ശദ്രൂപത്തിൽ ആണ് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. ശദ്രാവിവർത്തനരൂപത്തിൽ ഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമായി രൂന്നുവെങ്കിലും തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ സുനിയാനി ഗാനങ്ങൾ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുവാനാണ് വൈദികരും ജനങ്ങളും മുഖ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്.

കുർബ്ബാനക്രമത്തിൽ ജനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന ഏതു ഗാനവും മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമാക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ആളായിരുന്നു പ. പരുമല മാർ ശ്രീഗോറിയോൻ. ഗുരുവായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ബീവന്നാസേധാൻ ദിതീയ നന്നും ശിഷ്യനായ മാർ ശ്രീഗോറിയോൻും ഇക്കാര്യത്തിൽ നേതൃത്വം നൽകി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചുഞ്ചു സഹായസഹകരണങ്ങളാട്ടേട കണ്ണ ത്തിൽ വരുഗീന് മാപ്പിള, മലയാള മനോരമ പ്രതം ആരംഭിച്ച കാലമായി രൂന്നു അണ്. കവിതാവാസനയുള്ള വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയുടെയും അദ്ദേഹത്തിൽ സുഹൃത്തായ കവി കോട്ടാരത്തിൽ ശക്കാണ്ണിയുടെയും സഹായം

ഇക്കാര്യത്തിൽ മെത്രാച്ചമാർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. കുർബൂന്ക്രമത്തിന് പുറമെ കുംതായുടെ ഏഴു താമങ്ങളിലെ നമസ്കാരങ്ങൾ സുറിയാനി യിൽ നിന്ന് പ. പരുമല മാർ ശീഗോറിയോസിൻ്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വടക്കേരിൽ ശീവറുഗൈൻ് മല്പാനും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും ചേർന്ന് മലയാള ഗദ്യത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു. കണ്ണത്തിൽ വർഗൈൻ് മലയാള ഗദ്യത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു. കണ്ണത്തിൽ വർഗൈൻ് മാപ്പിളയും കൊട്ടാരത്തിൽ ശകുണ്ണിയും ചേർന്ന് അവയുടെ ഗാനാവി ഷ്ക്കാരം സാധിച്ചു. സുറിയാനി രാഗങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് അവ സംഖ്യാനം ചെയ്തുപെട്ടത്.

കുർബൂന്ക്രക്കു മുമ്പുപയോഗിച്ചുവരുന്ന ‘വെളിവുനിരണ്ണതാരീശ്വരം...’ എന്ന ഗാനം, ‘ഭൂവിലശ്രേഷ്ഠം’, ‘പാലാസ് ഫൂഹാ’, ‘അൻപുടയോനെ’, കുക്കി ലിയോൻ സെറ്റുകൾ എന്നീ കുർബൂന്ക്രമത്തിലെ ഗീതങ്ങൾ കുംതാ ഗീതങ്ങളോടൊപ്പം ആ വിവർത്തനത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നു. 1903-ൽ ആദ്യ പ്രതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതായാണ് ഈ ലേവകൾ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ ഒരു പ്രതി ലേവകൾ കൈവശമുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒന്നാം പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായി ചിലർ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പില്ക്കാലത്ത് പല ഗീതങ്ങളും കൂടിച്ചേർത്ത് കുർബൂന്ക്രമത്തിന് വെപ്പുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് ഏതാണ്ട് അഞ്ച് ദശാബ്ദങ്ങളാലുതേതാളം വ്യവഹാരചുണ്ടിയിൽ അകപ്പെട്ട സഭയും ഇന്ന് രംഗത്ത് ശ്രദ്ധേയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല. ഞായറാഴ്ചകളിൽ കുംതാ ഗീതങ്ങൾ അടങ്കിയ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തും. മറ്റൊരു ദിവസങ്ങളിലും പെരുന്നാൾ ദിനങ്ങളിലും സുറിയാനി നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തും.

അടുത്ത ഐട്ടത്തിൽ വി കുർബൂന്ക്രമ, ആണ്ടു തക്കസാ ക്രമങ്ങൾ, കുഡാ ശാക്രമങ്ങൾ, ഇവയുടെ പ്രൂമിയോൻ സെർവാകൾ എന്നിവ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തുപെട്ടു. പ്രാർത്ഥനകൾ മിക്കവാറും പട്ടക്കാർ തങ്ങൾക്കു വിവർത്തനമായി നടത്തുവാൻ ശേമിച്ചിരുന്നു. പാട്ടുകൾ അപ്പോഴും മിക്കവാറും സുറിയാനിയിൽത്തന്നെ പാടുമായിരുന്നു.

ക്രമേണ കനീലു, കഹഗതെനത്താ, കുഡാശാക്രമങ്ങൾ (1922), ആണ്ടു തക്കസാ (1920) എന്നിവയുടെ ഗാനങ്ങൾ ഗദ്യമായി വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ പ്രൂമിയോൻ - സെർവാകൾ വിവർത്തനം ചെയ്തതും ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്. ശീവറുഗൈൻ് ദിതിയൻ ബാവാ തുടങ്ങിയ യാമാസ്പിതികരായ ഭക്തന്മാർ ഈ വിവർത്തനശ്രമങ്ങളെ പ്രതിരോധിച്ചുവെക്കിയിലും കാലത്തിന്റെ പ്രവാഹഗതിയെ തകയുവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. വിശ്വാസങ്ങൾ അടിക്കടി ഉണ്ടായെങ്കിലും മാതൃഭാഷയിൽ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ അടിക്കടി പ്രസിദ്ധീകൃതമാവുക തന്നെ

ചെയ്തു. ബഹമിയിലെ ഫാ. പി. റി. ഗീവുഗീസിൻ്റെ നേതൃത്വത്തിലും പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടപ്പ് ശ്രമാശൻ (പിന്നീട് റിമാനായി. റിത്തിൽ ചേർന്നു) മുക്കേഖേരിൽ എറം. പി. പത്രോസ് ശ്രമാശൻ (പില്ക്കാലത്ത് സ്കീബാ ഡാസ് സമൂഹ സ്ഥാപകൻ മാർ ഒന്താത്തിയോസ്) എന്നിവരുടെ സഹകരണത്തിലും കുർബുപാം തക്സാ ആദ്യമായി കുന്നംകുളം ഏ. ആർ. പി. പ്രസിൽ നിന്ന് പ്രസിഡിക്രിക്കറപ്പട്ടം. മാർ യാക്കോബ്, മാർ ദിവനാ സേപ്പാസ്, മാർ മുഹമ്മദിയോസ് എന്നീ ചുരുക്കം ചില ക്രമങ്ങളേ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. 1920 ലാണ് അതിൻ്റെ ആദ്യപതിപ്പ് ഇറങ്ങിയത്.

1918-ൽ ഇറങ്ങിയ കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ച പ്രുമിയോൾ തയാറാക്കുന്ന തിൽ അക്കാലത്ത് കുന്നംകുളം ആത്മപോഷിണി മാസികയുടെ പത്രാധികാരി ആയിരുന്ന വള്ളത്രേതാർ നാരാധാരമേനോൻ്റെ പകാളിത്തം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലെ പാപിനിയൈക്കുറിച്ച് മാർ ദിവനാസേപ്പാസ് മാർ സ്കീബി അതീവ കാവുംതമകമായി വിരചിച്ച പെസഹായുടെ ഉച്ചനമസ്കാരത്തിലെ സെർവ്വായുടെ ആവാഹിച്ച് മഹാകവി മർദ്ദലനമരിയം എന്ന വണികാവധി രചിച്ചത് മലയാള കവിതാ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു സംഭവം ആയിരുന്നു. പക്ഷേ വള്ളത്രേതാളിൻ്റെ കരസ്പർശം ഹാശാ പ്രുമിയോനുകളെ സംസ്കൃതപെട ബഹുലമാക്കി. കുടുതൽ സരളമായ ഒരു വിവർത്തനം പിന്നീട് ഹാശാ പ്രുമിയോനുകൾക്ക് നൽകിയത് മടക്കൽ അലക്കംസന്ത്രയോസ് മലപാനാൺ. നിന്തുപ്രാർത്ഥനാക്രമം എന്ന പേരിൽ വീടുകളിലേക്ക് ഉപയോഗിക്കുവാൻ ബുദ്ധിത്തായ ഒരു നമസ്കാര പുസ്തകം പ്രസിഡിക്രിപ്പുത് ഇത്തരുണ്ടതിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. വടക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇന്നും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം കാനോനാ നമസ്കാരം, പേക്കിസാ പ്രാർത്ഥനകൾ, നോമിലെ പ്രാർത്ഥന, ഹാശാ പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങിയവയിൽ നിന്ന് എധിന്റെ ചെയ്ത വിവർത്തനങ്ങളുണ്ട്. കോനാട്ട് മാതൻ കോരേപ്പിസ്കോപ്പായാണ് ഇതിന്റെ വിവർത്തകൾ.

വിവർത്തന റംഗത്ത് അവിസ്മരണിയമായ സംഭാവനകൾ ചെയ്ത മറ്റാരാൾ ഒരുഗ്രൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ (പിന്നീട് ഒരുഗ്രൻ പ്രമുഖൻ ബാബാ) ആണ്. വലിയ നോമിലെയും മുന്ന് നോമി ലെയും പ്രുമിയോൾ സെർവ്വാകൾ, പള്ളിക്കുഭാരം, പട്ടം കൊടകൾ എന്നിവയുടെ ശദ്യ പദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ ചെയ്തു. അതിന്റെ മലയാള വിവർത്തനം തയാറാക്കിയതും അദ്ദേഹം തന്നെ. സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്ക് കോനാട്ട് മാതൻ കോരേപ്പിസ്കോപ്പാ വിവർത്തനം ചെയ്ത സംഭാവന പുതിയനിയമത്തിന്റെ ഭാഷാ പരിശോധന നിർവ്വഹിച്ചതും പ. ഒരുഗ്രൻ ബാബാ തന്നെ.

സത്യമായ ഫുറായ കാനോബർ ആദ്യത്തെ പത്ത് അഖ്യായങ്ങൾ അനുസ്ഥിതമായി വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കോനാട്ട് അബ്യഹാം മല്പാനന്തയും ഇത്തരുണ്ടായിൽ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ശ്രീമിം നമസ്കാരങ്ങളിലെ പല പ്രാർത്ഥനകളും കുക്കിലിയോൻ സൗര്യകളും കുദാശ ക്രമ ത്തിലെയും ആഭൈ തക്സായിലെയും ഏതാനും ഗാനങ്ങളും വിവർത്തനം ചെയ്ത് സുറിയാനി കീർത്തനമാല എന്ന വിവർത്തനഗ്രന്ഥം തയാറാക്കിയ കുന്നക്കുളം പനക്കൽ യാക്കോബ് കത്തനാരെയും ഇത്തരുണ്ടായിൽ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഈ റംഗത്ത് പ്രവർത്തിച്ച മറ്റാരു അതികായൻ നമിമറ്റത്തിൽ എൻ. ഐ. യോഹനാൻ മല്പാൻ (പില്ക്കാലത്ത് യൂഫൊനോൻ മാർ സേവേറി യോബ് മെത്രാപ്പോലിത്തരാ) ആണ്. അദ്ദേഹം മുഖ്യമായും നമസ്കാരക്രമങ്ങളുടെ വിവർത്തനത്തിലാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. വലിയനോമ്പിലെയും ഹാശാ ആച്ചപയിലെയും ഗദ്യവിവർത്തനങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആദ്യം തയാറാക്കി (സുഗീസാകൾ, മദ്ദിഷ്ഠാകൾ എന്നിവ ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു). പിനീട് കാനോനാ നമസ്കാരത്തിൽ (ശുശ്രൂഷാ) ഗദ്യവിവർത്തനം തയാറാക്കി. ഒടുവിൽ മുന്നു നോമ്പിൽ സമ്പൂർണ്ണ ഗദ്യവിവർത്തനവും തയാറാക്കി. സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് തൽസമയ വിവർത്തനം നടത്തിയാണ് അദ്ദേഹം എല്ലാ ആരാധനകളും നടത്തിയിരുന്നത്.

1940 ന് ശ്രേഷ്ഠം പ. ശീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കായുടെ കാലത്ത് കോട്ടയം വൈദികസമിനാരിയെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ശ്രദ്ധേയമായ ചില വിവർ തത്ത്വങ്ങൾ നടന്നു. ഹാ. വി. കെ. മാതൃസ് (പിനീട് പ. മാതൃസ് പ്രമാമൻ കാതോലിക്കാബാവാ) ആയിരുന്നു അതിരെ പ്രധാന സംഘാടകൻ. കൂടംതായുടെ ക്രമത്തിന് പുറമേ ഞായറാച്ചകളിലും പെരുന്നാളും കളിലും ഉപയോഗിക്കുവാൻ ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരത്തിൽ ചില ഞായ റാഴ്ച ക്രമീകരണങ്ങൾ കൂടിച്ചേർത്ത് സ്ഥിരീകരിക്കുകയും സി. പി. ചാണ്ഡി സാർ ആയിരുന്നു. വൈദികസമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ആയിരുന്ന പ്രസാധകരെ പ്രേരണയിൽ സഭ മുഴുവൻ ആ ഞായറാച്ചക്രമം ഉപയോഗത്തിൽ വന്നു. അവയുടെ ആവിഷ്കാര ചാതുരി അതുകൂടി മാറിയിരുന്നു.

ഞായറാച്ച നമസ്കാരത്തിൽ ഒപ്പതാംമൺ, സന്ധ്യയുടെ ഏവൻസേ ലിയോനു ശ്രേഷ്ഠമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ, സുത്താറ, പാതിരാത്രി, പ്രഭാതത്തിൽ ഏവൻസേലിയോൻ കഴിഞ്ഞുള്ള ഭാഗങ്ങൾ, മുന്നാം മൺ, ആറാം മൺ എന്നീ ഒടുമിക്ക യാമങ്ങളിലെയും ഗാനങ്ങൾക്ക് അതത് ദിവസത്തേക്ക് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട രാഗ സംവിധാനമുണ്ട്. ആകെയുള്ള എട്ട് രാഗങ്ങളിലും

ഉപയോഗിക്കുവാൻ കഴിയുംവിധമാണ് അവയുടെ ഗൈത്തവിവർത്തനമെന്നത് അധികമാർക്കും അറിയാമെന്ന് തോന്തുനില്ല. ചാണ്ടിസാർ വിവർത്തനം തയാറാക്കുന്നതിൽ മുമ്പായി അവയുടെ രാഗങ്ങൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കും. വൈദികസമിനാർത്തിൽ മല്പാൻ എൻ. എ. യോഹന്നാൻ എക്കാര തിലുള്ള വൈദഗ്ധ്യം ചാണ്ടിസാർന്റെ സഹായത്തിനെത്തി. രാഗം ഹൃദിസ്ഥമായാൽ ശദ്ധവിവർത്തനത്തിലും അവ ചെച്ച അജ്ഞാതകവിയുടെ പ്രതിഭാവിലാസത്തിലേക്ക് ചാണ്ടി സാർ പരകായപ്രവേശം സാധിക്കും. പിന്നീട് ആ അനുശ്രഹിത കവിയുടെ തുലികയിലും അനർഗ്ഗളം പ്രവഹിക്കുന്ന ഗാനങ്ങൾക്ക് വിവർത്തനത്തിന്റെ പാരുഷ്യം അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. വിവർത്തനം അദ്ദേഹത്തിന് കേവലം മൊഴിമാറ്റമായിരുന്നില്ല, ഒരു സർഗ്ഗവ്യാപാരം തന്നെയായിരുന്നു. അർത്ഥവും ഭാവവും രാഗവും താളവും ചോർന്നുപോവാതെ സന്ദർഭാചിത്രമായി പദങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസവവേദനയുടെ കമകൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് നേരിട്ട് കേൾക്കുവാൻ ഈ ലേവകന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘വെളിവു നിരണ്ടാരീശോ....’ എന്ന് തുടങ്ങുന്ന ഗാനത്തിൽ വെളിവ് എന്ന പദത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ആവർത്തന സൗന്ദര്യം

“നിർമ്മലമാം ഉദരേ നിർമ്മലമായ്
വന്നു വസിച്ചുരു നിർമ്മലനാം
ആത്മജനൈ-പ്രേഷിപ്പിച്ചവനാം

നിർമ്മല താതൻ സംസ്തുത്യുൻ....” എന്ന ഗാനത്തിലെ ‘നിർമ്മലം’ എന്ന ത്ര്യക്ഷരിയുടെ ആവർത്തനത്തിൽ സമാനരമായി കാണാമെന്ന അഭിമാനപൂർവ്വം അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെടാറുണ്ട്. രാഗദേശങ്ങളിൽ വിന്യസിക്കപ്പെടുവോൾ യതിഭംഗം വരാതിരിക്കുവാൻ അവയിൽ ദീക്ഷിച്ച ഒപ്പിത്യും പ്രശംസാവഹമാണ്. പാദാദികളിലെ അക്ഷരദയം അക്ഷര ദ്രോഗം എന്നിവ തെരഞ്ഞെടുക്കുവോൾ അതാലുപിക്കുന്ന രാഗം ആവശ്യപ്പെടുന്ന യതികളെ അദ്ദേഹം കഴിയുന്നതു പരിഗണിച്ചിരുന്നു. “എന്നോനോ നുഹരോ ശാരീരോ” എന്ന രാഗത്തിന്റെ ആദ്യവണ്ണനയുടെ സാമാന്യനു ആറു മാത്രകൾ ആണുള്ളത്. ചാണ്ടിസാർന്റെ ശായരാംച്ച പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിലെ ‘എന്നോനോ നുഹരോ യൈദുരുടെ’ ദ്യുതിയുടെ എന്ന ആദ്യ പാദാരംഭം മുതൽ ‘ആശാസം സ്തുതിയൈരാട...’ എന്നു വരെയുള്ള ഗാനങ്ങളിൽ ഈ ആറു മാത്രകളുടെ നിഷ്ഠം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ദീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഈ ഗാനം എട്ട് രാഗത്തിലേക്കും അനായാസം ഒരുക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് അവയിൽ വിവർത്തകൾ ദീക്ഷിച്ച ഈ സംഗീത മർമ്മത്തിന്റെ വിജയത്തെ പ്രശ്നാചിക്കുന്നു.

ശായരാംച്ച നമസ്കാരത്തോടൊപ്പം കുർബാന തക്സായിൽ കാണു

ന ഹൃദയത്താമാകളും ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ചയുടെ നമസ്കാരവും ചാണ്ടി സാർ ശാനവല്ലകൾപ്പിച്ചു. അവയുടെ അനവദ്യ സൗഖ്യവും സഭ സനിഷ്ക രിഷം സ്വാഗതതോ ചെയ്തു. ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ചയുടെ അതിമാത്ര സുഭീർലു ഞങ്ങളായ ആരാധനയെ ജനങ്ങൾ ആസ്വദിയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം ചാണ്ടി സാർ ആ ശാനമാലികയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ജാഗ്രതയാണ്. ലളിത കോമള പദാവലികൾ കൊണ്ട് ശ്രോകാത്മകമായ ഒരത്രീക്ഷം ഭാവുക ത്തിൽ സുഷ്ടിക്കുവാൻ ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ച നമസ്കാരത്തിനുള്ള പാടവം ന്തുതുർഹമാണ്. ഭാവോന്നിലന സമർത്ഥമായ ചട്ടുലപദങ്ങൾ അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ നാവിന്ത്യത്തുനിൽ എപ്പോഴും ദുശ്യമാണ്. ഭാവാവിഷ്കരാര പട്ടത യേറിയ പദസഹസ്രാജ്യൾ തന്റെ നാവിന്ത്യനിന് അഹമിഹമികയാ പ്രവാഹത്തിനുഭവമായി നില്ക്കുന്നു എന്ന് അഹരകാര ലേശമില്ലാതെ പറയുന്ന തുള്ളൽക്കാരൻ നസ്യാരുടെ സരസ്വതീ കടാകഷം ഈ വെള്ളിക്കുളത്തു കാരന്നയും അനുഗ്രഹപ്പിരിക്കുന്നു. മുലഭാഷയിലെ അലകാരങ്ങളും ധനികളും വാങ്ങമയ ചിത്രങ്ങളുമെല്ലാം ഒരു വിവർത്തനത്തിന്റെ കൂത്രിമത്യം കുടാതെ മൊഴിമാറ്റം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം നടത്തുന്ന അനാധാസ യജ്ഞത്തം അനേകകാലത്തെ കാവോപാസനയേയും നാദോപാസനയേയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഒരെറ്റ ക്രിയാപദത്തിൽ ക്രിയ, കർത്താവ്, ലിംഗം, വച്ചേനം, കാലം എന്നീ അർത്ഥങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ആര്യഭാഷയെപ്പോലെയാണ് സുറിയാനിയും. വുതത്തിന്റെ ഒരുക്കവും അർത്ഥത്തിന്റെ ധന്യാത്മകതയും വാചന്യമിത്രത്തിന്റെ മിത്രവും ദീക്ഷിക്കുവാൻ കവികൾ ഈ ഭാഷാസിഖി പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക പതിവാണ്. മലയാള ഭാഷയിൽ ഈ വക സാഖ്യതകൾ വളരെ പരിമിതമാണ്. തന്മുലം പരിഭാഷ പലപ്പോഴും സമൂലവും വാച്ചുവും ആകാറുണ്ട്. തണ്ടും കാവ്യസൗഖ്യത്തെ പ്രതികുലമായി ബന്ധിക്കുന്നവയാണ്. ദേവവിശഹരങ്ങൾക്കാവശ്യമായ പാരക്ഷേഖണങ്ങളെ നാഭവും താളവും പരിശോധിച്ചാണ് പെരുത്തുന്നത്. തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ റിവ്യൂരാധനകൾക്ക് അനുപയോജ്യമായ പദങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സി. പി. ചാണ്ടി അനുപ്പർച്ച അവധാനതയും തപസ്സും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകൾ വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നുണ്ട്.

ദുഃഖവൈള്ളിയാഴ്ചയിലെ ഈ ശാനം നോക്കുക:

താനടിയേറ്റപ്പോൾ ലെഗിയോൻ വിറ പുണ്ഡു
സ്രഷ്ടാവിനെ ധിക്കാരികൾ നിന്തിച്ചതിനാൽ
ചീറകു വിടർത്താർ അവനെച്ചുടുവാൻ
ജനകാംഗ്യം ശമനമവർക്കേക്കി
തിരുവുള്ളമായ ദുഷിയേറ്റാൻ

തീ പുണ്ടാർ ശമമാർന്നു.

ഈ വർകൾ സംവഹിക്കുന്ന ചലനാത്മകതയും നാടകകീയതയും അഭിനവനീയമാണ്. പദാർത്ഥം അഭിനയ പ്രധാനമായ കമകളി രംഗത്ത് ഈ സംഗതികൾ അഭിനയിച്ച് ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ മനോധർമ്മങ്ങളിലേ കൊന്നും പോയില്ലെങ്കിൽപ്പോലും മണിക്കൂറുകൾ വേണ്ടി വരും. അഭിനയത്തിന്റെ എത്രതെത്ര യൂണിറ്റുകൾ ആണ് ഈ വർകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്!!

താൻ = ദൈവം (ചില നിർവ്വചനങ്ങൾ അഭിനയത്തിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കാം. സർവ്വരക്തൻ, സർവ്വവ്യാപി, സർവജനതൻ, അങ്ങനെ അനന്ത സാധ്യതകളുള്ള ഒരു പദം).

അടിയേറ്റപ്പോൾ = പീഡാനുഭവത്തിന് മുന്ന് ക്രിസ്തു നിർവ്വഹിച്ച ശുശ്രൂഷാരംഘങ്ങൾ, ക്രിസ്തുവിന് സമ്മാനിച്ച നിനകൾ, തിരസ്കാരങ്ങൾ, പ്രഹരങ്ങൾ, മുടി, മുടിയാരണം, ഓടുവിൽ ക്രൂഷിൽ തറപ്പ് എന്നിവയൈക്കുവാചാലമായി അഭിനയിക്കാം.

ലെഗിയോൺ. ആരാധനയുടെ സംസ്കാരമുള്ള ശ്രോതാക്കൾക്ക് മാലാവമാരുടെ ക്രമം എന്ന അർത്ഥം എഴുത്തിൽക്കിട്ടും. മാലാവമാരുടെ സൃഷ്ടി, അവരുടെ ഭാഗ്യം, ഭാഗ്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നിവ അഭിനയിക്കാം.

വിവൃതം. വിയുദ വാച്ചാടിനയമാകാം. തങ്ങളുടെ വികാരാവേശം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കാതെ വികാരാധിക്യം നിയന്ത്രിക്കേണ്ടി വന്നപ്പോൾ ഉള്ള വിറ അഭിനയിക്കാം. നില്ലുഹായത സമ്മാനിച്ച് ദുഃഖം മുലമുള്ള വിറയുമാകാം. ഇങ്ങനെ ഭാഗത്തിന് ആട്ടപ്രകാരമെഴുതിയാൽ എളുപ്പമൊന്നും തീരുകയില്ല. ചലനാത്മകത നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന നാടകീയതയുടെ കാര്യത്തിലും ആ ശാന്ത നൽകുന്ന ഫുദയ ദ്രവീകരണ ശേഷി അനുപമമാണ്. എന്തെല്ലാം ദുശ്യങ്ങളാണ് ശ്രോതാവിന്റെ മനോമുകുരത്തിൽ തെളിയുന്നത്!!

താൻ അടിയേൽക്കുന്നു

മാലാവമാരുടെ വൃദ്ധങ്ങൾ കോപതാപാദികളാൽ വിറയ്ക്കുന്നു.

സൃഷ്ടി സ്നഷ്ടാവിനെ വിവിധ തരത്തിൽ നിന്തിക്കുന്നു.

മാലാവകൾ അവരുടെ നേരെ അഗ്രിക്കേറലുകൾ വർഷിയ്ക്കുവാൻ ഒരുജെണ്ണു.

പിതാവാം ദൈവം അവരെ വിലക്കുന്നു.

സയം വർച്ച പീഡകൾ എന്നോർത്ത് മാലാവമാർ അടങ്ങുന്നു.

യേശുവിന്റെ മനുഷ്യവത്താര വൃത്താനകമ മുഴുവൻ ഈ ശാന്താം

തതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത് സൃഷ്ടിമദ്ദക്ഷുകൾക്ക് ഗഹിക്കുവാൻ പ്രയാ സമില്ല. മുലഭാഷയിലെ അപണാതകവി സാധിച്ച ചാരുതകളെ മുഴുവൻ ഒപ്പിയെടുത്ത് മലയാളിയുടെ മനസ്സിലേക്കു ചാണ്ഡിസാർ അയൽനലഭിത മായി ഒഴുക്കിയിരിക്കുന്നു.

സൃഷ്ടികളെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഒരു മരം അതിന്റെ ആത്മപാപത്തിലൂടെ ആത്മനിന്ന പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് കാണുക:

ചൊല്ലുന്നു മരം - കഷ്ടം എനിക്കെന്തുളവായ്
സൃഷ്ടിശനനയെൻ മീതെ ഹാ! കൂർഖിച്ചാർ
മഴ മണ്ണത, നീവയാലവനേനെന
പോറ്റീ, തനാനുപകാരം ചെയ്തു
മശിഹാ തന് - ക്രുഷകരാം യുദ്ധാരെ കഷ്ടം!

പുലിയുടെ ആത്മകമാ ‘സർക്കുളി’ൽ കണ്ണുളജി ബാലൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആനയുടെ ആത്മകമാ വൈലോപ്പിള്ളി ‘സഹ്യരഞ്ജ മകനി’ൽ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരത്തിന്റെ ആത്മകമാ ഇന്ന ശാന്തതിൽ വർണ്ണിതമായിരിക്കുന്നു. മൺകുറുക്കളോളം നീളുന്ന ദുഃഖവെള്ളിയാഴചയിലെ ആരാധനകൾ സഹ്യമെന്ന് മാത്രമല്ല, ആസാദ്യം തന്നെയാക്കുവാൻ സഭാകവിയുടെ രചന വലിയൊരുവിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദുഃഖവെള്ളിയുടെ പരിശാശകളിൽ ഒരു വിലാപസ്വരവും തേങ്ങലും സർവനം സ്പർശിയായി കാണുന്നത് വിവർത്തനത്തിന്റെ മിശ്രവ് പ്രസ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അർത്ഥാദിള്ളം ഭാവ അളളും സംവേദനം ചെയ്യുന്ന ലളിത പദങ്ങളിലൂടെ കരുതരായ സാഹരം സൃഷ്ടിക്കുന്ന പാടവം കവിയെ കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ശ്രവണമാത്ര യിൽത്തനെ അർത്ഥഗഹണം നിഖിക്കുന്ന പദങ്ങളെ കോർത്തിനെക്കു വാൻ വിവർത്തകൾ പ്രദർശിപ്പിച്ച ജാഗ്രത നമ്മ അടുത്തപ്പെടുത്തുന്നു. കഷ്പാർത്ഥ ബോധനക്ഷമതയുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ട് വിവർത്ത നത്തിന്റെ വിരസത അപ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരവ ധിയാണ്. കൊത്തിനെ ണ്ണായറാഴചയിലെ ഇന്ന ശാന്തതിന്റെ വിവർത്തനം ശ്രദ്ധിയ്ക്കുക:

വീണത് വിരുന്നിൽ തീർന്നപ്പോൾ - വരഗനധാതരെല്ലാരും
നിംകിക്കുന്നത് കണാരെ കർത്താവേറ്റും ദുഃഖിച്ചു
സ്നേഹം മുലം കല്പിച്ചു - വെള്ളത്തെ നൽ വീണതാക്കി

ഈ മൊഴിമാറ്റം നടത്തിയ ശൈലിയെപ്പറ്റി ഒരു അഭിമുഖത്തിൽ കവി വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “വി. കെ. മാതൃസച്ചാർ പദ്ധതിലും സുറി യാനിയിൽ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിക്കും. ആ സമയത്ത് ണ്ണാൻ അതിന്റെ ചില കാര്യങ്ങൾ നോക്ക് ചെയ്യും. എത്ര നീളുമുണ്ട്? എത്ര അക്ഷരമുണ്ട്? എന്നി വയെല്ലാം. എവിടെയെല്ലാം അത് വീണാമെന്ന് പ്രമാം ശ്രവണത്തിൽ തന്ന

എനിക്കു മനസ്സിലാകും. അതെല്ലാം നോക്കിയാണെഴുതുന്നത്. അദ്ദേഹം പാട്ടുകളുടെ ശദ്യവിവർത്തനമാണ് തരുന്നത്. സുറിയാനിയിൽ പാടിയിട്ട് അതിൻ്റെ ശദ്യം മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞു തരും. ആ മലയാള ശദ്യത്തിൽ നിന്ന് അതേ സുറിയാനി രാഗത്തിൽത്തന്നെ ഞാനത് മലയാള ശാന്മായി രചിക്കും. ആരാധനാ ശാന്മായി ആദ്യമായി തർജ്ജമ ചെയ്തത് കുർബ്ബാന പാട്ടുകളാണ്. അന്ന് കുട്ടികൾ (ബൈഡിക വിദ്യാർത്ഥികൾ) പരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് എം. ഡി. (സെമിനാറി) തിലാൺ. വടക്കുനേതെങ്കിൽ അച്ചുന്ന ലീഷർ ഉള്ള സമയം നോക്കി ഞാൻ ചെല്ലും. താമസം പഴയസമീനാരിയിൽ ആയിരുന്നു. ഉച്ചയുണ്ടു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ പട്ടണത്തിൽക്കൂടി എം. ഡി. സെമിനാറിയിൽ ചെല്ലും. അദ്ദേഹം ഓരോ ദിവസവും ഓരോ ഫോഫീക് തരും. അത് എഴുതിക്കൊണ്ട് പിറ്റേഡിവസം ചെല്ലും. അദ്ദേഹം ചൊല്ലി നോക്കും. അതിനുശേഷം ഹയൽ ചെയ്യും. പിനെ പുതിയത് തരും. അങ്ങനെ ഏതാണ്ട് ആറുമാസം കൊണ്ട് കുർബ്ബാന പാട്ടുകൾ തീർത്തു. കുർബ്ബാന ക്രമം ഏറെക്കാലം അച്ചടിക്കാതെ വച്ചിരുന്നു.”

സുറിയാനിഭാഷ അഭ്യസിച്ചത് ഒരുപ്പെട്ടെന്ന് മാർ തീമോത്തിയോസ് മമത്രാ പ്രോബിത്തായിൽ നിന്നാണ്. മലയാളം, ഹിന്ദി, ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷകൾ സ്വപരിശീലനം കൊണ്ട് വശത്താക്കി. ഭാഷാപരി ചയം ശാന്മായിവർത്തനത്തെ ഏറെ സഹായിച്ചു. മട്ടയ്ക്കൽ മല്പാനച്ചരീം ദൗഹിത്രൻ എന്ന നിലയിൽ ബാല്യകാലം മുതൽപ്പോകേ സുറിയാനി ഭാഷയുടെയും ആരാധനയുടെയും സംസ്കാരം വാസനം രൂപേണ കവിയിൽ പ്രകടമായിരുന്നു. ആ കഴിവുകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി അധികമാരും ശ്രമിച്ചില്ല. വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചൻ, കെ. ഹീലിപ്രോസ് അച്ചൻ (ഡോ. തേയോഫിലോസ്), കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം മല്പാൻ, ദുഹാനോൻ മാർ സേവോറിയോസ് എന്നിവർ അല്പപരമക്കില്ലും കാര്യത്തിൽ പ്രേതാം ഹനം നൽകി (മഹാമാർ മരിക്കുന്നോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ സഭയും സമൂഹവും വേണ്ടതു പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയില്ല എന്നത് ഓർത്തയോക്ക് സഭയുടെ ചരമപ്രസാദത്തിന്റെ ഒരു അനിവാര്യമായ വണികക്കയായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. മരണവേളകളിൽ മാത്രം ഓർക്കാനുള്ള ഒരു ഉപചാര വണിക!!).

സി. പി. ചാണ്ടി ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് മുന്ന് കണ്ണിയാമറിയിൽ കുറയൻ കോരെപ്പിന്റുകൊപ്പാം ഒരു ശാന വിവർ ത്തനും തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സഭാ വിജേന്നത്തെ തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം ആ വിവർത്തനത്തിന് ഒരു കക്ഷിയുടെ ഒരുപ്പോൾ പരിവേഷം നൽകുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും കക്ഷിവ്യത്യാസം കൂടാതെ ആളുകൾ സ്വാഗതം ചെയ്തത് സഭാകവിയുടെ വിവർത്തനമാണ്. മലകാരസ മാത്രമല്ല, റീതുകാരും തൊഴിയുർ സഭക്കാരും നവീകരണ വിഭാഗക്കാരും ചാണ്ടിസാറിന്റെ രചനകൾ ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു.

പ. ഒറ്റഗേൾ ബാവാ, ആണ്ടക്കമുള്ള ഹൃതേതാമാ ഗാനങ്ങൾ ചപിക്കുന്നതിന് മുമ്പു മുതലേ തക്കസായിലെ ഹൃതേതാമായുടെ വിവർത്തന അശ്ര സഭാകവി ചപിച്ചിരുന്നു. ബഹുസ്തം വൈദികർ ഇന്നും ആ ഹൃതേതാമോൾഡിലുകളാണ് ആലപിക്കുന്നത്. അതുമേൽ ഹൃദയാവർജ്ജകമാണ് അവയുടെ രചന.

‘നിർഖനയാമാ വിധവയുടെ

ചില്ലിക്കാൾിന് തുല്യമതായ്

നിൻ തിരുസഭയുടെ സുതരിൽ നി-

നിന്തിരുഖലിയെ കൈകൊശക’ എന്ന വിവർത്തനത്തിന്റെ മാധ്യരൂപം പണിയിൽ പാമര ഭേദമെന്നു ഏവരെയും ഭക്തിസാദ്ധ്യതയിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ സമർത്ഥമാണ്.

സുറിയാനിസഭയിലെ ശരാശരി ആരാധകൾ ശ്രാമീനനാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യതയുടെ കാര്യത്തിൽ അവർ ബവും ഇടത്തരക്കാർ മാത്രമാണ്. അവരുടെ പദക്കോൾ പരിമിതിയ്ക്കനുഫോജ്യമായ പദങ്ങൾ തെരുവണ്ണത്തുനിന്ന് വിവർത്തനത്തിന്റെ ലാളിത്യം നിലനിർത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വിവാഹശുശ്രൂഷയിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ ഗാനം ശ്രദ്ധിയ്ക്കുക:

‘പതിവ്രതയാം - പരിപാവനസഭയെ

വാനോൻ കാന്തൻ - വേട്ടാരു നേരം

.....

സ്ത്രീഭയെ - നിങ്ങൾ - സംരക്ഷി - പ്ലിൻ.’

ഈതിൽ പതിവ്രത എന്ന പദത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തുപയോഗിച്ച സുറിയാനി പദം ‘മശൈമശ്രതോ’ എന്നാണ്. ഈ പദത്തിന് വിശ്വാസിനി എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്. കണ്ണഭത്തയാൽ മതി. വിവാഹ പശ്വാത്തലത്തിൽ വിശ്വസ്ത എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്. സമുച്ചിതമാണ്. അതും വിട്ട് പാതിവ്രത്യം എന്ന അർത്ഥത്തിലേയ്ക്ക് ആ പദത്തെ വികസിപ്പിയ്ക്കുവാൻ കവിയെ ദൈര്ഘ്യപ്പെട്ടു തന്നിയത് സ്ത്രീപുരുഷ സകലപ്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സഭാദർശനത്തിന്റെ പശ്വാത്തലമാണ്. ബവും പദാനുപദ വിവർത്തനമല്ല സഭാകവിയുടെ ശൈലി എന്നും അത് പലപ്പോഴും സന്ദർഭാനുഗ്രഹണമായ അർത്ഥവെച്ചിട്ടുണ്ടാണെന്ന് കാണിക്കുവാനാണ് ഈ പദം ഉല്ലിച്ചത്.

‘നിന്നയരങ്ങൾ മധു വർഷിക്കുന്നു

വസന സുഗമ്യം - നീസിാൻകുസുമസമം’ എന്നീ വർക്കൾ കാനന അനുപ്രാസ മാധ്യരൂപം ഒരു വിവർത്തകനേക്കാൾ ഉപരി സഹൃദയനായ ഒരു കവിയുടെ പാണിയിത്യമാണ് സൃചിപ്പിക്കുന്നത്.

മരണം മുലം തങ്ങളോടുള്ള സജീവ സംസർഖ്യവന്യം അറുപോയ പ്രിയപ്പെട്ടവൻ ചുംബനും നൽകി യാത്ര പറയുമ്പോൾ പാട്ടുന ഗാനം മലയാളിയുടെ ചുണ്ടിൽ നിന്ന് മായുകയില്ല:

“പത്സലരേ ദുര-തെത്തനിന് നില്കുന്നെന—
നാികിൽ വരിൻ ഫ്രോമോ തരുവിൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടുവിൻ
സകട കീർത്തനമെൻ പേര്ക്കായ് പാടിട്ടുവിൻ
മുതി, പാതാള കവാടത്തിൽ ബന്ധിച്ചുനെ...”

മൃതശരീരം വീടിൽനിന്ന് പുറത്തെൽക്കുകുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ ഗാനം ചൊല്ലി യാത്രാനുമതി നൽകുവാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കുന്നത് അവസരോ ചിത്തമായിരിക്കും. പുശുബ്രഹിലോമോ ചൊല്ലി വൈദികരെ യാത്രയാക്കുന്നതിന് സമാതരമായി ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ് ഈ ഗാനം.

സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന്റെ അതിവിസ്തൃതവും പാരവാരകല്പവുമായ ഗാനവിവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്ഥാലിപ്പുലാക നൃായേന ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുനേരുള്ളൂ. വീണക്കവിയുടെ മുഴക്കമുള്ള സാന്ദ്രയനി ഓരോ രചനയിലും ദൃശ്യമാണ്.

എറ്റവും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചത് പരുമല സെമിനാറിയിൽ യുഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് രോഗിയായി വിശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ്. പള്ളിക്കുദാശയുടെയും പട്ടംകൊടയുടെയും വിവർത്തനം ഔദ്യോഗിക്കാം തയാറാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും അത് കൂടുതൽ ലഭിതവും ഹ്യാദ്രിവുമാകാൻ ശ്രിഷ്ടമാർ തയ്ക്കിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ നോട്ടത്തിൽ ചാണ്ടിസാർ അവയുടെ ഗാനവിവർത്തനങ്ങൾ തയാറാക്കി. ആയിരത്തിനേക്കാൾ എൺപതുകളിൽ പ്രഗല്പരായ അഞ്ചു മേൽപ്പട്ടക്കാർ പട്ടമേറ്റു. അഞ്ചുപേരും പ. സുന്നഹദോസിന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം പരുമലയിൽ താമസിച്ച് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീതായിൽ നിന്ന് പള്ളിക്കമങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചു. വെള്ളിക്കുളം പള്ളിയുടെ കുദാശയിൽ നിയുക്ത മെത്രാമാരെ പങ്കടക്കപ്പെട്ടുചെയ്തു പ്രായോഗിക പാഠിൾ ലംഗം നൽകി. അവരിൽ പ്രമാണിയായ ഒരാൾ ചാണ്ടിസാർ, മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീതായുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ തയാറാക്കിയ പള്ളിക്കുദാശയുടെയും പട്ടംകൊടയുടെയും ഗാനവിവർത്തനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച രൂപം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന ഉറപ്പിനേൽ കൈവശപ്പെടുത്തി. 1990-ൽ മാർ സേവേറിയോസ് കാലധികം പ്രാഹിച്ചു. ചാണ്ടി സാറിന്റെയും മാർ സേവേറിയോസിന്റെയും അദ്ധ്യാനങ്ങൾ അതോടെ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഏതെങ്കിലും അരമനകളിലെ ഇരുട്ടിലേക്കനെർധയാനം ചെയ്ത ശ്രദ്ധ അളവുടെ കൂടുതലിൽ അവ ചിതലുകളോട് മല്ലിക്കുന്നുണ്ടാകാം.

(സാഗരസമാനമായ പെങ്കിസാ വിവർത്തനങ്ങൾ ഈപ്പോഴും മലയാ

ഭീയ്‌ക്ക് ബാലികേരാമലയാണ്. ചാണ്ഡിസാറിന്റെ സേവനം പ്രയോജനപ്പെട്ട ടുതിയിരുന്നുകും ആ പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങളും അവയിലൂടെ സഭാപിതാക്കന്നാർ രചിച്ച ദൈവശാസ്ത്രചനകളും നമ്മക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്നു. അതൊന്നും ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ പോലും പെക്കീസാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഗദ്യവിവർത്തനമെങ്കിലും തയാറാക്കുവാൻ സഭയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ് - അങ്ങനെയാനുണ്ടെങ്കിൽ - ശ്രദ്ധിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു. മുന്നാംകിട നിലവാരമുള്ള ചിലരുടെ കൃതികൾ അച്ചടിക്കാൻ ശ്രമം നിർത്തിവച്ച് സഭയുടെ ക്ഷാസ്ത്രിക്കുകൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുവാനുള്ള ഉദ്യമം അശ്രക്ക് ആ വകുപ്പ് ശ്രദ്ധ തിരിച്ചേക്കിൽ അവർ അനുമോദനാർഹമാക്കുമായിരുന്നു). അറ്റിൽ കളഞ്ഞാലും അളന്നു കളയണം എന്ന പ്രമാണം നാം അവഗണിയ്ക്കുകയെല്ല? സുറിയാനി രചനകളെ പൂജ്യിക്കുവാനും നിഷ്കാസനം ചെയ്യുവാനും ആവശ്യത്തിലേരെ വെന്നൽക്കാണി പ്രമാണികൾ സുറിയാനിയിലുള്ള രചനകൾ വിവർത്തനം ചെയ്ത് - അളന്ന് - അവരെ ഉപേക്ഷിച്ചേക്കിൽ എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ആശഹിയ്ക്കുന്നവർ സഭയിൽ അനേകർ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ ആർക്കേവ്സ് ചുമതലക്കാർക്ക് എന്നാണാവോ ഇതിനാവശ്യമായ ക്രിയാവൈഭവം ഉണ്ടാകുക?

സി. പി. ചാണ്ഡി സാറിനോട് നാം ചെയ്ത ഒരു കൃതാല്പനത്യുടെ കാര്യം സുചിപ്പിക്കാതെ ഈ ലേവനം പുറിശ്ശമാവുകയില്ല. നമ്മുടെ ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ നാഭവും ആത്മാവും ചാണ്ഡി സാറിന്റെ ഭാനമാശണങ്ങിലും അവയെന്നും പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതലക്കാർ ശ്രമിച്ചുകാണുന്നില്ല. ക്രമങ്ങളുടെ ആദ്യപതിപ്പുകളിൽ ഗാനരചയിതാവായി ചാണ്ഡിസാറിന്റെ പേര് രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും പില്ക്കാല പതിപ്പുകളിൽ പലതിലും പേര് തിരിത്തും അവഗണിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശുശ്രാഷാക്രമങ്ങളിൽ അവൈവിക്കനായ ഒരുള്ളിന്റെ പേര് അച്ചടിക്കുന്നത് ഒരു പോരായ്മയായി പില്ക്കാല ഹൈക്കുലീസുമാർക്ക് - അവരുടെ തലയിലാണ്ടോ സഭാഗ്രാളത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഭാരവും - തോനിയിട്ടുണ്ടാക്കണം. ചാണ്ഡിയുടെ സേവനങ്ങളെ കീർത്തിക്കുന്ന മഹാരമധാരും ഈ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോട് നിന്തിപ്പുലർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തത് ദുഃഖകരം തന്നെ. ഇന്നി പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കുന്ന എല്ലാ പതിപ്പുകളിലും ശുശ്രാഷാക്രമങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്തവരുടെ പേര് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ചരിത്രപരമായ ഒരു ബാധ്യതയായി പ്രസിദ്ധീകരണ ചുമതലക്കാർ അംഗീകരിക്കണം.

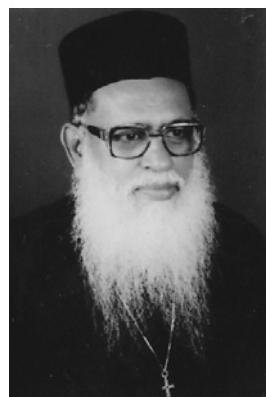
സുവിശേഷയോഗങ്ങളിൽ പാട്ടുന പല ശാനങ്ങളുടെയും രചയിതാവിനെ നമ്മക്കിണിഞ്ഞു കുടാ. പാട്ടുപുസ്തകങ്ങളിൽ രചയിതാവിന്റെ പേര് ചേർക്കാതിരിക്കുന്നതിനാലുണ്ടീ നഷ്ടം സംഭവിച്ചത്. ആരാധനാഗൈതാങ്ങൾക്ക് ഈ അനാമതാം വന്നുകൂടാ. പിന്തലമുറിയുടെ കാലത്തും ഈ

ഗാനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ചാണ്ടി സാറിനെ ഓർക്കണം. അദ്ദേഹത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പുകഴ്ത്തുവാൻ വേദി തേടുന്നവർ ആദ്യം ഈ വഴിയ്ക്കാണ് പ്രവർത്തിയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് മാത്രം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളേണ്ടു.

സുറിയാനി സംഗീതത്തോടുള്ള ആഭിലൂപ്യം അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ അസ്ത്രമിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും ഇതു കാലാധിക്രമത്തിൽ സഭാകവിയെ തമസ്കരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. സഭയുടെ സംഗീത കലയുടെ അനന്തസാധ്യതകൾ നിന്തേന ഉപയോഗിക്കുവാൻ അറിയാത്ത ആരും അഭ്യുക്ഷ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കുപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ആരാധനകൾക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ ‘എക്കാര’യിൽ വൈദഗ്ധ്യം നേടിയവർ ആയിരുന്നു അടുത്ത കാലം വരെ. ആ തലമുറ ഇപ്പോൾ അനും നിന്നുപോയി. ആരാധനാ സംഗീതത്തെ മിനിമത്തിലേക്ക് വൈദഗ്ധ്യരുക്കുവാൻ വഴികളുണ്ടോ എന്നും നേതൃനിരയിൽ വർദ്ധിയ്ക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ അജത്തെ മറച്ചുവയ്ക്കുവാൻ അവർ ഉയർത്തുന്ന മുദ്രാവാക്യം സുറിയാനി സംസ്കാരത്തെ അബിക്കിട്ടലിൽ മുക്കി കൊല്ലുക എന്നാണ്. ഫലമോ? നമ്മുടെ ആരാധനാ രംഗം ശുശ്ചവും നാമനില്ലാക്കളിയും ആയിരിക്കുന്നു. സഭാകവിയുടെ തപസ്വിം എക്കാര യിലെ മികവും നമുക്കാവശ്യമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ചാണ്ടിസാറിന്റെ വിവരങ്ങളിൽ എക്കാരയുടെ സമുദ്രം കൈക്കുടന്തിലെന്നപോലെ അടക്കിയും ഒതുക്കിയും വയ്ക്കാനാകും. എക്കാരയുടെ അലകും പിടിയും കൈവശമില്ലാത്ത നവീന തലമുറയ്ക്ക് അത് അനാവശ്യഭരമായി അനുഭവപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാവാം അവർ അനുമായ രാഗങ്ങളെ പകർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ സഭാസ്കുൾ കൂട്ടികളുടെ സഹപാർയ മതസ്രങ്ങളിലെ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് വഴിമാറിപ്പോകുന്ന പ്രവണത പുരപ്പെട്ടവിക്കുന്നത് ആരും ശ്രദ്ധിയ്ക്കുന്നില്ല. സഭയുടെ നിർദ്ദിഷ്ട രാഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ ആലാപനം അനുവദിയ്ക്കു എന്ന നിശ്ചം അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായെ മതിയാവു. എക്കാര പരിശീലിക്കുവാനും പരിശീലിച്ചത് പ്രയോഗിക്കുവാനും അവസരം ഉണ്ടാവണം. ഇവകകളിലെ കൊച്ചു കൊച്ചു ശായകസംഘങ്ങൾ-സദ്മോന്നേഖാർ-സദയുടെ അധികൃത സംഗീതം പരിശീലിച്ച് ആരാധന നയിക്കുന്ന ആ സുവർണ്ണകാലം വിരിയിച്ചെടുക്കുവാൻ സി. പി. ചാണ്ടിസാർ എന്ന മഹാകവിയുടെ സ്മരണ നമുക്ക് പ്രചോദനം നൽകുന്നു.

- മാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

5

അമുഖത്തെ ആരാധനാചരിത്രം എ നോട്ടത്തിൽ

മലകരസഭയുടെ ആദ്യകാല ആരാധന സംബന്ധിച്ച ചരിത്രം സുവ്യക്തമാണെങ്കിലും പണ്ഡിതന്മാരുടുമുതൽ പുരാതന രീതിയിലുള്ള ആരാധനക്രമം ഇവിടെ നിലവിലിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പ്രകാശമില്ല. സുറിയാനിയിലും മറ്റൊരു മുഴുളും ആരാധന സഭാംഗങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായിരുന്നില്ല എന്നതും ഒരു വസ്തുതയാണ്. അപ്രോസ്തോലിക പിന്തുടർച്ചയുള്ള മലകരസഭ ഏതെങ്കിലും ഒരു വിദേശസഭയുടെ മേൽക്കോയ്മയുടെ കീഴിൽ നേരത്തെ വനി രൂന്നതിനാൽ ദൈവശാസ്ത്രപരവും സഭാശാസ്ത്രപരവും ആരാധന പരവും ആയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ നിലനിർത്തി വന്നു എന്നാണു ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നത്.

മലകരസഭയുടെ ആരാധന സംബന്ധിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ 1599-ലെ ഉദയനേരുൾ സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മെനേസിൻ അഥിക്കിരാധാക്കി എന്നതു ചരിത്ര സത്യമാകയാൽ ലിവിതങ്ങളായ ആരാധന കൾ നിലവിലിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണെല്ലോ. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ചരിത്ര ശ്രമങ്ങൾ കത്തിച്ചു കളഞ്ഞതു എന്ന പരാമർശം ശരിയാകാനിടയില്ല. കാരണം, അന്നു സഭാചരിത്ര ശ്രമങ്ങൾ രചിച്ചിരുന്നില്ല. ആരാധന പുസ്തകങ്ങൾ അഥിക്കിരാധാക്കി എന്ന വസ്തുതയോടൊപ്പം ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളും കത്തിച്ചു എന്നു പറയുന്നതിനു ചരിത്രത്തിന്റെ പിന്നബലമില്ല.

അതേസമയം സാമുഹിക - രാഷ്ട്രീയ - സാമ്പത്തിക രംഗങ്ങളിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭാരതത്തെ ചുറ്റുപാടിൽ ആയിരുന്നു എക്കിലും സഭാപരമായി അവർക്ക് ഒരു ഭേദഗതിയും സഭാവാമോ വ്യക്തിത്വമോ സൂഷ്ടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. എന്ന സത്യം ഇന്നും നിശ്ചയിക്കാനാവില്ല. തന്നിമിത്തം നൃറാണ്ഡുകൾക്കു ശേഷവും സ്വന്തമായ ആരാധനയും മറ്റും ഇനിയും വേണ്ടവിധത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടിട്ടില്ല. കാനോന്റെ കാര്യത്തിലും സ്ഥിതി വിഭിന്നമല്ല. മലകരസഭയ്ക്ക് സന്നമായ ഒരു കാനോൻ ഇല്ല. പതിമൂന്നാം നൃറാണ്ഡിൽ പ്രേർഷ്യത്തിലെ സഭയ്ക്കാവേണ്ടി സ്വാർ എബ്രായ രചിച്ചതും നമുക്കു അപ്രസക്തവുമായ ഫൂദായ കാനോനേയാണു ഇപ്പോഴും മലകരസഭ ചില സഭാകാരങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ലജ്ജ കൂടാതെ അനുകരിക്കുന്നത്. പാണിയിത്രമുള്ളവരുടെ കുറവു കൊണ്ടല്ല ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. അധികാരത്തിനും കേസിനും കെസ്പോയിക്കും വേണ്ടി ഓടിനടക്കുന്ന ആർക്കും തന്നെ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ ആദ്യാത്മിക ആവശ്യ

അങ്ങൾ നിന്നവേറ്റാൻ സാവകാശമോ സമയമോ ഇല്ല. സഭയുടെ അടിസ്ഥാന വിശാസാചാരങ്ങളെപ്പറ്റി ആധികാരികമായ അഗാധജാതിനുള്ളവരോ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആഴ്ചങ്ങളിൽ മുഖ്യങ്ങൾക്കും ചെയ്തിട്ടുള്ള മേല്പ് ട്രക്കാരുടെയും ദൈവശാസ്ത്രപ്രശ്നരുടെയും കുറവു കൊണ്ടാണിപ്പ കാരം സംബവിക്കുന്നതെന്നു സമർത്ഥിക്കാൻ വലിയ വാദമുഖങ്ങൾ ഒന്നും ഉന്നതിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആരോ വരച്ച വരയില്ലെങ്കിലും ചരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. അതുകൊണ്ടാണു ആഗ്രഹാളതലത്തിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുത്തക മേധാശക്തിയുള്ള ഒരാളുക്കിലും സഭയിൽ ഇനിയും ജനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. നല്ല ഗദ്യമോ, കവിതയോ ചടിക്കാനോ, വായിക്കാനോ, അസാദിക്കാനോ, പ്രസംഗിക്കാനോ കഴിവുള്ളവർ ഇന്നു തുലോം ചുരുക്കമാണ്. താരതമ്യ മതപഠന സംബന്ധമായ പുസ്തകങ്ങളോ വിവിധ ക്രൈസ്തവ സഭകളിലെ ദൈവശാസ്ത്രപ്രശ്നരുടെ അത്യാധുനിക പ്രഗല്ഭ ഗ്രന്ഥങ്ങളോ സഭാചാരത്രമോ പുണ്യജീവിതം നയിച്ചവരുടെ ജീവചരിത്രമോ കാണാനോ പറിക്കാനോ വാങ്ങി വായിക്കണമെന്നു വിശ്വാസികളോടു പറയാനോ വായിക്കാത്ത ചില മേല്പട്ടക്കാർക്കോ സെമിനാർ ട്രാഫംഗങ്ങളിൽ പലർക്കുമേം സാധിക്കുന്നില്ല. തിരമാലകൾ പോലെയുള്ള തീരാത്ത സ്വീകരണ സഞ്ചാര പരിപാടികളും ശ്രിക്ഷ്ണരഹിതമായ ഭരണസംബിധാനങ്ങളും കഴന്നില്ലാത്ത ‘ജാംബവാൻകാല’ പ്രസംഗങ്ങളും അവരുടെ ജീവിതകാല ത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം കൂറ്റക്കുകയാണ്. തന്നിമിത്തം യുവലോകത്തിനു സഭാജീവിതത്തോട് ഒരുവിൽ വിരുദ്ധത തന്നെ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്.

ഒരു നൃറാണിനു മുമ്പ് ‘ആരാധന സഭാഷയിൽ’ എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ച ചില മേല്പട്ടക്കാരേപ്പോലും നിരുത്താഹപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രമാണ് മലകരസയെങ്കുള്ളത്. സുറിയാനിയിൽ കുറെ ചൊല്ലിയാലേ ആരാധനയ്ക്കു നിറവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാകു എന്നു കരുതുന്ന കുറെ പട്ടകാർ ഇന്നും മലകരസയെങ്കിൽ കുറവല്ല. സുറിയാനിയിൽ കത്തികയെറുന്ന ഇത്തരം ആരാധനയിൽ പരക്കട്ടക്കുന്നവർ മുക്കനിനിമാ കാണുന്നവരെ പ്രോലെയായിരിക്കും. ആരാധനയിൽ പരക്കട്ടക്കുക, ആരാധകരുടെ ആരത്മകരാളും, ആരാധനയിൽ പരക്കട്ടക്കുക, ആരാധകരുടെ ആരത്മകരാളും, മുതാഭേദായ സുറിയാനിയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ പല നിന്നങ്ങളിൽ പാടിയാലും തികച്ചും അപര്യാപ്തമാണെന്നു എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ല.

ഇരുപതാം നൃറാണിന്റെ ആദ്യ ഭാഗങ്ങളിൽ പുണ്യസ്മരണാർഹനായ വടക്കേരിൽ ശൈവാഗ്രഹിസ് മല്പഹാനും കോനാട്ടു മാത്തൻ മല്പഹാനും ചേർന്നു സുറിയാനിയിൽ നിന്നു തർജ്ജമ ചെയ്തതും മഹാനായ കണ്ണത്തിൽ വരും ശൈവാഗ്രഹിസ് മല്പിളയും സാഹിത്യകുശലനായ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയും ഗാനങ്ങൾ ചടിച്ചതുമായ കുറംതാനമസ്കാരം കുർഖാനക്രമം എന്നിവയാണ്

അനു മുതൽ സുറിയാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുവ്പുമായി ഉപയോഗിച്ചു വന്നത്. ഇന്നും അവ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം സ്ലീബോ നമസ്കാരവും കൂടി ചേർത്താണ് ഇന്നു നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന കുർഖാനക്രമം 1949-ൽ വച്ചക്കുന്നേൻ വി. കെ. മാതൃഗ് അച്ചൻ (പിന്നീക് മാതൃസ് പ്രമാണം ബാവ) പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ശാന്തിയും എല്ലാം തന്നെ രചിച്ചത് കവി കർമ്മകുർശലനായ സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ഡിയാണ്.

ഈ അവസരത്തിൽ മഹാകവി വള്ളതേരാൾ നാരാധാരമേനാൻ സുറിയാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആരാധനയെ തർജ്ജമയിലൂടെ സാരമായി സ്വർഗ്ഗിക്കുകയും ‘മർദലന മരിയം’ വണ്ണകാവുത്തിലൂടെ പരോക്ഷമായി ഒരു സുവിശേഷപ്രവർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്ത കാര്യം മിക്ക സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഇന്നും അജ്ഞാതമാകയാൽ അതു കൂടി ഇവിടെ ആലോവനം ചെയ്യുന്നത് അപ്രസക്തമെന്നു ചിലർ ചിന്തിച്ചാലും തികച്ചും സാന്ദർഭികമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഈതു സംബന്ധിച്ചു സാഹിത്യകാരനും ‘ആത്മപോഷിണി’ മാസികയുടെ പത്രാധിപരും ആയിരുന്ന കുന്നാകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് റിബാർ ചെയ്ത സേവനം, അദ്ദേഹം പിന്നീക് ഒരു പ്രത്യേക ചുറ്റുപാടിൽ മലകരസം വിട്ടു റീതിൽ ചേർന്നു എങ്ങിലും വിസ്മരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

മഹാകവി വള്ളതേരാൾ നമ്മുടെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാഗ്രഹമത്തിന്റെ പരിഭ്രാന്തിയും കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലോ കൂതികളും ദേ പട്ടികയിലോ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. പിഡാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ പ്രൂഢിയോണി, ‘മർദലന മരിയം’ എന്നീ ശ്രമങ്ങൾ രചിക്കാൻ വള്ളതേരാളിനെ പ്രധാനമായും പ്രേരിപ്പിച്ചത് ജോസഫ് ശ്രമാശനാണ് (പിന്നീക് റിബാർ). വള്ളതേരാൾ ഇക്കാലയളവിൽ ശ്രമാശനം ‘ആത്മപോഷിണി’ മാസികയുടെ പത്രാധിപരും ആയിരുന്നു. ‘മർദലന മരിയം’ എന്ന സുന്ദരവും അതിവിശ്രാം ചെയ്യുമായ വണ്ണകാവ്യം എഴുതിയിട്ട് 86 വർഷമായി. അതിന്റെ ആദ്യ പതിപ്പ് 1921-ൽ കുന്നാകുളം ഏ. ആർ. പി. പ്രസ്സിൽ നിന്നും പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ശ്രമാശനാണു പ്രസിദ്ധീപ്പിച്ചതിയത്.

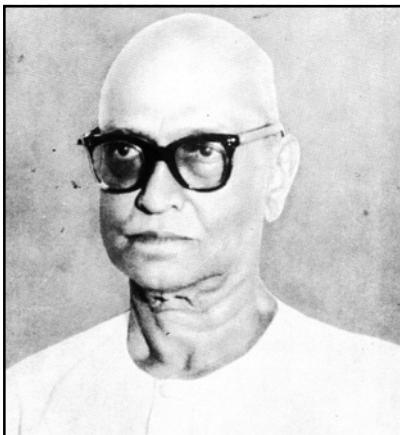
‘മർദലന മരിയം’ എന്ന വണ്ണകാവ്യം രചിച്ചശേഷം അതിന് “ഒരു തേവിടിഗ്രിയുടെ പശ്ചാത്താപം” എന്ന പ്രോബനു വള്ളതേരാൾ കൊടുത്തത്. പാപം ഉപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു നവ ജീവിതസരണിയിൽ എത്തിയ ആ നാരീമൺസിയെ കൈക്കൂത്തവലോകം മുഴുവൻ ഒരു പുണ്യവതിയായി കരുതുന്നതിനാൽ “തേവിടിഗ്രി” പ്രയോഗത്തിൽ ഒച്ചിത്യുദ്ഘാഷമുണ്ടെന്നും ‘മർദലന മരിയം’ എന്ന പേരു തന്നെയാണു ശ്രമനാമമായി സീറിക്കി കേണ്ടതെന്നും പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികാകാരനും സാഹിത്യകുബേരനുമായ ചിത്രമെഴുത്തു കെ. എം. വറുഗീസ് നിർദ്ദേശിച്ചതു വള്ളതേരാളിം,

ജോസഫ് ശ്രദ്ധാർന്നും ഒരുപോലെ സീക്രിച്ചപ്പോൾ ‘മഹത്ത്വത്തിൽ മറിയാം’ എന്ന ശ്രദ്ധിമതിയായ സുരഖ്യാക സൃഷ്ടി ഇന്നും രാകേന്ദ്ര മണ്ഡലത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രതികരം കണക്കെ നമ്മുടെ കണ്ണമുന്നിൽ നിലകൊള്ളുകയാണ്.

യുസേഫ് റിപ്പബ്ലിക്, ശ്രദ്ധാർന്നും കാലത്തു ‘കമാമാലിക്’ എന്നാരു ചെറുക്കമാ മാസികയും, ‘ആരമ്പോഷിണി’ എന്നാരു സാഹിത്യമാസികയും നടത്തിയിരുന്നു. ‘കമാമാലിക്’യുടെ പത്രാധികാരി ശ്രദ്ധാർന്നും ആരമ്പോഷിണിയുടെ പത്രാധികാരി തിരുവിതാംകൂരിൽ നിന്നു നാടുകടത്തപ്പെട്ട സഭാഭിമാനി കെ. രാമകൃഷ്ണൻപിള്ളയുമായിരുന്നു. അയൽ സംസ്ഥാനത്തു നിന്നു നാടുകടത്തപ്പെട്ട ഒരു തീവ്രവാദിയെ കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്ത് ഒരു പത്രാധികാരായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കൊച്ചിയിലെയും തിരുവിതാംകൂരിലെയും ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽ എതിരിലിപ്പായമുണ്ടായി. ആയിടൽക്ക് ബി. കല്യാണിഅമ്മയ്ക്കു പാലക്കാടു തരവത്ത് അമ്മാളു അമ്മയുടെ പരിശമം മുലം അഭ്യാപികയായി ഉദ്യോഗം ലഭിക്കയാൽ രാമകൃഷ്ണൻപിള്ള ആരമ്പോഷിണിയുടെ പത്രാധികാരത്തിലും പേക്ഷിച്ച് മലബാറിലേയ്ക്കു പോയി. തത്തുല്യനായ ഒരു പത്രാധികാരി ശ്രദ്ധാർന്നും അനേകാൾക്കുവേണ്ടാണ് വള്ളതേജാളിനെ ലഭിക്കുവാനിടയായത്. അതും യാദ്യപ്പീകരാത്മകമായിട്ടായിരുന്നു.

വള്ളതേജാൾ അന്നു തുഴ്യുർ നിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന ‘കേരളോദയം’ മാസികയുടെ പത്രാധികാരായിരുന്നു. മഹാകവി പള്ളത്തുരാമൻ അച്ചൻ നായിരുന്നു കേരളോദയത്തിൽപ്പെട്ട ഉടമസ്ഥൻ. മഹാകവി കുമാരനാശൻ ലഭിച്ച ലഭിച്ച നിരുപണം കേരളോദയത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇത് ആ മാസികയുടെ ഉടമസ്ഥനെ അതുപ്പത്തനാക്കി. അതേതുടർന്നു വള്ളതേജാൾ കേരളോദയം യവുമായുള്ള ബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് കുനങ്കുളത്തെക്കു താമസം മാറ്റി. ആ സന്ദർഭം ശ്രദ്ധാർന്നും ശരിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി, ആരമ്പോഷിണിയുടെ പത്രാധികാരായി വള്ളതേജാളിനെ നിയമിച്ചു. അന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് നല്ലാരു മുദ്രണാലയമായിരുന്ന ഏ. ആർ. പി. (അക്ഷര രത്നൻ പ്രകാശിക) പ്രസ്തി രേഖ ഉടമസ്ഥമാരുമായുള്ള ബന്ധം മറ്റൊരില്ലും പ്രയോജനപ്പെടുത്താ മെന്നു മഹാകവിയും, മഹാകവിയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നു മുതലെടുക്കാമെന്നു ശ്രദ്ധാർന്നും ആശിച്ചു. വള്ളതേജാൾ എഴുതി പൂർത്തിയാക്കി വച്ചിരുന്ന ‘ശിഷ്യനും മകനും’ എന്ന ബന്ധകാവ്യം ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ഏ. ആർ. പി. പ്രസ്തി നിന്ന് പി. എ. ഇടുപ്പ് പ്രസാധകനായി പുറത്തു വന്നത്.

വള്ളതേജാളും യുസേഫ് ശ്രദ്ധാർന്നും നേരത്തെ തന്നെ സുഹൃത്തു കളായിരുന്നു. ‘കുടൻ മേനോൻ’ എന്നാണ് ശ്രദ്ധാർന്നും സഹോദരനായ ഇടുപ്പ് സ്നേഹപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു വന്നത്. കുടൻ എന്നതു

വള്ളത്തോൻ

പുലിക്കോട്ടിൽ റബ്ബൻ

മഹാകവി വള്ളത്തോൻ നാരായണമേനോൻ ഓമനപ്പേരായിരുന്നു.

പുമിയോൻ

പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസേധാസ് അഖ്യാമൻ മെത്രാ പ്ലോപ്പിത്തായുടെ സഹോദരിപുത്രനും സുറിയാനി ഭാഷാ പണ്ഡിതനും മായ ചെറുവത്തുർ കുറിയാക്കോൻ കത്തനാരെക്കാണ്ട് ശൈമാശൻ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധമായ ‘പീഡാനുഭവ ആച്ചയിലെ പുമിയോൻ’ മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഉത്പത്തിഷ്ണുവായ ശൈമാശൻ തർജ്ജമ തൃപ്തികരമായില്ല. ആ പരിഭ്രാം മഹാകവിയെക്കാണ്ടു പരിഷ്കരിപ്പിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. മഹാകവി പരിഭ്രാം വായിച്ചുനോക്കി, അദ്ദേഹത്തിനും അതു തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല. ഒടുവിൽ ശൈമാശനും കുറിയാക്കോൻ കത്തനാരും കൂടി വള്ളത്തോളിന്റെ അടുത്തിരുന്നു മുലഗ്രന്ഥത്തിലെ ആശയം അദ്ദേഹത്തിനു വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. വള്ളത്തോൻ അങ്ങനെ മരറ്റാരു പരിഭ്രാം തയ്യാറാക്കി. മുന്നുനാലു മാസം കൊണ്ടാണ് വള്ളത്തോൻ അതു പൂർത്തിയാക്കിയത്. മുലഗ്രന്ഥത്തിലെ ദുർഗ്രഹങ്ങളായ ഭാഗങ്ങൾ പോലും സ്വന്തം പ്രതിഭാശക്തി ഉപയോഗിച്ചു മഹാകവി സുന്ദരമായി ആശയാവിഷ്കരണം നിർവ്വഹിച്ചു. ഇങ്ങനെ പുമിയോൻ പരിഭ്രാം പൂർത്തിയായ പ്ലോൻ വള്ളത്തോളിൽ പുതിയ രഹാശയം ഉണ്ടിച്ചു.

പാപിനിയായ ഒരു സ്ത്രീ യേശുവിന്റെ പാദത്തിൽ പരിമഴതെല്ലം പുശുന്നതും യേശു അവർക്കു പാപമുക്തി നൽകുന്നതുമായ ഒരു ഭാഗം പുമിയോനിലുണ്ട്. അത് ആ കവിതയ്ക്ക് ഇതിവൃത്തമായി സ്വീകരിച്ചു

ലെൻ എന്നൊരു ആശയം മഹാകവിയിലുണ്ട്. ശ്രമമാശനും ആ ആശ യതെന്തെ അനുകൂലിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. മഹാകവി പത്തുനാൽപുതു വരി വരുന്ന ഒരു വണ്ണക്കൃതി എഴുതി. ‘പശ്വാത്താപം പ്രായശ്ശിത്തം’ എന്ന പേരിൽ. ‘നാമാ, തവാജ്ഞകൾ കേട്ടു നടക്കാതെ’ എന്ന വരി മുതൽ ‘പൊയ്ക്കാൾക പെൺകുണ്ണേത്’ എന്ന അവസാന പാദം വരെ.

ആയിടയ്ക്കു തുറ്റുവിൽ ഒരു കുറിംഗ് സിനിമാക്കാർ പ്രദർശനം നടത്തിയിരുന്നു. അനു വെറും മുകച്ചിത്രങ്ങളേയുള്ളു. അവിടെ ക്രിസ്തു ചരിത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു എന്നറിയുന്ന യഹസ്വം ശ്രമമാശനും, വള്ള തേതാളും, ഉക്കു എന്നൊരാളുടെ വില്ലുവണിയിൽ കുന്നകുളത്തു നിന്ന് മിട്ടപ്രത്യു മെതൽ യാത്ര ചെയ്തു തുറ്റുരെത്തി. ബധിരനായിരുന്ന മഹാ കവിക്ക്, മുകച്ചിത്രം നല്ലതുപോലെ സിനിച്ചു. ധനികനായ ശീമോൻ്റെ മാളി കയും അവിടെ യേശുവിനെ ഉദ്ഘേശിച്ചു നടത്തിയ സൽക്കാരവും പാപിനി യായ ഒരു താരുണ്യസുഖ, കന്യാപുത്രൻ്റെ പാദത്തിൽ ‘മഹാർഹത്തെലം’ പുശി നീംബ തലമുടി കൊണ്ടതു തുടയ്ക്കുന്നതും കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പശ്വാത്താപ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതും യേശു അവർക്കു പാപമോചനം നൽകുന്നതുമെല്ലാം ചിത്രത്തിൽ കണ്ടതു മഹാകവി വള്ളതേതാളിന്റെ ഭാവ നയെ ഉണ്ടായി. ഒരു അസ്ഥിക്കഷണം കിട്ടിയാൽ അതിനു മജജയും മാംസവും ചെത്തന്നുവും നൽകി ഒരു മദാലസായ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴി വുള്ള വള്ളതേതാളിന്റെ ഭാവനയ്ക്ക് ആ മുകച്ചിത്രം ഉത്തേജനം നൽകി. തിരികെ കുന്നകുളത്തു വന്ന് ആരോ ഏഴോ ദിവസം കൊണ്ട് മഹാകവി ആ കാവ്യം എഴുതിത്തീർത്തു. നേരത്തെ എഴുതിവച്ചിരുന്ന പശ്വാത്താപ പ്രാർത്ഥന ഓടുവിലും ചേര്ത്തു. കാവ്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം തന്നെ ഗദ്യത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത പ്രധിയോൻ വള്ളരയധികം പ്രയോജ നമ്പ്പട്ടം.

പ്രധിയോനിൽ മഹാകവി ഗദ്യരൂപത്തിൽ പരിഭ്രാഷ്ടപ്പെടുത്തിയതും, കാവ്യനിർമ്മാണത്തിന് ഉപയോഗിച്ചതുമായ വണ്ണിക ഇതാ:-

‘... അശുദ്ധമായ വ്യഭിചാരവുത്തിയാൽ പകിലയായ ആ പാപിന്റെ യുടെ അടുക്കലേക്ക് നിന്തിരുവടിയുടെ കരുണ അഭിമുഖമായിച്ചേന്നു... അവർ മഹാർഹമായ തെതലതേതാടും പരിശുദ്ധമായ പശ്വാത്താപത്തോടും ഉണ്ണംഞ്ഞ ഭക്തിയോടും കൂടി, നിന്തിരുവടിയുടെ അടുക്കലേക്കു പാണ്ടു ചെന്നു. അവർ നിന്തിരുവടിയുടെ അനുഗ്രഹദാരത്തിൽ ലജ്ജ കൂടാതെ മുട്ടിവിളിച്ചു. ശീമോൻ്റെ ഭാവനയിൽ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് അവർ നിറുട്ടും പ്രവേശിച്ചു. അമുല്യമായ - അധർമ്മമായ ദുർവ്വാപാരത്താൽ സന്മാദിച്ചതായ മുരോൻതെതലം അവർ നിന്തിരുവടിയുടെ ശിരസ്സിൽ, തിരുമെഴുതിൽ, ഒഴുകി. എല്ലാ ലോകത്തിന്റെയും പാപം സ്വദേശത്തിൽ

വഹിപ്പാൻ ത്രാണിയുള്ള നിന്നിരുവടിയുടെ പരിശുദ്ധങ്ങളായ തൃപ്പാദ ഞങ്ങളേ അവൾ അഗ്രഭാഗങ്ങളായ ഏകകൾ കൊണ്ടു പിടിച്ച് യാതാരു മാലിന്യവുമില്ലാതെ ഉഖ്യമള സ്ഥനേഹം നിമിത്തം കരണ്ടുകൊണ്ട് അഗ്ര ചിയായ അധരങ്ങൾ കൊണ്ടു ചുംബിച്ചു. ദുഃഖം നിറങ്ക കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു അവരെ അഭിഷ്ഠച്ചു. തുവാലയ്ക്കു പകരം തലമുടി കൊണ്ടു തോർത്തി. സ്വദേഹത്തിന്റെ പാപമോചനത്തയും പരിശുദ്ധിയെയും പ്രാർത്ഥിച്ച് ഉണർത്തിച്ചു.’

കവിതയിലായപ്പോൾ ഈ പ്രൂമിയോൻ വണ്ണിക്കരെ ആലംബമാക്കി പള്ളത്തോൻ, ഇങ്ങനെ എഴുതി:

‘സാധി ഗൃഹത്തിനകത്തു കടന്നു താ -
നോർത്തെ സക്കേതത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നു

.....

പക്ഷമകന കണ്ണീരാൽ കഴുകിയ
തകത്തുകാരികളെതാഴ്മയോടെ
നേർത്തപട്ടിനു നേർക്കൊണ്ട വാർക്കുന്തലാൽ
തോർത്തിത്തുച്ചുവ രജിനേലും
ചെമ്പവിഴങ്ങൾ പതിക്കയായ് കാമിനി
തന്പരിപേലവ വായ്മലരാൽ

.....

പിന്നീടു താൻ കൊണ്ടുവന്ന പാത്രത്തിലെ
ധന്യമഹാർഹ സുഗന്ധത്തെലും
തുകിനാൾ...

പ്രൂമിയോനിലെ ‘മഹാർഹ തെലു’ എന്ന വാക്കുതെന്ന മഹാകവി, കവിതയിലും സീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അഗ്രചിയായ അധരം കൊണ്ടു ചുംബിച്ചു എന്നത് ‘പരിപേലവ വായ്മലരാൽ’ എന്നു മാറ്റി ടുണ്ട്.

പദ്മാത്മാപ പ്രാർത്ഥന

പാപിനിയായ ആ സ്ത്രീയുടെ പ്രാർത്ഥന പ്രൂമിയോനിൽ നിന്നും, മർദ്ദ ലനമറിയത്തിൽ നിന്നും ഉദ്യരിക്കാം:-

പ്രൂമിയോനിൽനിന്ന്: “എൻ്റെ നാമാ, മരുഭൂമിയിലെ കൊള്ളൽരൂതാത്ത കൊള്ളൽക്കാരൻ്റെ ഏകയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നവള്ളും തൃശ്ശേരുക്കൊണ്ടു സൃഷ്ടി ക്ഷപ്പുട്ടവള്ളുമായ ഈ ഭാസിയെ നിന്നിരുവടി കാംക്ഷിക്കണമെ.

കൊതിവലിക്കുന്ന കഴുകനിൽ നിന്നും, ചതിവലയുടെ കുടുക്കിൽ നിന്നും, സുത്രക്കാരനായ പ്രാപ്പിടിയൻ്റെ അടുക്കൽ നിന്നും ഈ ഭാസിയെ

വീണ്ടുകേണ്ണെമെ. അതിനെ നിന്തിരുവടിയുടെ പണ്ഡിതനിൽ സാക്ഷാൽ പെൻസിറിറാവും, നിന്തിരുവടിയുടെ ഭവനത്തിൽ പാതിവെച്ച മുള്ള ചങ്ങാലിപ്പിടയും.... ആകിത്തൈരകേണ്ണെമെ. പാപസമുദ്രത്തിലും ദോഷകയത്തിലും മുങ്ഗിക്കിടക്കുന്ന ഇവളെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ണെമെ. നികുഷ്ട യായ ഇവളെ അശുദ്ധക്കുണ്ടിൽ നിന്നും, ചെളിനിറിഞ്ഞ കാമകുഴിയിൽ നിന്നും കര കയറേണ്ണെമെ.... എന്തേ നാമാ, വിളിച്ചുകൊള്ളുവിൻ താൻ തുറക്കുമെന്നും, യാചിച്ചുകൊള്ളുവിൻ കിട്ടുമെന്നും നിന്തിരുവടി അരുളി ചെയ്തിട്ടുണ്ടാലോ. ഇതാ താൻ നിന്തിരുവടിയുടെ വാതിൽക്കൽ മുട്ടുന്നു. വിളി കേൾക്കേണ്ണെമെ, താൻ അടിമപ്പുട്ടുകൊണ്ട് എന്തേ സർവ്വാപരാധിയും ക്ഷമിക്കേണ്ണെമെ... എന്നെ നിന്തിരുവടിയുടെ ആലയിലേക്കു തിരിക്കേണ്ണെമെ...”

‘മർദ്ദലനമറിയ’ത്തിൽ നിന്ന്:

“നാമാ, തവാജ്ഞകൾ കേട്ടുനടക്കാതെ
നാനാപരാധിയങ്ങൾ ചെയ്തുപോയ് താൻ
ശാസിതാവായോനെ സർവ്വം ക്ഷമിച്ചു തൻ
ഭാസിയെ തൃക്കാൽക്കൽ നിർത്തണ്ണെമെ
മുട്ടുവിൻ വാതിൽ തുറക്കുമെന്നങ്ങുന്നു
പട്ടാങ്ങമായ് ചുംബനോർത്തുകൊണ്ടെ
താവകാനുഗ്രഹദാരത്തിൽ മുട്ടുമി-
പ്ലാവത്തിനേക്കുകിങ്ങുൾ പ്രവേശം
ലീലയാകണ്ണു ചിതിപ്പുംനായ് വണ്ണകൻ
മേലേ വിരിച്ചിട്ട മുർപ്പുരപ്പിൽ
മേയാനായ് ചെന്നൊരു പെൻസമാൻ നിരാലംബ-
യായിതാ വിണ്ണുപോയ് മുർക്കുഴിയിൽ
ചെയ്യുതാത്തതു ചെയ്തവളെങ്കിലു
മീഡഗൈ തരളളാല്ല തന്മുരാനെ
തിള്ളിനേപ്പേഡലും തന്മുപ്പിക്കുമ തു-
ക്കയ്യിനാൽ തീർത്തവളല്ലോ താനും
ദുഷ്ടപ്പരുതിന്തേ വായിൽനിന്നിറ്റി-
കെട്ട കപോതിയെദ്ദീനബന്നേയാ
അണ്ഡജസാ വീണ്ടുക്കെത്തൻ തിരുമേനിതൻ
പണ്ഡിരം തന്നിലണ്ണയ് കേണ്ണെമെ.”

പ്രൂമിയോനിൽനിന്ന്: “സ്ത്രീയേ പൊയ്ക്കാൾക, നിനക്ക് എങ്കൽ
അതിയായ ഭക്തി തോന്തിയല്ലോ. അതിനാൽ നിന്തേ പാപങ്ങളെ താൻ
ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു.”

മർദ്ദലന മറിയത്തിൽ നിന്ന്:

“പൊയ്യേക്കാൾക്ക് പെണ്ണകുഞ്ഞേ! ദുഃഖം വെടിഞ്ഞു നീ
ഉർക്കൊണ്ട വിശ്വാസം കാത്തുനിന്നെൻ
അപ്പുപ്പോൾ പാതകം ചെയ്തതിനൊക്കെയു-
മിപ്പുശ്വാത്താപമേ പ്രായശ്വിത്തം”

മഹാകവി പരമസുന്ദരമായ ആ കാവ്യം പുർത്തിയാക്കി. ‘പശ്വാത്താപം പ്രായശ്വിത്തം’ എന്ന പേരുമിട്ടു. പക്ഷേ യഹാസേപ്പ് ശൈമാശൻ ആ പേരിൽ തുപ്പതി തോന്തിയില്ല. ‘മറിയ’ എന്നു മാത്രം പേരിട്ടാലോ? തീരെ പറ്റുക യില്ല. മർദ്ദലന മറിയമാണ് ക്രിസ്തുപാദത്തിൽ തെലാഭിഷേഷകം നടത്തി യതെന്നു നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലും പ്രൂഢിയോനിലും ഇല്ല. എങ്കിലും ആ പേര് തന്നെയായിരിക്കരെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു.

ചിത്രമെഴുത്തു കെ. എം. വർഗ്ഗിസിന് യഹാസേപ്പ് ശൈമാശനുമായി പല വിധത്തിൽ വിധേയതമുണ്ടായിരുന്നു. ചിത്രമെഴുത്തിന്റെ ഗദ്യഗ്രജലി യെക്കുറിച്ചു ശൈമാശനു വലിയ മതിപ്പായിരുന്നതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടാണ് മർദ്ദലനമറിയത്തിന് അവതാരികയും ടിപ്പണിയും എഴുതി ചെയ്ത്.

അങ്ങനെ ‘പിഡാനുഭവാഴച്ചയിലെ പ്രൂഢിയോൻ’ 1918-ലും, ‘മർദ്ദലന മറിയം’ 1921-ലും പുലിക്കോട്ടിൽ യഹാസേപ്പ് ശൈമാശൻ പ്രസാധകനായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടുത്തി.

ജോസഫ് റിവാർ 1921-ൽ ചിത്രമെഴുത്തിന് അയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ‘മർദ്ദലന മറിയം’ അച്ചടിച്ചു തുടങ്ങിക്കഴി ഞ്ഞു. ടിപ്പണി അതുനം മനോഹരമായിട്ടുണ്ട്. വള്ളതേബാളിന്റെ ഈ വാണിക്കുതിക്കു അനുയോജ്യമായ ഒരു ടിപ്പണി നിങ്ങളുടെ പേനാത്തു നിൽക്കുന്ന ഇരഞ്ഞാൻ സാധിക്കു എന്ന ബോധ്യം തന്നെയാണു സാഹസ മെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന ആ കൂടുത്തിനൊയി അപേക്ഷിപ്പാൻ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിതരകിയത്. കവിത എന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ള ഏക നസാണി നിങ്ങൾ ഒരാൾ മാത്രം എന്നു വള്ളതേബാളിന് അനുഭവവേദ്യ വുമായി.’

‘കമാവസ്തു കൊണ്ടും രിതിസംസ്കരണം കൊണ്ടും ശ്രീ മേനോന വർക്കളുടെ മണ്ണല്ലാ വാണിക്കുതികളേക്കാളും മീതെന്നൊന്നു പ്രസ്തുത വാണിക്കുതി എന്നു കൂടി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു’ എന്നു ചിത്രമെഴുത്തു പറയുന്നോൾ അതിനോടു വിയോജിക്കാൻ ഒരു സഹ്യദയനും സാധ്യമല്ല.

‘മർദ്ദലന മറിയം’ എന്ന ഉത്കൂഷ്ഠം കൂതിയെ നസാണി സമുദ്രായ തിന്നു ഭാനം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായതിൽ കൂതജ്ജണത്തായനമാരായ

നസ്സാണികൾ മേനോനവർക്കളോട് എല്ലാ കാലത്തും കൃതജ്ഞത്താരായിൽ കുമുമനുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ലനും അവതാരികയിൽ പറയുന്നു.

‘ആക്ഷപാദ നോക്കുന്നതായാൽ മിറ്റും നാരാധാരമേനോൻ ഒരു പുതി യതരം മിഷനിവേലയിൽ ക്രിസ്ത്യൻ സമൂദായത്തിനു കാണിച്ചു കൊടു തിരിക്കുന്നത്’ എന്നും ചിത്രമെഴുത്തു ചുണ്ടിക്കാടുന്നു.

തെലം പുശ്രിയതും പാപമുക്തി നേടിയതും മഗ്ദലന മരിയമാണോ? ബംഗാര്യിലെ ലാസറിന് മാർത്ത, എന്നും മരിയ എന്നും രണ്ടു സഹോ ദരിമാരുണ്ടായിരുന്നു. അവർിൽ മരിയ രണ്ടു പ്രാവശ്യം തെലുസേചനം നടത്തിയതായി യോഹനാൻ്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അതിങ്ങ നേയാണ്.

“മരിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി മാർത്തയുടെയും ശ്രാമമായ ബംഗാര്യിലെ ലാസർ എന്നാരുവൻ ദീനമായിക്കിട്ടും. ഈ മരിയയാ യിരുന്നു കർത്താവിനെ പരിമള്ളെതെലം പുശ്രി തലമുടി കൊണ്ട് അവരെ കാൽ തുടച്ചത്. അവളുടെ സഹോദരായ ലാസർ ആണു ദീനമായി കിട നന്ന്’ (യോഹനാൻ്റെ സുവിശേഷം 11-10 അദ്ദും ഒന്നും രണ്ടും വാക്കു അഞ്ച്).

യറുശലേമിൽ നിന്നു രണ്ടു നാശിക അക്കലെയാണ് ബംഗാര്യ ശ്രാമം. യോഹനാൻ്റെ 12-10 അധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭഭാഗത്ത് ഈങ്ങനെ പറയുന്നു:

‘യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച ലാസർ പാർത്ത ബംഗാര്യി ലോക് യേശു പെസഹായ്ക്ക് ആറു ദിവസം മുൻപു വന്നു. അവിടെ അവനു വേണ്ടി ഒരു അത്താഴവിരുദ്ധനാരുകൾ. മാർത്ത ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. പതി യിൽ ഇരുന്നവർത്തെ ലാസറും ഉർപ്പട്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ മരിയ വിലയേറിയ ഒരു സ്ഥാജടാമാംസി തെലം ഒരു റാത്തൽ എടുത്ത് യേശുവിന്റെ കാലിൽ പുശ്രി തലമുടി കൊണ്ടു കാൽ തുവർത്തി. തെലുത്തിന്റെ സൗരഭ്യം കൊണ്ടു വീടു നിറഞ്ഞു.’

അങ്ങനെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം - ലാസർ ദീനമായി കിടക്കുന്നതിനു വളരെ നാൾ മുൻപും, ലാസറിനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചശേഷം കുറോ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞും - മരിയം തെലംപുശ്രി തലമുടി കൊണ്ടു തുടച്ചു എന്നാണു കാണുന്നത്. ആദ്യത്തെ ‘പുശ്രി’ ശീമോന്റെ മേടയിൽ വച്ചാണെന്നു പറയുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെത്തു ലാസറിന്റെ ശുപ്രത്തിയിൽ വച്ചാണെന്നു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

തെലം പുശിയ മരിയം

മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 26-ാം അഖ്യായത്തിലും മർക്കോസ് 14-ാം അഖ്യായം ആദ്യാദ്ദേത്തും കുഷ്ഠംരോഗിയായിരുന്ന ശീമോരൈ വസതി ബാധാന്തിലാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അവിടെവച്ച് തെലംസേചനം ചെയ്ത സ്ത്രീയുടെ പേരില്ല. ഒരു സ്ത്രീ എന്നേ പറയുന്നുള്ളൂ. ബാധാന്തിലാഡിലെ ലാസറിൽ വച്ചും ശീമോരൈ വീട്ടിൽ വച്ചും തെലം പുരി ടിയപ്പോൾ ഈ തെലം വിറ്റ തുക തരിക്കുമ്പോൾ കൊടുക്കാമായിരുന്നാലോ എന്നു ശിഷ്യത്വാർ പരിശീക്ഷാന്തായും അതു തന്റെ ശവസാന്നക്കാരത്തിനു മുമ്പുള്ള ഒരു ചടങ്ങായി കരുതിയാൽ മതി എന്നു ക്രിസ്തു പറയുന്ന തായും കാണുന്നു. അങ്ങനെന്നെങ്കിൽ ലാസറിൽ സഹോദരിയായ ബാധാന്തിലെ മരിയ തന്നെ ആയിരിക്കണം തെലം പുശിയ പാപിയായ സ്ത്രീ. പക്ഷേ അവർ പാപിനിയാണെന്നോ അധർമ്മ മാർഗത്തിൽ ചതിച്ചിരുന്നവളാണെന്നോ സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്നില്ല.

എന്നാൽ ലുക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 14-ാം അഖ്യായം രണ്ടാം വാക്കു തതിൽ മർദ്ദലന മരിയത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതു ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. എഴു ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മർദ്ദലക്കാരി മരിയം എന്നാണു അവിടെ പറയുന്നത്. ഈ മരിയം ക്രിസ്തുവിശ്വാസി പാദത്തിലോ തലയിലോ തെലം പുശിയ തായോ, അവർ വ്യുംഭാരിണി ആയിരുന്നതായോ, ബൈബിളിലും പ്രുമി യോനിലും കാണുന്നില്ല. വള്ളത്തോൻ അതുകൊണ്ടാണു തന്റെ കാവ്യ തതിൽ ഒരിടത്തും ഓയികയുടെ പേരു പറയാതിരുന്നത്. പക്ഷേ പുസ്തകത്തിനു ‘മർദ്ദലന മരിയം’ എന്നു പേരിട യാസേഫ് ശേമ്മാശൻ ഒരു ദുർബ്യല നിമിഷത്തിൽ ആ പേര് ശരിയെന്നു തോന്തി. പീലാത്തോസ് പറ ഞ്ഞത്തുപോലെ എഴുതിയത് എഴുതി. മർദ്ദലന മരിയത്തിനു മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ശാശ്വതപ്രതിഷ്ഠം ലഭിക്കയും ചെയ്തു.

1

ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിന്റെ കർമ്മകാണ്ഡം

മലകര ഓർത്തദോക്ഷ് സഭയിൽ ‘ആരാധനാ ശാന്തി’ ത്തിന് മുഖ്യമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. ‘ആരാധനാ ശാന്തി’ അഞ്ചൽ സുറിയാനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട താണ്. പാശ്വാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം സഭയുടെ എല്ലാ ആരാധന തിലും പ്രകടമാണ്.

സുറിയാനി ആരാധനാ ശാന്തി അനുക്രമമായി വളരെനീത് അഥവാ നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. മാർ അപേപ്രം (306-373), മാർ ബാലായി (380-420), മാർ യാക്കോബ് (451-521), മാർ ഇസപ്പാക്ക് (420-485), എദ്ദേഹസ്ഥിലെ യാക്കോബ് (+708), മാർ സേവേറിയോസ് (465-538), ശമുവൻ കുക്കോയോ എന്നീ പിതാക്കൾക്കുടെ നിന്ന് തുലമായ സംഭാവനകൾ സുറിയാനി ശാന്തത സജീവമാക്കി. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ വളർച്ചയുടെ മുന്നേറ്റമായിരുന്നു. പിന്നീട് കാര്യമായ വികസനമുണ്ടാകുന്നത് പത്രങ്ങളാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലാണ്. ദിവന്നാസിയോസ് ബർസുഡിയും, ബാർ ഏബോയയും (1226-86) സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിൽ അത്യധികം ശ്രദ്ധിച്ചു. സുറിയാനി ആരാധന സാർവ്വത്രികമായ ഐടന ഉൾക്കൊണ്ട പതിമുന്നാം നൂറ്റാണ്ടാണു സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങളുടെ സുവർണ്ണകാലം. പിന്നീടു സുറിയാനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള എല്ലാ രചനകളും സാത്രന്ത തർജ്ജമകളോ, പദാനുപദ തർജ്ജമകളോ ആണ്.

ആരാധനാസാഹിത്യം

മലകരസഭയിൽ നിലവിലുള്ളത് സുറിയാനി ആരാധനയുടെ തർജ്ജമകൾ മാത്രമാണ്. തന്ത്രായ പ്രാർത്ഥനകളോ കീർത്തനങ്ങളോ ഇന്നിയും തുപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സത്രത്വവും ഭേദഗതിയവുമായ സഭയെന്ന് അവകാശപ്പെടുമെങ്കിലും ആരാധന ‘വൈദേശിക’മാണ്. പാരമ്പര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വൈദേശിക സഭാവമുള്ളതാണ്. ആശ്രമപാരമ്പര്യ ത്തിൽ വികസിതമായ ആരാധന ശൈലിയായതിനാൽ മനുഷ്യരെ അടിസ്ഥാന ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും വിന്റുമരിക്കുന്നു. ന്റെ - പുരുഷവന്നവും കുടുംബജീവിതവും, ‘പ്രലോഭനവും പാപ’വുമായി ടാണു ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്! സർഗ്ഗീയതകായി വാൽ ചലിക്കുന്ന ആദ്യാത്മികതയാണു പാശ്വാത്യ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് ലഭ്യമാകുന്നത്. സുറിയാനിയിൽ നിന്നു ആരാധനാശാനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പരിഭ്രാംപെടുത്തിയെങ്കിലും അടിസ്ഥാനപരമായി നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതും ‘സുറി

യാൻ’ സ്വാധീനമാണ്. ഭാഷാത്തരത്തിലെ തനിമയും താളവും യുക്തിവെവ ചിത്രങ്ങളും ഒരു പരിധി വരെ ആരാധനയെ സജീവവും, സഖ്യപ്പടവും, ഭക്തിസാന്ദ്രവുമാക്കുന്നു.

മലകരയിലെ ‘ആരാധനാ ശാന്താദൾ’ക്ക് കാവ്യാത്മകതയും താളാത്മ കതയും നൽകി ആരാധനാ സാഹിത്യമാക്കുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കു വഹിച്ചത് വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയാണ്. അനിതരസാധാരണമായ കവിതാപാടവവും സർഗ്ഗാത്മകതയും ബഹുഭാഷാ നിപുണതയും സമന്വയിക്കുന്ന പ്രതിഭാശാലിയായ സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് ആശയങ്ങൾ സുലഭിത പദവിന്യാസങ്ങളാടെ കോർത്തിണക്കുവാൻ അതീവ പ്രാഗല്ല്യമുണ്ട്. നിസ്തന്ത്രവും കർമ്മനിരതവുമായ തപസ്യയാൽ സി. പി. ചാണ്ടി പറയുന്നതു ആശ്വാസമിക്തയുടെ ആഴങ്ങൾ ലളിതസുന്ദരവും താളാത്മകവുമായി ഭേദപ്രയങ്ങളിൽ നിന്ത്യക്കുന്നു. ഈ ഉജ്ജ്വലതയുടെ ഉദാത്തമായ സൃഷ്ടികളാണ്. ഒരു പുരുഷായുസ്സു മുഴുവൻ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിനു ജീവിതം സമർപ്പണം ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സേവനങ്ങൾ നിസ്തുലവും അവിസ്തമരണീയവുമാണ്.

കൈസ്തവ കീർത്തനങ്ങൾ

മലയാള കീർത്തനങ്ങൾ ഭാഷയുടെ അവിർഭാവകാലത്തു തന്നെയുണ്ടായിരുന്നുകില്ലോ കൈസ്തവ കീർത്തനങ്ങൾക്ക് ശാന്താത്മകവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭൗതിക പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ മാധ്യം മോഹങ്ങളിൽപ്പെട്ടു വലയുന്ന മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളെ ഭക്തിസാന്ദ്രമാക്കി സ്വർഗ്ഗിയ ജീവിതത്തിലേക്കാനയിക്കുന്നതിനും അതിലുപരി മനുഷ്യരെ ജീവിത ധമാർത്ഥങ്ങളുടെ ‘നശ’ തുപം ശുഡാർത്ഥത്തിൽ വെളിവാക്കി ക്ഷാട്ടക്കുന്നതിനും കൈസ്തവ കീർത്തനങ്ങളുപകരിക്കുന്നു.

ഈശ്വരനാമം മാത്രമങ്ങിയ സ്ത്രോതരങ്ങളും ഭക്തി സംവർഖക - വേദാന്ത തത്ത്വപ്രതിപാദന സ്ത്രോതരങ്ങളും ബൈബിൾ - ഇതിഹാസ കമകൾ സംഗ്രഹിച്ച് ചുരുക്കം വാക്കുകളിൽ കൂടി ആശയപ്രകാശനം നടത്തിയിരുന്ന സ്ത്രോതരങ്ങളുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കീർത്തനസാഹിത്യം വിവിധ ശാഖാതലത്തിൽ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഈയിൽ മതങ്ങളുമായി ശാഖാബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നവ ‘ആരാധനാ സാഹിത്യം’ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഓർത്തയോക്കൾ ആരാധനയിൽ പല ക്രമങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും നിത്യമുപയോഗിക്കുന്ന ശ്ലഘ്നിമാ നമസ്കാരത്തിലെ ഭാഷാശ്രേണിയെക്കുറിച്ചും കല്പനാ വൈചിത്ര്യങ്ങളുകുറിച്ചുമുള്ള പഠനങ്ങൾ ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ ആഴം കൂടുന്നതിനുപകരിക്കും. ഏന്നാലീരംഗത്ത് ആരാധനാ ഭാഷാശ്രേണിയെക്കുറിച്ചും ഇതേവരെ പ്രത്യേക പഠനങ്ങളായിട്ടില്ല.

ആരാധനാ സാഹിത്യം ആത്മീയ ദർശനത്തിന്

ആത്മീയ ധാർമ്മത്വങ്ങൾ കാവ്യഭാഗി കലർന്ന ഭാഷയിൽ സൗന്ദര്യം തമകമായി ആവിഷ്കരിക്കുന്നതും ഭക്തപ്രയാദങ്ങളെ ആത്മീയ ദർശന ത്തിലേക്കുയർത്താൻ പര്യാപ്തവുമായ ഒന്നാണ് ശ്വഹിമാ നമസ്കാരം. പ്രഹോളിയുടേയും ശുശ്രാർത്ഥ കമകളുടേയും പ്രതിരുപരമകതയുടേയും ബ്രഹ്മവിദ്യയുടേയും യോഗാത്മകതയുടേയും സമന്വയീകൃതരുപഭാവം പല വരികളിലും ദർശിക്കുവാൻ കഴിയും. മനുഷ്യപ്രയാദങ്ങളിൽ ആദ്യം ത്തിക ചിന്തയുണ്ടാക്കി ദൈവസന്നിധിയിലേക്കൊപ്പിക്കുന്നതിനും ഉത്തേ ജീപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ കാവ്യാത്മകതയ്ക്ക് കഴിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും വരികളിലെ ഇമേജിന്റെ ആന്തരാർത്ഥതലങ്ങളിലേക്ക് ഭക്തന്മാർക്ക് പലപ്രോഫീഷണലും കടന്നുചെല്ലുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു. കാരണം ആത്മിക സന്ന്ദേശത്തി നേരും പ്രത്യാശയുടേയും രക്ഷയുടേയും ദ്വാരം പകരുന്നയിൽ സംശയിത പ്രദമാകയാൽ അനുവാചകൾ വേരോരു ബോധതലത്തിലേക്ക് ഉയരുകയാണ്. ഈത് ഭക്തിസാന്ദര്ഭമായി ആലപിക്കുന്നേണ്ടി അതിലടങ്കിയിരിക്കുന്ന ശുശ്രാർത്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നേണ്ടി അർത്ഥതലങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നേണ്ടി ബോധവാനാരാ കുന്നുണ്ടായെന്നു സംശയിക്കുന്നു.

രചനാശശലി

ശ്വഹിമാ നമസ്കാരത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പനാ വൈചിത്ര്യങ്ങളും ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും ഓർത്തയോക്ക് ആരാധനയുടെ ശ്രേഷ്ഠം വെളിവാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ ജനപകാളിത്തമുള്ള ഓർത്തയോക്ക് ആരാധന പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ ആക്കിയത് ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭസക്കങ്ങളിൽ മാത്രമാണ്. ഈത് മലയാള കീർത്തന സാഹിത്യശാഖകളുടെ അവസ്ഥാന കാലാവധി കൂടിയായിരുന്നു.

‘സുലഭിത പദവിന്യാസ

രൂചിരാലങ്കാര ശാലിനി

മധുരാമൃദുലാപി ഗഹനഭാവ’ - എന കോടയത്തു തസ്മൃതാഞ്ചേ കവിതാരചനാ നിർവ്വചനത്തിന് അനുസൃതമായി സുലഭിതമായ പദക്രമങ്ങളോടുകൂടിയത്തും ശമ്പദാർത്ഥത്തിൽ രൂചിരമായ അലങ്കാരങ്ങൾ കൊണ്ട് സുന്ദരമാക്കിയതും മുദ്രാലഘേരണും തോന്തുമെങ്കിലും സക്രീഡിണ്ണവും ഗഹനവുമായ ഭാവങ്ങളുംകൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ രചനാത്രനമാണ് ശ്വഹിമാ നമസ്കാരത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

നിത്യമുപയോഗിക്കുന്ന ലളിതമായ പദാനുക്രമമാണിതിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ആധുനികോത്തര കവിതകൾ പോലെ തന്നെ സക്രീഡിണ്ണവും വൈചിത്ര്യവുമാർന്ന വാദ്ധമയ ചിത്രങ്ങൾ, ചണ്ണലപ്പുദ്ദയനായ മനുഷ്യരെ ഉല്പത്തി, ന്യായവിഡി, നരശക്തിയുടെ പരിമിതികൾ, പ്രതീക്ഷ

യുദ്ധയും അഭിലാഷങ്ങളുടേയും അന്തമില്ലാത്ത്, മനുഷ്യാവസ്ഥ തൃടങ്ങി യവയെക്കുറിച്ചുള്ള വൈവിധ്യമാർന്ന ബന്ധംവകലപനകൾ, മിത്തുകൾ, മിറ്റിക്കാശങ്ങൾ, പ്രാസപ്രയോഗങ്ങൾ എന്നിവയിൽത്തീൽ അനായാസേന അനർഗ്ഗള സുന്ദരമായിട്ടാവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആധുനിക മനുഷ്യൻ്റെ ധമാർത്ഥ ചിത്രങ്ങൾ

‘ജീവിക്കുവോൾ ദൈവത്തെപ്പോലെ കല്പിക്കുകയും ജീവാന്ത്യത്തിൽ മുഗമനോന്നം മായുകയും ചെയ്യുന്ന’ മനുഷ്യൻ്റെ ധമാർത്ഥ ചിത്രം നോക്കു:

സന്ദർഭപരിതനന ‘വിചുഞ്ഞുന്നു’ - പാദവനോന്നം മർത്യുഹാൾ തമിൽ കവരുന്നു -

അത്യാഗ്രഹം മുർക്കിച്ച് സന്ദർഭപരിതനന എന്നല്ല സന്തക്കാരപ്പോലും നശിപ്പിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുന്ന മനുഷ്യൻ്റെ സ്വാർത്ഥത ചിത്രീകരിക്കുന്നു:

‘കടലോരം വഴിപോകുവോ-
ഇന്നോന്നും വെട്ടിത്തിന്നും
മത്സ്യത്തെ ദർശി-ചൂഢനോന്നപര്യും
വിസ്മയസഹിതം നിൽക്കുവോൾ - ചിന്തിച്ചേരും ഞാൻ
ഭൂവനേ തമിൽ ‘വിചുഞ്ഞുനോ’ - രൂണി മർത്യുരിലും.’

ദൈവസാദ്യശ്രദ്ധത്തിലും സരൂപത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ‘പര നെ വിചുഞ്ഞുനോകിൽ’ നൃയവിധിക്കെത്താത്ത ജീവിയെ കുറ്റം പറയണ മോ എന്നു ചോദിക്കുന്നത് എത്ര ശരിയായിരിക്കുന്നു.

സഹരമായ ‘ജീവിത’ത്തിന്റെ ആയുസ് വളരെ വിരളമനോന്ന നിസ്വാരമ നോ ചിത്രിക്കാത്ത മനുഷ്യനോടു പ്രഭാതപ്രദോഷങ്ങളിൽ: (സക്രി. 103:15):

പുല്ലിനു തുല്യം നരനും നാർക്കളും
പുക്കുനിതു വയലിൽ പു-ചെടിപോലെ-
എന്നോർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

‘പുച്ചടി’യായും ‘പുക’യായുമുള്ള ആയുസ്സുമായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ കർമ്മനിരതമായ മേഖലകളിൽ നിന്നൊന്നിച്ചേരാടി അസന്നമനും അസന്തുഷ്ടനുമായി ജീവിക്കുന്നു. അവൻ ജീവിക്കുന്ന ലോകമോ ‘കപടത പെരുകി’ ‘ഇരുളിൽ കിടന്ന്’ എന്നായിട്ടിരിക്കു വേണ്ടി പരക്കം പായുകയാണ്. എന്തൊന്നില്ലാതെയും ചെയ്തു ദുഷ്കരമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിയുന്ന ലോകം അന്ത്യ കാലത്ത് എന്തുവോടേക്കും:

ഈറ്റിന് നോവാൽ സ്ത്രീയെന്നോന്നം കേഴും ധാത്രി
ശശ്നംകളാലും പോരുകളാലും വീഴാറാകും

അന്നാള്യോടൊപ്പം തമിലെത്തുക്കും മാനവലോകം
നാടുകളെല്ലാം മുടിയും പുരികൾ വിറക്കാണ്ടിട്ടും.

എത്ര ഭയാനകമായ ഒരു റംഗമാണ് വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ
ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരുപാടുകാലംതന്ത്രം മർത്തുൻ പീഡയന്നുവെിക്കരുതെന്ന്
ഭേദവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനുവേണ്ടി മനുഷ്യർ അനുതാപപൂർവ്വം
ഭേദവിക സംസർഖ്യത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു:

പാപിയുണ്ടുക നീ - അനുതാപത്തിനായ്
തരമുള്ളപ്പോൾ കണ്ണിരാൽ നെടുവീർപ്പാൽ നീ
മാലിന്യങ്ങളെ മായിക്കു

വേഗം ക്ഷമനേടാനാഗഹമുണ്ടക്കിൽ
ഭേദവസമക്ഷം - സകടപൂർവ്വം കേഴുക നീ-
നപരാധങ്ങളെല്ലമായിക്കും.

എന്നു വ്യക്തമായി ഉപദേശിക്കുന്നതോടൊപ്പം,

നീചമാരിലസുയ നിനക്കുണ്ടാകരുതെ
ദുഷ്കർമ്മികളിൽ വൈരമതു
ഭേദവത്തിൽ പ്രത്യാശയോടെ ചെയ്യുകന്ന
ഉചിതിയിൽ മരുവിത്തിരയുക നീ വിശ്വാസം-
എന്നും പ്രഭോധിപ്പിക്കുന്നു. പാപി അനുതാപത്തോടെ പ്രാർത്ഥി
ക്കേണ്ട രീതി മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമായെന്ന്:

പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ നീ നിൽക്കുമ്പോൾ - സന്നാപത്തോടൊക്കാഗ്രം
ചിത്തകളെക്കടിഞ്ഞാണിട്ട് - ചിത്തത്തിൽ നിർത്തിഡേണം
നിസ്വായ ധൂപത്തിൻകലശം - നിന്നും ധൂപം ഹൃദയം
ഭേദവത്തെ പ്രീണിപ്പിക്കും - നാവോ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ

അങ്ങനെ അനുതാപത്തോടെ ഏകാഗ്രചിത്തനായി ഭേദവിക സന്നിധി
യിലെത്തുന്ന പാപിക്ക് തന്റെ അന്തിത്യത്തക്കുനിച്ച് ബോധ്യമുള്ളവാ
കുന്നു. അപ്പോളവൻ ദുഃഖത്തോടെ ‘നിന്ന് പ്രതിരുപത്തെ നിത്യാശിക്കായ്
വെടിയരുതേ’ എന്നും ‘പരിചിതരുടെ പരിഹാസത്തിനു പാത്രമതാവാൻ
ഇന്ത്യജ്ഞാനേപുകയനു വിട്ടുകൊടുക്കരുതേ’ എന്നും കേണ്ടപേക്ഷിക്കു
ന്നു. ‘മരാരു വാതിൽ മുടിവിളിപ്പാനില്ലാതായ മനുഷ്യൻ അവസാനം തന്റെ
നില്ലപായത്’ വെളിവാക്കുന്നു.

പുകപോലെൻ നാളുകളില്ലാതായി
എന്നാസ്ഥികൾ വെണ്ണയണിഞ്ഞു,
വെണ്ണിൽ പോലെ.....!

കല്പനാ വൈചിത്ര്യങ്ങൾ

ഒക്കെസ്തവമിൽത്തുകൾ ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യാർക്കുലകളിൽ പ്രാഥുവ്യം നേരിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. യുവകവികളും സാഹിത്യകാര നാരും ഒക്കെസ്തവമിൽത്തുകളിൽ നിന്ന് കാവ്യാത്മക ബിംബകൾപ്പനകൾ സീകരിക്കുന്ന പ്രവണതയെറി വരുന്നു. ശ്രദ്ധിമാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ആദി മദ്യാന്തങ്ങളിൽ അനുസ്യൂതമായി മിൽത്തുകളുടെ പ്രവാഹം ‘വാക്കുകളുടെ കല’ കൊണ്ട് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പഴയ-പുതിയ നിയമങ്ങളിൽ കാണുന്ന യഥാർത്ഥ ചിത്രങ്ങൾ, ചാത്രന്മർണ്ണകൾ, പ്രചന്ദങ്ങൾ എന്നീ മിൽത്തുകൾ കാവ്യബിംബത്തിൽ കോർത്തിണക്കിയിരിക്കുന്നു.

സഹദേശമാർ അനുഭവിച്ച പീഡകളുടെ കാരിന്നും ‘മുന്തിരിക്കുല’യ്ക്കു സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്:

സഹദേശമാർ മുന്തിരിതൻ-കുലയെന്നവിധം

‘ന്യായാധിപതിക്കുപിഴിഞ്ഞതു’ - രൂഗിരം ധരയിലെഞ്ചുകൾ -

‘ന്യായാധിപതിക്കുപിഴിഞ്ഞതു’ എന്ന പദപ്രയോഗം കൊണ്ട് സഹദേശമാർ അനുഭവിച്ച പീഡകൾ മുഴുവൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ദൈവപുത്രൻ കന്യാക്കയിൽ ‘കന്യാമുദ്രയ്ക്ക് ഭംഗം വരാതെ’ ജാതം ചെയ്തു എന്നത് വൈചിത്ര്യമാർന്ന ബിംബാത്മകത കൊണ്ട് - പ്രചന്ദ സൃഷ്ടങ്ങൾ - ഭക്തിയൈകിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘പുട്ടിയ വാതിലും,’ ‘പുട്ടിയ തോട്ട വും,’ ‘പുറിയും,’ ‘വിന്തില്ലാതെ മുള്ളു സസ്യവും,’ ‘മരിയാമിന്റെ കാതിലെ വിത്തുവിതയും,’ ‘നദിയെ മരുവിലെഞ്ചുകൾ പാരയും’ കന്യാത്വത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളാണ്. എന്നാൽ കന്യാത്വത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരോട്:

‘കുഞ്ഞാടിനെ വൃക്ഷം നല്കി

തീക്കൽപ്പാറ ജലം നല്കി

എസ്തിരിാ മത്സ്യവുമേകി’ എന്നീ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ട് ‘ദൈവത്താൽ അസാധ്യമായത് ഒന്നുമില്ലായെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നു. ശബ്ദാർത്ഥ-പ്രാസപ്രയോഗങ്ങൾക്കാത്ത ആശയ പ്രകാശനം നടത്തു വാനും വരികൾക്കു കഴിയുന്നുണ്ട്.

ഉദഃ:

1. ഔജ്ഞമതികൾക്കിരുളിൽ ദ്യുതിയുള്ളവായി...
2. ദ്യുതിയേ! ദ്യുതിതനയാ! ദ്യുതിയിലഹോ നിവസിപ്പോനേ...
3. കുസുമ വിദൃഷിത നീസോനാം - മാസം പോലെ...
4. നിർമലമാമുദരെ നിർമലമായ...
5. ഉദയേ കടലിനുടയോനെ - കരയിൽ കണ്ണു ശിഷ്യമാർ...

6. പതിരുതുണ്ടുകളീ - ധരയെ താങ്ങുന്നു...
7. രാവിൽ കീപ്പാ തടവിനും വിടുതൽ - പ്രാപിച്ചു...

ഒരു സമയത്തു മാത്രം പ്രകാശം പരത്തുവാൻ കഴിവുള്ള സുരൂച്ചറമ്മ രേക്കാൾ പ്രഭാവാനായി മാർത്തോമായ്ക്കീഹായെ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

‘പകലോർ പകലോളിതുകുന്നു

പനിമതിരാവിൽ

നീ രാപകൽ മിനിടുന്നു’

കനുകമരിയാമിരെ സൗന്ദര്യത്തെ സുക്ഷ്മമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

മരിയാം തനെ തമുഖമോർത്താൽ ശോഭാപുർണ്ണം

ഭാഷിക്കുമ്പോൾ ചുണ്ടുകളിനും സുരൂനുംപ്പു!

കൈക്കുന്നതുവ ജീവിത മുല്യദർശനവും കവിഭാവനയും കൂടി സമന്വയിച്ച പ്ലോൾ ഉടലെടുത്ത ഈ വാദ്ഘടനാഞ്ചേരിക്ക് പുതിയൊരു കാവ്യാവബോധം വളർത്തി എടുക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നു.

പ്രായം കൂടിയ കഴുകൻ, മുശ്മരമെരിയാതെരിതീതിൻ നടുവിൽക്കണ്ണ ചിന്നയൻ, ആകാശത്തിനും മുഴിക്കും തന്നലായിരിക്കുന്ന ബലവാൻ, പുരീക വയോധികൻ, മുന്തിരിയും - മുന്തിരിക്കുലയും, കനുകയും - കനുമുദയും, പനിമതിയും - പനിമൺതും, മനവാളനും - മനവറയും നവീനയർത്ഥതലഞ്ചേരി തേടുന്ന മാനങ്ങളുടെ. ഇവരെല്ലാം സമീചീന മാംവിധം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ശഹിമാ നമസ്കാരത്തിലെ ഭാഷയോ അത്യുദാതതമല്ല. ചിന്താമഹത്യം, ശക്തിമത്തായ വികാരവും അതിരെ സഹലമായ ആവിഷ്കാരം, അലക്കാരവും മറ്റ് ഉക്തിവെച്ചിത്യുഞ്ചേരി, കുലീന രചനാശൈലി, ഗംഭീരവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ രൂപാലഭന എന്നിവ കൊണ്ട് ആ ഉദാതത്ത പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. ഉപമ, ഉർപ്പേക്ഷ, രൂപകം, അപ്രസ്തുത പ്രശ്നം, സഭാവോക്തി തുടങ്ങിയ അലക്കാരപ്രയോഗങ്ങൾ കൊണ്ട് ശഹിമാ നമസ്കാരലാഷ ആരാധനാസാഹിത്യത്തിൽ സൃഷ്ടിലെ സുന്ദരമായിരിക്കുന്നു. നവീനമായ ആശയങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും അതിലേ കാവാഹിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

നിരന്തരമായ ആന്തരാനോഷ്ണന്തതിലുടെ ദിവ്യസന്നിധിലെത്തിയ മിറ്റിക് പ്രതിഭകളിൽ നിന്നു മാത്രമേ ഇത്യെന്നു ഭാവപ്രാപ്തമായ രചന കൾ നൽകി വരിക്കെളും അക്ഷരതയിലേക്കുയരിക്കുന്ന കഴിയു. സുറിയാനി മൂല്യന്തരാടും സക്കിർത്തനാഞ്ഞേഡാടും കംപ്പുട്ടാണെക്കിൽ കൂടി അതിസമർ തമമായ ആശയഭാഷാരതം നടത്തിയ ആ മിറ്റിക് പ്രതിഭ വെണ്ണിക്കുള്ള സി. പി. ചാണകിയാൻ - മുടുപടമില്ലാത്ത കാവ്യഭാഷയുടെ ആചാര്യൻ!

സുറിയാനി ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്ത സാഹചര്യങ്ങളും

ഓർമ്മകളും - സി. പി. ചാണ്ഡിയുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിൽ നിന്ന്:

❑ സാഹിത്യരചനയിലേക്ക് ആകുഷ്ടനായതെങ്ങനെ?

“നിസ്വാസികൾ സാഹിത്യത്തിലേക്ക് വരുവാൻ അശ്വുനിനു. സംസ്കൃതവും സാഹിത്യവും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അപരിചിതമായ മേഖലയായി രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ തന്നെ ഏറ്റിക്ക് കവിതയോട് താല്പര്യമുണ്ടായി. സൈക്കൻസ് ഫോറം മുതൽ കവിത എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. നാലുംതരം ജയിച്ചപ്പോൾ ‘ചാണ്ഡിയെ മലയാളം പരിപ്പിക്ക’ എന്നു പിതൃസഹോദരൻ വിജയൻ കെ. സി. വർഗ്ഗിന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത് സാഹിത്യത്തിലേക്കുള്ള വഴിത്തിരിവായി.”

❑ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുവാനുള്ള സാഹചര്യം?

“സംസ്കൃതപഠനം കഴിഞ്ഞ് സാഹിത്യത്തിൽ പുർണ്ണസമയം ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ പഴയസമിന്നാറിയിൽ താമസിച്ച് സുറിയാനി പാട്ടുകൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുവാനുള്ള ക്ഷമണം ലഭിച്ചു. 1945 മുതൽ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ പരിബാഷപ്പെടുത്തി. പ. ബന്ധുലിയോൻ ശീവർഗ്ഗിന് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാവായുടെ കല്പനപ്രകാരമാണു ആരാധനാക്രമങ്ങൾ മലയാളികരിച്ചത്.

സുറിയാനി മല്പാനായ വടക്കുനേരൽ വി. കെ. മാതൃസ് കുറീശാ (പ. ബന്ധുലിയോൻ മാതൃസ് പ്രമാൻ കാതോലിക്കാബാവാ) ഭാഷയിൽ ചെയ്യുന്ന സുറിയാനിഗീതങ്ങൾ ഞാൻ സാഹിത്യഭാശ കലർത്തിയാണു മലയാളത്തിലാക്കിയത്. ‘രു മേരയുടെ ഇരുവരങ്ങളിലായിരുന്നാൻ’ ഞങ്ങൾ തർജ്ജമ നിർവ്വഹിച്ചത്.

കോനാട്ട് ഏബ്രഹാം മല്പാണ്ട് (1908 - 1987) നിരന്തരമായ ആവശ്യപ്രകാരമാണു മിക്ക ക്രമങ്ങളും ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചത്. പുതൻ കാവിൽ ശീവറുഗിന് മാർ പീലക്സിനോൻ തിരുമേനിയും ഇരു റംഗ ത്രേക്ക് വളരെയധികം ഭ്രാംസാഹിപ്പിച്ചു. ‘വടക്കുനേരൽ തിരുമേനിക്ക്’ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ പുർണ്ണമായും മലയാളത്തിലാക്കണമെന്നു താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൻപ്രകാരം പ. ബന്ധുലിയോൻ മാതൃസ് പ്രമാൻ കാതോലിക്കാബാവാവായുടെ കാലാധിക്രമത്തിൽ, മുഴുവൻ ആരാധനാക്രമങ്ങളും ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തി.

❑ തർജ്ജമയിൽ മനസ്സിൽ നിന്നെന്തു നിൽക്കുന്ന ചില ഓർമ്മകൾ...?

“ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്തപ്പോൾ സുറിയാനിയിൽ ലഭ്യമായിരുന്ന അലങ്കാരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. മലയാളപരിബാഷയിൽ വൃത്തംഭംഗി, അർത്ഥശുശ്രീ, താളം, ലയം എന്നിവയിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു.

സുധനാഴ്ച പ്രഭാതനമസ്കാരത്തിലെ നാലു വരി എന്നെ വളരെയ ധിക്കം ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

‘നിർമ്മലമാമുദരെ നിർമ്മലമായ്
വനു വസിച്ചാരു നിർമ്മലനാം
ആരമജനെ ഫേഖിപ്പിച്ചുവനാം
നിർമ്മലതാതൻ സംസ്തുത്യൻ...’

ഈതിൽ ‘നിർമ്മല’ എന്ന പദമാണ് ഈ ശാന്തതെ ഏറ്റവും അർത്ഥവ താക്കുന്നത്. ‘നിർമ്മല’ എന്ന വാക്ക് ലഭ്യമായത് വളരെയികം ധ്യാനത്തി നുശേഷമാണ്. പരിഭ്രാഷ്ടരിൽ ഏറ്റവും ഉചിതമായ വാക്ക് ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതു കണ്ണടത്തുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കും. ‘കാതോലിക്കാമംഗളം’ ശാന്തതിലെ അവസാനവരിയില്ലെങ്കിൽ ‘നെടുനാൾ,’ ‘നെടുനാൾ,’ ‘നെടുനാൾ’ എന്ന പദവും ശൈലിയും ലഭിക്കുന്നതിനായി മുന്നു ദിവസം കാത്തിരുന്നു.

ആരാധനാഗാനങ്ങളിൽ, ഏറ്റവും സാഹിത്യഭംഗിയിൽ പരിഭ്രാഷ്ട നിർവ്വഹിച്ചിരക്കുന്നത് ‘വിവാഹ ശുശ്രൂഷ’യിലെ ശാന്തങ്ങളാണ്. മനസ്സിൽ നിന്നു താളം മുറിയാതെ നിൽക്കുന്ന മുന്നു ശാന്തങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്.

1. പതിവ്രതയാം പരിപാവനസദയെ....
2. ഉപമകളാൽ - ഫ്രൈമൂൾ ചൊന്നാനേവം....
3. ഏദൻതോടും നട്ടോനെ!....

ബഹമചാരിയായ എനിക്ക് ശൃംഗാര രസപ്രധാനമായ ഈ വരികൾ എങ്ങനെ സാധിച്ചു എന്നു പലരും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

❑ ആരാധനാഗാനങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചത് സർഗ്ഗാത്മകരചനകളെ തടസ്സ പ്പെടുത്തിയില്ല?

“ആരാധനാക്രമങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യുന്നതിൽ പൂർണ്ണസമയം ശ്രദ്ധിച്ചതിനാൽ സാഹിത്യരംഗത്ത് അധികമൊന്നും സംഭാവന നല്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മലക്കരസഭയിലെ ആരാധനാഗതിങ്ങൾ സാഹിത്യമധുരമാക്കി തീർക്കാവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ ചാരിതാർത്ഥമുണ്ട്. ഇതിൽ സർഗ്ഗാത്മക തയിലെല്ലനു പറയുവാൻ പറ്റുമോ? മലക്കരസഭയോടുള്ള സ്വന്നഹവും സമർപ്പണവുമാണു ഇതു സാഖ്യമാക്കിയത്.”

❑ ആരാധനാരീതികൾ കാലാനുസ്വരൂപതം പരിഷ്കരിക്കേണ്ട?

“പരിഷ്കരിക്കണം. ഇതു പെട്ടെന്നു സാധ്യമായെന്നു വരില്ല. തന്ത്രയ പ്രാർത്ഥനകളും ഗതിങ്ങളും ഉണ്ടാക്കണം. സദ അതിനു മുൻകെ എടുക്കണം. ദ്വാവിധവുത്തങ്ങൾ കൊണ്ട് ആരാധനാഗാനങ്ങളെ ഭാരത

വത്ക്കരതിക്കണം. ഗാനങ്ങൾ എല്ലാം ചേർന്നതോടെ, ‘ആരാധന’യ്ക്ക് ദൈർഘ്യമായ ആരാധനയിൽ ആദിയോടനും പക്ഷുചേരുവാൻ വിശാസികൾക്കു മടങ്ങാം. എത്തിനു ‘ലോകം തന്നെ ധൂതി’ നിന്നെന്തൊക്കുന്നല്ലോ!”

മലക്കരസഭയിൽ ഇന്നുപറയോഗിക്കുന്ന എല്ലാ ആരാധനക്രമങ്ങളും മലയാളമാണെങ്കിലും ക്ഷീഷ്ടങ്ങളുായ പദാല്പദനയും സക്കിർണ്ണ വാക്കുങ്ങളും കൊണ്ട് ‘ആശയവിനിമയത്തെ’ തന്നെപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്. ഗദ്യത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ മിക്കതും പ്രഭാഷണത്വപരതിലുള്ള റീർഘമായ ആവ്യാം ഞങ്ങളാണ്. ഭക്തിസംവർഖകവും വ്യക്തികളെ ആകർഷിക്കുന്നതുമായ രചനാശൈലിയല്ല ആരാധനക്രമങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ വിശാസികൾ ഇത്തരം റീർഘമായ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്നു മാനസികമായി അകലുന്നു.

തർപ്പജമയുടെ മാഹാത്മ്യം

പ്രാർത്ഥനകൾ ഗാന്ധുപത്രിലാകുമ്പോൾ കുറേക്കുടി ആകർഷകമാകുന്നു. ആരാധനയിലുള്ള പക്കാളിത്തം സജീവമാകുന്നു. ‘ശുശ്കവും വിരസവും’ സുറിയാനിയിലുള്ളതുമായ ആരാധനയെ താളുള്യങ്ങൾക്കു വൃത്യാസം വരുത്താതെ മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭ്രാഷ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, പക്കാളിത്തം കുറേക്കുടി സജീവമായി. സുറിയാനിയിൽ ഒരു ശീതം ഏട്ട് ‘രാഗ’ തിംബ് (നിറം) പാടുവാൻ കഴിയുന്നതുപോലെ മലയാളത്തിലാക്കിയ ഗാനങ്ങളും ഏട്ട് രാഗത്തിൽ പാടുവാൻ കഴിയുന്നു. സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ മലയാളികൾക്കുപ്പോൾ അർത്ഥഗാംഭീരുവും പ്രാസശൈലിയും ഹൃദയാവർജ്ജകമായ രീതിയിൽ ക്രമീകരിച്ചതാണു സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ തർപ്പജമയുടെ മാഹാത്മ്യം. വിവിധ ‘മാത്ര’ കളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള വർകൾ അതേ മാത്രയിൽ ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ സി. പി. ചാണ്ഡിക്കു കഴിത്തു. ഭാഷാപാണ്ഡിത്യവും പ്രയോഗപാടവവും, നെന്നസർഗ്ഗിക സിദ്ധിയും ഇത്തരം ഭാഷാന്തരത്തിന് ആവശ്യമാണ്.

കണ്ണത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയും, കൊട്ടാരത്തിൽ ശകുണ്ണിയും, കുർബാനക്രമത്തിലെ ചില പാട്ടുകൾ പരിഭ്രാഷ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ബംകിയുള്ള എല്ലാ ഗാനങ്ങളും പരിഭ്രാഷ്പെടുത്തിയത് വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ഡിയാണ്. ആശയദ്വൈതയും, സാഹിത്യഭാഗങ്ങളും തർപ്പജമയിൽ പ്രപ്രില്ലമാക്കുവാൻ ബോധാപൂർപ്പം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രശസ്ത കവി ചെമ്മനും ചാക്കോ, സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ കവിതകൾ അപ്രശ്നമനും ചെയ്യുന്നു:

‘സുറിയാനിയിലെ ഇംഗ്ലീഷ്’ ‘നിറം മാറി ചൊല്ലുവാൻ’

സാധിക്കുന്ന മറ്റു മലയാളപദങ്ങൾ സമേച്ചിപ്പിക്കുവാൻ സുറിയാൻി ഭാഷാജ്ഞനാനും സി. പി. ചാണ്ടിയെ സഹായിക്കുന്നു. സുറിയാൻി ഭാഷയിലും മാതൃഭാഷയിലും പാണിയിൽത്തുവും ഒപ്പം കവിതവുമുള്ളവർക്കേ ഈവയെല്ലാം സാധിക്കു്.’

കാവ്യരചനയിൽ സി. പി. ചാണ്ടി ബഹുമുഖ പ്രതിഭയാണ്. സ്വതന്ത്രിഖ്യമായ രചനാത്മനങ്ങളാണ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആഖ്യാതമികതയുടെ വിശുദ്ധിയും യോഗാത്മകതയിൽ നിന്നുള്ള കരുത്തും ഉൾക്കൊണ്ട് ‘അകവും പുറവും വെണ്ണ നിന്നതെ’ മനസ്സുമായി കാവ്യലോകത്ത് എകനായി സംശയിച്ചു. ‘മിതവും സാരവുമായ’ ശ്രേണിയാണു ‘ചാണ്ടികവിത’-കളുടെ അത്മാവ്. കറിനപദങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തവും സുറിയാൻി - സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ സന്തിവേശവും തർജ്ജമയെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ സക്രിയാഖ്യാനമുണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്.

ബാലസാഹിത്യം, കീർത്തനങ്ങൾ എന്നീ മേഖലകളിലും സി. പി. ചാണ്ടിക്കു് സംഭാവന നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ‘തർജ്ജമക്കാരൻ’ എന്ന ക്ഷേപിച്ചവർക്കു ‘കവിതാം’ കാണിക്കുവാൻ എഴുതിയതാണു ‘ക്രിസ്തീയ ജേന കീർത്തനം.’ നിരവധി നേം്കിൾക്കവിതകളും രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ബാലസാഹിത്യ രചനയെക്കുറിച്ച് ഡോ: സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി: “മലയാളത്തിലെ ബാലസാഹിത്യശാഖ ഇന്നും ബാല്യവസ്ഥയെ തരണം ചെയ്തിട്ടില്ല. സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യശാഖകളിൽ സവ്�സാചിത്രമവകാശപ്പെടുന്ന വരേന്നു സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ പലരും ഈ വേദിയിൽ അടിപതരി വീഴാറുണ്ട്. ബാലമനസ്സുകളുടെ ലോലഭാവനകളുടെ നിറവും നിതാനജാഗ്രതയോടെ അനുസന്ധാനം ചെയ്യുന്ന അനുഭവ സന്ധാരം ആചാരയുല്പരുമായ വ്യക്തികൾക്കു മാത്രമേ ഈ രംഗത്ത് സകീയമുട്ടു പതിക്കാനാവു. ഇതിപ്പുതാദാനത്തിലും പ്രദാനത്തിലും അപൂർവ്വതയുടെ സുവർണ്ണരേണ്ടുകൾ പുരണ്ടിരിക്കണം. ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ ഉജ്ജവലതയും ഉദാതതയും ശിശുഹ്യദയത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി വിടുന്ന ആശയ പ്രപഞ്ചത്തകുറിച്ച് അവബോധമുള്ളവനായിരിക്കണം ബാലസാഹിത്യകാരൻ. കുറുമൊഴികളുടെ കർത്താവായ വെള്ളിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി കാവ്യലോകത്തിലോ, ബാലസാഹിത്യ രചനയിലോ നിരവധി നിരവധി വാക്കുകളും കവിയാണ് സി. പി. ചാണ്ടി.

വളരെ ചിന്തിച്ച് വളരെ കുറച്ച് എഴുതുന്ന കവിയാണ് സി. പി. ചാണ്ടി. പുവിനോടും പുമരത്തിനോടും, കുരുവിനോടും കുറുമുള്ളയോടും കുശലം ചോദിച്ച് കിന്നരാം പറയുന്ന കുറുന്നു ഭാവനകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ അതീവ ധൃദ്യമാണ്. പദങ്ങളുടെ പാദസ്വരമുണ്ടാക്കിവിടുന്ന താളവും ലയവും

കൂട്ടികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പതിയുക തന്നെ ചെയ്യും. ദേശീയ സംസ്കാര ധാരയുമായി സാന്തുഷ്ട പ്രാപിക്കുന്നവയാണു് പാട്ടുകളിൽ പലതും. കേരള തിന്റെ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും ജീതുഭേദങ്ങളും മലയാളത്തിന്റെ മഹത്വവും എല്ലാം പാട്ടുകളിലും വിനൃസിക്കുവാൻ വിന്റെമിച്ചിട്ടില്ല. കേരള മഹിമ, തറവാട്ടം എന്നീ പാട്ടുകൾ അതിന് ഉദാഹരണങ്ങളായി ചുണ്ടി ക്കാട്ടാം.

വിനോദത്തിലും വിജ്ഞാനവും ചിരിയിലും ചിത്രയും വാരിവിത റൂപുണ്ട് കബി. പാടിലും എല്ലാം പാട്ടിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കൂട്ടികളും, ഗതകാല ശ്രദ്ധവാവസ്ഥയുടെ ഉദാരരമണീയാത്മീക്ഷത്തിലേക്ക് ഒളിക്കണ്ണിട്ടു നോക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന മുതിർന്നവരും, പിന്നോമനകൾക്ക് പാടിലും പാഠങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന പ്രീ-രഹ്യമരി ടീച്ചേഴ്സും കുറുമൊഴികൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കില്ല്.”

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് 1985-ൽ ചെമ്മന്നം ചാക്കോ:

‘സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ജീവിതമാണു് സി. പി. ചാണ്ടിയു ദേത്. ശ്രദ്ധിപ്പാദം പോലും വേണ്ടെന്നു വച്ചു സഭയുടെ ആരാധനാ ശൈത്യങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിൽ... ചാരിതാർത്ഥ്യം കരണ്ടതി മുന്നോട്ടു പോയി. അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹനീയ സേവനത്തിനു തക്ക സമീപനം സഭയുടെ പക്ഷത്തെന്നിനു് സി. പി. ചാണ്ടിയോടുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു്.’

എകൻ, എകാതനൻ

സർഭഗ്രശക്തി മുഴുവൻ സഭയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ച സി. പി. ചാണ്ടി ആരാധന സാഹിത്യത്തെ ധനുമാക്കി, ശ്രേഷ്ഠമാക്കി. സാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധി ചീരുന്നെങ്കിൽ ‘ചാണ്ടികവിതകൾ’ എന്നാരു സംജ്ഞ തന്നെ രൂപപ്പെട്ടു മായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയഞ്ചെ, ആ സർഭഗ്രവല്ലഭനെ ‘സഭാകവി’ ആക്കിത്തീർത്തു. മലയാള സാഹിത്യത്തിനു അമുല്യമായ സംഭാവനകളും പ്രിക്കുവാൻ തക്ക സർഭഗ്രാത്മകതയാൽ നിരഞ്ഞുനിന്ന സി. പി. ചാണ്ടിയെ സഭയുടെ മതിൽക്കെട്ടിനുള്ളിലാക്കി സർഭഗ്രാത്മകത കരണ്ടുകുകയായിരുന്നു. പിതാക്കന്മാർ മഹത്തെ രമേഖനു വിശ്വേഷിപ്പിച്ച് ‘സഭാകവി പട്ടം’ തന്നെ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സർഭഗ്രവ്യാഹാരത്തെ മുറിവേൽ പ്രിച്ചു. അത് സാഹിത്യ തറവാട്ടിൽ എകനായി, എകാതനനായി യാത്ര ചെയ്യുവാനിടയാക്കി.

- ഫ്രാം. ജോൺ തോമസ് കരിങ്കാട്ടിൽ

സഭാകാവി സി. പി. ചാണ്ടി കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ പ്രജാപതി

എന്റെ തലമുറയുടെ ഗുരുവാൺ സി. പി. ചാണ്ടി സാർ. കൂദാശയുഗിയിൽ ചാണ്ടി സാർ എന്നെ പതിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഏന്നാൽ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിൽ, 1958-ൽ പ്രീ യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്നപ്പോൾ വേസിൽ ദയറാംഗമായിരുന്ന അദ്ദേഹവ്യമായി ഉറ്റബന്ധം പുലർത്തുവാൻ ഇടവന്നു. സൗഹ്യദം പുലർത്തിയ സാധംകാലങ്ങളിലും സ്നേഹം പകർന്ന പകലുകളിലും ഗുരുമുഖത്തു നിന്നു പലതും കേൾക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കുവാനും സാധിച്ചു. ഇന്നും അത് മധുരോദാരമായ ഓർമ്മ കളായി മനസ്സിലേറ്റ് മടിത്തടിൽ നിധി പോലെ നിലകൊള്ളുന്നു. ആ ഓർമ്മകൾക്ക് പുനർജ്ജമം നൽകുവാൻ ഈ സമേളനം നിമിത്തമായി. അതാണ് സന്നേതാപ്തത്തിന് ഒരു കാരണം. 1962-ൽ പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് കോളജിൽ അദ്ദുപക്കനായി നാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ച കാലം. ചാണ്ടിസാർ, ചിലപ്പോൾ മലയാളം വകുപ്പ് സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. അവി ദയുള്ള അപൂർവ്വ ശ്രമങ്ങൾ പതിഗ്രാധിക്കുക, കുറിപ്പുകളടക്കുകുക അദ്ദേഹത്തിന് പ്രിയംകരമായ വിഷയങ്ങളായിരുന്നു. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, അദ്ദുപക്കരായ നാങ്ങൾ ചാണ്ടിസാറിനോട് അർത്ഥഗ്രഹണ തത്തിന് വഴങ്ങാത്ത ചില കരിനപദങ്ങളുടെയും കൂപ്പിച്ചടപ്പേരാഗങ്ങളുടെയും അർത്ഥവും ആശയവും വിശദീകരിച്ചു തരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. നിഡി ബ്രദന്നായി അല്പപനേരം ഇരുന്നിട്, പദത്തിൽ വിഗ്രഹം, അർത്ഥം, സാര സ്പും, എന്നു വേണ്ട, കവി ആ പദമുപയോഗിച്ചപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന അർത്ഥതലങ്ങൾ മുഴുവൻ അനാധാരമായി ഇഷ്ടതിരിച്ച്, കാണിച്ചുതന്ന കുതുകകരമായ രംഗങ്ങൾ ഇന്നും അർമ്മയിലുണ്ട്. ഒരു കവിക്കു മാത്രമേ ഒരു കവിയുടെ ഹ്യൂഡയം അറിയാൻ കഴിയു എന്ന ചൊല്ല് എത്രയോ വാസ്തവമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിത്തന്ന നിമിഷങ്ങൾ.

ചാണ്ടിസാറിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിൽ രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളുടെ സാധീനമുണ്ട്. ഒന്ന് ആത്മീയ സംസ്കാരം. പിതാവ് വേദപുസ്തകത്തിന്റെ നിശല്യം ചൊരുളും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന വെള്ളിക്കുളം ചക്കാലക്കുനേരൽ പിലിപ്പോൾ ഉപദേശി. മാതാവ് നിരണ്ടത് മട്ടംക്കൽ പത്രതാസ് കത്തനാരുടെ പുത്രി റിംഗേക്കാ. ഒരാദ്ദും ജീവിതവീക്ഷണം തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഈ പശ്ചാത്യലെ ഉപകരിച്ചില്ലെങ്കിലേ അതുതപ്പേണ്ടു.

സാധംസന്ധ്യകളിലെ വേദപുസ്തക പാരായണവും, കീർത്തനാലാപവും, രാത്രിയുടെ ഏകാന്തതകളിലെ താമസാർത്ഥകളും ചാണ്ഡിസാറിന്റെ ഇളംമനസ്സിൽ മാത്രമല്ല, പില്ലക്കാലത്ത് ഇരുത്താവന മനസ്സിലും സൗമ്യാദാരചിത്രകൾക്ക് വഴിരെയാരുകി. മറ്റാൻ, സാഹിത്യ സംസ്കാരമാണ്. കൈകൾത്തെ മാത്രമല്ല, ഭാരതീയർ പോലും, സാഹിത്യലോകത്ത് അനുശരംഭിയി തീരണമെങ്കിൽ സംസ്കൃതലോഷ പരിചേ മതിയാക്കുവെന്നും ചാണ്ഡിസാർ ദുഃഖമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഈതെ ചിന്മാരത്തിക്കാരനായിരുന്നു രാവുസാഹിബ് ഓ. എ. ചെറിയാനും. സംസ്കൃതലോഷയും സാഹിത്യവുമാണ് ഭാരതത്തിലെ പ്രാദേശിക ഭാഷകളെ പാലുട്ടിവളർത്തിയതെന്ന് സ്വകാര്യ സംഭാഷണങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം ചാണ്ഡിക്കാടിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദേശീയ സംസ്കാരാധികാരിയിൽ സാത്മ്യം പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ, ഒരു പദം തെറ്റു കൂടാ തെ ഉപയോഗിക്കണമെങ്കിൽ ‘സംസ്കൃത ഹിമരി’യിലേക്കു തീരുത്താ ടനു നടത്തണമെന്ന് ഈ ഭാഷാസ്വന്നേഹി വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നാണ് തെറ്റ്? ഉപജീവനത്തിന്റെ ഉപാധിയെന്ന നിലയിൽ സാഹിത്യ വിശാരദ്യം, ശാസ്ത്രി പരീക്ഷയും പാസ്സായ ചാണ്ഡിസാർ, സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ ഉപരിപഠനം നടത്താൻ, പരതനംതിട്ട ജില്ലയിലെ തടയിൽ ശ്രാമത്തിലെ കൂറ്റിയാനിപ്പറഞ്ഞ ഇല്ലത്തിലെ പരമേശ്വരൻ നമ്പ്യതിനിയുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ച് നടത്തിയ പഠനയാത്രകളുടെ രസകരമായ കമകൾ ചാണ്ഡിസാർ പലപ്പോഴും എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാ ക്കാനാണ്, ഇതെല്ലാം വിശദികരിച്ചത്. ഭാഷാപഠനം ചാണ്ഡിസാറിനെ സാംബ സിച്ചിടത്തോളം ഒരു തപസ്യായിരുന്നു.

ഭാഷാശാസ്ത്രത്തം ഒരു ശാസ്ത്രമാണ്. യുക്തിബോധവും, അപദ്രമന സാമർത്ഥ്യവും, അപൂർവ്വതയുടെ ശാഖയെ ഭൂമികൾ തേടിപ്പോകാനുള്ള ആത്മദാഹവുമുള്ള വ്യക്തികൾക്കു മാത്രമേ, ഇവിടെ പിടിച്ചുനില്ക്കാൻ കഴിയു. ധ്യാനത്തിനും മനനത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്ന ദയറാ ജീവിതത്തിന്റെ സംശൂദ്ധ പാതയിലൂടെ നീങ്ങിയിരുന്ന ചാണ്ഡിസാറിന് ഭാഷാപഠനം ജീവിത സാധാഹനത്തിലും ഗൗരവമുള്ള ഒരു വിഷയമാണ്. സംസ്കൃതവും, മലയാളവും, ഇംഗ്ലീഷും മാത്രമല്ല, ഈ ഭാഷാസ്വന്നേഹി സ്വാധത്തമാക്കിയിരുന്നത്. തമിഴും, തെലുങ്ഗാം, കർണ്ണാക്കരവും, തുളുവും എന്നുവേണ്ട പ്രാവിഡ ഗ്രോത്രത്തിലെ ലിപികളുള്ള സകല ഭാഷകളുടെയും അക്ഷരമാല പരിച്ചതിനുശേഷം, ആ ഭാഷകളിൽ ബൈബിളിനു വന്നിട്ടുള്ള വിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി വായിച്ച് ഭാഷാപരിശീലനം നേടിയിരുന്ന ചാണ്ഡിസാറിനെ ഞാൻ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാഷ പരിക്കുവാൻ സ്വയിരും കല്ലുപെൻസിലും ഈ ശുരു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ അനുസ്മരിക്കു പ്രവേശനമില്ല. വാതിലിൽ മുട്ടിയാൽ ‘യെസ്സ്’ എന്നു പറയുകയും, വാതിൽ തുറന്നു പുറിതേക്ക് ഇരഞ്ഞുകയും മുൻ അടയ്ക്കു

കയും ഒന്നിച്ചു നടക്കും. ആ മുൻത്തേരുള്ളതിൽ ഒരിക്കൽ കേരിയ എനിക്ക് എന്നെന്നതു പുസ്തകങ്ങൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. പുതിയ ഭാഷയുടെ ലിപി കൾ എഴുതി നോകിയ കലാസു കഷണങ്ങൾ, അപൂർവ ശ്രദ്ധാങ്കങ്ങൾ. അവരെയാക്കു ഇന്ന് എവിടെപ്പോയി?

ബേസിൽ അരമനയുടെയും, ചാപ്പലിഡ്രീയും ചുറ്റുവടക്കു കൂടി സദാ സമയവും ഭൂമിയിലേക്കു നോക്കി നടക്കുന്ന ചാണ്ടി സാരിനെ നിങ്ങൾ കണ്ണിരിക്കും. പലവട്ടം ചാപ്പലിന് ചുറ്റും അദ്ദേഹം നടന്നെന്നിരിക്കും. സുഖ്യാധരതാംബ് ആ നടപ്പ്. ഏതോ ഒരു കവിതയുടെ ഇന്തരിയുടെ ഇന്തരിനോവ് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആ നടത്തം. ആ ദിനങ്ങളിൽ, നോന്ന് ദേഹത്തെ കാണുമ്പോൾ, എഴുതിയ വരികൾ ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കും. ചാണ്ടി സാരിന് കാവ്യാനുഭൂതി ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാ ഏഴുതുകാരയും പോലെ അസുന്ധരതയാണ്. അത് വാദ്യമയ ശരീരമെടുത്തു കഴിയുമ്പോഴേ സ്വസ്ഥത ലഭിക്കു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരുമല തിരുമേനി, കുറുമൊഴികൾ എന്നീ കാവ്യങ്ങളുടെ രചനയുടെ പിന്നിൽ എരുപ്പ് നിരതരമായ പ്രേരണ യുണ്ടാക്കുന്ന സാഭിമാനം പറയുടെ. പരുമലയിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, ഉപവാസ തതിനും, ധ്യാനത്തിനും വരുന്നവർക്ക് ശാന്തമായി പാടുവാനും അവരി യാതെ തന്നെ പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ധന്യമായ ജീവിതം ആത്മാം ശാകി മാറ്റുവാനും, ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു കാവ്യഗ്രന്ഥം രചിക്കണമെന്ന് അദ്ദേ ഹത്തോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. കാസ്റ്റ് ശാന്തങ്ങളുടെ പ്രളയത്തിൽ പരുമല തിരുമേനിയുടെ സ്വത്തം നഷ്ടപ്പെടുന്നതു കണ്ടപ്പോഴാണ്, ഈ ചിന്ത എരുപ്പ് മനസ്സിൽ വന്നത്. ചാണ്ടിസാർ സാവകാശം കാവ്യരചനയിൽ മുഴുകി. എഴുതിത്തൈരുന്ന വരികൾ അദ്ദേഹം ചിലപ്പോഴാക്കേ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കും. തിക്കണ്ണ കൂസ്തിക് പാരവയൃത്തിൽ വൃത്തനിബലു ശൈലി തിൽ രചിച്ചിരിക്കുന്ന ആ കാവ്യത്തിൽ, ഒരിടത്ത് കൂസിക് കവികളെ പ്പോലെ ‘സി. പി. ചാണ്ടി’ എന്ന പേര് വരികൾക്കുള്ളിൽ ഭംഗിയായി സന്നി വേശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടിക്കവിതകളുടെ രചനയിലാണ് സി. പി. ചാണ്ടി സാരിന്റെ രചനാ വൈഭവം കൂടുതൽ പ്രകടമാകുക. ബാലമന്ത്രം ലോലമനസ്സിലേക്ക് അനാധാരമിന്നിരുപ്പാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ‘കുറുമൊഴി കൾ’ എരുപ്പ് ആവശ്യപ്രകാരം രചിച്ചതാണ്. അത് ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീ കരിച്ചതും നോന്ന് തന്നെ. മലയാള ബാലസാഹിത്യ ചരിത്രമെഴുതുന്നവർക്ക് സി. പി. ചാണ്ടി സാരിന്റെ ഈ കൃതി വിന്മർക്കാനാവില്ല. അതു കണ്ണ് ഉഡാത്തവും, ഉജ്ജ്വലവുമാണ് ആ കുട്ടിക്കവിതകൾ. സ്ഥലനാമങ്ങൾ കൂടി ചേർത്ത് കാവ്യരചന നടത്തുക മാത്രമല്ല, അത് കുട്ടികൾക്കും മുതിർന്ന വർക്കും ചൊല്ലുത്തകവിയത്തിൽ പദ്ധനംവിധാനം നിർവ്വഹിക്കുവാനും, സി. പി. ചാണ്ടി സാരിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു (തുന്മണി ഭദ്രാസനത്തിലെ സകല

പള്ളികളുടെയും സ്ഥലനാമങ്ങൾ കുട്ടിച്ചേർത്ത്, ചാണ്ഡിസാർ രചിച്ചിരിക്കുന്ന കവിത എത്ര പേര് കണ്ടിട്ടുണ്ട്?).

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ കീർത്തന ശാഖയിലാണ് ചാണ്ഡിസാർ എന്ന എഴുത്തുകാരൻ്റെ സ്ഥാനം. കീർത്തനങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് നിന്നും നില്ക്കുന്നു. ക്ഷതനായ കവിയുടെ മനസ്സു നിന്നെയ ഇംഗ്ലീഷ് നിന്നും നില്ക്കുന്നു. പുന്നാനവും, എഴുത്തച്ചനുമൊക്കെ ഇതരം സ്തുതിപ്പുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഭഗവത്താമ പര്യായങ്ങൾ കോർത്തിണക്കി പുമാലയണിയിക്കുന്ന ഉദാത്ത നിമിഷങ്ങളുണ്ട്. ചാണ്ഡിസാർന്റെ ബാല്യത്തിലും കുമാരത്തിലും യഹുന്തത്തിലും വാർഡക്കാവസ്ഥയിലും ദൈവവും ദൈവപുത്രനായ യേശുവുമായിരുന്നു വഴിയും സത്യവും വെളിച്ചവും ആയി നിന്നന്. തമ്മിലും അദ്ദേഹം, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും, യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും എഴുതി, പാടിപ്പാടി ആത്മനിർവ്വചിയായിരുന്നു. ദൈവവിളിലെ പദ്ധതി-പുതിയനിയമ കമകൾ സംഗ്രഹിച്ച് 51 ഗ്രോക്കങ്ങളിലെവരൽ പ്ലിച്ചിരിക്കുന്ന ഭേദനകിർത്തനമെന്ന കാവ്യം കാണുക. പൗരസ്ത്യ സുനിയാനി ഭാഷാസാഹിത്യം അതിനു വഴികാട്ടിയായി. സുസഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കാൻ, കീർത്തനസാഹിത്യത്തിന്റെ ചുവടു പിടിച്ച് സുനിയാനിയിൽ നിന്നും കീർത്തനങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കി. അതിന്റെ വൈദശികച്ചുവയെ ലാഘവപ്പെടുത്തി മലയാളത്തിന്റെ മാധ്യരൂപവും വെളിച്ചവും നൽകി. ഇവിടെ ഒരു കാര്യം ഓർക്കണം. സുനിയാനി പരിച്ചതു കൊണ്ടോ, വിവർത്തന പ്രക്രിയ വശമായിരുന്നതുകൊണ്ടോ ഒരാൾക്ക് കീർത്തനങ്ങൾ രചിക്കാനാവില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായി അയാൾ ഒരു കവിയായിരിക്കണം. ഏകിലേ കാവ്യാനുഭൂതിയുടെ സുവർണ്ണ രേഖാക്കൾ പുരണെ ഇംഗ്ലീഷ് രചിക്കാനാവു. ചാണ്ഡിസാർന്റെ ഉദയഭാഷം പാണ്ഡിത്യം മാത്രമല്ല, കവിതാസിഭി കൂടി സാധാരണമായിരുന്നു. മൂലികമായി അദ്ദേഹം കവിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്, ആരാധനാസാഹിത്യത്തിൽ അദ്ദേഹം രചിച്ച ‘കീർത്തനങ്ങളും വിവർത്തനങ്ങളും’ അന്വരംജഞ്ഞായി തീർന്നു. മലകരസഭയിൽ ചാണ്ഡി സാരിനേക്കാണും സുനിയാനി ഭാഷാ പാണ്ഡിത്യമുള്ളവർ ഉണ്ടായിരിക്കാം. പകേഷ് അവരുടെ തർജ്ജമകൾ പല പ്രോഫീസി നാവിനു വഴിക്കൊടുക്കില്ല. ‘ഉണക്ക ഗദ്യ’ത്തിന്റെ അവസ്ഥയിലേക്ക് അവ വഴുതി വീഴുന്നു. ഈ പരമാത്മാത്വത്തിലാണ് ചാണ്ഡി സാരിന്റെ വിവർത്തന പ്രക്രിയ ഫോലന്നിയമായിത്തീരുന്നത്.

സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്: ‘ജീഷിയല്ലാത്വവൻ കവിയല്ല’ എന്നർത്ഥം വരെന്നുകാഡിയത്തിൽ. ജീഷിയുടെ ഏകാഗ്രമനസ്സും, അചുംബിതാശയവും ആണ് ഇവിടെ സുചീപ്പിക്കുന്നത്. ചാണ്ഡിസാർ ജീഷി തുല്യമായ ജീവിതം നയിച്ച വ്യക്തിയാണ്. അദ്ദേഹം ജീഷിയായിരുന്നു. ദയറാഖാസി ജീഷിയല്ലാതെ പിന്നാരാണ്? ഈ ജീഷിതുല്യജീവിതം ആയി

രിക്കാം അദ്ദേഹത്തിലെ കവിയെ ഉണ്ടത്തിയത്, നവനവോന്മേഷശാലിയായ പ്രതിഭയേട ഉടമയാക്കിത്തീർത്തത്.

മറ്റാരു കാര്യം കൂടി ഇവിടെ ഓർത്തിരിക്കുന്നത് നന്ന്. ഭൂമിയിൽ ജനിക്കുന്നവരെല്ലാം കവികളേം, എഴുത്തുകാരേം ആയിത്തീരുന്നില്ല. നഗരത്തിലായാലും ഗ്രാമത്തിലായാലും, അവർ ഒരു നൃനപക്ഷം മാത്രം. അപ്പോൾ എന്നോ ചില പ്രത്യേകതകളോടു കൂടി ഭൂമിയിൽ, അവതാരപുരുഷങ്ങാരെപ്പോലെ വന്നു പിരക്കുന്നവരാണ് സർഗ്ഗധനമാരായ കവികൾ. അവർ അപാരമായ കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ പ്രജാപതികളാണ്. ഈ പതാം നൂറാണ്ടിലെ മലകര ഓർത്തയോക്ക് സഭയിലെ ആരാധനാസാഹിത്യത്തിലെ പ്രജാപതിയാണ് സി. പി. ചാണ്ഡി സാർ. സഭയും, ആരാധനയും, ആരാധനാസാഹിത്യവും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം, ആർക്കൻദ്രോഹത്തെ വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയും?

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ കൂസിസം, രോമാന്റിക് പ്രസ്ഥാനത്തിന് വഴിമാറിക്കൊടുത്ത കാലാധ്യാത്മകാണ്ഡം സി. പി. ചാണ്ഡിസാർ കാവ്യരചനയിൽ മുഴുകുന്നത്. സഭാ സാഹിത്യരചനയിൽ നിന്നും പിന്നാറി, മലയാളകവിതയുടെ പൊതുധാരയിലേക്ക് ഇരങ്ങിച്ചുന്നുവെങ്കിൽ, ചില ഫ്ലോർ അദ്ദേഹത്തിന് ശ്രദ്ധയന്നായ കവിയായിത്തീരാമായിരുന്നു. അതിനുതക്ക പ്രതിയും, വ്യൂല്പത്തിയും, കാവ്യസത്യവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ എന്നോ ഒരു ദൈവനിയോഗം പോലെ, ആരമാർപ്പണമന്ത്രണാടക്കുടി, ‘സാഹിത്യത്തിലും സുവിശേഷികരണം’ എന്ന ദാത്യും ഫലപ്രദമായി നിർവ്വഹിക്കാനാണ് ചാണ്ഡിസാർ തീരുമാനിച്ചത്. അത് മലക്കരസഭയ്ക്ക് നേടുമായി. ആ നേട്ടത്തെ, അറിഞ്ഞാറിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധമായും സിരിയാം ബിരീയൻ ബാംബാ എഴുന്നേള്ളിയത് ഉചിതമായി. എൻപത്യു കഴിഞ്ഞ ബാംബാ തിരുമേനി എൻപത്യു പിനിട ചാണ്ഡി സാറിനെ പൊന്നാട ചാർത്തി സ്നേഹചുംബനം നൽകി, ‘സഭാതാരം’ എന്ന ബഹുമതി നൽകി ആദരിച്ച ഈ സുവർണ്ണനിമിഷത്തിനു സാക്ഷിയാകാൻ സാധിച്ചതിൽ താൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ‘സഭാകവിയായ സി. പി. ചാണ്ഡി’ സഭാതാരമായി ജീവിതസാധാരണത്തിൽ അനേകർക്കു മാർഗ്ഗദീപമായി നില്ക്കേണ്ട. ഒരെഴുതുകാരനെന്ന നിലയിൽ, സി. പി. ചാണ്ഡി സാറിന് ലഭിച്ച അംഗീകാരവും, ആദരവും ആ റംഗത്തെക്ക് കടന്നുവരുന്നവർക്ക് പ്രചോദനമായിത്തീരെടു. ‘ചാണ്ഡി’ നാമമല്ല, ക്രിയാനാണ്ഡം രസകരമായി പറയാറുള്ള ചാണ്ഡി സാറി എഴു ജീവിതം ക്രിയാനിരതമായിത്തീരെടു. എല്ലാവിധമായ ഭാവുക്കങ്ങളും നേരന്നുകൊണ്ട് ഞാനേന്നേ വാക്കുകൾക്ക് വിരാമമിടുന്നു.

(‘മലകാസ്സയേദ സ്വർഗ്ഗിയ കിന്നരം’ ആദ്യ പതിപ്പിലെ പ്രകാശനവേളയിൽ ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദ്രപുള്ളി ചെയ്ത പ്രസംഗം)

ക്രിസ്തീയ ജേനകീർത്തനം

ഒക്കെസ്തവമതത്തിന്റെ കാതലായ തത്ത്വങ്ങളും ദിവ്യാനുഭൂതികളും ഭാരതീയ കാവ്യരൂപത്തിലും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ സി. പി. ചാണ്ടി നടത്തിയ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് ‘ക്രിസ്തീയ ജേന കീർത്തനം.’

കേരളത്തിലെ ഷൈറ്റവദ്വനങ്ങളിൽ, അന്തിമയങ്ങുമ്പോൾ പൊതിവരുന്ന കീർത്തനങ്ങളുടെ മാതൃകയിലാണ് കാവ്യരചന. വേദഭൂർ കൊന്ന യിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു രെട്ടുടെ ‘ഒക്കെസ്തവവേദചരിതം മുപ്പത്തിനാലു വൃത്തം’ ഒക്കെസ്തവകീർത്തന സാഹിത്യശാഖയിൽ ജേനകീർത്തനത്തിൽ നിന്ന് മുന്നോടിയാണ്. വേദപുസ്തക പരിജ്ഞാനവും, സംസ്കാരവും സ്വാംശികരിച്ചിട്ടുള്ള അസാധാരണപ്രതിഭകൾ മാത്രമേ കീർത്തനസാഹിത്യത്തിൽ അന്വശരാകുകയുള്ളൂ. സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് ജനസിദ്ധമായി ലഭിച്ച താലന്താണ് ബൈബിൾ സംസ്കാരം, വൈദികക്കൂളത്ത് ചക്കാലക്കുന്നേൽ ഹീലിപ്പോസുപദേശിയുടെ പുത്രനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മാതാവൻ നിരണത്ത് മടക്കയ്ക്കു പത്രതാസ് കത്തനാരുടെ പുത്രി റിബേക്കായും. അപ്പോൾ മുരുവഴിയിലുടെയും ഏഴുകിയെത്തിയും വേദസംസ്കാരം, കവിയുടെ ജീവിതവീക്ഷണം മെന്നെത്തട്ടുക്കുന്നതിൽ സുപ്രധാന പക്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയല്ലോ അദ്ദേഹം ദയവാ ജീവിതം വരിച്ചു. പിന്നീടേങ്ങാട്ടുള്ളത് സമർപ്പണത്തിന്റെ ചരിത്രമാണ്. സദയുടെ സത്യവും സനാതനമുല്യങ്ങളും ഹൃദിന്മാക്കാനുള്ള അവിശ്രമാദ്ധ്യാനം. സായത്തമായ ശ്രദ്ധിയിലും ദേശീയ സംസ്കാരവുമായി സാന്തുഷ്ടി പ്രാപിച്ചു ‘കാവ്യവേദി’യിലേക്ക് കടന്നു. പരിച്ചും, കുട്ടികളെ പരിപ്പിച്ചും, നേടിയെടുത്ത കാവ്യാനുശീലന പാരമ്പര്യത്തെ സംപൂർണ്ണമാക്കി. ബൈബിൾ പ്രമേയം കാവ്യരൂപത്തിലാവിഷ്കരിച്ചു; ലാലു കവിതകളായി കുറേക്കൂടി വിസ്തൃതമായ കൃാൺവാസിൽ കാവ്യരചനയ്ക്ക് മുതിർന്നതിന്റെ പരിപക്വഫലമാണ് ‘ജേനകീർത്തനം.’

ബൈബിളിലെ പശ്യ - പുതിയ നിയമക്രമകൾ സംഗ്രഹിച്ച് 51 ഫ്ലോക്കങ്ങളിലും ജേനകീർത്തനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാവ്യാരംഭത്തിൽ വിനയപുർവ്വം കവി നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധയമാണ്:

‘വിയത്തലം വിതിച്ചു മനിനെ മനനത താതനേ!

ദയാർദ്ദനായ മനുഷ്യജനമേരുടുത്ത പുത്രനേ!

ക്ഷയോന്മുഖരക്കു ജീവനേകിടുന്ന പാവനാത്മമേ

ത്രിയൈകസത്യബേദവമേ, ജഗത്പതേ, നമോസ്തുതേ,

‘മനുഷ്യവർഗ്ഗമുലിയാകുമാദമന താതനേ

മനോജനമാഭയാരേനിൽ പുലർത്തിയോരമേയനേ!

സനാതന പ്രകാശമുറ സർഗ്ഗളുവിയിലുള്ള പു-
വന്തതിൽ ഞാൻ വസിപ്പുതോ ജഗത്പത്രേ നമോന്തുതേ”

ത്രീയേക സത്യവെവത്തിൻ്റെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ സ്ത്രോതത്മലരുകൾ അർപ്പിക്കുന്ന കവി, ബൈബിളിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പ്രതിപാദ്യവസ്തുവും താനും ഒന്നായിത്തീരുന്ന അപൂർവ്വ സുന്ദരനിമിഷങ്ങൾ ജേനകിർത്തനത്തിൽ കാണാം. ഇയ്യോബിനേപ്പോലെ, എന്തെല്ലാം പ്രതിസന്ധികളും അഭിസന്ധികളും ജീവിതത്തിൽ നേരിട്ടാലും ജഗത്പദത്ര വിന്മർഖത്വവും വിടുവാനോ കവി തയ്യാറല്ല. ‘പരാജയപ്പെടാത്താരാത്മ വീരുതേതാട ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് നടന്നുനീങ്ങുവാനാണ് കവിക്കു മോഹം.’ മനസ്സുനീറയെ ജഗത്പിതാവാണ്. കവി പാട്ടുനൽകുന്ന കേൾക്കുക.

‘കരണ്ടുതൃപ്പതനാകുവാൻ ശിരസ്സു കണ്ണുനീരിനാൽ
നിറച്ചിട്ടേണമെന്നിരമിയാവിലാപകൾ
കൊരുത്തെ ബാഷ്പവിഭൂമാല കാഴ്ചവച്ചു ഞാൻ നമ-
സ്കരിച്ചിട്ടുനു തൃപ്പം ജഗത്പത്രേ നമോന്തുതേ.
തടച്ച ഭൂതസമ്പയം പൊടിക്കുമംബരാലയം
വെടിഞ്ഞുവന്നു മർത്തുരേ വിടർത്തുവേവന്നു
അടിപ്പെടുന്ന ദീനരെക്കെന്നുചെന്നു താങ്ങുവാൻ
ഇടച്ചിട്ടേണമെമുനം ജഗത്പത്രേ നമോന്തുതേ!

പഴയനിയമ കമാപാത്രങ്ങളായ നോഹ, അബ്രഹാം, ലോത്, ഇസ്ഹാക്ക്, മോശ, ഇയ്യോബ്, രൂത്, ജോസഫ്, ശമുവേൽ, ദാവീദ്, ഗോലിയാത്, ശലോമോൻ, ഏപ്പിയ, ഏലിശാ, ഹോശയാ, ഏശയൂ, തിരമ്മ, യോഹ, ഹൈസക്കിയേൽ, അനിയേൽ, സബിയ തുടങ്ങിയവരെക്കുറിച്ചുള്ള സുചനകളും സുചിതകമകളും ഒറ്റ ശ്രോകത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന കവി, ആസാദകനിൽ പുതിയെയാരു കാവ്യാവബോധം ജനിപ്പിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു. വ്യത്യന്തിമവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് വിമുക്തമാകാതെ, താഴലയാനുസാരിയായി ഭക്തി വിതരി നിൽക്കുന്ന കവിത ആരുടെയും ആത്മാവിൽ അലിഞ്ഞു ചേരും.

ഇരുപത്തിയഞ്ചു ശ്രോകങ്ങൾ കൊണ്ടു പഴയനിയമ ക്രമകളുടെ പുനരവ്യാനം പുർണ്ണമാക്കിയ കവി, അനന്തരഭാഗങ്ങളിൽ പുതിയനിയമകമ കൈകൊരും ചെയ്യുന്നു. തിരുപ്പിറവിയുടെ രംഗം കവി ഭാവന കാണുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:

‘കിളുനു കാൽക്കരങ്ങാളുകുടണ്ണതു വേത്തലഹേം മുഗ-
തലളത്തിലഞ്ചു പെതലായ്ക്കിടന്നതെന്നൊരത്തുതം
പുള്ളങ്ങിനിനു വാനസേനതേരിലേന്തിട്ടുനവൻ

വെളിച്ചുമേ, വിനീതനേ, ജഗത്പതേ, നമോസ്തുതേ
 കളകമറ്റ ജീവിതം നയിച്ചുകാട്ടിലാടിനെ
 വളർത്തിയോരണ്ണതു തൃപ്പിരപ്പിലഭാങ്ങ വാഴ്ത്തുവാൻ
 പള്ളക്കിനൊരു മാനസം വഹിക്കുവോർക്കു ദേവനെ
 തെളിഞ്ഞു തന്ന കണ്ണിടാം ജഗത്പതേ നമോസ്തുതേ!

‘പരൈക്കിതർക്കു രക്ഷയും ബുദ്ധുക്കിതർക്കു ഭക്ഷ്യവും മരിച്ചവർക്കു
 ജീവനും’ കൊടുക്കുവാൻ ‘ദരിദ്രരിൽ ദരിദ്രനായ ചരിച്ച’ ഭാനതല്പപരനായ
 സർജ്ജരുവിശ്രീ മുനിൽ നമ്മൾഒന്ന് കൊണ്ടുകൊണ്ടു കവി പാട്ട്
 സ്നേഹം, അതെ അനുഭവം കാവ്യാസാദകനും ഉണ്ടാകുന്നു.

സർക്കാവും സർവ്വികാരങ്ങൾ ആസാദകഹ്യദയത്തിൽ അഭിസംക്രമിപ്പി
 കുന്നു. കാവ്യം വായിച്ചു തീരുസ്നേഹം എന്നോ ഒരു ഭാത്യം നിർവ്വഹിക്കാ
 നുവേണ്ണുള്ള ബോധം നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കുന്ന ഭേദനകിർത്തനം ഭക്തിയു
 ദേയും മുക്തിയുടേയും സർജ്ജകവാടം തുറക്കാനുള്ള സർജ്ജത്താക്കോ
 ലാൻ. സർജ്ജിയാനുഭൂതിക്കു വിധേയനാകുന്ന കാവ്യാസാദകൻ സദാർ
 തത സകലജനത്തെയും അറിയിക്കുവാൻ പ്രതിബേഖനാണ്. ഭേദനകിർത്തന
 കർത്താവിശ്രീ ലക്ഷ്യവും മറ്റാന്നല്ല. കാവ്യാവസാനം ഈ സന്ദേശം
 വളരെ മനോഹരമായി കവി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു:

“മഹിതലത്തിലെങ്ങുമെൻ സുവാർത്ത ചൊല്ലിനേന്നു
 ചൊന്തിപരത്തിൽ നിന്നു വാനിലേക്കുയർന്ന ദേവനേന്നു
 അഹർന്നിരം ജ്വലിക്കുമുൻ്നത്തടരേതാടി പ്രവൃത്തി നിർ-
 വഹിക്കുമെന്നു താൻ മുദാ ജഗത്പതേ നമോസ്തുതേ!”

- ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദ്രപുള്ളി

സഭാകവിയും
 അക്ഷരങ്ങളുടെ
 അജപാലകനും

8

പൊന്നാടയിൽ പൊതിഞ്ഞ ‘സഭാതാര’ പുരസ്കാരം

മിമുനമഴ പൊഴിഞ്ഞതാഴിന്ത സാധാഹനം. ‘സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി മലകാരസയേരുടെ സ്വർഗ്ഗിയ കിന്നരം’ എന്ന ചാരുത നിന്നെത ജീവചരിത്ര ശ്രമത്തിന്റെ പ്രകാശനവും അന്ന് (1997 ജൂൺ 29) സഭയാകുന്ന നിലനിർമ്മാക്കാശത്തിൽ ഉദയം ചെയ്ത ‘സഭാതാരം’ അവാർഡ് ലഭിച്ച കവിയെ, മനസ്സിലാർദ്ദമായ സ്നേഹാശംസകളോടെ ആലിംഗനം ചെയ്ത്, സഭാ ഖ്യാക്ഷനായ പ. ബണ്ണേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യുസ് ദിതിയൻ കാരോലിക്കാബാവാ പൊന്നാടയാനിച്ചു ധന്യനാക്കിയ സംഭവവും, വര മൊഴിയില്ലെന്തും കാമറയുടെ കണ്ണില്ലെന്തും ഒപ്പിയെടുത്ത് അവതരിപ്പി കുന്നതിൽ അനുല്പമായ ആനന്ദമുണ്ട്.

പത്തനംതിട്ട സെൻ്റ് സൗലീഫൻസ് കത്തീഡ്രലിലെ സ്വർഗ്ഗിയ പരിവേഷം ചാർത്തിയ അനർഘ നിമിഷങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനെന്താതിരു നവരും അക്ഷരം വിരോധികള്ളുത്തവരുമായ നല്ല സഭാസനേഹികൾക്കു വായിച്ചുറിയാനും കാണാനുമാനിത്. അവിസ്സർബനീയവും അനവദ്യസു ദരവും ആത്മഹർഷദായകവുമായ എത്ര എത്ര മംഗളരംഗങ്ങൾ കടന്ന പോയി. സി. പി. ചാണ്ടി എന്ന അഭൗമിക പ്രതിഭയിൽ ചാർത്തിയ ആത്മയെ പ്രശംസാധാനികൾ പൊന്നാടയിൽ തട്ടിയും മുട്ടിയും മുത്തിയും സഭയി ലുടനീളും അനുരസനങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നാൾക്കുക യാണ്. അനുപമമനോഹരമായ ആ വലിയ ചടങ്ങിന്റെ ചെറിയ റിപ്പോർട്ടി ലും ഇനി കണ്ണാടിക്കുകു.

ഹാ. ഡോ. കെ. എൽ. മാത്യു വൈവദ്യൻ അദ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന സമേളനത്തിൽ കത്തീഡ്രൽ വികാരി ഹാ. കെ. വി. സാമുവൽ സാഗതം ആശംസിച്ചു. തുടർന്നു പുസ്തക പ്രകാശനം നിർവ്വഹിക്കാനും ചാണ്ടിസാ റിനെ പൊന്നാട അണിയിക്കുവാനും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു കെ. വി. മാമാൻ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:

സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജീവചരിത്രം എന്റെ മാത്യ ഇടവക യായ പത്തനംതിട്ട സെൻ്റ് സൗലീഫൻസ് കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നത്, പത്തനംതിട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്യ കർമ്മമണ്ണലം ആയിരു നിന്നു കൊണ്ടാണ്. മാക്കാംകുന്നിൽ 1942 -ൽ സൗഖ്യവാദാസനായും തുടർന്നു കാരോലിക്കേരു പെരുസ്ക്കുളിൽ മുപ്പതിൽപരം വർഷം മലയാളം പണ്ണി റായും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ചാണ്ടിസാർ പത്തനംതിട്ടയുടെ ഭാഗമായി.

സാറിനെ സംബന്ധിച്ച് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഇൻഡിവ്യൂവിലെ കാര്യങ്ങൾ ആധികാരികവും ഒട്ടും അതിശയോക്തി കലരാത്തതുമാണ്. ‘സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി: മലകരസഭയുടെ സർവ്വീസ് കിന്നരം’ എന്ന പുസ്തകം പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നതിനും ചാണ്ടിസാറിനെ പൊന്നാട അണി യികുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു ‘സഭാതാരം’ അവാർഡ് നൽകുന്നതിനും മലകരസഭയുടെ പരമാദ്ധുക്ഷൻ ഇവിടെ ആഗതനായിരിക്കുന്നതും സഭയുടെ സമുന്നത അംഗികാരത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രതീകമാണ്. പ: ബാവാ തിരുമേനി ഒരു മാസമായി നല്ല സുവഭിപ്പാതെ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. എക്കിലും ഈ ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കാമെന്നു നേരത്തെ ഉറപ്പു നൽകുകയും കൃത്യസമയത്ത് എത്തുകയും ചെയ്തതിനാൽ തങ്ങൾ ഏറെ ധന്യരായി. പ. തിരുമേനിയെ ഈനു നമ്മ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നൊള്ളും ‘ഇല്ലിതിൻ മീതെ വിരുന്നുകാരൻ’ എന്ന കവി വാക്യം കൊണ്ടു വിശ്രഷിപ്പിക്കട്ട.

ചാണ്ടിസാറിന്റെ ത്യാഗനിർഭരമായ സഭാസേവനത്തെപ്പറ്റി സഭാംഗങ്ങളിൽ പലർക്കും വേണ്ടതെ അറിവില്ല; അവർ അദ്ദേഹം ചെച്ച ശാനങ്ങൾ നിത്യവും പാട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും. എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കുന്ന ആരാധനാഗാനങ്ങൾ ചാണ്ടിസാർ സുലഭിതപദങ്ങളും രൂചിരാലക്കാരങ്ങളും സന്നിവേശിപ്പിച്ചു സുരഖിയിൽ സുന്ദരമാക്കി. ഇത്തരയിക്കം ആദ്യാത്മിക ശാനങ്ങൾ ഉത്തരവാദി ഇരുന്നു സർവ്വീസ് കിന്നരാത്തതെ സർവ്വ കനാനിലേക്കുള്ള യാത്രാമഭ്യു ഓയാറിൽ പതിയിരിക്കുന്ന ദുഷ്കാത്മാകൾ ദയന് ഒരിക്കലും പിടിക്കുടുകയില്ലെന്നു തരപ്പിച്ചു പറയാനാവും.

സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകുടാത്ത സുറിയാനി ഭാഷം പ്രയോഗങ്ങൾ ആരാധനയിൽ നിന്നും മാറ്റണം. നാം ഈവിടെ ജനിച്ചു വളർന്നവരാണ്. കാലക്രമത്തിൽ സുറിയാനി, ആരാധന ഭാഷയായതു കൊണ്ടാണു സുരിയാനി സഭയെന്ന പേരു കിട്ടിയത്. ബാറക്കമോർ, കുറിയേലായിഡ്യാൻ തുടങ്ങിയ ഏതാനും സുറിയാനി വാക്കുകൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു നമുക്കു തുപ്പതിപ്പുടാം. സഭയുടെ പേര് ഇന്ത്യൻ ഓർത്തയോക്സ് സഭ എന്നാക്കണം. ഇത് അടുത്ത മലകര അസോസിയേഷൻ കഴിഞ്ഞിട്ടു മതി. കാതോലിക്കായുടെ കീഴിൽ അർമ്മീനിയായിലെപ്പോലെ ഏതാനും പാത്രി തർക്കിസുമാർ നമുക്ക് ഉണ്ടാക്കണം. ആനയ്ക്ക് അതിഞ്ചു ശക്തി എന്നെന്നു അറിഞ്ഞുകുടാത്തതുപോലെ സഭയിൽ കാതോലിക്കായ്ക്കും മലകര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുമുള്ള അധികാരങ്ങൾ നില്ക്കുമ്പോൾ. അതു പ്രയോഗിക്കേണ്ട സന്ദർഭമാണിൽ.

ആരാധന സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു വലിയ മനുഷ്യനായ ചാണ്ടിസാറി നെപ്പറ്റിയുള്ള തങ്ങളുടെ ഈ ചെറിയ പുസ്തകം പ. ബാവാ തിരുമേനി, ചാണ്ടിസാറിന്റെ സഹോദരപുത്രനായ ഏബേഹാം സി. തോമസിനു

(കോയവത്തുർ) നൽകി പ്രകാശനം ചെയ്യണമെന്നും സഭയുടെ സ്വന്നഹ തിരിക്ക് പുതപ്പായ ഈ പൊന്നാട് അബ്ദിയിക്കണമെന്നും വിനയത്തോടും അതിലുപരി സന്തോഷത്തോടും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

തുടർന്നു പ. ബാബാ ചെയ്ത ശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ സംഗ്രഹം മാനും ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്:

സി. പി. ചാണ്ടി: മലകര സഭാതാരം

മലകരസഭയിൽ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ ആയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനി അവ മലയാളത്തിൽ ആക്കുവാൻ ഒരു ശ്രമം നടത്തി. കാലം ചെയ്ത ഒറ്റഗേൾ ബാബാ തിരുമേനിയും മാത്യുസ് പ്രമാൻ ബാബാ തിരുമേനിയും ആരാധനാക്രമങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക താല്പര്യമെടുത്തു. അവർക്ക് സഹായിയായിരുന്ന വ്യക്തിയാണ് സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി.

ഒറ്റഗേൾ ബാബാ തിരുമേനിക്ക് ആരാധനാ ഭാഷയിൽ നല്ല പ്രാവിണ്യമുണ്ടായിരുന്നു. മാത്യുസ് പ്രമാൻ ബാബാ തിരുമേനി സി. പി. ചാണ്ടിസാറി നെ വേണ്ടതുപോലെ ഉപയോഗിച്ചു. കവിതയിൽ നല്ല വൈശിഷ്ട്യമുള്ള സി. പി. ചാണ്ടി വളരെ പെട്ടു ഗദ്യത്തെ കവിതയാക്കുമായിരുന്നു.

കവിതയിൽ നല്ല പ്രാവിണ്യവും സുന്നരമായ തമാശയും അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ വളരെ നിപുണനാണ്. ലളിതമായ ഭാഷയാണ് സി. പി. ചാണ്ടിയുടെത്. ആരാധന മലയാളത്തിലാക്കി മലകര സഭാംഗങ്ങളെ സന്തുഷ്ടരാക്കിത്തീർത്തു. മലയാളത്തിലേക്ക് ആരാധനാഗാനങ്ങൾ പരിഭ്രാഷ്ട്രീ തത്ത്വനായിൽ അതീവ ജാഗ്രത പുലർത്തി. ഹ്യാഡ്യുലും മനോഹരവുമായ ഭാഷയിൽ ആരാധനയെ സമ്പൂഷ്ടമാക്കിയ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സേവന ത്രഞ്ചി സഭ നന്ദിപൂർവ്വം ഓർക്കുന്നു. ആരാധനാഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുമ്പോൾ, കെതിപൂർവ്വം ചൊല്ലുമ്പോൾ, സി. പി. ചാണ്ടി സാറിനെന്നും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

മലകരസഭയിൽ നക്ഷത്രം പോലെ പ്രകാശിച്ച സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് ‘മലകര സഭാതാരം’ എന്ന വിശേഷണം ഞാൻ നൽകുന്നു. അനുഗ്രഹപ്രാധാന്യ ശിഷ്ടകായയും ഭേദവം സി. പി. ചാണ്ടിക്ക് നൽകുട്ട എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആരാധനാഗാനങ്ങൾ പരിശൃംഖല പിതാക്കമൊരുടെ നിർദ്ദേശാനുസരം ലളിതസൃഷ്ടിവും അർത്ഥനിർഭരവും കാബ്യാത്മകവുമായ മലയാളഗിതങ്ങളായി വിവർത്തനം ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മഹത്തായ സേവനം മലകരസഭയ്ക്ക് ഒരിക്കലെല്ലാം വിന്റെ മാർക്കാനാവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുഭാഷാ പാണിയിൽവും, ദീർഘക്ഷമയും, പരിശ്രമശീലവും,

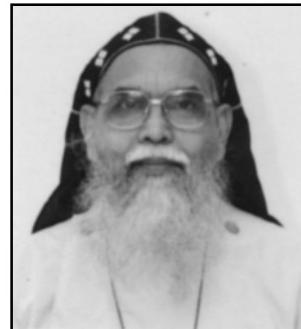
തെവാഗ്രാഹിയും, സർവ്വോപരി സഭാസ്ഥനേഹവും കൊണ്ടാണ് അതുല്യ മായ ഈ കൃത്യം നിറവേറ്റാൻ കഴിഞ്ഞതെന്ന് തരപ്പിച്ചു പറയാം.

സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവിത പ്രധാനമായ ആരാധനാഗാന രചനകളെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം ഇത്രയധികം മികച്ച സേവനം ചെയ്ത മറ്റാരു വ്യക്തിയെ ഈ നൃംഖാണ്ഡിൽ സഭയ്ക്ക് ദർശിക്കുവാൻ കഴിയില്ല.

വിശ്രമജീവിതം അനുഗ്രഹപ്രദം ആകടെ എന്നു വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ആശംസിക്കുന്നു.

ഒരുന്നതനായ സഹപ്രവർത്തകൻ ആത്മാർത്ഥമത നിരന്തര സാക്ഷ്യം

ചാണ്ടിസാറിന്റെ മുൻസഹപ്രവർത്തത കനും ഇപ്പോൾ സുത്തനാൻ ബവത്തെരി ഭദ്രാ സന മെത്രാപ്പോലീതനായുമായ കുറിയാ കോന്സ് മാർ കൂമുസ് തിരുമേനി സമ്മേളന തതിന് അയച്ച സന്ദേശമാണു ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്:

നമ്മുടെ സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടിസ്യുടെ കുറിയാക്കോൺ ഭാശ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ജീവചരിത്രം മാക്കാനുകൂന് സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കത്തീയെലിൽ വച്ച് ഈ ജുണ്ണി മാസം 29-നു തായറാംച്ച പ്രകാശനം ചെയ്യുന്നു എന്നിണ്ടതിൽ വളരെയെറെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആ മംഗള മുഹൂർത്തത്തിൽ വന്നു സംബന്ധിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതിൽ അതിയായി വേദിക്കുന്നു.

ബഹുമാന്യനായ ചാണ്ടിസാറുമൊത്ത് 1958 മുതൽ ബേസിൽ ദയറായിൽ താമസിക്കുവാൻ എനിക്കു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്തനംതിട്ട കാത്തോലിക്കേറ്റ ഫൈസ്ക്കൂളിൽ ഓനിച്ചുപറിപ്പിക്കുവാനും ലഭിച്ച സന്ദർഭം എന്നും സ്മർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഒരു മാതൃകാദ്വാപകനായ അദ്ദേഹം സഹപ്രവർത്തകരിലും ശിഷ്യരണ്ടും എന്നും ജീവിക്കുമെന്നതിന് സംശയമില്ല. ഒരിക്കലും മരകാത്ത ഫലിതങ്ങൾ, ഭാഷാശൈലി, വേഷവിധാനം - എല്ലാം ഓർമ്മയിൽ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കും.

നമ്മുടെ സഭയിൽ ആരാധന നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള സർഗ്ഗീയഗാനങ്ങളും അതിന്റെ മാധ്യരൂപവും പരിമളം പരത്തുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന പേര് ‘സർഗ്ഗീയ കിന്നരം’ - എത്ര അനുർത്ഥമായിരിക്കുന്നു.

സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും പരിഭ്രാഷ്ടരിലും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കഴിവ് അതു

പ്രധാനം, ആഫ്രിക്ക വേദശാസ്ത്ര സത്യങ്ങൾക്ക് കോട്ടംകുടാതെയും ആരായന്നും ലയങ്ങൾക്ക് മാറ്റം വരാതെയും കവിത എഴുതുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പുർണ്ണമായി വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തുശാസ്ത്രത്തിൽ അഗ്രശണ്യനായ നമ്മുടെ റവ. ഡോ. വി. സി. ശാമുവൽ, ചാണ്ടിസാറിൻ്റെ ഈ കഴിവിനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിന് ഉള്ളിക്കുന്ന ആരാധനാഭാഗം ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ എടുത്തു പറയുകയാണ്. നമ്മുടെ ഞായറാഴ്ചത്തെ പ്രഭാത നമസ്കാരത്തിൽ കർത്താവിൻ്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തെ വിവരിക്കുന്നതാണീഡാഹം:

‘നിർമ്മല മാ-മുദ്രയേ നിർമ്മലമായ വന്നു വസിച്ചുരു നിർമ്മലമാം ആത്മജന - പ്രേഷിപ്പിച്ചവനാം നിർമ്മലതാതൽ സംസ്തുത്യുണ്ട്.

തൻ സാമ്യു നാം പുണിക്കിടവാൻ
നമ്മുടെ സാമ്യമവൻ പുണിക്കു
നമേ തൻ പിതൃസ്വത്രാക്കി
പാവന്നുഹായോടു ചേർപ്പാൻ
മാനവരുപം സയമേറാൻ’

ഇതിൽ പ്രാസവും, ഭാഷയും വേദഗാസ്ത്രവും എല്ലാം എത്ര ശ്രദ്ധം മാറി തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു.

பியபூட் சாளிஸால் விழுமஜிவிதம் நயிக்குன வென என்பதே போடும் ஸங்கிளக்கொடுள்ளது. பால சிட்டியும் ரீதியுமெல்லாம் ஹபூடும் பெருமாற்றதில் அமீசிக்காம். ஆட்புரையைக்கை குடுதல் ஸங்காரிக்குமாயி ருக்கு. கஷின்த மெய் மாஸத்தில் களப்பூஶ் குஶலாம் வழிர குருஷ் பரின்துறை. ரண்டு வாகைகளில் மாட்டும் ஏதுகளி நிர்த்தி - அதிப்பகார மாயிருக்கு. ‘ஹபூஶ் வாயிக்கூநில்லை ஏதுகூநில்லை’ அதில் ஏல்லாம் உள்ள கொள்கொடுள்ளது.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്തിയർ പാട്ടുവോഴും - പ്രാർത്ഥിക്കുവോഴും - ബി. സാറിനെ ഓർക്കാതിരിക്കാൻ നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് സാധിക്കാറില്ല. വാർഡുകളുകാലത്ത് വേണ്ടതായ സൗഖ്യവും ആശാസവും ദൈവംതന്യുരാൻ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി ശിഷ്ടാചയുണ്ട് സമാധാനപൂർണ്ണമാക്കുന്ന എന്ന് താനും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

జున్ 27, 1997

നിർമ്മലഗിരി അരമന

സുത്തിന്റെ പ്രത്യേകി

പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യപ്രതി സ്വീകരിച്ചത് സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ മുത്ത സഹോദരനും പരേതനുമായ സി. പി. തോമസിന്റെ പുത്രൻ ഏബ്രഹാം സി. തോമസാൻ(കോയംവത്തുർ). അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: വെള്ളി കുളം ചക്കാലക്കുനേൽ കുടുംബത്തിനു വേണ്ടി എൻ്റെ പിതൃസഹോദരനായ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ജീവചരിത്രം പ. ബാവാ തിരുമേനിയിൽ നിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങുന്നത് ഒരു വലിയ പദവിയായി താൻ പരിഗണിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതുപോലെ എൻ്റെ ഉള്ളപ്പെടുവിനു സി. പി. ചാണ്ടി സ്വാത്മത ഒടും ഇല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കുവേണ്ടി സസ്നേഹം സമർപ്പിച്ചു. സാമ്പത്തികനേട്ടമോ പ്രശസ്തിയോ ഒന്നുമല്ലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഈ ജീവചരിത്രം രചിക്കുന്നതിൽ മുൻകൈക്കയെടുത്തവരുടെ പ്രയത്ക്കാരരെ താൻ അഭിനന്ധിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും അവർ കുടുതൽ പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിശദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ പരിപാടിയെ തന്റെ വിലയേറിയ സാന്നിധ്യംകൊണ്ട് ആശീർവ്വദിച്ച പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയോടും യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചവ രോടുമുള്ള ഫുറയം നിറക്കുന്ന നന്ദിയും പ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

തന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ഉചിതമായി ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അതിവീ സന്തുഷ്ടനായ ‘സഭാകവി’ യും ‘സഭാതാര’ വുമായ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ഹ്രസ്വമായ മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘ഈ പരിപാടി അതിശ്രദ്ധിച്ചംായ ഒന്നാണ്. എന്നു ‘സഭാകവി’ എന്നു വിളിക്കുന്നതു ചിലർക്കു ഇഷ്ടമല്ല. വെള്ളിക്കുളത്തു ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരു പള്ളിപ്പാട്ടുകാരൻ മാത്രമാണ്. എൻ്റെ കവിതാരചനയിൽ സംസ്കൃതം കുടുതലാണെന്ന് ഒരു വിമർശനമുണ്ട്. ശരിയായിരിക്കാം. ‘ആദിത്യിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സ്വഷ്ടിച്ചു’ എന്ന രാചകത്തിൽ ‘ചു’ എന്നതൊഴിച്ചാൽ എല്ലാം സംസ്കൃതമാണ്. അർത്ഥം ചോരാതെ ആശയം ആവാഹിക്കാൻ നല്ല ഭാഷ വേണമെന്നു എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിയാൽ നന്ന്.’

കോട്ടയത്തെ ഓർത്തയോക്ക് വൈദിക ഐമിനാൻ പ്രോഫസറും എഴുത്തുകാരനും ബഹുമാനപ്പെട്ട പത്രികയുടെ മുൻ ചീഫ് എഡിറ്ററുമായ ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ (പത്തള്ളം) കൃതജ്ഞത പറഞ്ഞു.

9

സഭാകവിയക്ക് അന്ത്യാത്ജലി

മലകര ഓർത്തയോക്സ് സുറിയാനി സഭയ്ക്കു വേണ്ടി പരപ്രേരണ കുടാതെ തന്റെ അതി ധന്യവും പരിപാവനവുമായ ജീവിതം സമർപ്പിച്ച സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി ഒന്നു രണ്ടാഴ്ചത്തെ വാർദ്ധക്യസഹജമായ അസുവാങ്ങളെ തുടക്കം 2005 മെയ് 4 നു (സർജ്ജാരോഹണപ്പെരുന്നാളിന്റെ തലേന്നാൾ) തൊബ്ലുറാം പിറന്നാളിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ദിവാഹതനായി. മുത്തേഹം വെള്ളിക്കുളം പള്ളിയിലെ തന്റെ മാതാപിതാ കളുടെ അന്ത്യവിശ്രമ റംഗത്തിനുത്തു സംസ്കർക്കാതെ സി. പി. ചാണ്ടി യുടെ കർമ്മക്ഷേത്രവും വീടുമായി മാറിയ ബേസിൽ ദയറായോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ചാപ്പൽ അക്കണ്ഠത്തിൽ ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനുത്തെ ബഹുമതി കളോടെ സംസ്കർച്ച. താൻ സ്ലൈബാദാസനായി താമസിച്ചിരുന്ന മാക്കാം കുന്നു എന്ന് സ്ലൈഡിൽ കത്തിരൈയലിൽ നിന്നാരംഭിച്ച വിലാപയാത്രയിൽ മലകരസഭയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒട്ടയികും പട്ടക്കാരും സഭാ സ്നേഹികളും പങ്കെടുത്തു. വിലാപയാത്ര ഒരു കിലോമീറ്ററിലധികം സഞ്ചരിച്ചു ബേസിൽ ചാപ്പലിൽ എത്തിയപ്പോൾ ചാപ്പലും പരിസരവും ജനസഹസ്ര അളവാൽ നിന്നുതു കവിത്തിരുന്നു. തുടക്കം ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ ഫീലിപ്പോസ് മാർ ത്രാസേബിയോസ്, കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്രീമീസ് (സുൽത്താൻബത്തേരി), വൈദികസമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ് തുടങ്ങിയവരുടെയും വൈദികരുടെയും കാർമ്മികതാ തത്തിൽ മുത്തേഹം കിബാറക്കപ്പെട്ടു. അതോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തപ്പെട്ട അനുശോചന സമേളനത്തിൽ സഭാകവിയുടെ ബഹുമുഖ സഭാ സേവന പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടു.

സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ ചരമത്തെത്തുടക്കം 2005 സഭയുടെ ഒരുപ്പോഴിക്കനാവായ ‘മലകരസഭ’ ഒരു പ്രത്യേക പതിപ്പ് 2005 ജൂൺ മാസത്തിൽ പ്രസി ഡപ്പട്ടുത്തി അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. മലകരസഭയുടെ പഴയ പത്രാധികാരി പമാരായിരുന്ന പാത്താമുട്ടം മാളികയിൽ എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റിന്റാൻ, കല്ലിഫേറി തോട്ടത്തിൽ വീട്ടിൽ റി. ജി. സവറിയ മുതലായവരു മായി വളരെ അടുത്തിടപെടുകയും കവിതകൾ കൊണ്ടും ‘മലകരസഭ’യെ പലപ്പോഴും മാലയൻഡയിലുകൂകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സി. പി. ചാണ്ടിയെ മലകരസഭ അഭിനവിച്ചുത് വളരെ സമൃച്ചിതമായി.

മലകരസഭയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ മുഖ്യ പത്രാധികാരി സമിനാരി ഫ്രാഫ സുരുമായ ഫാ. ഡോ. ജോൺ പണ്ടിക്കർ എഴുതിയ മുഖപ്രസംഗമാണ്

ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്:

മലകരസയുടെ മഹാകവിക്കു പ്രണാമം

മലകരയുടെ നാദത്തിന് മിചിവേകിയ ശേഷം ആരവങ്ങളില്ലാതെ അന്ന ശരതയിലേക്കു നടന്നുകയറിയ സി. പി. ചാണ്ടി സാറിന്റെ ജീവിതം സർ എല്ലിപികളിലെഴുതാൻ ഒരു താൽ കൂടി ചർത്തതിലവശേഷിക്കുന്നു. ആരാ ഡിക്കുന്ന സദ പാടുന ഗൈതങ്ങളിൽ തുള്ളുവുന്ന കാവ്യഭംഗിയും മാതൃഭാഷയുടെ തുടിപ്പും ചാണ്ടിസാറിനെ മലകരയുടെ മഹാകവിയാക്കുന്നു. വരികൾ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നോൾ അവ ജീവം കൊണ്ട ഭാഷയുടെ സൗഖ്യം ഒരിറ്റു പോലും ചോർന്നുപോകാതെ അനുഭാഷയിൽ ജൂലി ക്കുന്നിടത്ത് വിവർത്തകന്റെ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ പരിമള്ളമാണ് പരക്കുന്നത്. അനിതരസാധാരണമായ കവിതാവും ഭാഷാനിപുണതയും കോർത്തി സംക്ഷിപ്തം കർമ്മനിരതമായ തപസ്യാൽ സംഗ്രിതത്തിലും പൗരസ്ത്യ ദൈക്ഷം ആശങ്കളിലേക്കിരിച്ചെല്ലാംതിന് ദൈവജനത്തെ സജ്ജമാക്കിയതിന്റെ പിന്നിൽ ഒരു പുരുഷരായുള്ളിന്റെ സമർപ്പണമുണ്ടായിരുന്നു.

വെള്ളിക്കുളത്ത് ചക്കാലക്കുന്നിൽ ഫിലിപ്പോസ് ഉപദേശിയുടെയും അക്കാമമയുടെയും മകനായി 1916-ൽ ഭൂജാതനായി. മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും സംസ്കൃതത്തിലും നേടിയ അവഗാഹം മലകരസയുടെ ആരാധനാഗൈത്തങ്ങളെ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിന് അദ്ദേഹം ഉച്ചിതമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. മലകരയുടെ മാർ അപോ എന്നും സഭാകവിയെന്നും പിതാക്കമൊരാൽ വിളിക്കുപ്പ് എല്ലാവരുടെയും ആദ്ദരം നേടി. മികച്ച അഭ്യാപകനും ആത്മീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സംഘാടകനുമായി പ്രശ്നാഭ്യും അദ്ദേഹം ഒരു തികഞ്ഞപരിത്രാനേഷിയും ഫലിതപ്രിയനുമായിരുന്നു.

പ്രഭാതത്തിലും പ്രഭോഷത്തിലും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉടയവനെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണ് യമാർത്ഥ ഭക്തകവികൾ. കീർത്തന സാഹിത്യത്തിലും തലമുറികൾക്ക് ഇഷ്ടശരരെ ആരാധിക്കുവാൻ സാഹചര്യമാരുക്കിയ ഹൈന്ദവ - ദൈക്ഷം ഭക്തകവികളുടെ ശ്രേണിയിൽ ചാണ്ടിസാർ പൊട്ടാത്ത ഒരു കണ്ണിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. പുരാതന സദയിൽ പരിശുഭ്യാത കിന്നരം എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മാർ അപോ ഒരു ശ്രമാശാൺ മാത്രമായിരുന്നുവെങ്കിൽ ചാണ്ടി സാർ പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറായിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു സാധാരണക്കാരൻ മാത്രമായിരുന്നു എന്നത് ഓരോരുത്തരിലും ആതഭ്യതവും ആദ്ദരവും ഏറ്റുന്നു.

സംഗ്രിതം വ്യക്തമായ കണക്കുകൂടലുകളുടെ വ്യവസായമായി മാറിയിരിക്കുന്ന ഇം കാലാല്പദ്ധത്തിൽ ഉപദേശക്കാവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റൊരാരു

ഉൽപ്പന്നത്തെയും പോലെ പരസ്യങ്ങളുള്ള സംശീതവും വ്യക്തമായ സാധിനു ചെലുത്തുന്നു. To have or to be എന്നതാണ് ഉപഭോഗത്തിന്റെ തത്തച്ചിന. To have മാത്രമായാൽ സംശീതത്തിന്റെ സ്വകാര്യതയും ആത്മീയ അനുഭവവും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. To be ആയാൽ സംശീതം ആത്മീയാനന്ദവും അനുഭവവുമായി മാറുന്നു. ചാണ്ഡി സാർ പകർന്നു നൽകിയിരിക്കുന്ന ശിത്തങ്ങൾ സഭാമകളുടെ ആത്മീയാനന്ദവും ജീവിതാനുഭവവും മാണംനത് നിസ്തർക്കമാണ്.

മലകരസഭയിൽ ഈന്ന് ആരാധനയ്ക്കും കൂദാശകൾക്കും പെരുന്നാളുകൾക്കും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു മികച്ച ഗാനങ്ങളും ചാണ്ഡിസാർ അർത്ഥം ഗാനഭിരൂതേതാട്ടും സ്വരതാള ഭംഗികളോടും സുരിയാനി രാഹതേതാട്ട നീതി പ്രഖ്യാതിയും വിവർത്തനം ചെയ്തവയാണ്. സർഗ്ഗശക്തി മുഴുവൻ സഭയ്ക്കായി സമർപ്പിച്ച അദ്ദേഹം സഭയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തെ ധന്യമാക്കി. എന്നാൽ അദ്ദേഹം സഭയ്ക്കു നൽകിയ മഹനീയ സംഭാവനകൾക്കും നുസ്പതമായ ആദ്ദേഹ അദ്ദേഹത്തോട് കാട്ടുന്നതിൽ നാം പരാജിതരാണ്. ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ സഭ നൽകിയ അംഗങ്ങാരം കുറഞ്ഞതുപോയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചെറുതാക്കുകയാണ്, മറിച്ച്, ചാണ്ഡിസാരിനെ ആദരിക്കുന്നതിലും വലുതാകാനുള്ള ഒരവസരം സഭയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്നതാകും ഉത്തമം. മലയാള സാഹിത്യത്തിന് അമുല്യ സംഭാവനകൾ നൽകുവാൻ പ്രാപ്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം സഭയുടെ മതിൽക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ മാത്രമായി ഒരുംഗ്രേഷ്ട്ടതുകൊണ്ട് മലയാള സമൂഹത്തിന് സാഹേജിരിക്കുന്ന നഷ്ടവും വലുതാണ്.

ആരാധനയും സഭയുടെ സംശീതശബ്ദം സി. പി. ചാണ്ഡി സാരിന്റെ ശബ്ദമാണ്. അനേകരുടെ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നുയരുന്ന സ്ത്രീതിശിത്തങ്ങളിലും സഭയുടെ സംശീതമായി ഇനിയും അദ്ദേഹം ജീവിക്കുന്നു. ആരാധന സാഹിത്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിവച്ച ഫൈംഗൾ രമാധൻ ദാത്യത്തിന്റെ ശൃംഖലയും ദൈവാമുഖവുമായ തുടർച്ചയാക്കണം. മലകരസഭയുടെ പരിശുഭ്രാതര കിന്നരത്തിന് സഭാ മകളുടെ പ്രശ്നാമം.

സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ ആത്മസുഹൃത്തും ജീവചരിത്രകാരനും മലകരസഭാ പത്രാധിപസമിതി അംഗവുമായ കെ. വി. മാമൻ സ്വപ്നപ്രാപ്തി പ്ലിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി:

സഭയുടെ അമര ഗായകൻ

മലകരസഭയുടെ അതുല്യ മനോഹരമായ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തെ സംശീത സാന്ദ്രമാക്കുകയും സഭാംഗങ്ങൾ ശതാബ്ദങ്ങളായി അർത്ഥമർത്ഥാതെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സുരിയാനി ഗാനങ്ങളെ അർത്ഥമം ചോരാതെ

മാത്യുഭാഷയിൽ സന്നിവേശിപ്പിച്ച് ഫുഡിസ്റ്റമാക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത സാക്ഷി സായുടെ അമരഗായകനാണുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷ മില്ലും മലകരസയുടെ മാർ അപ്പോൾ എന്നും, സഭാ താരം എന്നും, സർവ്വീയ കിന്നരമെന്നും വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന സി. പി. ചാണ്ടി, കഴിന്ത മാസം തന്റെ ആര്ത ചെച്തന്നു ധന്യമായ ഗാനങ്ങൾ സഭാ അനുരഥനം ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗ സദനത്തിന്റെ കനക കവാടത്തിൽ എത്തിയപ്പേൾ ഈത് ആരെന്ന് ആരാധാരതെ മാലാവ വാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തിന്യാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു തന്പിച്ചു പറയാൻ കഴിയും.

തൊൺ്റുറിന്റെ പടിക്കൽ വരെ എത്തിയ വൈണ്ണിക്കുളിംകാരനായ ചാണ്ടിയുടെ ജീവിതം സെമിനാർകളിലും ദയറാകളിലും അരമനകളിലും പള്ളികളിലും പള്ളിക്കുടങ്ങളിലും നിരന്തരനിന്നും, ബഹു ഭാഷയ പണ്ഡിതനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവുകൾ മനസ്സിലാക്കിയ പ. ബന്ധേലിയോൻ ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമനും പ. മാത്യുസ് പ്രമമനും അവ വേണ്ട വിധത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എന്നും ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വടക്കുനേരൽ വി. കെ. മാത്യുസ് അച്ചുരെറ്റെ സുറിയാനി ഗദ്യവിവർത്തനത്തിന്റെ ചുവടു പിടിച്ചു സുറിയാനി രാഗത്തിൽ മലയാള ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചു. സുറിയാനിയിൽ നിന്നു മലയാളത്തിലേക്കുള്ള പദാനുപദ മൊഴി മാറ്റം ശ്രമസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആദ്യം രചിച്ച ശ്രമമം ‘ഹൃതേതാമേ’ ആണ്. ഒന്നാമത്തെ ഹൃതേതാമേ ഗാനം ആരംഭിക്കുന്നേരം ദൈവത്തെ അഭിസംഖ്യാധന ചെയ്യുന്ന ‘പരമോന്നതമാം പദമതിലമരും പരനാംദേവാ’ എന്ന വരി ആർക്കും ഒരിക്കലും മരക്കാനാവില്ല. അതു ദൈവസ്ഥനേപ്പെനിർഭരമാണ്.

കുദാശക്രമങ്ങൾ, കഹാനേതരത്താ, തെതലാഭിപ്രേക്ഷകം, അബത്തു നോമ്പിലെ നമസ്കാരം, ഏട്ടുനേരാസിലെ നമസ്കാരം, ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം, പെക്കിസ് ദ്വാരാവൈള്ളിയാഴ്ച ഗീതം മുതലായവ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ കൃതികളിൽ ചിലതാണ്. കുംതായ്ക്കു പകരമുള്ള സ്ലീബാ നമസ്കാരക്രമമാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം.

പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി 1948-ൽ പുത്തൻകാവിൽ അഖ്യാപകനായി നിയമിച്ചു. അന്നു താമസിച്ചത് ചെങ്ങന്നൂർ ബുമേൽ അരമനയിൽ. പിന്നീട് പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് സ്കൂളിൽ 1976 വരെ പറിപ്പിച്ചു. 60-10 വയസ്സിൽ പള്ളിക്കുടം വിട്ടു. അനേകാണ്ടാണ് സെമിനാർകളും ദയറായും അര മനകളും അവിടുതെ അരന്തവാസികളും ചാണ്ടിയെ സർവ്വീയ കിന്നരമാക്കാൻ സഹായിച്ചതെന്നു നേരത്തെ പറഞ്ഞത്.

ലളിതസുന്ദരവും അർത്ഥ സമ്പൂർണ്ണവും കാവ്യാത്മകവുമായ ഭാഷയി

ലുടെ ആധ്യാത്മിക ചിന്താബന്ധനയുംദേഹയും കവിതകൾ രചിക്കണമെങ്കിൽ പ്രവാചക സമാനമായ ദിവ്യാത്മ പ്രചോദനം ഉണ്ടായെ തീരു. ശുദ്ധവെന്ന് ത്രയാതിയായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകവും പുറവും ഒരു പ്രാവിനെപ്പോലെ വിശ്വാസിയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു. വേണ്ടാത്തതു കാണാനും കേൾക്കാനും ചാണ്ടിക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ വേണ്ടതു നർമ്മത്തിൽ ചാലിച്ചു കുറിക്കു കൊള്ളുന്ന വിധത്തിൽ എൻ്റെഭൂണ്ട്. ആയുള്ളു കുറവാണെന്നു നേരത്തെ ലഭിച്ച ധാരണ മുലം വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചില്ല.

സി. പി. ചാണ്ടി വളരെയധികം ന്റെഹിക്കുകയും ആരാധനാ മനോഭാവത്താടെ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള പ. ബന്ധേലിയോസ് ഗീവറു ഗീസ് രണ്ടാമത്തെ വിശ്വാസ ജീവിതത്തെയും ഒന്നന്ത്യുത്തെയും പറ്റി കാതോ ലിക്കാ മംഗള ഗാനത്തിൽ

“കർമ്മേൽ മലപോലുന്നതെന - ഹെർമ്മോനിൽ പനിനിർമ്മലബനു” എന്നു വിശ്വഷിപ്പിക്കുന്നേപ്പാൾ ഈ പ്രതീകങ്ങളുടെ പ്രസക്തി സജീവമായി സഭാംജങ്ങളുടെ മുന്പിൽ ഓടി എത്തുകയായി. ദ്യുവരവെള്ളിയാച്ച ഗീത ഔദിൽപ്പെട്ട കളഞ്ഞാരുടെ സംഖാദത്തിനും യഹുദമാരോടുള്ള അമർഷ പ്രകടനത്തിനും ഒന്നും ആരാധനയിൽ വലിയ പ്രസക്തി ഇല്ലെന്നും, തന്നോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രചിച്ചതാണെന്നും, എന്നായാലും മാപ്പിള പാടട്ട എന്നും ചാണ്ടി സാർ തൽ സംബന്ധമായ ചോദ്യത്തിനു ഒരിക്കൽ മറുപടി നൽകി. സംസ്കൃതം പരിച്ചവർക്കു കറിന പദ്ധതോഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേക താല്പര്യം കാണും. അത് ചാണ്ടി സാറും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവും അടുത്തവിധുന്ന - അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ കൂടിയായ - ഫിലിപ്പോസ് മാർ തുണ്ടുവിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്താ 1997-ൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മലകര സഭാംജസർക്കേല്ലാം പറയാൻ പറ്റിയതാണ്. “അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നേപാശല്ലാം സഭയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ചെയ്ത വിലതിരാത്ത സേവനത്തെ സ്ഥാപിച്ച് നമ്മൾസ്കന്നായി നഡിയോടെ തൊൻ വിട പറയുന്നു. സി. പി. ചാണ്ടിയെ വേണ്ട രീതിയിൽ ഈ തലമുറ അറിഞ്ഞാരിച്ചില്ല എന്ന ദ്യുവസന്ത്യും അവശ്വഷിക്കുന്നു. കാതോ ലിക്കേറ്റ് അവാർഡിനു അദ്ദേഹം സർവ്വമായോഗ്യാനെന്നു തൊൻ കരുതുന്നു.”

തന്റെ ഗാനങ്ങളുടെ ഇന്ധകരമായ ശബ്ദം ലോകമെങ്ങുമുള്ള മലകര സഭാംജങ്ങളുടെ അധികാരങ്ങളിൽ നിശ്ചയമായും ആച്ചവടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ മേഘമേഘാലകളും കടന്നു സർപ്പത്തിൽ എത്തുമെന്നുള്ളതിനാൽ സി. പി. ചാണ്ടി അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ വിശകച്ചി എന്ന പേരിനർഹനാണ്. എന്നെ സൈനിയർ സുഹൃത്തിനു നിത്യശാന്തി ലഭിക്കും; നിശ്ചയം.

10

കുടുംബത്തിന്റെ നട്ടി

ഞങ്ങളുടെ അഭിവര്യ പിതാവായ സി. പി. തോമസിന്റെ കനിഷ്ഠ സഹോദരനും സഭാകവിയും കുടുംബത്തിന്റെയും സഭയുടെയും അഭിമാനാജനവുമായ പരേതനായ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ (ചാണ്ടിക്കുണ്ടുപ്പും പുൻ) സമഗ്ര ജീവചർത്രം ഇപ്പോൾ ഒന്നാം ചരമവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനിടയായതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെയധികം സന്തോഷമുണ്ട്. സഭാസാഹിത്യ പരിപോഷണവും കാവ്യാത്മകമായ ആരാധന ഗാനരചനയും ഒരു തപസ്യയായി സ്വീകരിച്ചു ത്യാഗനിർഭരവും നിസ്ത്വലവുമായ സേവനം ചെയ്ത സി. പി. ചാണ്ടിയെ മലകരസഭയ്ക്കു ആച്ചന്ദതാരം വിസ്മരിക്കാനാവിശ്വസനാണു ഈ ജീവചർത്രവും ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള അതിന്റെ പ്രകാശനവും വിളിച്ചോതിയത്.

ഭാഗ്യസ്ഥരണാർഹനായ പ. ബാണ്ണുലിയോൻ മാർത്തോമ്മാ മാതൃസ്ഥലം പ്രമാണം കാതോലിക്കാ ബാബായുടെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും പ്രോത്സാഹനവും കൊണ്ടാണു സുറിയാനിയിൽ നിന്നുള്ള ആരാധനക്രമങ്ങളും ഗാനങ്ങളും അർത്ഥം ചോരാതെ ഇത്രയധികം സുന്ദരമായി തർജ്ജമ ചെയ്തു സഭയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചതെന്നു നടപ്പിച്ചുവരും സ്ഥിരക്കുന്നു.

ഈ ജീവചർത്ര പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ കഴിഞ്ഞ പ. ബാണ്ണുലിയോൻ മാർത്തോമ്മാ മാതൃസ്ഥലം ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാബാ വലിയ താല്പര്യം പ്രകടപ്പെടുകയും തിരക്കേറിയ പരിപാടികൾക്കിടയിൽ ദീർഘകാലം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ പ്രവർത്തന മേഖലയായിരുന്ന പത്തനംതിട്ട വച്ചു പുസ്തകങ്ങൾ പ്രകാശനം ചെയ്തതും ബന്ധപ്പെട്ടവരെ സദ്വിക്കാരരിതരാക്കി.

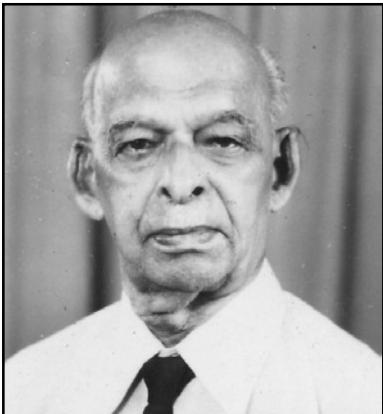
പുസ്തകം തയ്യാറാക്കുന്നതിനു മുൻകെക്കു എടുത്ത ഞങ്ങളുടെ കുടുംബ സുഹൃത്തു കുടിയായ കെ. വി. മാമനോടും വേണ്ട ഗവേഷണ പറമ്പം നടത്തിയ ജോയ്സ് തോട്ട്‌ക്കാടിനോടും മറ്റു ലേവെക്കരാരോടും സർവ്വോപരി ഒന്നാം പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയ ഓർത്തയോക്സ് വിദ്യാർത്ഥിപ്പണ്ഡാനം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഫാ. ജോൺ തോമസ്സിനോടും ഞങ്ങളുടെ വെൺ്ടിക്കുള്ള ചക്രാലക്കുനേരൽ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട സകലരുടെയും പേരിൽ നടയും സന്തോഷവും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒന്നാം പതിപ്പിൽ സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സേവനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം

മനസ്സിലാക്കി വിലയിരുത്താൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ള ഒരു ചിത്ര ശ്രമകൾ താക്കശ്രീകരുണ്ടെന്നറിയുന്നു. തന്മിത്തമൊരു കുറവ് പ്രശ്നസ്ത ചരിത്ര കാരനും ആരാധന സാഹിത്യത്തിൽ അതുല്പ്രമായ അവഗാഹം നേടിയ സമുന്നത വൈദികനുമായ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ നികത്തി എന്ന തിൽ കൂടുതൽ സന്ദേശമുണ്ട്. കുടാതെ സി. പി. ചാണ്ഡിയുടെ മരണം, ഒരു മെത്രാപ്പോലീതായ്ക്കട്ടുത റിലാപയാത്ര, ശവസംസ്കാരം, അനുശോചനം മുതലായവയും സഭാചരിത്രത്തിൽ ഭാഗമായി ഈതിൽ രേഖ പ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചതിനാൽ ഈ ജീവചരിത്രം മിക്കവാറും പൂർണ്ണമാ ണ്ണനു തെങ്ങൾ കരുതുന്നു. രണ്ടാം പതിപ്പിൽ പ്രകാശനക്കാരുട്ടിൽ ചാണ്ടി സാറിനെ അന്ത്യംവരെയും ഒരു ഗൃത്വവായി കണക്കാക്കി ബഹുമാ നികുകയും ആരാധനാമനോഭാവത്തോടെ വീക്ഷിക്കുകയും അദ്ദേഹ തതിൽ സേവനങ്ങളുടെ മഹത്യം ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി അംഗീകരി ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തുസ്വമണം ഭ്രാസന മെത്രാപ്പോലീതാ ഫീലിപ്പോസ് മാർ യോസോബിയോസിനോടുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങൾ ഒട്ടും ഒളിച്ചുവയ്ക്കാൻ തെങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ഒന്നാം പതിപ്പിൽ പ്രധാന കോപ്പി പ. മാത്യുസ് രണ്ടാമൻ ബാവായിൽ നിന്നു ഏറ്റുവാങ്ങിയ തെങ്ങളുടെ സഹോദരൻ ഏബൈഹാം സി. തോമസ് (തമി) ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അകാലത്തിൽ അന്തരിച്ചുപോ യെന ചിത്ര തെങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടാം പതിപ്പ് വെളിച്ചു കാണുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ ആത്മാവ് സന്ദേശി ക്കുന്നുണ്ടാവും. അമരനായ തെങ്ങളുടെ പ്രീയപ്പെട്ട ചാണ്ടിക്കുഞ്ഞപ്പുണ്ണി നിത്യശാന്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട്.

സി. റി. ഫിലിപ്പ് (സണ്ണി) യു. എസ്. എ.
സി. റി. തോമസ് (ബേബി) കോയവുത്തുർ
ടി. എ. ചാണ്ടി (ബേബി) താഴമൻ വെള്ളിയറ,
അയിരുർ നോർത്ത്

സി. പി. തോമസ്

സി. കെ. വർഗ്ഗീസ്

സി. പി. ചാട്ടകുമാർ സഹോദരിമാരും

സി. പി. ചാട്ടകുമാർ പ്രിയപ്പട്ടവരുടെ കുടുംബം...അയിരും വല്ലും താഴ്മാൻ വീടിൽ ഭാഗിനേയൻ ബേബി, ദാജു ലില്ലിക്കുട്ടി, അവരുടെ ഉക്കൻ, കൊച്ചുമകൻ മുതലായവരോടൊപ്പം

സി. പി. തോമസിന്റെ പുത്രന്മാരായ സി. റി. ഫിലിപ്പ് (സണ്ടി), സി. റി. തോമസ് (ബേബി), പരേതനായ ഏബ്രഹാം സി. തോമസ് (തമി)

സി. പി. തോമസിന്റെ മുത്ത പുത്രനായ സി. റി. ഫിലിപ്പും (വലത്)
ഓരു ശാന്തമാൻ (ഇടത്ത്) പുത്രനായ റിജു ഓരു ജെനി
എനിവരോടൊപ്പം

സി. പി.
തോമസിന്റെ
രണ്ടാമത്തെ
പുത്രനായ
ഏബ്രഹാം
സി.
തോമസും
ഓരു റിട.
ക്രോഫ്റ്റർ
ആനിയും

സി. പി. തോമസിൻഗ്
ഇളയ പ്രതിനായ സി.
റി. തോമസും റാറ്റ്
കുണ്ടനാമമയും

സി. പി. തോമസും പ്രതേകൻ സി. റി. തോമസും റാറ്റ് കുണ്ടനാ
മയും പ്രൊഫ. ആനിയും കൊച്ചുമകളും

എബ്രഹാം സി.
തോമസ് (തമി)

റി. എ. ചാണകി
(ബേബി)

അനമ്മ
(ലില്ലിക്കുട്ടി)

ഭാഗം 2

ചെന്തകൾ

1

ഹൃതേതാമോ റാനാദ്ദൾ

മാർ യാക്കോബിൻ്റെ രാഗം

I

സ്ലീബാപ്പുരുന്നാൾ

- പരമോന്നതമാം പദ്മതിലമരും പരനാം ദേവാ! കൃപനിറയും നിന്തിരുന്നയന്ത്രതാൽ സുക്ഷിക്കണമേ; ചേർത്തീടണമേ ഞങ്ങളെ ദിവ്യ സ്ലീബാത്തണലിൽ, താവക കൃപയിപ്പുജകനിവഹേ വർഷിക്കണമേ.

സ്ത്രോത്രം

- സ്ത്രോത്രം സർവ്വം വായ്ക്കളശേഷം നൽകും ഞങ്ങൾ നിന്ന് താതനും വിമലാതമനും സ്ത്രുതിപാടിടും; എൻ കർത്താവേ! നിന്തിരുഗാത്രം ഭക്ഷിച്ചോരാ-മിപ്പാപികൾ തൻ ദുഷ്കൃതമവിലം മോചിക്കണമേ.

അനുതാപം - മരിച്ചവർ

- കഴുകീടണമേ കരകളെയെല്ലാം തിരുന്നോപ്പായാൽ; ഓർത്തീടരുതെ കർത്താവേ! നീ ഞങ്ങെട പിഥകൾ; ശോകം നിറയും ലോകനിവാസം വിട്ടുപിരിഞ്ഞതാർ-ക്കേക്കുക മോദം ശോഭനമാകും ശാശ്വത ഗേഹേ.

കുദൾ ഇംഗ്രേസ് - ഹൃദോസ് ഇംഗ്രേസ് - പട്ടം കൊട

- സഡയുടെ ഭിത്തിയെ ബലവത്താക്കുക ശിലമേൽ നിർത്തി; നായകരാജ്യാരിടയന്മാരെക്കാക്കുക ശക്ത്യാ; ആചാര്യമാർ ശൈമാശമാർ യൗപ്പദ്ധതിനർ കോറുയമാരെനിവഹര നീ ശോഭിപ്പിക്ക.

സാധാരണം

- താങ്കുക വൃഥരെ, നിർമ്മലരാക്കുക പുരുഷരാരെ, ശക്തിയുവാക്കേശകീടണമേ വീര്യും നൽകി; സൗമ്യതയുള്ളൊരാക്കിത്തീർക്കുക നാരികളേ നീ, ശിശുബാലകരെപ്പോഷണമേകിപ്പാലിക്കണമേ.

രോഗികൾ - അഗ്രതികൾ

- 6 രോഗാർത്ഥമാർക്കേകുക സൗഖ്യം, കഷീണമാർക്കാൽ
ക്ഷേമം നൽകിപ്പുലമറ്റവരെത്താങ്ങിണമേ;
ക്ഷുദ്രത്തുള്ളാർത്ത് തൃപ്തിവിവരുത്തുക, തിരുസ്വത്താൽ
ദിനമാർക്കും ഗതിയറോർക്കും ശ്രീയത്യുള്ളിണമേ.

യുദ്ധം - ക്ഷാമം - സാംക്രമികരോഗം - വിപ്പവം

- 7 ജീവപ്രദമാം തിരുനാമത്തേയോർക്കുന്നതിനാൽ
ഇവിടെയുമെങ്ങും നിന്നുടെ കോപം നിക്കിഡിണമേ;
അടിമയുമടരും പഴിയും മൃതിയും മായിച്ചിവിടം
മതിലെന്നോന്നം വലയം ചെയ്യുക താവക്ഷാന്ത്യം.

ശുദ്ധിമാനാർ - ശുദ്ധിമതികൾ മുതലായവർ (8-16)

- 8 നിർമ്മലമാതാ കന്യുകമരിയം, നിന്നവതാരം
മനിതിലെങ്ങും മുന്നറിയിച്ചുരു നിബിയമാരും,
നീതിയതാം രവി തന്നുടെ നികടെ മദ്യാഹനത്തിൽ
മിന്നും താരകയോഹനാനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 9 “മോരാനിശ്രോ!യിപ്പിച്ചയോർക്ക്” ലീംഡനെ തന്നേൻ
കല്ലാറിവോർക്കാൽ പ്രാർത്ഥിച്ചോന്നാം സ്ത്രേപ്പാനോസും,
പത്രിരുവർ, പത്രിരുശിഷ്യർ, മുന്നനാരുന്നുരും
പത്രേതാട്ടും താതമാരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 10 വ്യമയേറ്റാരാം നീതിപ്രിയരോത്താചാര്യമാർ,
സഹദേഹമാരും മർദ്ദനമേറ്റാർ മഹ്യാനമാർ,
സത്യനിദേശം സഭയിൽ പോറ്റിപ്പാഷണം തയേ
മായിച്ചോരാം മല്പാമാരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 11 നോസ്യാലീറേർക്കതിശയമേറ്റിരെയാർജിഗാത്തീയോന്സ്,
പരനേസ്സുകൃതാൽ പ്രീണിപ്പിച്ചോർ ദീയസ്കാറോന്സ്,
മുഴുപകർ മുന്തിരിവിളയെ നനച്ചു കിളച്ചിഹകളൈ
നീക്കിയ ബാണ്ണൽ, ശ്രീഗോറിയോന്സ്, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 12 സംഗിതത്താൽ സഭയെയുതർത്തിയ സേവോരീയോന്സ്,
പരിഭാഷകളാലുണ്ടാക്കിരെയാരീവാനീയോന്സ്,
മെമ്മാപാടിയ മാറ്റേപമും മാർധാക്കുബും
വ്രതതല്പരനാം ബർസൗമായും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 13 നീരിനെ മുന്തിരിസമായ് മാറ്റിയ യുഹാനോനും
നിജയുപത്താൽ മൃതിയെ വിലാക്കിരെയാരാഹൃദീമും

ഗൃഹകളിൽ മേവിയമതായ് സക്കായ് തൽസ്സേപ്പിതരം
അബന്നാഹാമും ദാനീയേലും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

- 14 മഹിയെ വെറുതേതാൻ മാർബുഹനനാമും സോദരിസാരാ,
മകുടം മോറാൻ നല്കിയ നാല്പത്തു സഹദേഹാരും,
അഴിയിലെ ഹിമമേരുരു സഹദേർ, സർജിസുഖങ്ങാൻ,
ശ്രമിനിസുതമാരലയാസാറു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 15 ദുർവ്വഹപീഡിയെ ലഘുവായ് കരുതിയ മാർ ശിവരുഗീൻ,
പാഷണ്യതയെ ദേപചിച്ചവനാം തേവോദോരോൻ,
സാതതാനെതതാൻ പോരാട്ടതാൽ പാരിച്ചോനാം
കുറിയാക്കോസും യൂലിത്തീയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
- 16 ജനകനിൽ നിന്നും മൃതിസംത്യാപത്യാഭരമേരോരായ്
പ്രതിമതകർത്തേതാർ ശില്പിതനുജൻ സോദരിശുശാൻ,
ശാശ്വതദേശകേ വാസം ചെയ്യാൻ മൃതിയേറ്റിട്ടുമെ-
നോതിയ സൈനോ, സോദരി സാരാ, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സാധാരണം

- 17 സുപ്രിയമൊടു നിർക്കല്ലപനകാത്തോരവും ദേയും,
ജനതതിയിതിനെ പ്രഭരണം ചെയ്യും താതദ്ദേശ്യും,
സഹജരുദയയും റബികളും ദേയും പ്രാർത്ഥനയാലേ-
യാദ്വതതോനിക്കുപചെയ്യണമേ തുണ ചെയ്യണമെ.

മാർ യാക്കോബിൻ്റെ രാഗം

II

സാധാരണം

- 18 എൻദേവേശാ! എൻദേവേശാ! നീരെയാരുവൻ താൻ
മരണവിഹീനൻ സ്പർശികരമസമാ! പരമോന്നതനേ!
യോബുസുഗിരിമേൽ ഭാവിംരചൻ തൻ യാഗംപോൽ
കൈയ്ക്കൊള്ളണമേ യേശുക്രിസ്താമിക്കുറുബാന.

പെസഹാ - ദുഃഖാനന്തരാം - ക്യാതാ

- 19 ഉയിരുള്ളേരക്കും മൃതരായോർക്കും ഗതിയാകുന്നോൻ
മാളിക തന്നിൽ ശിഷ്യസമേതം പെസഹാജിച്ചു;
കുറിശിനിതെ തീതതുസിനായ് താക്കോലേകീ;
മൃതരുടെ മല്ലേ മുന്നുഭിന്നം വാന്നതിപിയ്ക്കൊപ്പും.

പെസഹാ

- 20 മർക്കോസിന്റെ ശുഹാമതിലെപ്പലാപ്പുഴമകളേയും നിവേദിതതാൻ മുഗബലിയെയാരാത്രിയിൽ നീക്കി; സുതനനിയമം നിവിലവുമെഴുതിത്തനിലയത്തിൽ കൈതവമേറ്റും പാഷാണ്യതയെപ്പാടെപോകി.

ജനനപ്പുരുനാൾ

- 21 മശിഹാമനനൽ ജാതം ചെയ്തതാരു ശുഹതൻദിവാരെ, മൃതിമശിഹായിൽ പ്രാപിച്ചോരെ പ്രതിപാതുവായി, പൊടിയെംഡുസമനും നിന്തിതമണ്ണും ഹീനനുമാം ഞാൻ പരിമള്ളിയല്ലും പ്രശ്നമനബലിയെയർപ്പിച്ചെല്ലോ.

ഉള്ളാന - ഹോവോരേ - മരുരുപം

- 22 ശിഷ്യസമേതം ക്ഷീണിതനെപ്പോൽ സംശയഹീനം സ്വന്നേഹാകുലനായ് നിർമ്മലമധ്യവും മീനുമശിച്ചാൻ; ഉള്ളാനദിനേസീയോൻ തെരുവിൽ കഴുതയിലേരീ; താബോർമലമേൽ തട്ടിനുതുല്യും ശിവിരമുയർത്തി.

മാർ അപ്രേമിന്റെ രാഗം

(1)

സാധാരണം (1-8)

1. കരളലിവേറീടും താതാ! - നിരുപമകരുണാസാഗരമേ! ഭിനമിതിലങ്ങങ്കർപ്പിച്ചോ-തിത്തിരുബലിയെക്കൈക്കാൾക്ക.
2. പരിപീഡിയാനിഹതൻഹാബേൽ - ന൱കയിൽ നീതിപരൻ നോഹ കർമ്മേൽ മലമേലേലീയാ - യെനിവർ തൻ സീകൃത ബലിപോൽ
3. സുതതനുരക്തരഹസ്യമതാ - മപ്പം വീണ്ടിവയർപ്പിച്ച പഹരോഹിത്യപദ്ധമിതനാം - മല്ക്കിസദേക്കിൻബലിപോലെ
4. ഭാഗ്യ മഹാനിധിയബരാഹാം - വാഗ്ദാത്താത്മജനിസഹാക്ക് ധന്യശിരോമണി യാക്കോബൈ - നീവരർപ്പിച്ചോരു ബലിപോലെ
5. യബുസായൻ്റെ കളത്തായിൽ - കർത്താവേ! തിരുഹിതമാർന്ന ക്ഷിതിപാലകനിബി ഭാവിദിൻ - പരിപാവനമാം ബലിപോലെ
6. നിർജ്ജനയാമാവിധവയുടെ - ചില്ലിക്കാശിനു തുല്യമതായ് നിന്തിരുസഭയുടെ സുതതിൽനി - നീതിരുബലിയെക്കൈക്കാൾക്ക.

7. വൈദിക താതരുമതിയന്യ - ശ്രീഹരുമർപ്പിച്ചതുപോലെ അഗതികളടിയാരൾപ്പിച്ച - ബലികാഴ്ചകളിൽ തെളിയണമെ.
8. തൽ കാഴ്ചകളിൽ പ്രീതിയൊടെ - മോചിക്കുക കടലാരങ്ങൾ വേദനയാറ്റിസ്ഥിവമേറ്റി - കരകളെയെല്ലാം മായിക്കു.

സേർച്ചുക്കുർജ്ഞാ

9. സേർച്ചുവശാംഗം റീശൈസാ - ദയനിവയിൽ തിരുവുള്ളമാക. ആൺപെൺമക്കളെ സംരക്ഷി - ചാർദ്ദത്തോന്നണമേ മുതൽക്കും.

വൈവമാതാവ്

10. മഹിമാനായകനീശ്വരായാം - സത്യപരസ്തൻ മാതാവായ് നിർമ്മലകന്യക ധന്യവതി - മരിയാമിൻ പ്രാർത്ഥനയാലേ

സ്ത്രീബാ

11. നീതികരണം തന്നരുളി ദൃഷ്ടൻ മുതിയിവകളിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചാദ്യപദംചേർത്ത - മശിഹാതൻ സ്ത്രീബാധാലേ
12. ദുഹാതൻ നിശാസമെഴും - നിബിയമാർ ശ്രീഹരിനാരും ബലിയായൊരു സഹദേശമാരും - നീതിപ്രിയരും പ്രാർത്ഥിപ്പു.
13. വിശാസത്തിനു ബഹുമഹിമാ - വേകിയാതാതൻ വിശുദ്ധമാർ പരിശുഖംഗനമാർ സത്യ - സുന്നഹദേശസ്ഥികളുടെ പ്രാർത്ഥിപ്പു.

സാധാരണം

14. വൈദിക സജ്ജന സംഘമതാ - മീയുള്ളേഖാരവിലരിൽ നിന്നും താതസുതാമലരുഹായ്ക്കു - സ്തതുതിയും പുകഴും കാദീശു.
15. വാഴ്ത്തുക എങ്ങങ്ങളേ ദേവേശാ! കാതതരുളുക നിർമ്മാതാവേ! കർത്താവേ! തുണ്ണയായവവേ! കാണിക്കണമേ ജീവവഴി.

മാർ അപ്രേമിക്കൻ രാഗം

(2)

വൈവമാതാവ്

16. ശുഖിശുചിത്വങ്ങളിലോരുപോൽ - ശ്രീയും പക്രതയും നിറയും വാഴ്വുകളേറിയ ഭാഗ്യവതി - മാതാവിൻ പ്രാർത്ഥനയാലേ

സ്ലൈബാ

17. ജീവസുതൻ ക്രുഷിതനായി - ഫ്രോണിതവും ജലവും വാർത്തു-
ലോകത്തെ മോചിപ്പിച്ച് - സ്ലൈബാ തൻ വീരുത്താലെ

സാധാരണം

18. അബറഗാഹാമോടിസഹാക്കും - യാക്കോബവനീതതാതമാർ
രാജ്യാത്മജ ധർമ്മിഷ്ഠംമാ - റിവർതൻ സവിക്കൃത ബലിപോലെ.

ആദ്യവിള്ളവ്

19. കർത്താവേ! കുറുബാനയിതും - നേർച്ചുവരാംഗങ്ങളുമേർ
വാഴ്ത്തുകവേലകളോടൊപ്പം - തോപ്പുകൾ വിത്തുകളെനിവയെ.
20. വാഴ്ത്തുക ഞങ്ങളെ ദേവേശാ! - കാത്തരുളുക നിർമ്മാതാവേ!
കർത്താവേ! തുണയായവനേ! - കാൺക്കനേമേ ജീവവഴി.
21. ഉൽക്കുഷ്ടതുമതിഡിനതുമാം - സ്വന്തിപുതുഷമാരേവർക്കും
സംഘത്തോട സമസ്ഥിതിയിൽ - കർത്തുവരം സിഖിക്കട.
22. മാർ യുഹാനോൺസനാപകനും - ശൈമാള്ളൻ സ്ത്രേപ്പാനോസ്സും
ഭാഗ്യമെഴും ബർസൗമായും - സച്ചരിതൻ സേവീരേയും.
23. അശ്വിപ്രഭനിശാത്രതയോസ് - അനോണീയോസ് വിശ്വതനാം
ഗ്രീഗോറിയോസ്സുന്തതനാം - ബാസ്സുലും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2

ഒരു മഹാചുരമം

(പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി (മാർ പീലക്സിനോസ്) 1951 ഏപ്രിൽ
17 നു കാലം ചെയ്ത അവസരത്തിൽ സഭകവി ഹൃദയംനോൻ എഴുതിയ
ഗാനമാണിത്)

എന്താണമേ വണ്ണിമാതാവേ! - എന രീതി

1. ആകാശവീഥിയിൽ ജലിച്ചു - നിനോ-
രാദിത്യ മണ്ഡല-
മാശുകാർമ്മേല്പത്തിൽ മറഞ്ഞു!
2. വാനക്കെടലാസ്സിൽ കരിങ്കാ-റാക്കും
രേവയാലീശ്വരൻ
നിരുംബവാർത്തയോനെഴുതി.

3. പള്ളിമൺ മുഴങ്ങിട്ടുന്നു-ജനം
സംഘമിച്ചോടുന്നു
പായുന്നു കാറുകളുന്നേകം
4. കുനംകുളങ്ങരപ്പള്ളിയിൽ-വച്ച്
കൊച്ചുതിരുമേൻ
കാലംചെയ്തെന്നാരുന്നിനാദം!
5. ധീരപുരുഷമാർ കരണ്ടു-പാരം
സ്ത്രീകൾ വിലപിച്ചു
കുണ്ടുങ്ങളുന്നുംനു.
6. മോഹനമായൊരു രമത്തിൽ-വച്ച്
കോമളമാംഗാത്രം
കോട്ടയതെത്തതിച്ചു വിധിപോൽ.
7. കാതോലിക്കാബാവാ റദ്ദയു-നനാതു
ചേതോഹരനായ
സോദരനെ യാത്രയച്ചു.
8. ഹന്ത! തിരുവല്ലാ കഴിഞ്ഞു-താതൻ
സന്ത ബാമേലിനോ-
ടന്ത്യയാത്ര പറഞ്ഞിരിങ്ങി.
9. മൃത്യുവിയേയനായ് വിജർത്ത-തന്റെ
പുത്രതനക്കണ്ണപ്പോൾ
പുത്തൻകാവോ പൊട്ടിക്കരണ്ണു!
10. പാലിപ്പാൻ ശാന്തിയീ സഭയിൽ-നിത്യം
പാണ്ടുനടന്നൊരു
പാദങ്ങളിനു നിശ്വലമായ്!
11. സ്കേനഹം തുള്ളുവുന്ന നയനം-രണ്ടും
ചെതന്യമറ്റതു
കാണുന്നതെങ്ങങ്ങെന പ്രിയരേ!
12. ഫൂദ്യവിനോദത്തിലശായ-തത്യം
ചിത്രീകരിക്കുവാൻ
ശക്തിയെഴും നാവും കുഴഞ്ഞു!
13. ജമദാനേരതുത്തൻ പിതാക്ക-ഭൗമി-
ശ്രീനു തിരുമേൻ
വിശ്വമേല്ക്കുനു സസ്യവം.

പുത്തൻകാവിൽ
തിരുമേൻ

14. അമേ! മലകാരേ! വിശുദ്ധേ-ഇന്ന-
കർമ്മധീരൻ സൃതൻ
നമ്മേ വെടിഞ്ഞയേം മരണ്ടു!
15. തുന്പമൾപള്ളി നിന്മന്നീ-നെന്നും
തുന്പമക്കുണ്ടാ-
രിന്മേറും പ്രിയൻ മരണ്ടു!
16. ഓമല്ലുർപള്ളി നിന്മഹത്യ-മേറും
പ്രേമസാരുപനെ
ഓമമുവി കാണില്ലിനിയും!
17. രൈകപ്പട്ടുർപള്ളി നിന്നുയിരാം-കാനൻ
പൊയ്യപോയി കഷ്ടമേ
കയ്യപോടെ വാവിട്ടു കരയു.
18. മാക്കാംകുന്നിൻ മതപ്രസംഗ-വേദി
മാണിക്കരത്തനമൾ-
മാലോകാരേ! പൊട്ടിത്തകർന്നു!
19. വിദ്യാനികേതനം ധാത്രാനാ-ണോർത്താൽ
പത്തനംതിട്ടയ്ക്കി-
ചീത്തപ്രഭാപുരമരുളി?
20. അജ്ഞാതമാം തമസ്സകറ്റി-നാട്ടിൽ
വിജ്ഞാനസുര്യനായ്
രാജിപ്പുയാതൊരു ഭവനം?
21. അക്കാതോലിക്കേറിന്നു പരി-ഭാഗ-
തൃശ്ശൂക്കെക്കാനിയോ-
ടുജലിച്ച താരം പൊലിഞ്ഞു!
22. വേദാന്ത വാരിയി വിദഗ്ധ-വാഗ്മി
ഒറബാര്യ കേദാര-
മാദർശ സന്പന്നൻ സുധീരൻ,
23. എന്നീവിധം മഹർജ്ജുണാഞ്ചേർ-തിഞ്ചി
മനനിൽ പ്രശ്നാഭിച്ച
വദ്യ പിതാവെന്നും ജയിക്കും.
24. സർവ്വ സമയവും സഹർഷം-സിദ്ധൻ
സ്നേഹിച്ചു സൃഷ്ടരം
സർവ്വ സമൃദ്ധായ സൗഹാർദ്ദം.

25. കണ്ണീരു നിഷ്പമലം നമുക്കു-ഗതി
നിർബ്ലീയമാനു താൻ
പുണ്യപിതാവിന്റെ വചനം.
26. സതമനാകുമിജ്ജനകൾ-തണ്ട്
നിത്യാത്മ ശാന്തിയ്ക്കായ്
പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടാം നമുക്കേജ്ഞണം.

3

പരുദീസയിലെ പാട്

(കർമ്മധൈരനായ പുത്രൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേമീ പരലോകത്തും സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി സദാകവി വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു).

അനന്ത

ഇതെന്നാരത്തുതം! ¹സുരനിലപയത്തിൽ
പതിപില്ലാത്താരു നിതാന മുക്കത!
ജലിക്കുമഗ്നിയിൽ ജലമോഴിപ്പോൾ
നിലച്ചു വാനവസ്ത്രസ്ഥിലെറ്റിതം
വിരുദ്ധ ശബ്ദിയേൽ അരും മീവായേൽ
സുരമാരൊന്നാകെ പകച്ചുനിന്നുപോയ!

പതിസരഭവിൽ പരിപസിക്കുന്ന
പരമസുന്ദര പരുദീസിൽനിന്നു
പരന്നു മനമായുയർന്നിതേനേര-
മൊരു മനോഹര മധ്യരസംഗീതം

ചിറകുകൾ നീട്ടിക്കുറുനിര കോതി-
പ്രിഞ്ഞു മീവായേൽ സവാവിനോടേവം
²നിയത്തിലും മധ്യരമേഷിലും
നിയമദ്യഷട്ടിയിൽ ³നിരം കുറഞ്ഞതാം
നിലയക്കിയുടെ ഉറയിൽ കൈയിട്ടു
തല കുല്യുക്കിക്കൊണ്ടുരച്ചു ശബ്ദിയേൽ
ശ്രഹിച്ചാലും സഖേ! വിശാലമാനസ!
മഹാമാരൈപ്പുഴും നിയമാതീതമാർ
നിരം കുറഞ്ഞതാലും സഹോദരാ ഈതിൻ
സ്വരഗ്യാഖാത്തയാരപലപിച്ചിട്ടും
കനത്ത ⁴കണ്ടകം ചെടിയിലുണ്ടക്കിൽ
പനിനിർപ്പുവിൻ തുമൺ കെടുത്തുമോ?

അവന്മീ ശീതവിദഗ്ധനേന്നർഗ്ഗുഡം

നമുക്കു കാണണം പുറപ്പടാം സവേ!
തരത്തിലേവം ചൊന്തിരുവരും ⁵മുദാ
പരസ്പരം കൈകോർത്തിരഞ്ഞി സതരം
ഇട പ്രോപ്പലർ വിമാനം പ്രോലവർ
പറന്നു പാണ്ടത്തി പറുഭീസിൽദുതം

തളിരുകൾ തുള്ളികളിക്കുന്നു കാട്ടിൽ
കിളികളാവോളം പൊഴിക്കുന്നു ഗീതം
പള്ളക്കാളിവെള്ളു നിന്നണ്ട നാലാറു
കളകളത്താടു വിനിർഗ്ഗളിക്കുന്നു.

സുരമ്യശാപകൾ വിടർത്തിയാകാശ...
മുരുമ്പി നിൽക്കുന്ന വടവൃക്ഷംപോലെ
അവിടെ വാഴുന്നു പിതാക്കമൊർ മുവർ
അവറഹാമിസാക് യക്കുബെന്നനിവർ
വിശാലമാമവരുടെ മടകളിൽ
ശിശുക്കളപ്പോലെ വിഹരിപ്പു ജനം.

അതിശയം കുറിപ്പിന്തു മീവായേൽ
ഇതെന്തുകുത്താൻപ്പുതുമ കണ്ണില്ലെ
വടക്കരേത ദീപം ⁶പരിസേചിക്കുന്ന
തടിനിതൻ തെങ്ങേതെത്തട്ടിൽ എത്തടം
തുടക്കിക്കും ⁷പുതൻമലർക്കാവിലെഡാരു
⁸നെടിയമന്തിരം നയനമോഹനം
അടുത്ത ⁹ചെക്കുന്നിൻ ചരിവിലേക്കു തന്റെ
വിടരുന്ന കണ്ണാടിച്ചുരച്ചു ശ്രദ്ധിയേൽ
പടിഞ്ഞാറിന്നാളിൽ തടാകമായ്ക്കണ്ണാ-
രിടത്തിലിനൊന്നരു ¹⁰മനോഹരാലയം
മൊഴിന്തു മീവായേൽ ¹¹കിഴക്കു പണ്ണേഹ
മുഴച്ചിരുന്നാരു ¹²ശ്രീലക്കളങ്ങുപോയ്?
ങരു റണ്ടാം സ്വർഗ്ഗഗൃഹ ¹³മാക്കാനുന്നു
പരമയോഗ്യതയിൽലുമക്കുന്നിൽ
നടുമുറ്റം തന്നിൽ പടർന്ന മുതിരി-
ചൂടിയിൽ പക്ഷികൾ ചലിച്ചിടുന്നതായ്
മിടിച്ചുമിന്നുന്നു കമനീയകാന്തി-
യുടലെടുത്താരു ¹⁴ചതുര മനിരം
വിദ്യരദ്യഷ്ടിയായിമയ്ക്കാതെ നിന്നു
വദിച്ചു മീവായേലതീവ കൗതുകം.

വരുമിളക്കാറിൽ തിരതല്ലിടുന്ന
¹⁵വരക്കതാംബര മൃദുലജ്ജാഹയം,
കുരിശുകൾമിന്നും തുകിൽമകുടവും
അരക്കെട്ടിലോരു ¹⁶എടികാരച്ചപ്പും.
ധരിച്ചു കാരുണ്യം തുള്ളുവും നേത്രത്താൽ

പരമ മാനവസമുദ്രത്തെ നോക്കി
മൃഗാധിനാമദൈ ഗംഗിരഭാവവും
¹⁷വഗങ്ങളിലിപ്പിരാവിൻ ശാന്തിയും
അരേസമയത്തു ഭരിക്കുന്ന മുവെ-
¹⁸സരോജമുഞ്ഞാരു പുരുഷപുംഗവൻ
പുറകിൽ കൈകൈട്ടിയലസഭാവത്തിൽ-
ലുറച്ചുപാടികൈകാണ്ഡവിടെ നിൽക്കുന്നു.

അവഗനം നിന്ന പ്രിയൻ മിബായേലോ-
ടവസരോച്ചിതം പറഞ്ഞു ശ്രദ്ധിയേൽ
അനുഗ്രഹിക്കാതെ വിടില്ല നിന്നെയെ-
നന്നതവീര്യത്താലുരച്ചു പോരാടി
യഹോവയെ വെനിട്ടിസിരയേലെന്ന
മഹാബിരുദം പണ്ണാരു നന്ന നേടി!

ഗിരികർമ്മേൽ മുതൽ ശമര്യയോളവും
പരാതമശക്തിയാലരചനാഹാബിൻ
താർപ്പിച്ചതേൻ പുരോജ്യവിപരാ
ചരിച്ചോരേലിയാ പരിചിതനല്ല?

ജനകദേവരേ വചനമായിട്ടും
തനയനീശനെ വചനത്താലേണ്ണ
കനാന്യസാധുന്ന് മൊഴിമുട്ടിച്ചില്ലോ?
മനുഷ്യജാതിയ്ക്കിന്നസാഖ്യമെന്തുവാൻ!?
പരത്തിലെപ്പാടിൻ ലാഡുതമോർത്തിട്ടോ
പറുദീസാഹടിൻ മഹത്രമോർത്തിട്ടോ
അടർന്നുവീണ്ണുപോഥോരുപോലാസുര-
ഭേദമാർത്തൻ കവിശ്രദ്ധത്തിൽ കണ്ണുനീർ.

1. സുരനിലയം = സുരരാഥുടെ വെന്നു, ദേവലോകം, സ്വർഗ്ഗം.
2. നിയതമിറീതം = തീർച്ചയായും ഈ പാട്.
3. നിന്ന കുറഞ്ഞത് = സുഗിയാനിരാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച വൈകല്യം.
4. കണ്ണകം = മുള്ള്.
5. മുദാ = സസന്നോഷം.
6. ഇടനാട്ടും, പന്യാനദിയും
7. പുത്രന്നകാവ്,
8. മെട്രാപ്പോലിത്തൻ എച്ച്. എസ്. 9. ചെങ്ങന്നുർ.
10. ബാമേൽ ചാപ്പൽ. 11. പത്തനംതിട്ട്.
12. മാക്കാംകുന്നിലെ പാറക്കെട്ടുകൾ. 13. മാക്കാംകുന്ന്.
14. ഭേദനിൽ ദയവാ. 15. വര ലേംഹി = നല്ല ചെമന്ന കുപ്പായം.
16. തുകിൽമകുടം = തുണിക്കിരീം.
17. ഘടകകാരച്ചുപ്പ് = പോക്കറു വാച്ച്.
18. വഗം = പക്ഷി.
19. മുവസരോജം = മുവമാകുന്ന താമരപ്പുവ്.

4

**കാതോലിക്കാ ദിന മംഗള ശാന്തം
(ഉടയോൻ നാമാ-ഗ്രിഗ്രിസിനാ-പ്രസ രീതി)**

കാതോലിക്കാ - മഹിമാസനവേദി - യേഒക്കാളിയായ് വിലസുന
ബൈഥിക വിജ്ഞാണഗ്രസരണേ! സത്യാചാപപരാധാരണേ!

വാനവകാൽത്തീയഴും ഇനകു! നാമാ ബാവാ തിരുമേനി
വാണാലും നീണാള്ളതിമോദം!

സീനായ് - മേലു - ടാങ്കിരമുഴക്കം - തക്കലെഴും താതാ

ഞാഫീർ തക മനോഹരണേ! ശ്രാംകരംപനിമലർ സുന്ദരണേ!

പൊർമോനിൻ പനിനിർമ്മലരെനു! കർമ്മേഞ്ചലപോലുന്നതരെ!
വാണാലും നീണാള്ളതിമോദം

പേരു-ഷ്യാമാട്ടിൽ - മാർത്തോമാന്റ് - മഹിമനിറഞ്ഞാരു -

മുന്തിരി കാൺകക്കലകരിൽ - സുന്ദരമായ് പടരുന്നേല്ലു

അതിനെ നനച്ചു പളർത്തുനോ - രദുമയെഴും തോട്ടക്കാരാ
വാണാലും നീണാള്ളതിമോദം

ഇ സത്യാഗ്യം കാണാൻ കൊതിയോടെ - വാണ മഹാത്മാക്കൾ
ഐലാറ്റിനിരാരയോടവസാനം പാരിതുവിട്ടു പാരം പുകി

മുന്നേഴകൾ മിചിയും കരുളും കളിരേക്കാണും തിരുമേനി
വാണാലും നീണാള്ളതിമോദം

പാരിടമെന്ന - നല്ലാരാമതിൽ - ചെറിയോരു കടുകുമരം!

നാലുവരെഞ്ചളിൽ വിശ്വന ശാഖകളുമായിയിരുന്നു,

അതിലും കിളികളിലേറ്റും വിശലതപോറും കുറുപ്രാവേ!
വാണാലും നീണാള്ളതിമോദം

ആടുകൾ മദ്യുപടിയേനിയെയാരുത്തരൻ നിലകൊളുന്നേല്ലു

പേരുപറിഞ്ഞു വിളിക്കുന്നേ - ഭോഗോനാരികത്തണയുന്നു,

അവയെപ്പാലീഷാനുയിരും കളയാൻ മടിയില്ലാത്തിടയാ!

വാണാലും നീണാള്ളതിമോദം

ദുരിതകടലിൻ - തിരയിൽത്താണവരെ - കരകേറ്റും പടവേ!

ഇരുളിൽ തെളിയും താരകമേ! മരുവിൻ നടവിലെ നീരുംവേ!

മലമേലമരും നൽപുരാശേ! മലകയുടെ മനവാളാ

വാണാലും നീണാള്ളതിമോദം

5

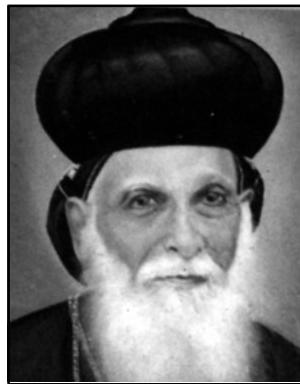
മരുപ്പു മഹള ഗാനം

(മാർ ഒന്റഗേൻ പ്രമമൻ കാതോലിക്കാബാവയുടെ 89-ാം വയസ്സിൽ, സ്ഥാനാദോഹണഭിനമായ മെൽ 22 നു (1972) സി. പി. ചാണ്ടി രചിച്ച അർത്ഥമനിർഭരമായ മംഗളഗാനമാണിത്. മലകര സഭ കവർ പേജിൽ ബാവാ യുടെ ചിത്രം സഹിതം ചേർത്തതാണ്).

(പാല്പുസ് ശ്രീഹാ ധന്യൻ എന്ന രീതി)

കാതോലിക്കാ ബാബായാമി
മാ-ലാ-വ

തെക്കെനുമങ്ങു വടക്കിനും
കർക്കശേതർക്കു മതിചിവാക്കി
'ശൈമയക്കും മലബാറിനും'
ശാശ്വതമാം ദ്രോമോ നൽകി
ഇടത്തടവന്നിരെ താർക്കികരോ
ട്ടരാടിയ സിംഹാസനമെ!
ഹന കുരുത്തതു നീ തീയിൽ
വെയിലിപ്പത്തങ്ങനെ നീ വാടും

6

ചാണ്ടി സാറിന്റെ ഡയറിക്കിൽ നിന്നും ചില കവിതകൾ

സിഖമാരുടെ കബറികേപരി-
ശുഭമാരോടു യുദ്ധം ചെയ്വാൻ
പൊളിനിറയും പണസാത്താനെ നീ
പൊളിവാ കാട്ടിയിരിപ്പുണ്ടെല്ലാ

എന്നും നൽകണമെ

നാമാ നല്ലിടയാ!
തങ്ങെൾക്കേക്കണമെ
ചക്രപ്പുഴമോറ-
ഞിപ്പുലി പഞ്ചാര-
ആപ്പിൾ പെപനാപ്പിൾ

പുട്ടുപഴം റോട്ടി

പപ്പടമോംലറ്റ്
പാലടകക്കലറ്റ്
കരിമീൻ കാരറ്റ്
പെപ്പേരോൻബിഗ്രാംകൾ
തൊടുകരി ഫിഷ്മോളി
ലടുവസാൻ ബോളി
മുതിരി തക്കാളി
ശർക്കര തേൻ കാളി

തെരുപ്പുള്ളിയ്രേൻി
തോരനെരിയ്രേൻി
പച്ചടി പൊരിപുരി
കിച്ചടിയുപേരി
എല്ലാമൊന്തില്ലാ
തെന്നുലവനേക്കണമേ.

എഴു കൃഡാശകൾ

മാമച്ചനു മാമേമാദീസാ
മേരിക്കു മുറോന്തിഷ്കം
കുറിയാക്കോസിനു കുസനാരം
ലില്ലിക്കുട്ടിക്കു കല്പാണം
കുത്തിത്താമനു കുറുവാന
കൊച്ചപ്പച്ചനു കൈവയ്പ്
പെപ്പിമുപ്പനു തെലം പുശൽ
എഴാനേവം കുട്ടിക്കളേ! കൃഡാശകളേം.

സർബ്ബനാവുകാരനായ ഇവാനിയോസിൻ്റെ അന്യുവചനങ്ങൾ

സന്ധാരത്തില്ലാം കവരട്ട
തുന്നമെന്തിക്കുതരിസില്ല
ഞാനിവിടത്തി വെറുംകൈയായ്
പോകും തിരികെ വെറുംകൈയായ്
എനേ നാടു കടത്തട്ട
മന്തിതില്ലടയോന്തുണ്ടങ്ങും
കൊല്ലിട്ടെന്നക്കല്ലോരാൽ
സ്ത്രേഹാനോസിനെ ഞാനോർക്കും

വാളിലെ നീ തല വീശ്രൂ
 സ്കാപകരങ്ങൾ സ്കേഹപിതനായ
 ആഴിയിലെനേന്തെള്ളടച്ച.
 ആദ്യാനാതിബിയെൻ തോഴൻ
 സിംഹക്കുഴിയതിലിട്ടുനാൽ
 ഭാനീയെലുണ്ടൻ മുമ്പിൽ
 വലിച്ചു ചുള്ളിലെറിയട
 എനിക്കു തുണ്ണയപ്പുതങ്ങൾ
 എന്നേവാളാൽ കീറുട
 എഞ്ചായാ തരുമാശാസം.

നമ്മുടെ ആരാധനാഗീതങ്ങൾ

സി. പി. ചാണ്ടി

ശിശുവും പച്ചുവും മാത്രമല്ല പാബു പോലും സംഗീതരസം ആസ്വദിക്കുന്ന എന്നാണല്ലോ അഭിജ്ഞത്വപചനം. ഈ ആനന്ദഭാധകമായ സംഗീതം ആദ്യകാലം മുതൽക്കേ ദൈവാരാധനയിലും ഒരു മുഖ്യസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നു. ഏതു ഭാഷയിലെയും സാഹിത്യത്തിന്റെ ആദ്യരൂപം പദ്യമയമാണെന്നും ആ പദ്യങ്ങൾ പ്രായേന ദൈവസ്ത്രോത്രപരഞ്ഞളാണെന്നും സകല ഭാഷയിലേക്കുവേണ്ടിയുണ്ട്. ഈശ്വരനെ സ്തുതിച്ചു വരിക്കുന്ന രിതി ഇന്നുമിന്നലെയുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. എല്ലാ മതകാർക്കും ‘സ്തുതിയും, സ്ത്രോത്രവും’ സംബന്ധിച്ച ശ്രീതങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ശ്രീതങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചുരുക്കം ചില കാര്യങ്ങളാണ് ഈ ലേവന്തതിനു വിഷയമാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

നമ്മുടെ സകല ആരാധനാഗീതങ്ങളും വിരചിച്ചിട്ടുള്ളതു സുറിയാനി ഭാഷയിലാണ്. അടുത്ത കാലം വരെ എല്ലാ കുദാശകളും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നത് സുറിയാനി ഭാഷയിൽത്തന്നെന്നയാഗിരുന്നു. ആദ്യമാർ സംസ്കൃതത്തിനും മുഹമ്മദിയർ അറബിക്കും എന്ന പോലെ സുറിയാനിക്കാർ സുറിയാനിക്കും ദിവ്യതാം കല്പചിച്ചപോരുന്നു. ‘മേലുള്ള ഉയരങ്ങളിൽ സർഗ്ഗീയ മാലാവമാർ’ സംസാരിക്കുന്നതു സുറിയാനിയിലാണെന്നും, ദൈവം തബ്പുരാൻ ഏതെന്നതോടുത്തിൽ ആദാമിനോടു സംസാരിച്ചതും നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു തന്റെ മനുഷ്യാവതാരകാലത്തു ലോകർക്ക് ഉപദേശം നല്കിയതും ആ ഭാഷയിൽ തന്നെന്നയാഗിരുന്നെന്നും ചില പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിയുടെ ഉല്പത്തി എന്നതല്ലല്ലോ നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയം. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം തലകുലുക്കി സമ്മതിച്ചു മതിയാവു - സുറിയാനി സംഗീതാത്മകമായ ഒരു ഭാഷയാണെന്നുള്ള കാര്യം. സുറിയാനി ശ്രീത്രംബവന്തതിൽ സംഗീതവിദ്യാശികൾ പോലും ആനന്ദത്തിൽ ആരൂടി മതിമരിന്നു തലയാട്ടി നിന്നു പോകുമെന്നുള്ളതു നമ്മുടേവെർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ഇറ്റലിയിലെ ഇറ്റാലിയൻ ഭാഷയും പഞ്ചാബിലെ ഗുരുമുഖിയും സംഗീതാത്മകമാണെങ്കിലും അവ സുറിയാനിയെ മികച്ചു നിൽക്കുകയില്ലെന്നാണു വിഭാഗങ്ങളിലും. സുറിയാനി ശ്രീതങ്ങളുടെ മാധ്യരൂത്തിൽ ആനന്ദമണ്ണത്തിരുന്ന നമ്മുടെ പുർണ്ണികമാർക്ക് അതിന്റെ അർത്ഥം കൂടി ശഹിക്കുന്നതിനു സ്വാഭാവികമായി ഒരാഗ്രഹം ഉണ്ടായെങ്കിലും സർഗ്ഗീയ

ഭാഷയുടെ സഹാന്തത് ലൗകികഭാഷയുപയോഗിക്കുന്നതു മഹാപാതക മായി കരുതിയിരുന്ന അക്കാദമിയു ഭാഷാന്തരികരണം ചിന്താർഹമായ ഒരു സംഗതിയായിരുന്നില്ല.

എകിലും സുറിയാനിസഭയുടെ ചിരകാല പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി നടപ്പിൽവന്ന വേദപ്യാസ്തക തർജ്ജമ സുറിയാനിക്രമങ്ങളുടെ ഭാഷാന്തരികരണത്തിനു വഴിതെളിച്ചു. അങ്ങനെ ചില മലയാളഭാഷാ സാഹിത്യ നായകരായുടെ സഹായത്താൽ മലകര സഭാഭാസുരനായിരുന്ന വട്ടശ്രേഷ്ഠൻ ശീവാഗീസ് മാർ ദിവനാസുപാൻ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു പരിഭ്രാംപദ്ധതിയ ഭാഗങ്ങളാണു കുംതാ പ്രാർത്ഥനാക്രമവും കുർബ്ബാനക്രമവും. അതിനു മുമ്പും ചില തർജ്ജമകൾക്കാക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരെല്ലാം തന്നെ സാഹിത്യപ്രകാശങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ കുംതായും കുർബ്ബാനക്രമവും സാഹിത്യഭാഗങ്ങളായും സംഗീതമധ്യരിമയും വഴിത്തെന്നാണുകുന്ന രണ്ട് ഉത്തമ കലാസൂഷ്ടികളാണ്.

‘മഹിമരയാക്കബാറിനു പുരപ്പട്ടിസ്ഥംടികളെ
ശോഭിപ്പിച്ചുവരുശോഭയ്താമേഖം സ്ത്രുത്യനഹോ’

എതിനിരവിട്ടിരേഖുതനിറങ്ങിച്ചുനു
ഇത്തമാടുമരിയാം ശൃംഗത്തിൽ ചൊല്ലിയിതു

.... തുടങ്ങിയ ഭാഗങ്ങൾ ഏതൊരു ഹൃദയത്തെയാണ് ആനന്ദവരശ മാക്കിത്തരിക്കാത്തത്. ഇത്തരം ശീതങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ജലബിന്ദുക്കൾ താങ്കുന്ന മുത്തുമണികൾ ചിതറി പാറക്കെടുകളിൽ കുടി വളഞ്ഞു പൂള തന്ത്രാശുകുന്ന ഒരു പുത്രോലയുടെ പ്രതിതിയാണു നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്.

എന്നാൽ കഷ്ടമെന്നേ പരിയേണ്ടതുള്ളൂ, ഈ കുറിലുകളുടെ ഇടയിൽ ചില കാകകൾ ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. പാൽപ്പായസം കുടിച്ചു തസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കല്ലു കടിക്കാനിടയായാൽ അതെത്ര നീരസപ്രദമാണ്. സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യികപാഠങ്ങൾ പോലും പരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുടെ ‘കൈക്കുറപ്പാടുകൾ’ എന്ന ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ചില ‘വികൃത തർജ്ജമകൾ’ ഈ മനോഹരഗീതാവലികളുടെ ഇടയിൽ നൃഥന്തുകയറിയിരിപ്പുണ്ടുള്ള വാസ്തവം അധികമാളുകളിൽനിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്തുനില്ല.

‘നിന്നാൾ സ്ത്രുതിയൊടു രാജമകൾ’ എന്ന ശീതം പരിശോധിക്കാം. ‘രാജമകൾ’ എന്ന സമാസം സാധ്യകരിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. പോകഞ്ച അതൊരു മൺസ്റ്റ്രവാളുമാസമാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. ‘രാജഭാമിനി’, ‘വർഖിക്കുമവർക്കു തുഷ്ടി പുഷ്ടികളും’ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വൃത്തത്തിന്റെ കാര്യം വിസ്താരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ‘നീ നിന്റെ ജനത്തെയും പിത്യുദ്ദേശത്തെയും വിസ്താരിക്കുക’ എന്ന ആശയം ആവിഷ്കരിച്ചിരി

കുറന്ത് എങ്ങനെന്നെന്നു നോക്കുക. ‘നിൻജനമോർക്കായ് ഹിതുഗുഹ വും.’ സുറിയാനിയിലെ മൂലം അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവർക്ക് ഈ അടിയുടെ അർത്ഥം കിട്ടുകയില്ല. ‘നയവാൻ പന്നോലെ തളർത്തിട്ടുമേ’ എന്നു കേട്ടാൽ സിറിയാസിലെ നയമാനെ ഓർക്കുന്നവരുണ്ടായിരിക്കാം. നയവാൻ എന്ന ഈ പുതിയ വാക്ക് ഏതർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്? ക്യാംതായുടെ രാത്രിയിലെ ‘ക്രൂഷിൽ തുക്കി-ച്ചു സെഹിയോനെ നീ - കിയ മശിഹാ സ്തുത്യുൺ’ എന്നിങ്ങനെന്നയുള്ള രണ്ടു പദ്യങ്ങൾ യതിഭംഗത്തിന്റെ കേളീരംഗമാണ്. നമ്മുടെ കൈകാലുകൾക്കു മുട്ടുകളില്ലാതെ വന്നാലുള്ള വൈഷ്ണവമാണു യതിഭംഗമുള്ള പാട്ടുകൾ കേൾക്കുവോൾ അനുഭവപ്പെടുക. ഇങ്ങനെ ഇടയ്ക്കു തിരുക്കി വച്ചിട്ടുള്ള മോശമായ പാട്ടുകൾ ഉപേക്ഷിച്ചു തൽസ്ഥാനത്തു നല്ല തർജ്ജമകൾ കൂടിച്ചേർക്കേണ്ണ കാലം വളരെ അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്യാംതായുടെ തർജ്ജമയ്ക്കു ശേഷം തർജ്ജമ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു വേലിയേറ്റു തന്നെയുണ്ടായി. അതിനും നിലച്ചിട്ടുരുണ്ണു തോന്നുന്നില്ല. വാളെടുത്തവരെല്ലാം വെളിച്ചപ്പാടമാരായി. സുറിയാനി പരിച്ചവരെല്ലാം പാട്ടു തർജ്ജമക്കാരായി. ഒരേ ‘ക്രമ’ത്തിനു തന്നെ സിമമനാൽ തോറും, ആദ്ദേം തോറും, ദയറാ തോറും തർജ്ജമകളുണ്ടായി. സംഗീതം ഒരു സമൃദ്ധയ കാര്യമല്ലോ? സമുദ്ബാധത്തിലെ കക്ഷിയേം സംഗീതത്തെയും പിടിക്കുടി. ഓരോ കക്ഷിക്കും പ്രത്യേക തർജ്ജമകളുണ്ടായി. സാഹിത്യഭാഗിയും വ്യാകരണനിയമവുമൊക്കെ പോകട്ട, പാടിനു വുത്തം അമവാ അക്ഷര നിയമശാസ്ത്രം എന്നൊരു സംഗതി ആവശ്യമാണെന്നുള്ള കാര്യം ഈക്കു ടർ അവഗണിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ചോളപണ്ഡിതനായ ഉദിണ്ടൻ പണ്ണേ ഭാഷാകവികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത് ഇവരെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്: അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്തിങ്ങനെന്നാണ്: ‘ഈ ഭാഷാകവിവുദ്ധം ചന്ദ്രനു തുല്യമാണ്. വല്ലപ്പോഴുമേ വുത്തമൊത്തു വരികയുള്ളൂ.’ ഈ ദുർദ്ദശയ്ക്കു സംഗീതചീഡിയയുടെ കാലം എന്നു പേരു പറയാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ആപർശലുട്ടത്തിൽ നിന്നു സാഗിത്രം രക്ഷിതമാകണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ വൈദികമാരിൽ നിന്നു സാഹിത്യവീരരാർ എഴുന്നേറ്റക്കാതെ ഗത്യന്തര മില്ല് വൈദികമാർ സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലും സാസ്കൃതത്തിലും ഒന്നുപോലെ പാണ്ഡിത്യത്തിൽ നേടി സാഹിത്യ കലാസൂഖ്യമായ ഗീതങ്ങൾക്കു മാത്രം ശ്രേഷ്ഠംാനുമതി നൽകുന്ന ഏർപ്പാടു നടപ്പിൽ വരുത്താതെ ഈ വിന നീങ്ങിപ്പോവുകയില്ല. ഇന്നു ശ്രേഷ്ഠംാനുമതി തീരെ വിലയില്ലാത്ത ഒരു കാര്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രേഷ്ഠതയോ അനുമതിയോ കൂടാതെ തന്നെ ഇന്നേതു പുസ്തകവും ശ്രേഷ്ഠംാനുമതി ഭൂഷിതമാണ്. ഈ അധികാരത്തിനുമുകളിൽ നിന്ന് ആരാധനാഗീതങ്ങളെ ഉദ്ഘരിക്കുന്ന വിഷയ തതിൽ നമ്മുടെ കലാശാലയ്ക്കും വൈദിക കോളജിനും നിന്ന് തുല്യ സേവ നങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാവുന്നതാണ്.

സുറിയാനി രാഗങ്ങൾ വൈദോശികമാകയാൽ ഗീതങ്ങൾ വ്യത്താനു വ്യത്തമായി തർജ്ജമ ചെയ്യാതെ അവയുടെ ആശയങ്ങൾക്കനുഭോജ്യമായ മലയാളരാഗങ്ങളിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു ചിലർക്കു ഭിപ്രായമുണ്ട്. വിസ്മിയും മായ ഈ പരിവർത്തനയിൽ കാലം കുറെക്കുടി വേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നു. റാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ പഞ്ചസ്ത്രു മെന്നോ പാശ്ചാത്യമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം ശബ്ദമെല്ലുന്നു പറയാം. പര സ്വപരം സാമ്യമുള്ള റാഗങ്ങളും വ്യത്തങ്ങളും വിഭിന്ന ഭാഷകളിൽ കാണു നേരാർ നാം അതഭൂതപരത്തന്ത്രരായിപ്പോകും. താഴെക്കുറിക്കുന്ന സുറിയാനി റാഗങ്ങളുടെയും നാടൻപാട്ടുകളുടെയും സാദൃശ്യം നോക്കുക:

1. മോറാൻ എസറാഹാം മേലയ്ക്ക്
ഹാരശാക് റാബോദഹലോഹയ്ക്ക്

‘പ്രാവേ! പ്രാവേ! പോകരുതേ
വാ വാ കൂട്ടിനകത്താക്കാം.’

2. കരുണ നിറഞ്ഞൊന്തുന്നു
പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
നിന്നുടെ സുഷ്ടിയെ നീ
പുതുതാക്കീഡേണം.

‘ചക്രയക്കുപ്പുണ്ണോ?
തെക്കോട്ടപ്പോം
അച്ചുൻ കൊന്പത്ത്
അമ്മ വരുപത്ത്.

3. ഭാവിഭാം താതൻ തൻ വരവിങ്ങേന കണ്ടപ്പോൾ
ഓടിച്ചുനാ വീണയുമായി
കണ്ണി മുറുക്കുന്നു
‘ആച്ചവാഡേരിത്തപ്പാകളിലുണ്ടയുവുലയനിലു-
ണാദിത്തനിലുണ്ടനുകുമികളിലുണ്ടതിൽ പരിസ്ഥുരണം.’

മാത്രമല്ല, മുകളിൽ ഒന്നാം നന്പരിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതും അപേമിന്റെ രാഗം എന്നു നാം പറയുന്നതായ വ്യത്തത്തിൽ മറ്റു രണ്ടു ഭാഷകളിലുള്ള ഓരോ പദ്യം കൂടി താഴെ കുറിച്ചു കൊള്ളുണ്ട്.

Twinkle Twinkle Little Star
How I wonder what you are
Up above the world so high
Like a diamond in the sky

രല്യുപതിരാജാലവരാജാറാം
പത്രീതപാവന സീതാറാം
ഹൃഷർ അളളാ തേരേ നാം
സബ്ബകോസമതി ദേ ഭഗവാൻ

സുറിയാനി ശാന്തചയിതാകളിൽ പ്രമുഖമാരായ മാർ അദ്ധ്യോ, മാർ യാക്കോബ്, മാർ ബാലായി എന്നി പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകളിൽ അറിയ പ്ലെടുന്ന മുന്നു രാഗങ്ങൾക്കും സമാനമായ ഭ്രാവിധവ്യത്തങ്ങൾ നമുക്കു എന്നെന്ന് ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ സുറിയാനി രാഗങ്ങൾ പരക്കിയമാണെന്നു മുദ്രയടിച്ചു നിരാകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വരുന്നു.

ഈനിയും ഗീതപരിഭ്രാഷ്ട്രയൈക്കുറിച്ചുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ പറയുവാനുള്ളത്. കുറഞ്ഞ അക്ഷരങ്ങളിൽ കുട്ടതൽ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിനു സുറിയാനി ഭാഷയ്ക്കുള്ള കഴിവ് ഒന്നു പ്രത്യേകമാണ്. ഇത്രതേതാളം കഴിവു സംസ്കൃത ഭാഷയ്ക്കു പോല്യും ഇല്ലെന്നു പറയാം. കർത്താവും കർമ്മവും ക്രിയയും കൂടി ഒറ്റവാക്കിൽ ഒരുക്കി നിർത്തുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ ചുരുക്കമെല്ലാം. അവനെന്നെന്ന വിളിക്കും എന്ന ആശയം വ്യക്തമാക്കാൻ ഒരു ചെറിയ വാക്കു മാത്രം പ്രയോഗിച്ചാൽ മതിയാകും. തർജ്ജമ പദാനുപദമായിരിക്കണമെന്നു സുറിയാനി പണ്ഡിതനും ശുണ്വും സാഹിത്യഭാഗിയും വിടാൻ പാടില്ലെന്നു ശാന്തചയിതാവും നിർബന്ധം പിടിക്കുമ്പോൾ ശാന്തങ്ങളുടെ ലഭ്യത്വം നഷ്ടപ്ലെടുവാനിടയുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ ഭാഷകളിലും ഒരുപോലെ പ്രാവിണ്യമുള്ളവർ ഉപേക്ഷണിയവും അനുപേക്ഷണിയവുമായ അംഗങ്ങൾ ഏവയെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ലളിതലാഷയിൽ ശാന്തങ്ങൾ എഴുതുക എന്ന പദ്ധതിയാണു സ്വീകാര്യമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അമിതമായ വിശ്രേഷണ യോരണികളും മലയാള ഭാഷകാർക്ക് അപാരിച്ചിതമായ പ്രത്യേക ശൈലികളും സുറിയാനിയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. ‘അതിനാലേ തങ്ങൾക്കു രക്ഷയുണ്ടായി എന്ന സ്ഥിബാ’, ‘പാപികൾ അതിൽ മുട്ടുനു എന്ന വാതിൽ ഇതാകുന്നു’, ‘തന്നാൽ സകലവും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവൻ’, മുതലായ പ്രയോഗങ്ങൾ മലയാള ശൈലിക്കനുയോജ്യമല്ലെന്നുള്ള കാര്യം സൃഷ്ടക്രമമാണ്. ത്രാജ്യഗ്രാഹ്യങ്ങളും വിശദികരണാർഹങ്ങളുമായ അംഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി അഭിനവനാർഹമായ രീതിയിൽ ഗീതങ്ങൾ ഭാഷാന്തരിക്കിക്കുവാൻ വളരെ ക്ഷേണിക്കേണ്ടി വരും.

ഗീതപരിഭ്രാഷ്ട്രയിൽ നമ്മുടെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മറ്റാരു വിഷമപ്രശ്രംഘ ഒരു പാട്ടു തന്നെ പല രീതിയിൽ (നിന്നും) ചൊല്ലുത്തക്കത്തുപോലെ എഴുതുക എന്നുള്ളതാണ്. എടു രാഗത്തിൽ ചൊല്ലാൻ പറ്റിയ വിധത്തിൽ അതുതകരമായ രചനാസാമർത്ഥ്യത്തോടു കൂടിയാണു സുറിയാനി ഗീതങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു കുട്ടം ആളുകൾ യർച്ചിവശായിട്ടുണ്ട്. ആ

യാരന്നുത്തു യാതൊടിസ്ഥാനവുമില്ല, നീട്ടിയും കുറുക്കിയും തതി (pause) മാറ്റിയും ഇടയ്ക്കിട - ഒമ്മോ - ഇള്ളി - എയ്യേ - അമ്മാ - എന്നീ നിർത്തുക ശബ്ദങ്ങൾ കൂടിച്ചേർത്തുമാണ് ഈ രാഗ വൈവിദ്യുതിയേൽ സൃഷ്ടി നിർവഹിക്കുന്നത്. എന്നു തന്നെ എഴുതിയാലും വേണമെകിൽ രാഗം മാറ്റി ചൊല്ലുത്തുക്കെത്തുപോലെയുള്ള രൂ കെടുപാടാണു സൃഗിയാനി ഭാഷയ്ക്കുള്ളത്. വെറും ശദ്യം തന്നെയായിരുന്നാലും തതി ഒത്തു വരു നൃജിതാക്കിൽ പാടിലാക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ചാനും ചെയ്യണമെന്നില്ല. അങ്ങു പാടിക്കാണാൽ മതിയാകും. സൃഗിയാനി അക്ഷരമാലയുടെ - ഓലാപ്, ബേസ്, ഗ്രോമൽ, ഡോലാപ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള 22 പേരുകൾ ഏഴേഴ് അക്ഷരം നിർത്തിച്ചാലീയാൽ അപ്രേമിക്കേൽ അനൃതമായ രാഗം സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞു! വൃത്തശാസ്ത്രപ്രകാരം സൃഗിയാനിയിൽ ഗുരുക്കേണ്ണ ഉള്ളു; ഒരി കലും ലാലുക്കളില്ല. ‘ആലോഹോ’ ഹാലേലുള്ളാ - മൊർയോ മുതലായ പദങ്ങൾ പരിശോധിക്കുക. മിക്ക അക്ഷരങ്ങളും ദീർഘങ്ങളാണ്. ഹാസ മാണസക്കിൽ തീർച്ചയായും - സരവിഹിനിനമായ ഒക്ഷരം അതിന്റെ പിന്നാലെ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ സകല അക്ഷരങ്ങളും ഗുരുക്കളായിരിക്കുമെ നൃത്താണു സൃഗിയാനി സംഗിതത്തിന്റെ വിജയം. പാടിലും പദ്യത്തിലും ദീർഘലാക്ഷരങ്ങൾ കഴിവുള്ളതിട്ടേതാളും കൂടിയിരിക്കുന്നതു നന്നാണെന്നു കവിതാധർഘമർഹിഷ്ഠത്താർക്കാഡിയാം.

‘ആസീൽ പുരാപരമപാവനകീർത്തിഭൂമാ
നാകോപമേ നിഷയനീവൃതി നീതിശാലി
രാജാരതീശസുഭ്രഗോ ജഗദേകവീരഃ
ശ്രീവീരസേനതന്നേയോ നളനാമധ്യയഃ’

നൂളചതിതം ആട്ടക്കമെയിലെ ഈ ആദ്യ പദ്യത്തിൽ ദീർഘലാക്ഷരം ഉപയോഗിക്കാവുന്ന 28 സ്ഥാനങ്ങളുള്ളതിൽ രണ്ടു വിസർഗ്ഗമെഴിച്ചു ബാക്കി 26 സ്ഥാനങ്ങളിലും ദീർഘലാക്ഷരം തന്നെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു എടുത്തു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നീട്ടിപ്പാടേണ്ട സ്ഥാനത്ത് ദീർഘലാക്ഷരം വന്നില്ലെങ്കിൽ ഉടയോൾ, ഉടകയോനും, തോട്ട കാരൻ, തോട്ടാക്കാരനും, പട്ടക്കാരൻ, പാട്ടക്കാരനുമാകും. ‘മുരുവാക്കാം ഇപ്പോലെ പാടി നീട്ടി ലാലുക്കരൈ’ എന്ന നിയമം സൃഗിയാനി രാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളും സീകാരുമല്ല തന്നെ. വൃത്തമൊന്നുമില്ലാതെ ചതുര വടിവിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള പാടുകളുടെ ശേഖാഷയാത്രയാണ് നമ്മുടെ മിക്ക വാർഷികാരാധനകളിലും ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ കുറുകിയ അക്ഷരങ്ങളെ വലിച്ചുനീട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്നു പറയാനാണ്.

ഞങ്ങൾക്കുള്ള കർത്താവേ.....

.....

നൊൻ ചരിഞ്ഞതനുകൂലത്താലുറങ്ങുമ്പോൾ - എന്നിങ്ങനെ ഒരേ 'ക്രമ' ത്തിലുള്ള അടികൾ രാഗവൈകല്യം കുടാതെ ആലപിക്കുവാൻ തഴക്കം സിഡിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ വൃത്തശാസ്ത്രവോധം ക്ഷയിച്ചു വരുന്നതിൽ തെള്ളും അതിശയിപ്പാനില്ല.

സുറിയാനിഭാഷ സംഗീതത്തിനു പറ്റിയതാണ്. അതിലെ റാഗങ്ങൾക്ക് കേരളത്തിലെ ദേശീയ ഗീതങ്ങളോട് വളരെ സാദൃശ്യമുണ്ട്. സുറിയാനി ഗീതങ്ങളുടെ സാഹിത്യഭംഗിയും ആശയപരാശ്ചകല്യവും സ്തുത്യർഹമായെ. പക്ഷേ അതിലോ ഇന്നത്തെ ഭാഷാതരികൾനു രിതി മാത്രം ദുർവ്വഹമാണ്. വ്യവഹാരാദി പാരതത്താജ്ഞളിൽ നിന്നു വിമുക്തയാവാൻ പോകുന്ന നമ്മുടെ സഭ ഉടൻ തന്നെ ഇതിനൊരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കാ തിരിക്കേയില്ലെന്നു നമ്മുകൾ സമാഖ്യപിക്കാം.

(1958)